

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [ن]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی



جزمی [١٦]

تەفسىرى رەۋان

بۇ تىگە يىشتى قورئان

بەرگى ھەشتەم

نووسىنى

مەلا مەھمۇدى گەلا ئەلى

جزمى (۱۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تىگەشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەللاھىي.

چاپى يەكەم.

چاپخانىە ئۇفسىتى تىشك.

تىراز: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۱۰۵) ى سالى (۲۰۰۱)

مافى چاپکردن پارىزراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باقی مانده‌ی چیرۆکی حەزرەتی موساو حەزرەتی خضر

﴿۷۵﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۵﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِن لَدُنِّي عُذْرًا ﴿۷۶﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَنِيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا فَاذْبُوْا أَن يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنْقُضَ فَاقَامَهُ ﴿۷۷﴾ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿۷۷﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أَوْيَلَٰ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۸﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۷۹﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿۸۰﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿۸۱﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا

أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُمْ

عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

په‌یوه‌ندی ئه‌م نایه‌تانه به‌هی پېشه‌وه ناشکراو نومایانه، ئه‌م نایه‌ته‌ش درې‌وه‌ی سه‌رگوزشته‌ی هه‌زره‌تی موسایه له‌گه‌ل هه‌زره‌تی خضر دا، روداوی کوشتنی مندا له تازه پېگه‌یشتوه‌که، روداوی دوو ه‌می چیرۆکه‌که‌یه پاش روداوی کونکر دنی که‌شتیه‌که، هه‌زره‌تی خضر سه‌برو خۆراگری هه‌زره‌تی موسای پې تا قی کرده‌وه، به‌لام هه‌زره‌تی موسا نه‌یتوانی دان به‌خۆی دا بگری، چونکه کرده‌وی خضر پېچه‌وانه‌ی ظاهیری شه‌ریعت بوو. جاوه‌کوو له‌وه‌پېش باس کرا: که هه‌زره‌تی خضر مندا له‌که‌ی کوشت، هه‌زره‌تی موسا ره‌خنه‌ی گرتو وتی: ئه‌و مندا له بې تاوانه‌ت به‌ناحق بو کوشت؟ به‌راستی تاوانیکی گه‌وره‌ت نه‌نجام دا، ئیتر جاریکی تر هه‌زره‌تی خضر ریکه‌که‌وتنامه‌و واده‌و به‌لینو مه‌رجه‌کانی نیوان خۆی و هه‌زره‌تی موسا وه‌بیر ده‌هینیه‌وه، سه‌رنجی راده‌کیشی بو ئه‌و وتووێژه‌ی له‌سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌یان دا نه‌نجامیان دا ﴿قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ: إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ هه‌زره‌تی خضر به‌هه‌زره‌تی موسای گوت: ئه‌ری من به‌تۆم نه‌گوت: ئه‌تۆ له‌گه‌ل من هه‌لناکه‌ی، ناتوانی له‌ناست کرده‌وه‌کانی من بې ده‌نگ بی!

تییینی ئه‌وه ده‌کری، ئه‌مجاره وشه‌ی (لک) ه‌ی زیاد کرد، چونکه ئه‌مجاره‌یان شیوه سه‌رزه‌نشته‌که‌ی هه‌زره‌تی موسا توندوێژتر بوو، بو جاری دوو ه‌میشه که موسا سه‌رپېچی واده‌و به‌لینه‌کانی ده‌کا!!

ئیتتر هه‌زره‌تی موسا جاریکی تر به‌خۆی دا ده‌چیتسه‌وه، لی‌ی مه‌علومه: که دوو جار مه‌رجه‌کانی ریک که‌وتنی پېشیل کردوه، واده‌و به‌لینی پېشوی له‌بیر چوونه‌وه، ئیتتر هه‌لیکی تر به‌خۆی ده‌داو خۆی خسته به‌رده‌م دوو ریگا و دو فرسه‌تی به‌خۆی دا، ﴿قَالَ: ان سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي. قَدْ

بَلَّغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿۱﴾ وتی: نه‌گەر جازیکی تر من پرسیارم ده‌رباره‌ی هەر شتیک لی کردی، له‌سەر هەر کارو کرده‌ویه‌کت ره‌خنه‌م گرت، نیتر هاو‌پ‌یه‌تیم مه‌که، بی‌گومان له‌لایه‌ن منه‌وه گه‌یشتیه‌ت ناستیک: که نیتر به‌هانه‌ت به‌ده‌سته‌وه بی‌ بۆ داب‌ران لی‌م وازم لی‌ بینی و هاو‌پ‌یه‌تیم نه‌کدی!

ئیب‌نو جەریر له‌ئوبه‌ی کورپی که‌عبه‌وه رب‌وایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پی‌غه‌مبەر ﷺ که باسی یه‌کی‌کی ده‌کرد: دو‌عای بۆ ده‌کردو خۆی پیش ده‌خست. رۆژیک فەر‌مووی: ((رحمة الله علينا وعلى موسى، لو لبث مع صاحبه لفُصِر العجب ولكنه قال: ﴿إِنْ سَأَلْتُهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا، فَلَا تَصَاحِبْنِي، قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾)) ره‌حه‌تی خودا له‌سەر ئیمه‌ له‌سەر موساش بی، نه‌گەر له‌گه‌ل هاو‌له‌که‌ی بمایایه‌وه شتی سه‌یرو سه‌رسو‌پ‌هینه‌ری ده‌بینی به‌لام نه‌و وتی: ((نه‌گەر له‌مه‌ودوا پرسیارم لی‌ کردی و ره‌خنه‌م لی‌ گرتی نیتر هاو‌پ‌یه‌تیم مه‌که)).

روداوی سییه‌م:

ده‌فه‌رموی: ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا، فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا﴾ واته: هه‌زهره‌تی خه‌زهره‌تی موسا در‌یژه‌یان به‌گه‌شته‌که‌یان داو رۆیشتن تا گه‌یشتنه گوندیک، برسیان بوو تینویان بوو، پ‌تو‌یستیان به‌وه هه‌بوو یه‌کی‌ک بب‌یته خانه خویان، می‌وانداریان بکا، داوایان له‌دان‌یشتوانی گونده‌که کرد خواردنو خواردنه‌ویان بده‌نی، برسییه‌تی و تینه‌وتیان نه‌هیلن، به‌لام تیک‌رای دان‌یشتوانی گونده‌که داوا‌که‌یانیان ره‌ت کردنه‌وه، که‌س می‌وانداریانی قبو‌ل نه‌کرد، که‌س نه‌بوه خانه‌خویانو هه‌چیان پی‌ نه‌دان، ده‌لین: نه‌و گونده‌ ناوی (نه‌نطاکیه) بووه. جا له‌و کاته‌دا: که نه‌وان به‌ناو ناوایی دا‌یه‌گه‌رانو داوای خۆراکیان له‌دان‌یشتوان ده‌کردو هه‌چیان پی‌ نه‌دان ﴿فَوَجَدَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾ دیواری خانو‌یکیان بینی لار بو‌یه‌وه خه‌ریک بوو بروخی، هه‌زهره‌تی خه‌زهره‌تی نه‌وه‌ی کر‌ییان لی‌ وەر‌گرئ راستی ته‌فسیری ره‌وان

کرده‌وه، له‌فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه: که حه‌زهره‌تی خضر ده‌ستی به‌دیواره‌که‌دا هیناوه و شه‌ویش وه‌کوو که‌راماتی‌ک راست بۆته‌وه!

ئالیره‌دا سه‌رله‌نوێ حه‌زهره‌تی موسا هه‌ست ده‌کا به‌جۆره شتیکی نه‌گونجاو له‌هه‌لسو که‌وتی دانیش‌توانی گونده‌که‌و رژیو به‌خیلیان به‌رامبه‌ر شه‌وه‌دا پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تی حه‌زهره‌تی خضر، ئیتر له‌ناخیا چه‌ند پرسیاریک کۆده‌بنه‌وه، ده‌بی چ پالی به‌حهره‌تی خضره‌وه نابێ خۆی مان‌دو بکا، دیواری لاره‌بووی خانووی گوندیک راست بکاته‌وه: که هیچ که‌سی له‌دانیش‌توانی شه‌و گونده‌ پیاوه‌تی شه‌وه‌یان تیدا نه‌بوو تیکه ناتی‌ک به‌دن به‌م دوو ریبواره برسییه؟ نه‌گهر هیچ‌که نه‌بوايه ده‌با داوای کرێی بکر‌دایه‌و کرێ‌که‌ی وه‌رگرتایه‌و بیدایه به‌خواره‌مه‌نی و بیان‌خواردایه!! بۆیه شه‌مه‌جاره‌ش حه‌زهره‌تی موسا خۆی پێ نه‌گیراو وه‌ده‌نگ هاتو ﴿قال﴾ فهرمووی: ﴿لو شئت لا‌تخذت علیه‌ اجرا﴾ نه‌گهر بتویستایه داوای کریت بکر‌دایه له‌پاداشی شه‌م دیوار چاک‌کردنه‌وت! خۆزگا داوای کرێی چاک‌کردنه‌وه‌ی دیواره‌که‌ت لی بکر‌دایه؟؟ که دانیش‌توانی شه‌م گونده شه‌وه‌نده ناپیارین که‌می‌ک خواره‌مه‌نی نه‌دن به‌ئیمه، حق وابوو تۆش به‌خۆپایی شه‌و دیواره راست نه‌که‌یه‌وه!

به‌مه‌ش کۆتایی به‌هاورپیه‌تی حه‌زهره‌تی موسا و حه‌زهره‌تی خضر دی، حه‌زهره‌تی موسا هیچ عوزرو پاساوی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماون، هیچ شتی‌ک نه‌ماوه شه‌مان پیکه‌وه به‌ئیتیه‌وه! که‌وابێ ده‌بی لی‌ک جیا‌بنه‌وه بۆیه حه‌زهره‌تی خضر وه‌لامی موسای دایه‌وه ﴿قال: هذا فراق بيني وبينك﴾ شه‌م پرسیارو ره‌خنه‌گرتانه‌ی تۆ هۆکاری لی‌ک جیا‌بوونه‌وه‌ی من و تۆیه، له‌پیش‌دا پیم گوتی و مه‌رجم بۆ دانایی و قبۆلت کرد.. که‌چی پابه‌ندنه‌بووی، واده‌و به‌ئینه‌کانی خۆت پیشیل کرد، چه‌ند جار هۆشیارم کردیه‌وه و پیم گوتی، بۆخۆت مه‌رجت داناو وتت نه‌گهر جاریکی تر پرسیارم لی کردی ئیتر هاورپیه‌تیم مه‌که، ده‌ی شه‌وه‌تا داوای شه‌وه‌ش خۆت پێ نه‌گیراو ره‌خنه‌ت گرت، که‌وابێ ئیتر من لیست

جیاده بمهوه و هاوه لیت ناکهم، به لام پیش نهوهی لیک جیابینهوه ﴿سَأْتِيكَ
بِثَوِيلٍ مِّمَّا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ من هه و آلت دده مئو ناگادارت ده که مهوه
به سهر نهئینی نهو کرده وانهی من که تۆ نه تئوانی له ناستیان دا بیده نگ بیو
خۆت بگری و صه برو نارامت ببی!

﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَافِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَآئَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ده ربارهی نهو که شتییهی ک
کونم تی کرد، نهوه چونکه که شتییه که هی چند که سیکی بی ده سه لاتو بی
پشتو په نابوو، به کری نیشیان پی ده کردو بژیوی خۆیان لی و ده دست ده هینا،
سه رچاوهی ژبانی کۆمه لیک خه لک بوو، وستم بهو کون تیکردنه عه بیداری
بکه، چونکه له پیشیانهوه پاشایه ک بازگهی داناوو، ههر که شتییه ک بی
عه یب بوویا به به سنووری ژیر ده سه لاتی نهودا تیپه ر بویا به داگیری ده کرد بو
خۆی، منیش نهو که شتییه م عه بیدار کرد بو نهوهی یاساوه کانی پاشا
که شتییه که به عه بیدار بزانهو داگیری نه کهن! که واته کون تیکردنه که زیانیکی
بچوک بوو له چاو داگیر کردنی که شتییه که، هه موو کاتیکیش له خۆگرتنی
زیانی بچوک بو ره تکردنهوهی زیانی گه وه کاریکی پیروژو په سنده.

﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يَرَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا﴾
نهو کوره بچکوله یه ش که کوستم، نهوه له بهر نهوه بوو، نهو کوره به سروشت
کافر بوو، باو کوو دایکیشی خودا په رستو خاوهن باوه ر بوون، ئیمه ش
په روه دگار ناگاداری کردین به سهر دواروژی داو ترساین: که خۆشه ویستی نهو
کوره لای باو کوو دایکی وایان لی بکا له کوفرو بی دینی دا شوینی بکه ون.
چونکه خۆشه ویستی باو کو و دایک بۆ مندال شتیکی سروشتییه که م کهس
ههیه له ناستی دا خۆی بو بگیری.. نه مه جوړیکه له (سد الذرائع) بیگومان
ههر شتییک وه سیله بی بو بهر ژه وهندی، بو خۆی بهر ژه وهندییه.

قەتادە دەلى: كاتى ئەو كۆپە لەدايك بوو باوكتو دايكى زۆريان دل پى
خۆش بوو، كاتىكيش كۆژا زۆر بۆى نارەحتە بوون، ئەگەر تەمەنى درىژ
بويابە دەبۆە ھۆى لەناوچوونيان، كەوابى با ھەموو ئادەمىزادىك رازى بى
بەقەزاو قەدەرى خودا، چونكە قەزاو قەدەرى خودا بۆ موسولمان لەو شتانەدا:
كە بى پى ناخۆشە زۆر باشترە لەو شتەى كە پى پى خۆشە.

لەفەرموودەى صەحیحدا ھاتووە دەفەرموئ: ((لایقۇسى اللە لىوئەن قىضائە الا كان خیرا لہ)) پەرۋەردگار ھەر شتیک بۆ موسولمان بېرىار بىدا بۆى خېرە بەرژە ۋەندى ئەۋى تېدايە.

له شوينیکی تر دا قورئان ده فرموی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (البقرة/۲۱۶).

به کورتی حه زره تهی خضر ده‌لی: په‌روه‌دگار به‌سهر ئه‌و نه‌ینی یه‌دا ناگاداری کردین نه‌گهر ئه‌و کوپه‌ پی بگه‌ییش‌تایه‌ باوکئو دایکی بانگه‌یشت ده‌کرد بۆ کافر بوزو ئه‌وانیش له‌رووی خۆشه‌ویستی کوپه‌که‌یان‌ه‌وه‌ شوینی ده‌که‌وتن. بۆیه‌ پیش وه‌خت له‌ناومان برد، ﴿فأردنا أن یبدلھما ربھما خیراً منه‌ زکاة‌ وأقرب رحماً﴾ ویستمان په‌روه‌دگار له‌شوینی ئه‌و کوپه‌ دوا روژ شوومه‌ مندالێکی صالحو گوپرایه‌ل بدا به‌م دایکئو باوک‌ه‌. زۆر باشت‌ر بی له‌م منداله‌ ئه‌حمه‌قه‌و جیگای متمانه‌و خۆشه‌ویستی باوکئو دایکی بی، چاکه‌یان له‌گه‌ل بکاو یانه‌ندی فرمانزو نه‌هبه‌کانیان بی.

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ ئەوەی که منى هەلنا بو راستکردنەوی دیواره لاره وەبووه که، ئەوه بو لەژێر دیواره کەدا گەنجینه یەک هەبوو، ئەو گەنجینه مۆلکی دوو هەتیوی شارە که بوو باوکیان پیاویکی راستاڤ خوداپەرست بوو، پەرورەدگار ویستی ئەو گەنجینه زێرو زیوه بەیلتەهوه، دەرەکهوئ تا هەتیوه کان پی

ده گهن، عه قلاو هوشيان كامل ده بئو ده توانن سهرپهرشتى مالو دارايى خويان
بكهن! شو كاته بوخويان گهنجه كه ههلبده نه وه ده رى بهينزو سوودى لئ
وه ريگرن، ندمهش بوئوهى پارتيزگارى ماله كه بكرئو نه كه ويته (ئير ده ستى
خه لكى و به فيرؤ بروا، خودا ره حمى به نه تيوه كان كرد دهر وه ها له بهر خاترى
باوكيان: كه پياويكى صالحو خودا په رست بو، وه كوو ده لئين: ندم باوكه
صالحه، باپيرى حوته ميان بو، ﴿وما فعلته عن امري﴾ شو كرده وانهى
نه نجامم دان هيچيانم له خومه وه نه كردن، به لكوو به فهرمانى خودا نه نجامم
دان، ﴿ذلك تاويل ما لم تسطع عليه صبرا﴾ ئوهى بؤم باس كردى، شو
پاساوانهى بو كاره كانى خوم هيئايموه بؤت ئوه ناكامو سهره نجامى شو
كرده وانه بو: كه تو له ناستيان دا خوت بو رانه گيراو ره خندت لئ گرتو
نه وه ستاى تا له كوئايى دا بوخوم هوكارو بايسى كرده وه كانى خومت بو روون
بكه ميره.

تاييى:

له وه پيش ئوه وه مان رونكرده وه: كه هه ندى له زانايانى ئيسلام پييان وايه
حه زه تى خضر پيغه مبه ر بووه هه نديكيش پييان وايه: پياو چاكو وه لى بووه.
جا له سهر راى ئه رانه: كه ده فهرموون: حه زه تى خضر پياو چاكو وه لى
بووه به پيوستى ده زانم چهند شتيك رون بكه سه وه:

۱- كه راماتى ئه وليا شتيكى چه سپاوه وه له حه ديشى پيغه مبه ردا ﷺ
چهند جار ئاماژه ي بو كراوه، له قورئان دا چهند جار نمونه ي بو هيئندراوه ته وه:
ههر كه سيك ئينكارى كه راماتى ئه وليا بكا بيدعه چى و فاسيقو له رى ده رچوو
بئ پروايه. ئه وه تا قورئان بؤمان ده گيرپته وه كه حه زه تى ميره م دايكى
حه زه تى عيسا، ميوه ي كاتى هاوينى له وه رزى، زستان دا له لا ده بيندراو
ميوه ي زستانى له كاتى هاوين دا له لا بوو، كه حه زه تى زه كه ريبا ده چوو بو

ژووره که ی ئەم دیاردانە ی دەبینین لێ ی دەپرسی مەریەم! ئەمانەت لەکوێوە بو
هاتووە؟ کۆی بۆی هیناوی؟ دیفەرموو: رزقەو خودا پێی بەخشیوم.

هەروەها که فەرمانی بەلقەدار خورمای وشک کرد خورمای بو
و بەرپێنی یە کسەر دار خورما که خورمای گرتو ﴿رطباً جنيّاً﴾ ی لێ چنی و
خواردی، ئەم ئافرەتە پیغەمبەر نەبوە، بەلکو وەلی و خوشەویستی خودا
بوو.

هەروەها ئەو روداوانە ی لەسەر دەستی خضر رویاندا (کونکردنی
کەشتی، کوشتنی منداڵە که، راستکردنەو ی دیواره لارەو بوو که) هەموویان
بە کەرامات دەژمێردرێ.

۲- ئایا دروستەو دەبێ وەلی بوخۆی بزانی که (وەلی) یە؟ زانایانی
ئیسلاام لەم بارەو دوو رایان هەیه:

(۱) هەندیک دەفەرموون: دروست نیە وەلی بوخۆی بزانی که وەلی یە،
هەر شتیک لەسەر دەستی دەردەکەوێ لە کەراماتو خاریقە ی عادە، دەبێ
بەوریایی و حەزەرەو سەیریان بکا، چونکه نابێ دنیایی لەو ی که ئەو
نیستیدراج نیە، دەبێ بترسی و ناگای لەخۆ بێ نەو کوو ئەو دانەو کە پک بێ!
هەروەها وەلی ئەگەر بزانی و لێ مەعلوم بێ: که وەلی یە ترسی
خودای نامینی و دنیا دەبێ لەعەزایی خودا! چونکه مەرجی وەلی ئەو یە تا
کاتی مردن و تا فریشتە ی گیانکیشان دێتە لای بەردەوام ترسی خودای هەبێ،
و کـو و دەفـەرمـوـی: ﴿تَتَذَكَّرُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا
تَحْزَنُوا﴾ (فصلت/۳۰). هەروەها چونکه وەلی و پیاو چاک ئەو یە: عاقیبەت
خێر بێ، سەرەنجامی ژبانی بەختەوەر بێ، دە ی خۆ سەرەنجام نادیارەو کەس
ناتوانی بزانی ئاکامی چۆن دەبێ، بۆیه ئێبنو عەبباس فەرموودە یە ک روایەت
دەکا دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((وَأَمَّا الْأَعْمَالُ بِخَوَاتِمِهَا)).

(ب) هندی لزانایان ده فرمون: دروسته وهلی بزانی: که وهلی به؛ چونکه کزرا هیه له سهر نهوه: که غیری خوی دروسته بزانی که نه وهلی به. دهی که وایی بو خوشی دروسته. نهوه تا پیغمبر موزدهی به هشتی دا به (عشرة المبشرة) له هاوه لانی و فرموی: نیوه به هشتین، دهی خو نهوه هاوه له موزده پیدراوانه ترسی خودایان له دل درنه چوو به لکوو زیاتر خودا پهرستیان ده کردو پتر له خودا ده ترسان، دیاره کهسانی دیکه ش نه گهر لیان مه معلوم بی که وهلین زیاتر خودا پهرستی ده کهن.

۳- جه ماوه ری زانایانی نیسلام ده فرمون: حه زره تی خضر نیستا له ژیان دا نیه له دونیا ده رجوه چونکه پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((ارایتکم لیتکم هذه فانه على رأس مئة منها لايبقى ممن هو اليوم على ظهر الأرض احد)).^(۱)

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه ((مامن نفس منقوسة اليوم يأتي عليها مائة سنة وهي حية يومئذ)).^(۲)

کۆمه لیکیش پیمان وایه: حه زره تی خضر نه ژیان دایه و نه مردوه چونکه له کانی ژینی خواردۆتهوه، نیستا له سهر زهوییه! هه موو سالتیک حه ج ده کا! نیبنو (عطیه) ده لی: له م باره وه باسو خواس زۆرنو گه لیک نیقاشو ده مه ده می هه، به لام هیچیان جی متمانه نین. به که لکی پشت پی بهستن نایه ن!

به لام تیمامی قورطوبی له تهفسیره که ی دا نهو رایه به په سند ده زانی: که ده لی: حه زره تی خضر نیستا له ژیان دایه و نه مردوه، به لگوو ده لیلی جۆراو جۆر ده هیئتیه وه بو نه م رایه و ده لی: نهو حه دیشانه ی: که جه ماوه ری زانایان

(۱) رواه مسلم عن عبد الله بن عمر في (فضائل الصحابة) (۲۵۳۷) باب (۵۳) ورواه البخاري في (العلم) (۱۱۶) باب (۴۱) (السمر في العلم).

(۲) رواه مسلم برقم (۲۵۳۸) باب (۲۱۸).

کردویانن به به لگه بۆ رای خویان ناکرینه به لگه و نه ص نین، به لکو و (عام) نو ته خصیص رویان تی ده کا!

۴- ئە حکامی شرعی به سروش یان به خه و بینینی پیغه مبه ران نه بی ناچه سپین. که وایی ئەو قسه و بیرو رایه راست نیه: که ده لئین: ئە حکامی شرعی بۆ ئەولیایان ثابت ده بی له ریگه ی نه ئینی زانین و ئیلهامی دلایانه وه، به م نه وعه خودا ئەو حوکه شه رعییانه فری ده داته دلایانه وه و زانیاری خودایی فیڕ ده بن و ئە حکامی جوزئیات ده زانن و، نه ئینی بونه وهر شاره زا ده بن و پیوستیان به ئە حکامی کوللی نیه. ئە وه تا حه زره تی خضر به هۆی ئەو عیلمه (له دنی) یه ی که: خودا پیی دابوو پیوستی به و زانیارییه نه بوو: که لای حه زره تی موسا هه بوو! حه دیشه که ی واییصه که بوخاری له تاریخدا ریوایه تی کردوه: ده که نه به لگه ی خویانو ده لئین: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: ((استفت نفسك وان أفاتك المفتون)).

ئیمامی قورطوبی ده فهرموئ: مامۆستامان ئە بولعه باسی مالیکی فهرموویه تی: کۆمه لئیک زیندیقو بیدین و نه ئینی مه ذه هب ده لئین: ئەم حوکه شه رعیه گشتی یانه بۆ پیغه مبه ران و خه لکی ساده یه، ئە گینا ئە ولیا و ئە هلی تایبه تی پیوستیان به و جوړه ده قه ئایینیانه نیه، به لکو و ئە وه ی ده خریشه دلایانه وه به ئیلهام حوکم به وه ده که نو پابه ندی ئە شته ده بن: که دلایان دیته سه ری! ئەو کۆمه له زیندیق و نه ئینی خواهانه ده لئین: ئە ولیا به هۆی مشتو مالبونی ده روونیانو خالی بوونی دلایان له ئە غیار عولوومی ئیلاهی و حه قائیقی ره بانییان بۆ ده رده که وئ، نه ئینی بونه وهر ده بینن و ئە حکامی جوزئیات ده زانن، پیوستیان به ئە حکام و شه رائعی کوللیات نیه.

ئە مجار شیخ ئە بولعه بباس ده فهرموئ: ئەم بیرو بۆچون و با وهره، کوفر و بیدینی وه هه که سی و بالی کافر و هه لگه راویه له ئایین و ده کوژری، چونکه ئینکاری شتیکی زانراوی شه ریه تی ئیسلام ده کا، چونکه په روه ردگار قانون و

یاسای خۆی دان‌وه، حیکمه‌تو دانایی خۆی تیدا به‌تار هیناوه، رایگه‌یاننده: که نه‌حکامو شهریه‌تی خودا به‌هتێ پیغم‌مبه‌رانیه‌ود ده‌زاندرن، نه‌و پیغم‌مبه‌رانه سه‌فیرو ناوه‌ندن له‌نیوان خوداو ئاده‌میزاداندا، نه‌وان دیاری کراون بۆ گه‌یانندی شهریه‌تی خودابه‌نه‌ه‌کانی، نه‌وان خودا هه‌لێ بژاردون بۆ نه‌وه‌ی نه‌حکامو شهریه‌تی خودا بگه‌یه‌نن و روه‌نی بگه‌نه‌وه، وه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿اللّٰهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (الحج/۷۵). یان ده‌فه‌رموئ: ﴿اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (الانعام/۱۲۴). یان ده‌فه‌رموئ: ﴿كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ (البقرة/۲۱۳).

به‌کورتی و پوختی، به‌گوێره‌ی زانیاری قه‌طعی و یه‌قینی ضروری به‌کۆرای زانیانی سه‌له‌فو خه‌لف نه‌وه چه‌سپاوه سه‌لمیندراوه: که زانینی نه‌حکامی په‌روه‌رگار چ فه‌رمان بن چ نه‌هی ره‌وایه‌و کاریکێ په‌سنده، به‌لگه‌ش به‌م روداوانه ده‌هیننه‌وه که له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌زه‌تی خه‌زروه‌ی خه‌زروه‌ی دا، ده‌لێن: نه‌وه‌تا به‌گوێره‌ی زانیاری هه‌زه‌تی موسا (که عیلمی ظاهرێ هه‌بوو) کاره‌کانی هه‌زه‌تی خه‌زروه‌ی خه‌زروه‌ی زانیاری هه‌زه‌تی خه‌زروه‌ی عیلمی باطن‌ای هه‌بوو کاره‌کانی په‌سند بوون!!

هه‌روه‌ها نه‌وه‌شیان بلاو کردۆته‌وه، قیری هه‌وا خواهانی خۆیانان کردوه، ده‌لێن شهریه‌ت هه‌یه، ته‌ریقه‌ت هه‌یه حه‌قیقه‌ت هه‌یه. شهریه‌ت بریتیه له‌عیلمی ظاهر، ته‌ریقه‌تو حه‌قیقه‌تیش بریتین له‌عیلمی (باطن). نه‌ه‌مجار پێیان وایه: ته‌ریقه‌تو حه‌قیقه‌ت جیاوازن له‌شهریه‌ت، به‌لکوو هه‌ندیک ده‌لێن: شهریه‌ت وه‌کوو توێکل وایه نه‌وه‌ی مه‌به‌سته ناوه‌رۆکو جه‌وه‌ره‌که‌یه: که بریتین له‌طه‌ریقه‌تو حه‌قیقه‌ت!

لەم بارەوہ قسەو باسو سەرگوزشتە ی زۆرو زەبەندە بەشیعرو پەخشان نووسراون.^(۳)

شتیکی ناشکراو لەخۆر رهوشن تره: که نایینی پاکی ئیسلام نایینیکی تیرو تەسەلەو لەهیچ رویەکەو که کوپی تێدانیه، هەموو رویەکی ژبانی شی کردۆتەو، بۆ هەموو کاتو شوێنیک گونجاو لەبارە، سەرچاوەی ئەم نایینه بەرزو پیروژه دوو سەرچاوەی روزو پاکو بیگەردن، ئەوانەش قورئانی سپروژو حەدیشی پیغەمبەر ﷺ بەهەر سی جۆرەکانیەو (قول، فعل، تقریر) جا هەر بیرو باوەڕیک، هەر کارو گوفتاریک لەو سەرچاوە پاکو خاوەنانه هەلقولابی ئەو پەستلو رهوایه، ئەگەر لەوانەو سەرچاوە نەگرتی ئەو سەر لی شیوانو گومپاییه.

بیگومان ئەو تەصەووفی که ئیمامی غەزالی پێناسە ی کردووەو بانگەوازی بۆ دەکا، ئەو تەصەووفی لەکتیبی (جمع الجوامع) دا پێناسە ی بۆ کراو، ئەو کاکلە ی نایینهو شتیکی راستو رهوایه، رێبازو رهوشتی پیاوچاکانی موسولمانه، ئەو تەصەووفی لەشەریعت جیا نیه، ئەو تەصەووفی بریتییه لەروکردنه خوداو مشتو مالکردنی دلۆ دەروونو ئیخلاص لەکردهو دا، یه کتاپه‌رستیو پابه‌ندبوون بەشەریعت‌ه‌و، شوێنکه‌وتنی پیغەمبەر ﷺ، خۆروت کردنه لەهەموو شتی جگە لەخودا، وازهێنانه لەگالتەو گەپو جوانی دونیاو روکردنه خودایه، وازهێنانه لەهەموو کارو رهوشتی که نایینی ئیسلام یاساگی کردو. هەلبەتە تەصەووف بەم جۆرە ی باس کرا پوخته ی نایینو شەریعتە، پێویستە هەموو موسولمانی هەول بدا ئەو جۆرە تەصەووفی لەناخیا رەنگ بداتەو، بەبێ هەبوونی ئەو جۆرە تەصەووفی ئیمانی هیچ خاوەن باوەڕی تەواو نیه، بەبێ هەبوونی ئەو جۆرە تەصەووفی هیچ فەرۆ بەره‌کەت دەستەبەر نابێ!

(۳) بۆ زێدە زانیاری لەم بارەو سەیری کتیی (تاریخ التصوف فی الإسلام) دانراوی (د. قاسم غنی) وەرگیرانی (صادق نشاة) بکه، ئەم کتیبە بفرخه (د. احمد ناجی القیسی) و (د. محمد مصطفى حلمی) بێیداچوونەو.

به‌لام به‌داخه‌وه نه‌و ته‌صه‌ووفه پاکو خاوینه به‌دریژی می‌و له‌لایه‌ن
 نه‌فامو خه‌لکی سافیلکه‌و دوژمنانی ثایینه‌وه ده‌ستی تیخراوه، زور شتی
 ناشرینو دژ به‌بیروباوه‌ری نیسلامی تیکه‌ل بووه، ته‌نانه‌ت زور شتی
 ته‌صه‌ووفو ته‌ریقه‌ت وه‌پال نیسلام دراوه، له‌کاتیکدا نیسلام زور له‌وه
 دووره‌و شتی وای تیدا نیه!

جیروکی ذیلقه‌رنه‌ین و یه‌نجوج و مه‌نجوج

وَيَسْأَلُونَكَ

عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾
 إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ﴿٨٥﴾
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن

دُونَهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبَعَ
 سَبِيلًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَنْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
 مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكْنِيَ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
 ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَبَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُمْ نَقْبًا ﴿٩٧﴾
 قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

لہوہ پیش لہباسی ہوی نازلہ بونی چیرؤکی نہ صاحبولکہ ہفدا وترا: کہ
 جولہ کہ کان داوایان لہ موشریکہ کانی مہ کہہ کرد: کہ پرسیار لہ پیغہ مبسر ﴿۹۷﴾
 بکن دہ بارہی چیرؤکی نہ صاحبولکہ ہفو چیرؤکی ذیلقرنہ نیزو چوئہ تی (روح) !
 مہ شہوور وایہ: پرسیار کمرہ کان موشریکہ کانی قورہ یش بسوون.
 موحدہ ممدی کوری نیسحاق لہ بارہی (سبب نزول) ی شہم سورہ تہوہ دہ لی:

پیریکی میصری پیش چلو نهونده ساله هاته لامازو له عی کریمه وه شهویش
له ئینو عه بباسه وه بۆیگیراینه وه، وتی: قوریه شیه کان نه ضری کوری حاریشو
عوقبه ی کوری نه بو (معیط) یان نارد بۆ لای مالمه جوله که کان له مه دینه،
پیان گوتن بچن ده باره ی موحه ممه د پرسیار لهو مالمانه بکه ن، ره وشتو
ناکاره کانی بۆ نه وان باس بکه ن، قسه کانی که به ئیمه یان ده لئی بۆیان
بگیرنه وه، بزائن ناخۆ نه وان له باره یه وه چی ده لئین: نه وان له کۆنه وه خاوه ن
نامه ی ناسمانین، هه وائو باسو خواسی پیغه مبه ران ده زانن، شانده که ی
قوریه ش هاتنه مه دینه وه ده باره ی حالو وه زعی پیغه مبه ر پرسیاریان له مالمه
جوله که کان کرد، شیوه ره وشتو کردارو گوفتاریان بۆ باسکردن، وتیان: ئیوه
خاوه نی ته وپراتزو هاتووین له باره ی نه م کابرایه ی خۆمانه وه زانیاریه کمان
بده نی.

مالمه کان پییان وتن: سی شت هه یه پرسیاری لی بکه ن نه گهر هه وائی
دانیو بۆ شی کردنه وه نه وه نیشانه ی نه وه یه: نه و کابرایه پیغه مبه ره. نه گینا
پیاویکی درۆزنو قسه هه لبه سته، پرسیاری لی بکه ن ده باره ی کۆمه له
که نه جیک که له رۆژگاری کۆندا رویان له کیو که ژ کردوه، کینو بۆ کوی چوونو
چییان به سه ر هات، چونکه سه رگورشته ی نه وان سه یرو سه مه ره یه، هه روه ها
پرسیاری لی بکه ن ده باره ی نه و پیاوه ی خۆره ه لاتو خۆرئاوای پشکنی و
گهراو داگیری کرد، باسو خواسی چۆنه و چی به سه ر هات، پرسیاری لی بکه ن
ده باره ی (روح) چیه و چۆنه! جا نه گهر هه وائی پی دانو بۆ شی کردنه وه نه وه
پیغه مبه ره و برۆای پی بکه ن، نه گینا نه وه پیاویکی درۆزنو قسه هه لبه سته.

نه ضرو عوقبه گهرا نه وه بۆ مه ککه و وتیان: نه ی هۆزو خیللی قوریه ش،
زانیاریه کمان هینا وه نیوان ئیوه و موحه ممه د یه کالا ده کاته وه، مالمه
جوله که کانی مه دینه نامۆزگارییان کردین: که پرسیار له موحه ممه د بکه یین
له باره ی چهند شتی که وه و پییان گوتن. نه مجار هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ وتیان:

نه‌ی موحه‌ممه‌دا! چهند شتی‌ک هه‌یه بۆمانی رون بکه‌ره‌وه، نه‌مجاره‌ سی
 پرسیاره‌ که‌یان ئاراسته‌ کرد، پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: ((اخرکم غدا عما
 سألتهم عنه)) سبه‌ینی وه‌لامی پرسیاره‌ کانتان ده‌ده‌مه‌وه، هیچ ئینشائه‌لای
 نه‌کرد، قوره‌یشیه‌کان رو‌یشتن، پیغه‌مبهر ﷺ پانزه‌ روژ نیگای بۆ نه‌هات،
 جویرائیل نه‌ده‌هاته‌ سه‌ری، هه‌تا وای لی‌هات قوره‌یشیه‌کان که‌وتنه‌ مقۆ مقۆ
 ده‌یانگوت: سه‌یره‌ موحه‌ممه‌د واده‌ی به‌یانی پی‌ داین، که‌چی نه‌وه‌ پانزه‌ روژ
 تیپه‌ری هیچ وه‌لامی نه‌داینه‌وه، به‌مه‌ پیغه‌مبهر ﷺ زۆر دلتەنگ بوو، تانه‌و
 ته‌سه‌ری قوره‌یشیه‌کانی زۆر پی‌ ناخۆش بوو، نه‌مجار هه‌زره‌تی جویرائیل
 هاته‌ سه‌ری به‌نیگا سوره‌تی (الکف)ی بۆ هی‌نا، که‌ عیتابی نه‌وه‌ی
 له‌پیغه‌مبهر گرت. که‌ بۆچی دلتەنگ ده‌بی به‌قسه‌ی قوره‌یشیه‌کانو چیروکی
 نه‌صحابولکه‌هفو چیروکی ذیلقرنه‌یزو باسی (روح)ی تیدایه‌.

ریوایه‌تیکی تریش هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی (سبب نزول)ی نایه‌تی ﴿قل
 الروح...﴾ له‌روایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌، ده‌لی: جوله‌که‌کان به‌پیغه‌مبهریان گوت:
 نه‌ی موحه‌ممه‌دا! پیمان بلێ: گیان چیه‌؟ به‌چ شیوه‌یه‌ک گیان له‌ناو جه‌سته‌دا
 سزا ده‌دری؟! خۆ روح له‌خوداوه‌ هاتوه‌؛ هیشتا پیغه‌مبهر هیچی له‌م باره‌وه
 بۆ نه‌هاتبوو، هیچ وه‌لامیکی نه‌دانه‌وه، دوا‌یی هه‌زره‌تی جویرائیل هاته‌ لای
 نیگای بۆ هی‌نا که‌ ده‌فهرموئ: ﴿قل الروح من امر ربي وما اوتيتم من العلم
 الا قليلاً...﴾.

نه‌گهر سه‌یری نایه‌ته‌کان بکه‌ین هیچ شتی‌ک ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تی
 ذیلقرنه‌یزو سه‌رده‌مو شو‌ینو جیگای باس ناکا، نه‌مه‌ش دیارده‌یه‌کی به‌رچاوه
 له‌چیروکه‌کانی قورئاندا، چونکه‌ دیاری کردنی میژوو جیگاو شو‌ین مه‌به‌ست
 نیه‌، به‌لکو مه‌به‌ست په‌ند وه‌رگرتن و ته‌رییه‌ت دادانه‌، ده‌ی په‌ند وه‌رگرتن و
 عیبه‌ت زۆر جار به‌بی دیاریکردنی زه‌مانو مه‌کان ده‌سته‌بهر ده‌بن!

میژووی نويسراو باسو خواسی پاشایه کی له خوگرتوه، ناوی
 ئەسکەندەری ذیلقەرەینە. شتیکی چەسپاوو حەقیقەتە ئەو ئەسکەندەری
 لەمیژودا ناوی هەیه، ئەو ذیلقەرەینە نیە کە لەقورئاندا باس کراوە، چونکە
 ئەسکەندەری ئیفریقی بێپەرست بوو، ئەم ذیلقەرەینە قورئان باسی لێو
 دەکا خاوەن باوەر بوو یەکتاپەرست بوو، ئیدانی بەزیندوبوونەو هەبوو.

ئەبو رەیحانی بیرونی لەکتیبی بەناو (الآثار الباقية عن القرون الخالية)دا
 دەلێ: ئەو ذیلقەرەینە لەقورئاندا ناوی هاتوو، لەختی حیمیر بوو،
 چونکە پاشا حیمییریەکان نازناوی (ذی)یان هەبوو، وەکوو: ذی یەزن، ذی
 نواس.

ذیلقەرەین ناوی ئەبو بەکری کورێ ئیفریقش بوو، سوپایەکی بێ
 شماری بەرەو قەراخی دەریای سپی ناوەراست هێنا، بەولاتی تونسو
 مەراکشو چەند شۆنێکی تردا تێپەری، شاری ئیفریقییە دروست کرد،
 دوايی هەموو کیشوهری ئەفریقا بەو ناوەو ناونا!

مامۆستا سەید دەفەرموی: وێ دەچی ئەم رایە راست بێ، بەلام ئیمە
 ناتوانین ئەم میژوو نووسراو لەکەوو بیژینگ بەدین، چونکە لیکۆلینەو
 لەمیژووی نووسراو دەربارە ئەو ذیلقەرەینە قورئان لایەتیکی ژبانی
 دەگیرێتەو، کاریکی ئەستەمە هەروەکوو چۆن ناتوانین بەدورو درێژی
 دەربارە زوربە ئەو چیرۆکانە ئەقورئاندا هەن وەکوو سەرگورشتە گەلی
 نوح، گەلی هودو گەلی صالح...هتد. لیکۆلینەو ئەنجام بەدیزو لەچار
 چێوەی دەقە قورئانییە کە دەریچین! میژوو بەنیسبەت تەمەنی ئادەمیزاد تازە
 لەدایک بوو و مندالی دوینی، بێگومان پیش ئەو میژوو بنووسرێتەو
 چەندەها روداوی جۆراو جۆر رویان داوە ئیمە هیچیان لێ نازانین. میژوو
 لیان بێ خەبەر!

نه گهر تهورات گۆرانکاری تیدا نه کرایه وه کوو خۆی بمایه وه بیگومان ده به وه سهرچاوه یه کی گرننگ بۆ زۆر له روداوه کۆنه کانی میژوو پشتی پی ده به ستر. به لام به داخه وه تهورات نه فسانه ی وا تیه اخندراوه: که گومان له وه دا نیه نه فسانه یه، ههروا چهند روایاتو قسه و باسی تیدا زیاد کراوه گومان له وه دا نیه که لی پی زیاد کراوو بی نه صلۆ ته ساسن. سروشه خودایی به که نیه. کهوابی ناتوانین تهورات بکهینه سهرچاوه یه کی میژوو پیو بتمان به و زانیاریانه بکهین: که تییدا تۆمار کراون!

بۆیه تاکه سهرچاوه ی برۆا پیکراو بۆ نه م جوړه چیرۆکتو به سهرهاتانه قورثانی پیرۆزه: که پارتیزراوه له هه موو جوړه گۆرانکارییه ک، پیتیکی لی زیادو که نه کراوه.

نه وه شمان له یاد نه چی هیچ کاتی ناگونجی و نابی قورثان به میژوو هه لسه نگینین، میژوو بکهینه تهرازوی کیشانه ی قورثان، له بهر دوو هۆی سهره کی روو ناشرکرا:

۱- میژوو تازه له دایک به وه و زۆر روداو هه ن له میژوو ژبانی ئاده میزاددا، میژوو هیچیان لی نازانی و لیان بی ناگایه، قورثان هه ندی روداو ده گیرته وه: که زانیاری میژو هیچیان لی نازانی.

۲- میژوو هه رچه نه ده بری رودای له خوگرتون کرداری ئاده میزاده، کرده وه ی ئاده میزادیش بی که مو کورتی نابی، نه وه تا ئیستا ئیمه له م رۆژگاره ی خۆمان دا وێرای پیشکهو تنی وه سائیلی گه یاندنو زانیاری، به چاوی خۆمان ده بینین: روداو ییک، به چهند شیوه ی جوړاو جوړ ده گیردریته وه جوړه ها ته فسیرو لی کۆلینه وه ی دریه یه کی بۆ نه نجام ده درئ، میژوو له م مه علوماته تیکه لۆ پیکه لانه، له م ریواته دریه یه کانه پهیدا ده بی. ده ی چۆن ده گونجی چیرۆکه کانی قورثان به میژوو هه لسه نگینین!؟

ئەوێ مەبەستە لیڤەدا بزاندی ئەوێه: پرسیار لەپێغەمبەر کرا
دەبارەیی ذیلەقەرنەین، پەرەردگار نیگای بۆ ناردو ئەم لایەنەیی بەسەر هاتی
ئەو زاتەیی روون کردووە، نێمەیش جگە لەقورئان سەرچاوەیەکی ترمەن
بەدەستەو نیه بۆ رونکردنەوێ ژیاانی ذیلەقەرنەین، ناتوانین بەبێ زانیاری
سەرچاوەی بپروا پیکراو لەچارچێوەی دەقە قورئانییەکی بپۆینە دەری!

بێگومان قورئان سێ گەشتی بۆ ذیلەقەرنەین تۆمار کردووە گەشتیک
بەرەو خۆرئاوا، گەشتیک بەرەو خۆرەلات، گەشتیکیش بۆناوچەیی نێوان دوو
سەدەکان (بین السدین)، دەی با نێستا بکەوینە شوێن گەشتەکانو گۆی بۆ
گیرانەوێ سەرگورشتەکی بگرنو دلی خۆمانی بۆ بکەینەو.

دەفەرمۆی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ، قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ
ذِكْرًا﴾ ئەو موحەممەد! جولەکەو قورەیشییەکان پرسیار تێ دەکەن
دەبارەیی ذیلەقەرنەین، پرسیار فێربوونو تێگەیشتن نا، پرسیار
تاقیکردنەو نینکەبەریت لێ دەکەن، لەولامدا پێیان بلی، من لەژێر روشنایی
ئەو نیگایەیی لەخوداوە بۆم دێ بەسەر هاتی ئەو زاتەتان بۆ دەگیرمەو!!

ئەسکەندەری مەقدۆنی کۆری فیلیبسی یۆنانی، لەدەورو بەری (۳۳۰)
پیش زاییندا پاشایەتی هەموو جیهانی بۆ خۆی کۆنترۆڵ کردووە، شاری
ئەسکەندەرییە دروست کردووە، قوتابی ئەرەستۆ بوو، کە بەمامۆستای
یەکەو فەیلەسووف دەژمێردی لای ئەم خۆیندووەتی.

ئەسکەندەر شەری لەگەڵ فارسیکان کردووە مەملەکەتو کیشوهری دارای
داگیر کرد، کچەکەشی ماره کرد، ئەمجار روی کردە ولاتی هیندستانو شەری
لەگەڵ دانیشتوای کرد، ولاتی میصرو دەورو بەری خستە ژێر رکێفی خۆیەو،
خۆرەلاتو خۆرئاوای داگیر کرد.

جا وەکوو وتمان ئەم ئەسکەندەرە هەرچەندە نازناوی ذیلەقەرنەینی
هەیهو بەو ناوەشەو ناوبانگی هەیه، بەلام ئەو ناگونجی ئەو ذیلەقەرنەینه

بی: که قورشان باسی ده‌کا، چونکه نه‌سکه‌نده‌ر کافر بووه، به‌لام نه‌م
 ذیله‌قهرنه‌ینسه به‌نده‌یه‌کی صالحو خوداپه‌رست بسووه خودا ملکو
 سه‌لته‌نه‌تیکی به‌رفراوانی پی به‌خشی. وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا مَكْنَأُیْ
 الْأَرْضِ، وَآتِنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سُبُلًا﴾ نیمه ملکو سه‌لته‌نه‌تیکی گه‌وره‌مان
 پی به‌خشی بوو، هه‌رچی نه‌سبابی ده‌سه‌لاتو پادشایی و فه‌رمان‌په‌وایی هه‌یه
 بۆمان ده‌سته‌بهر کردبوو، چه‌کتو که‌ره‌سه‌ی شه‌رو زانیاری پیویست بۆ هه‌موو
 لایه‌نیکی فه‌رمان‌په‌واییمان بۆ دابین کردبوو، هی‌زو توانای نه‌وه‌مان پی
 به‌خشیبوو بتوانی هۆکاره‌کانی ده‌سه‌لات به‌نه‌وپه‌ری لیها‌توویی به‌کار بینی،
 هه‌ر ولاتیکی بویستایه به‌ناسانی ده‌یخسته ژیر رکیفی خۆیه‌وه، خۆره‌سه‌لاتو
 خۆرئاوای کۆنترۆل کرد، هه‌موو جیهان بۆی مل که‌چ بوو، پاشایانی عه‌ره‌بو
 عه‌جهم بوونه ژیرده‌سته‌ی. به‌کورتی بۆ گه‌یشتن به‌هه‌موو مه‌به‌ستو
 نامانجه‌کانی هۆکاری کاریگه‌رمان بۆ ره‌خساندبوو ﴿فَأَتَبَعَ سُبُلًا، حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾ ویستی بگاته نه‌وپه‌ری خۆرئاوا،
 ریبازنیکی راستی گرت به‌رو هۆکاریکی کاریگه‌ری به‌کار هی‌نا بۆ گه‌یشتن
 به‌مه‌به‌سته‌کانی، که‌وته‌پێ به‌ره‌و نه‌و شوینه‌ی ده‌یه‌ویست بیگاتی، هه‌تا
 گه‌یشته شوینی ئاوابوونی خۆر، واته: له‌لای خۆرئاواوه گه‌یشته نه‌وپه‌ری
 ئاوه‌دانی و له‌پیش چاوی وشکانی برپیه‌وه نه‌یتوانی زیاتر به‌ره‌و پیش بجی، و
 دیاره گه‌یشتبینه قه‌راغی ده‌ریالووشی نه‌تله‌سی (الْحِيطُ الْأَطْلَسِي) نه‌و کاته
 ده‌ریای تاریکی (بِحَرِّ الظُّلُمَاتِ) یشیان پی گوتوه‌و خه‌لکی پییان وابوه نیتر
 وشکانی دوایی دیت، جا له‌و شوینه‌دا وا هاته به‌رچاوی: که خۆر له‌کانیاویکی
 ده‌وربه‌ر قو‌راوی‌دا گووم ده‌بوو، وا دیاره نه‌و به‌وولاتی تونس و جه‌زائیر و
 مه‌راکیش‌دا تیپه‌رپوه‌و گه‌یشتتۆته ده‌ریالووشی نه‌تله‌سی و له‌ویدا واها‌تۆته
 به‌رچاوی که خۆر له‌کانی‌یه‌ک‌دا ئاوا‌ده‌بوو که ده‌وربه‌ره‌که‌ی قوره‌ ره‌ش بوو،
 واته: خۆر له‌ده‌ریادا گووم ده‌بوو، ده‌ریاش خۆی شین نواندوه، ده‌تگوت: قور و

ئاو تیکه لاو بووه! نه مه‌یش دیار ده‌یه که به‌گویره‌ی شوینو ولات ده‌گوړی؛ له‌ولاتی شاخو دۆلو کتودا ده‌بینی خۆر له‌کیوو که ژ ئاوا ده‌بی، له‌شوینی ده‌شتو سارادا وا ده‌بیندری: که خۆر به‌ئاو زه‌وی دا رۆده‌چی، له‌قهراخ ده‌ریا وا دیته به‌رچاو: که خۆر له‌ئاو ئاوی ده‌ریادا نقوم ده‌بی.

مامۆستا سه‌یید ده‌فهرموی: وا پئی ده‌چی نه‌و شوینه شوینی تیپ‌ژانی روباریک بووبی بۆ ئاو ده‌ریالووش، به‌رواله‌تیش له‌و جۆره شوینانه‌دا گژوگیاو قوپه ره‌شه‌و چالۆ گۆلاو په‌یدا ده‌بنو وه‌کوو کانی دیته به‌رچاو!.

جا ذیله‌قهرنه‌ین وا هاته به‌رچاوی که خۆر له‌وی دا ئاوا ده‌بوو، به‌لام ده‌ستنیشان کردنی شوینه‌که زه‌حه‌مه‌و ناتوانین دیاری بکه‌ین، چونکه ده‌قه قورئانییه‌که دیاری نا‌کا، هیچ سه‌رچاوه‌ی تری باوه‌پیکراومان به‌ده‌سته‌وه نیه بتوانین پشتی پئی ببه‌ستین، بۆیه له‌م باره‌وه هه‌رچی بلیین تفه‌نگه‌و به‌تاریکیه‌وه ده‌نیتینو ره‌مل ه‌اویشتنه.

﴿ووجد عندها قوما﴾ له‌نزیک نه‌و شوینه‌ی وه‌ک کانی ده‌چوو خۆری تیدا گوم ده‌بوو، گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کی بینی ریی لییان کهوت، نه‌و نه‌ته‌وه کافرو بی باوه‌رپوون، جا په‌روه‌ردگار ذولقهرنه‌ینی سه‌رپشک کرد له‌نیوان نه‌وه‌دا به‌کوشتن سزایان بدا، یان بانگه‌وازیان بکا بۆ نیمان هینان، به‌م جۆره‌ی که بۆمان باس ده‌کا ده‌فهرموی: ﴿قلنا یا ذا القرنین إِمَّا أَنْ تَعْذِبَ، وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حَسَنًا﴾ وتمان: نه‌ی ذولقهرنه‌دین! سه‌رپشک به‌له‌نیوان نه‌وه‌دا به‌کوشتن سزایان به‌ده‌ی نه‌گه‌ر سوور بوون له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی خۆیانو دانیان نه‌نا به‌تاکو ته‌نهایی من‌داو به‌پیر بانگه‌وازی تۆوه نه‌هاتن! یان چاکه‌یان له‌گه‌ل بکه‌یو له‌گه‌لیان به‌سه‌برو پشوو درێژی بانگیان بکه‌ی بۆ ریگی هیدایه‌تو به‌خته‌وه‌ریو شه‌ریعه‌تی خودایان قیر بکه‌ی.

ماوه‌ته‌وه نه‌وه بزانیان نایا نه‌م پی‌گوتنه‌ی په‌روه‌ردگار به‌ذولقهرنه‌ین به‌چ شیوه‌یه‌ک بووه؟ نایا ذولقهرنه‌ین پی‌غه‌مبه‌ر بووه خودا به‌نیگاو سروس

خرابه‌یستان‌دا به‌زه‌برو زه‌نگ بئۆ تۆله‌یان لی وه‌رگرتمه‌وه... به‌راستی نه‌مه‌یه
 فه‌رمانه‌وای ناجیحو ولات ناوه‌دانکه‌ره‌وه‌و حوکمپانی راستو دروست نه‌وه:
 ئاسایشو دنیایی بۆ هاوولاتیان به‌و جۆره‌ حوکمه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، ولات به‌و
 شیوه‌ داده‌مه‌زری کار به‌و جۆره‌ به‌ریوه‌ ده‌چی!!

هه‌ر کاتئ چاکه‌کار پاداشی کرده‌وه‌ی چاکئ خۆی وه‌رگرتمه‌وه، دلسۆزو
 خه‌مخۆر پاداشی دلسۆزی خۆیان هاته‌وه‌پئ! سته‌مکارانو خراپه‌کاران سزای
 تاوانی خۆیان وه‌رگرتمه‌وه... نه‌و کاته‌ خه‌لکی هه‌ست به‌دنیاییو یاسا
 سه‌روه‌ری ده‌که‌ن، له‌ناخه‌وه‌ خۆیان هه‌لده‌نن بۆ چاکه‌کردنی زیاترو دلسۆزی
 نواندنی پترو به‌ره‌مه‌پێنانی زۆر تر..

به‌لام کاتیگ تهرازی حوکمو یاسا تیکچوو دزو جه‌رده‌و خۆپریو چلکاو
 خۆری ماستاوکه‌ر بوونه‌ راویژکاری حاکمو فه‌رمانه‌په‌وا، نه‌ه‌جۆره‌ که‌سه‌نه
 کاریان که‌وته‌ ده‌ستو پاشا گوئی لی گرتن ئیشو کاریان رۆیشته‌و له‌پیش
 بوون، له‌به‌رامبه‌ریش‌دا کارمه‌ندی صالحو راستال لیدراو و ده‌رکراو بوون، نه‌یان
 ده‌هیشته‌ کاری گرنه‌گ بگره‌ ده‌ستو لییان نه‌ده‌که‌پان رۆلی خۆیان بگێرن،
 نه‌یان ده‌هیشته‌ن به‌ده‌ستی ره‌نگینی خۆیان ولات به‌ره‌و پیش به‌رن، نه‌وه‌ له‌و
 کاتانه‌دا ده‌سه‌لاتو هیز له‌ده‌ستی فه‌رمانه‌په‌وا ده‌بیته‌ قامچی عه‌زابو سزاو
 ئامییری روخاندنو داوه‌شاندن، له‌جیاتی یاساو ریساو نیظام پشیوی باو ده‌بیو
 فساد له‌ئارا‌دا ده‌بی. له‌جیاتی ئاوه‌دانی ولات وێرانی، له‌شوینی یه‌کیه‌تیو
 ته‌بابی، په‌رته‌وازه‌بیو فره‌حیزی، دزایه‌تیو دوژمنکاری باو ده‌بیو ژبانی
 شیرین تالو رۆژی روناک شه‌وه‌زنگو زه‌وی پانو پۆر ته‌نگه‌به‌ر ده‌بی!!!!

﴿ثم أتبع سبباً، حتى إذا بلغ مطلع الشمس، وجدها تطلع على قوم لم
 نجعل لهم من دونهما ستراً﴾ پاشان ذولقه‌رنه‌ین رڭگایه‌کی تری گرته‌به‌رو
 گه‌شتیکی تری ده‌ست پئ کرد، له‌خۆرئاواوه‌ به‌ره‌و خۆره‌لات که‌وته‌پئ، هه‌تا
 گه‌ییشته‌ شوینی که‌ یه‌که‌م شوین بوو: که‌ خۆری لی هه‌لبئ له‌لای خۆر

هه‌لاته‌وه، یه‌که‌م ولاتیکی ئاوه‌دان بوو له‌لای سنووری خۆر هه‌لات، جا له‌و شوینه‌دا بی‌نی خۆر هه‌لدی له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک روتو پی‌خواس، هیچ شتی‌ک نه‌بوو گه‌رمایی خۆریان لیّ دوور بخاته‌وه، نه‌پۆشاکیان هه‌بوو بی‌پۆشن، نه‌خانوو خیمه‌و ره‌شمالۆ په‌ناپاسارو دارو دره‌ختیان هه‌بوو تا له‌سایه‌یان‌دا خۆیان له‌تیشکی خۆر بشارنه‌وه، راخه‌ریان زه‌وی لی‌فه‌یان ئاسمان بوو. له‌ده‌شتیکی کاکێ به‌کاکێ‌دا ده‌ژیانو زوربه‌ی رزقو رۆژی بژیویان له‌سه‌ر ماسی بوو.

﴿کذلک﴾ نه‌وه‌ بوو: کاروباری ذولقه‌رنه‌ین، به‌و جۆره‌ بوو: که‌ باس کرا، گه‌شته‌کانی بۆ خۆرئاواو له‌وتیه‌ بۆ خۆر هه‌لات، هه‌یزو تواناو ده‌سه‌لاتی، له‌شکرو سوپای، زانیاری لی‌زانی، هه‌لو‌یستی به‌رامبه‌ر دانیشتوانی نه‌و کیشه‌رانه‌ی که‌وتونه‌ ژێر ده‌سه‌لاتیه‌وه، نه‌وه‌ بوو که‌ بۆمان باس کردن!

﴿وقد أحطنا بما لديه خبراً﴾ ئیمه‌ ئاگادار بووین به‌سه‌ر هه‌موو حالۆ وه‌زعیکی‌دا، هیچ شتیکی له‌ئیمه‌ په‌نه‌ان نه‌بوو، واته‌: هه‌رچه‌نده‌ له‌شکرو سوپای نه‌وه‌نده، زۆرو بی‌ شمار بوو، شه‌روه‌تو سامانی هه‌ینده‌ زۆرو به‌رفراوان بوو، نه‌و کیشه‌رانه‌ی کۆنتروڵی کردبوون لی‌ک دورو به‌رفراوان بوون، ئیمه‌ هه‌موو شتیکی نه‌ومان ده‌زانی، به‌کورتی ده‌سه‌لاتو ده‌وله‌مه‌ندیو پاشایه‌تی گه‌ییشته‌وه‌ راده‌یه‌ک هه‌ر ئیمه‌ ده‌مانزانی، که‌سی تر نه‌یده‌توانی سه‌رژمیری بکاو به‌سه‌ریان‌دا ئاگادار بی.

﴿ثم أتبع سبباً حتى إذا بلغ بين السدين وجد من دونهما قوماً لا يکادون يفقهون قولاً﴾ پاشان گه‌شتی سی‌هه‌می ده‌ست پێ کردو ری‌گایه‌کی تری گرته‌به‌ر، له‌خۆر هه‌لاته‌وه‌ به‌ره‌و باکور که‌وته‌ ری، هه‌تا گه‌ییشه‌ ئیوان دوو کیو له‌ئیوان شه‌رمینیو ئازرباینجان‌دا، لای کیو هه‌کانی ری‌ی له‌گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌وت، له‌وانه‌ نه‌بوون له‌قسه‌و گه‌فتو گۆتی بگه‌ن، له‌ئاخاوتنی که‌س حالی

نەدەبوون، چونکە زمانی خۆیان زمانیکی زۆر غەریب بوو، بۆ خوشیان تا بلی‌ی کەودەزو نەفام بوون.

ئەم گەلو نەتەوێه بەشیکی بوون لەنەتەوێ صەقالیبە (سلاف) هەکان. ئەوانە نیشته‌جێی خۆرەلاتی دەریای رەشن.

جا لەپاش ئەو کێوێه نەتەوێه‌کی زۆر درو شەپانی هەبوو بەیەنجوج و مەنجوج بەناوبانگ بوون، هەمیشە لەکەلتێز و بۆشایی نێوان دوو کێو کەنەو هێرشیان دەکردو پەلاماری ئەو قەومە بۆ دەسەلات و نەزانە ئێم دیو کێوکانیان دەداو تالان برۆیان لێ دەکردن، جا کە ذیلقەرەنیان بینی پاشایەکی بەدەسەلات و زاناو دادپەرورە سکالای خۆیان لەلا کردو ﴿قَالُوا: يَا ذَٰلِ الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ مَفْسَدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ دانیشتوانی نێوان بەرەستەکان (بین السدین) ی نێوان دوو کێوکان بەذیلقەرەنیان گوتو ئەویش بەهۆی ئەو زیرەکی و لێزانیه‌ی کە خودا پێی بەخشیبوو لێیان حالێ بوو، یان بەهۆی تەرجومانەوێ تێیان گەییشت، وتیان: ئەو ذیلقەرەنەین! پێت رادەگەیه‌نین کە یەنجوج و مەنجوج دوو نەتەوێن لەودیو ئەو کێوانەوێن، هێریشان بۆ دەهێنن و فەساد و وێرانبوون لەولاتماندا بلان دەکەنەو، دەمانکوژن، ئەو بۆتەوێ بەئارەقی ناوچەوان پەیدای دەکەین لێمان دەستێن، ناھێلن ساتەوێختیک بەئاسایی ژیان بەسەر بەرین و بەبێ ترسو خەم سەرنی‌ینەو!

﴿فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا؟!﴾ نایا بەلاتەو پەسندە لەلایەن خۆمانەوێ هەندێ پارە و پۆل کۆیکەینەوێ و بیخەینە ژێر دەستی جەنابتەوێ بۆ ئەوێ لەنێوان ئێمە و یەنجوج و مەنجوجی ئەو دیو کەژانە بەرەستێک دروست بکەو رێگیان لێ بگیرێ ئێر نەتوانن ئەم دیو کەون، لەدەست هێرش و پەلاماری ئەوان رزگارمان بێ؟!

به‌کورتی:

نه‌وان پئیشنیاری شه‌ویان بۆ ذیلقرنه‌ین کرد: که له‌ناوخیان پیتاک
بکه‌زو مالو سامان گردبکه‌نه‌وه و بیده‌ن به‌ذیلقرنه‌ین بۆ شه‌وی شه‌ویش
سه‌ده‌ده که دروست بکا.

﴿قال مامکني فيه ربي خير﴾ ذیلقرنه‌ین له‌وه‌لام‌دا وتی: شه‌و هی‌زو
ده‌سه‌لاته‌ی خودا پی‌ی به‌خشیوم، شه‌و مالو سامانو هۆکاره جیا جیا یانه‌ی
خودا پی‌ی داومو بۆ ده‌سته‌به‌ر کردوم زۆر باشتره له‌وه‌ی ئیوه ده‌تانه‌وه‌ی
بمه‌نه‌ی، من پئویستم به‌مالو سامانی ئیوه نه‌ ... وه‌کوو چۆن هه‌زره‌تی
سوله‌یمان فه‌رمووی: ﴿اتمدونني بمال، فما آتاني الله خير مما
آتاكم﴾ (النمل/۳۶).

جا که من پئویستم به‌پاره‌و پولی ئیوه نه‌بی، بۆ خۆم که‌ره‌سته‌ی
پئویست دابین بکه‌م ﴿فأعینوني بقوة أجعل بینکم و بینهم ردماً﴾ به‌کرێکارو
ئیش کردن یارمه‌تیم بده‌ن، کرێکارو وه‌ستای پئویستم بۆ دابین بکه‌ن، بۆ
شه‌وی له‌نیوان ئیوه یه‌ئجوج مه‌ئجوجا به‌ریه‌ستی‌ک دروست بکه‌م زۆر له‌وه
تۆکه‌مه‌تر بی که خۆتان داوای ده‌که‌ن.

شه‌مجاره شیوه‌ی هی‌زو تواناو ده‌سه‌لاتی خۆی دیاری ده‌کاو داوای
که‌ره‌سته‌ی پئویست ده‌کا بۆی ناماده بکه‌ن ده‌فه‌رمووی: ﴿آتوني زبر الحديد
حتى إذا ساءى بين الصدفين﴾ پارچه ئاسنی جۆراو جۆرم بۆ بینن، جا که
پارچه ئاسنه‌کانیان بۆ ناماده کردزو کرێکارو وه‌ستایان خسته‌نه ژێر
فه‌رمانی‌یه‌وه، ده‌ستی کرد به‌دروستکردنی به‌ریه‌سته‌که‌و پارچه پارچه خسته‌یه
سه‌ریه‌کتو لێکی به‌ستن هه‌تا وای لیه‌تات سه‌ده‌ده‌که‌ی له‌گه‌ڵ به‌رزایی کێوه‌کان
راست کرده‌وه گه‌یانیدییه سه‌ر لوتکه‌کان!

شه‌مجار فه‌رمانی به‌وه‌ستاو کرێکاره‌کان کرد، که ئاگر له‌ئاسنه‌کان
به‌رده‌ن، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه موشه‌ده‌میان ناماده کردزو ئاگریان له‌ناو

پارچه‌ئاسنه‌کان کرده‌وهو ﴿قَالَ انْفَخُوا فِيهَا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾
 به‌موشه‌ده‌مه موشه‌ده‌مه‌یان‌دا هه‌تا هه‌موو ئاسنه‌کان به‌سهریه‌کدا توانه‌وهو
 بوونه‌یه‌ک پارچه‌ئاگری سوره‌وه‌بوو، نه‌مجار ﴿قَالَ: آتُونِي أَفْرَغَ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾
 فهرمووی: مسی توواوه‌م بۆ بیئن ده‌یکه‌م به‌سهر شه‌و ئاسنه‌ سووره‌وه‌بووه‌دا،
 مسی توواوه‌ی به‌سهر ئاسنی سوره‌وه‌بوودا کردو هه‌موو کونو که‌له‌به‌ری ناو
 سه‌ده‌که‌ی پر کرده‌وه‌و سه‌ده‌که‌ بوو به‌یه‌که‌پارچه‌ی توندو تۆلۆ توکمه‌، نیتر
 له‌وه‌دوا ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا﴾ یه‌ئجوج
 مه‌ئجوج نه‌یان‌توانی سهر سه‌ده‌ده‌که‌ بکه‌ون له‌به‌ر به‌رزی لووسی، نه‌شیان توانی
 کونی بکه‌ن له‌به‌ر قایمی و توکمه‌یی، په‌روه‌ردگار نه‌و گه‌لو نه‌تموه‌ هه‌ژاره‌ی
 خسته‌ ئاسایش و ئارامیه‌وه‌.

نه‌مجار ذیلقه‌رنه‌ین دوا‌ی ته‌واو بوونی سه‌ده‌ده‌که‌ ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ
 رَبِّي﴾ به‌دانیه‌شتوانی شه‌و ده‌فه‌ره‌ی گوت: شه‌مه‌ نیعمه‌تو ره‌حه‌مه‌ته‌ له‌خوداوه‌ بۆ
 به‌نده‌کانی، چونکه‌ شه‌و سه‌ده‌ده‌ بوو به‌به‌ریه‌ستو ناوان له‌نیوان ئیوه‌و یه‌ئجوج
 مه‌ئجوج‌دا. نیتر ناتوانن شه‌م دیوکه‌وزو فیتنه‌و ئاشوب له‌ولاتی ئیوه‌دا
 بلاویه‌که‌نه‌وه‌ جا ﴿فَبِإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُكَّاءً﴾ نه‌گه‌ر واده‌ی
 مه‌زنده‌کراوی په‌روه‌ردگار ده‌ریاره‌ی ده‌رچوونی یه‌ئجوج مه‌ئجوج له‌پاش
 سه‌ده‌ده‌که‌وه‌ هات، شه‌و کاته‌ په‌روه‌ردگار به‌ریه‌سته‌که‌ ده‌پوخینه‌ی و وردو خاشی
 ده‌کاو له‌گه‌ل زه‌وی‌دا ته‌ختی ده‌کا ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ هه‌رچی خودا
 واده‌ی پێدا، دیته‌جی و پاشکه‌وتزو هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی نیه‌و هه‌رده‌بی بیی.

ئابهم شیوه‌ شه‌م حه‌لقه‌یه‌ی ژبانی ذیلقه‌رنه‌ین کۆتایی هات، به‌راستی شه‌م
 زاته‌نموونه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ای صالح و عادل بوو، خودا ده‌سه‌لاتو هی‌زی پی
 به‌خشی، سوپا و سامانو هۆکاری تری دنیا داگیرکردنی پی‌دا، توانی هه‌موو
 دنیا به‌خۆره‌لاتو خۆرئاوایه‌وه‌ بخاته‌ ژیر رکیفی خۆیه‌وه‌، به‌لام له‌خۆ
 بایی نه‌بوو، جه‌ورو سته‌می له‌ژیر ده‌سته‌کانی نه‌کرد، شه‌و هه‌موو ولاتو

کیشوهرانه‌ی خستنه ژیر دهسه‌لاتی خۆیه‌وه، له‌هیچ شوینیک هه‌لسو کهوتی
سته‌مکارانه‌ی له‌گه‌ل دانیشته‌کانی نه‌کرد، به‌لکوو ههر شوینیکی بگرتایه
دادپه‌روه‌ریو چاکه‌کاری تیدا بلاو ده‌کرده‌وه، یارمه‌تی دانیشتوانی ده‌دا بو
ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ولاتو به‌ریاکردنی ناسایشو به‌رقه‌رار بوونی یه‌کیه‌تیو
ته‌باییو دالده‌دانی هه‌ژارو لیقموماوان ده‌ستی ده‌ست درێژکارانی کۆل ده‌کرد،
بوو به‌پشتو په‌نای داماو. ههرگیز سه‌رکه‌وته‌کانی خۆی نه‌کرده هۆکاری
چه‌وساندنه‌وه‌ی گه‌لو نه‌ته‌وه‌کان، به‌لکوو دهسه‌لاتو توانای خۆی به‌کار هینا
بو چه‌سپاندنی عه‌داله‌تکاریو پیش‌خستنی ولاتو گه‌شه‌کردنی باری ئابووری،
قه‌لاچۆکردنی زولم‌و سته‌مکاریو نه‌هیشتنی فیتنه‌و ناشوب له‌ولات‌دا! هه‌موو
ئه‌و کاره‌ باشانه‌شی ده‌کاته نیشانه‌ی ره‌حمه‌تو نيعمه‌تی خودا به‌سه‌ر
به‌نده‌کانی‌داو ده‌یانگی‌پێته‌وه بو دهسه‌لاتی خوداو به‌هی خۆی له‌قه‌له‌میان نادا.
له‌و کاتانه‌دا که له‌تروپکی سه‌رکه‌وتزو زالبوون‌دایه خودای له‌بیره‌و ئاماژه
به‌دهسه‌لاتی بێ سنووری زاتی پاکی ده‌کاو هه‌موو شتیکی باش وه‌پال
په‌روه‌ردگاری خۆی ده‌دا!!

ئه‌مجار بزاین یه‌نجوج مه‌نجوج کینو له‌کوی بوونو ئیستا له‌کۆینو
چیان به‌سه‌ر هاتو چیان به‌سه‌ردی؟

هه‌موو ئه‌مانه‌ پرسیارنو خۆیان ده‌نویننو ولامیان زه‌حمه‌تو دژواره‌و
ناتواندری به‌دلنایی ولامیان به‌دینه‌وه. چونکه ئیمه چیان لی نازانینو زیاد
له‌وه‌ی قورئان ئاماژه‌یان بو ده‌کاو فهرمووده‌ی سه‌حیح باسیان ده‌کا، چ
سه‌رچاوه‌ی برواپێکراوی ترمان له‌ژیر ده‌ست‌دا نیه، قورئان هه‌رئه‌وه‌نده ئاماژه
ده‌کا: که ده‌فهرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَاةً وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾
ئه‌م ده‌قه‌ش کاتو زه‌مان دیاری ناکا! واده‌ی په‌روه‌ردگار به‌وردو خاشکردنی
سه‌دده‌که، ده‌گونجی هاتیبو رابوردبێ، وئ ده‌چی ئه‌و واده‌یه به‌هاتنی ته‌ته‌رو
په‌لاماردانیان بو هه‌موو دونیاو خاپورکردنی هه‌موو ئه‌و شارو گوندانه‌ی که‌وته

ژیر ده‌ستیان هاتیته جی، ئەوان بەسەر هەر شوینیکی دا گوزەریان کردبێ
وێرانیان کردو، هەر شارو گوندیک کەوتیته ژیر رکێفیان خاپوریان کردو و
دانیشتوانیان کوشت بر کردو!!

لەشوینیکی تردا لەسورەتی (الانبیاء/۹۶) دەفەرموێ: ﴿حتی إذا
فتحت یاجوج وماجوج، وهم من کل حدب ینسلون واقترب الوعد الحق...﴾
ئەم دەقە قورئانییەش دووبارە کاتیکی دیاریکراو ناماژ پێ ناکا بۆ
هاتنەدەرەوێ یەئجوج و مەجوج. نزیک بوونەوێ وەعدی حەق: کە بەمانا
نزیکیبونەوێ قیامەتە، ئەو هەر لەسەردەمی پێغەمبەرەو ﷺ هاتۆتەجی
... واتە: لەسەردەمی پێغەمبەرەو هاتنی روژی قیامەت بەنزیک دادەنرێ،
بەلکوو رەوانەکردنی پێغەمبەر ﷺ کراوەتە نیشانەی نزیکیبونەوێ هاتنی
روژی قیامەت، ئەوەتا لەشوینیکی تردا قورئان دەفەرموێ: ﴿اقتربت الساعة
وانشق القمر﴾ ئەو شمان لەیاد نەچێ کەچەرخی کات لەحیسابی خودادا زۆر
جوداوازە لەچەرخی کاتی حیسابی ئادەمیزاد؛ وێ دەچێ ملیونەها سال
تێپەربێی لەنیوان نزیکیبونەوێ هاتنی قیامەت و رابوونی دا، بەحیسابی
ئادەمیزاد بەدورو درێژ بزاندرێ وەلێ لای خودا ماوەیەکی کورت و کەمە!
کەوابێ پێدەچێ روخانی ئەو سەدە لەنیوان نزیکیبونەوێ قیامەت: کە
سەردەمی پێغەمبەر ﷺ روژگاری ئەمڕۆ ئێمەدا رووی دابی، بەم جۆرە
هەڵمەت و هێرشێ مەغۆلو تەتەرەکان کە هەموو ولاتانی خۆرەلاتی گرتەو
بریتی بێ لەدەرچوون و بەرەڵلابوونی یاجوج و ماجوج!

فەرموودەیه‌کی صەحیح و راست هەیە، ئیمامی ئەحمەد و لەسوفیانی
ئەوروپییەو لەعەرپەوێ لەزەینەبی کچی ئەبو سەلەمەو، لەحەبیبە کچی
ئەوممو حەبیبە کچی ئەبو سەفیان، ئەویش لەدایکیەو (خاتو حەبیبە)،
ئەویش لەزەینەبی کچی جەحشەو (خێزانی پێغەمبەر ﷺ) دەفەرموێ:
پێغەمبەر ﷺ لەخەو رابوو، دەم چاوی سوور هەلگەرا بوو، لەو حالو وەزەعەدا

دیفه رموو: ((ويل للعرب من شر قد اقترب. فتح من ردم يا جوج وما جوج مثل هذا)) به قامكه گوره و قامكى شايه تومان حهلقيه كى دروست كرد، دايكى موسولمانان؛ (زهينه ب) ده فرموى: وتم: نهى پيغمبه رى خودا! ئايا ئيمه به هيلاك ده برى ين له كاتيكدا پياوچا كمان تيدابن؟؟ پيغمبه ر ﷺ فرموى: ((نعم اذا كثر الخبيث)) به لى: نه گهر خراپه كارى زور بوو.

نهم خهونهى پيغمبه ر ﷺ پيش چوارده سده بووه، دوايى هيرشى ته تارو مه غول بو سهر عالمى ئيسلامى روى داوه، ولاتى موسولمانان يان ويرانو خاپور كرد، ته نانه ت مهر كه زى خه لافو فرمانه وايى موسولمانان: كه به غدا بوو له سهر ده ستى له شكرى هولاك و ويران كراو دوا خه ليفه عه بياسى: كه خه ليفه موسته عصيم بوو كوژراو، دانىشتوانى به غداد قه تل و عام كران. دهى له وانه يه نهم هيرشه ويرانكار يانهى مه غول ته تار بو سهر عالمى ئيسلامى ماناى خهونه كى پيغمبه ر ﷺ بى، پاش شه شصده و نه ونده ساله هاتبيته دى!!

نهم جار به شوين باسو سهر گورشتهى ذيلقهر نه ين دا ديمه نيكي روژى قيامه ت راده نوينى و ده فرموى: ﴿وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض﴾ لهو روژه دا: كه وادهى خودا ديتسه دى، خه لكى سهر گهر دان ده بن، هه موويان له حه بيه تان و له ترسان تيكه وه ده هاوينو سهر يان لى ده شيوى هه موويان تيكه ل و پيكه ل ده بن، ده كه وه نه گهر دوشو گهران، وه كوو ده ربا شه پؤل ده دن، كو يان ده كه ينه وه به كو كرده وه. جا نهم وه دى هاتنهى وادهى خودا پيش زيندو بوونه وه بى و برى بى له هاتنى روژى قيامه ت و دوايى هاتنى جيهان، يان پاش زيندو بوونه وه بى: كه به جارى هه موو مه خلوقات زيندو ده كر ينه وه له گورپه كانيان راست ده بنه وه تيكه وه ده هاوين، به هه ردووبار ده گونجى!

یان مانای نایه ته که بهم جوړه یه: نهو روژه ی سه دده که ده پوخی نهو
 ناجوچو ماجوجانه له دوا کتیه که وه دینه دهره وه په لاماری خه لکی دده نو
 ده ست ده کهن به ناشوب نانه وه گهر دش بهرپا کردنو ویران کردنی ولاتان.
 وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿حتى إذا فتحت يا جوج وماجوج، وهم
 من كل حذب ينسلون﴾ (الانبیاء/۹۶). نهو کاته ناجوچو ماجوج له هه موو
 بهر زایی و قه لاو په ناگایانه وه به هه له داوان دینه خواری و وه کوو ناگر له پووش
 به ربی ده که ونه ولاتو هر شوینی پی یدا برؤن ویرانی ده کهن! ده ق نه و ه صفه
 ده سه پی به سهر گه لو نه ته وه ی جه نگیز خان دا، نهو بهو: نهوان له ته پو لکه و
 تور که تور که ی کیشو هری ناسیای ناوه رسته وه هاتنه خواری و نهو ه یان به سهر
 عالم هیئا که هی نیان!! هه موو نه روداوانه به ماو هیه کی نادیار پیش
 فو وکردن به که په نای دنیا ویران بوون دا رویان داوه!

﴿ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا﴾ که کاتی رابوونی قیامت هات
 فوده کړی به که په نای صور داو هه موو مه خلوقات زیندو ده که ی نه وه و راپیچی
 سارای مه حشهر یان ده که یزو کویان ده که ی نه وه بو حیسابو لی کولی نه وه و
 وه رگرتنه وه ی پا داشو سزا.

وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿قل ان الاولين والآخرين
 لمجموعون الى ميقات يوم معلوم﴾ (الواقعة/۴۹-۵۰). یان ﴿وحشرناهم فلم
 نغادر منهم احدا﴾ (الکھف/۴۷).

نایه ته که دیمه تیکی جهو جولای ناده میزاده کان راده نوینی، وینه ی جهو
 جولای هه موو ناده میزاد ده کیشی له هه موو رهنگو په گهزو کیشو هرو
 ولاته کان دا، له هه موو چینو توپو سهرده مو روژگار یکن دا هر له یه که م روژی
 دونیا وه تا کوتایی دنیا، نهو هه موو ناده میزادانه زیندو ده کړینه وه تیکه وه،
 ده هاو نو دینو ده چن، هه موویان ده لی پی سهر خوشو مهستن، وه لی له راستی دا

سهرخو شرو مه‌ست نین به‌لام سزای خودا سه‌ختو دژواره، ترسی نه‌و عه‌زابو
سزایه وای لیّ کردون وه‌کوو شه‌پزلی ده‌ریا بینو بچن.

سزادانی کافران

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ
سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ
أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ
جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُولًا ﴿١٠٦﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روهر دگار باسی نه‌وه‌ی کرد: که همر کاتی وه‌ختی رابوونی
قیامت هات، فو ده‌کری به‌که‌ره‌نای صوردا، ناده‌میزاده‌کان له‌گۆره‌کانیاندا
راست ده‌کری‌نه‌وه، نه‌مجار هه‌موویان له‌سارای مه‌حشرده‌ کۆده‌کری‌نه‌وه بو
حیسابو لی‌کولی‌نه‌وه.

نه‌مجار نه‌وه باس ده‌کا: که نه‌وکاته‌ی دۆزه‌خ نیشانی کافره‌کان ده‌دری،
راده‌نوێنری بۆیان باش باش ده‌بینن؛ گوییان له‌گرمه‌و لرفه‌و نیله‌ نیله‌ی
ته‌فسیری ره‌وان (۳۴)

دهبیو ناتوانن خویانی لی گیل بکهن، ئەو کافرانه له دونیادا رویان له بانگهوازی خودا وهردهگیرا، خویان له دیتنی ریگای هیدایهت کوێر دهکرد، گوئیان له بیستنی حهق کهڕ دهکردو بههیچ جوړی شوین حهقو راستی نهدهکهوتن، پێیان وابوو ئەو خودا درۆزنانهی دهیانپهرستن لهعهزابی خودا رزگاریان دهکهن، شهفاعهتیان بو دهکهن!

دهفهرموی: ﴿وَعَرْضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا﴾ ئەو رۆژه واته رۆژی قیامهت، دۆزهخ بهباشی نیشانی کافرهکان دهدهین راسته و خۆ چاویان پێ دهکهوی، نارچهتی و ناخۆشی ههست پێ دهکهن، گوئیان له لرفه و نالهیهتی، ئەمهش بو ئەوهی زوو بکهونه عهزابو ئەندیشهوه و بزائن: که ئەوی جیگایانهو ناتوانن خویانی لی رزگار بکهن!!

ئهمجار رهوشتو نیشانهی ئەو کافرانهی: که شیایو ئەو سزادروارهه رۆن دهکاتهوه و دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِ وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾ واته: عهزابی سهختی دۆزهخ بو ئەو کافرانهیه: که له دونیادا خویان گیل کردبوو لهوهرگرتنی هیدایهت و دۆزینهوهی ریگای حهق، سهیری نیشانه و نایاتهکانی خودایان نهدهکرد، لێیان ورد نهدهبوونهوه، بهجوړیک بگههه یهقینو دهست بکهن بهیهکتاپهرستی. خویان له بانگهوازی پیغهمبهرو بانگخوازانی نایینی ئیسلام کهڕ کردبو، تاقهتیان نهبوو گوێ له نهصیحهت و نامۆژگاری مامۆستا و رێبهرانی ئیسلام بگرن، گالتهیان بهزیندوبوونهوه و هاتنی رۆژی قیامهت دههات. شوین رێبازی شهیتان کهوتبوونو لهتاوانو گومراییدا رۆچوو بوون، شهیتان مامۆستا و رێبهرانی ئیسلام بهوێنهوه و دهفهرموی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف/۳۶).

به کورتی:

نه وان له دونيادا خويان له بينيني نيشانه کاني هه بووني خوداو تاکو
ته نهايي زاتي پاکی کویر کردبوو، رويان له بهلگه و نيشانه و نايه ته
بيستراوه کاني قورئان و ږده گيږاو گوږي خويانيان لي ده هاخني وه کوو
له شونښکي تر دا ده فرموي: ﴿فَانْهَ لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ
الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (الحج/٤٦).

ئەمجار ئەو رەزەلە: كە ئەو كافرە بەھەلەچەن: كە پەيەن وایە: ئەو خەو درۆزەنە یارمەتییەن دەدەنە لەچەنگە عەزەبە خەو رەزگاریەن دەكەن: دەفەرەمۆی: ﴿أَفحسب الذين كفروا أن يتخذوا عبادي من دُوني أولياء﴾ نایا ئەوانە ی كافرە برەویەن بەتەكەو تەنھایی خەو نەو بەندایەتە بۆ مەن ناكەن، سەرەبەری ئەو هەش هەتەو ئەو بەندەنە مەن: كە لەئێر دەسەلاتە خەو دەن: وەكوو فریشتەو عەسەو ئەمەتەلە ئەوان، كە دەیان بەپەرستەو خەو بەندایەتییەن بۆ ئەنەم دەدەن، پەيەن وایە: ئەو بەندایەتەكە بۆ ئەوان سوود بەخەشەو عەزەبیەن لێ دەوور دەخاتەو؟ دەتەن بەرەلەستە خەو بەكەو نەهەلەن خەو تەلەبیەن لێ بێنە! جە كە مەدەم ئەوان بێرەو بەو پەيەن وەهەبە دەبە سەرەنەجەمە ئەو بێ عەقەلەو نەفەمەییەن وەبەرگەنەو، بە كەلەك بەئەزەو خەو بەشەنەن چەكە ﴿إنا اعتدنا جهنم للكافرين نزلاً﴾ ئەمە دۆزەخەم بۆ كافرە تەو ئەو ئەو مەدەم كە دەوور بەمەنەو شەو مەنەو وەهەو، ئەو مەنەو شەو؟ ئەو مەسكەو شەو مەنەو وەهەو پەو ئەو ئەو، بۆیەن دەدەكەو چەن مەنەو چەن بۆیەن ئەو كەو، بەرەستە ئەو دۆزەخە بۆ ئەو ئەو مەدەم كەو چەو پەو ئەو خەو شەو جەكەو كەو لێمەنەو! (خەو بەنەسەمەنە كەو لێمەنەو دۆزەخەو!)

نه مجار په روه ردگار ناده میزادان له بی عه قلی و نه فامی کافره کان ناگادار
 ده کاته وه، کرده وه و هه لویستو بیرو باوړه کان کیشانه ده کاو له سهنگی
 مهحه کیان ده داو ده فرموی: ﴿قُلْ: هل ننبئکم بالأخسرين أعمالاً﴾ نهی
 روحه ممه! بهو کافره سهر ره قانه بلئی: نایا من هه والتان نه ده می
 به خه ساره تمه ندرتین که سانییک له کرده وه کانیان دا؟ نه لیم: کی له هه مو کهس
 زراتر به هه له چوره؟ نهو که سانه تان بو ده ست نیشان نه کهم: که خویان ماندو
 کړدوه له کارو کړه وه یه کنداو به هیوا ی پاداشو جهزا وهرگرته وهن که چی
 به هیلاک چوړو ناکام به پیچه وانهی مه به ستو هیوایان بسو. پیتان بلیم: نهو
 که سانه کین؟ ﴿الذین ضل سعیهم فی الحیاة الدنیا وهم یحسبون أنهم
 یحسنون صنعاً﴾ نهوانه کومه لیکن به هه له چون، هه له خه له تاوړو ریگیان لی
 تییک په وه و گومرپوړو کړدو کویان بیهوده یه و مایه پوچن، له حالیکندا بو
 خویان وا ده زانن کرده وه کانیان باشه و سودبه خشه بو یان! چونکه نهوان
 له گومرپایی دا ده ژینو هه ست به سهر لی شیواوی و هه له خه له تاوی خویان ناکه ن،
 روچون له گومرپایی داو له م کرده وه و کوششه بیهوده یه واز ناهینن! له وه بهو
 لاوه بو یان دهره که موی چند خه ساره ت مه ندزو چند مالو یزانو بهد به ختو
 نه گبه تن!!

هوی نهو خه ساره تمه ندیو بهد به ختییه یان نه وه یه: ﴿اولئك الذین
 کفروا بآیات ربهم ولقاءه فحبطت أعمالهم﴾ واته: نهوانه ی خه ساره تمه ندو
 بهد به ختن، نهو که سانه ن: که ینکاری ثایاتی په روه ردگار ده که ن، بروایان
 بهد به لگمی ته کوینی و ثایاتی قورثان نیه: که تاکو ته نهایی خودا ده چه سپینن،
 بروایان به زیندو بوونه وهو حیسابو لی کولینه وهو گه یشتن به ذاتی په روه ردگارو
 روداوه کانی تری قیامت نیه.

نهوانه کرده وه کانیان پوچ کراوه ته وه، کرده وه کانیان بی سوودو بی
 ناکامه، ﴿فلا نقیم لهم یوم القیامة وزناً﴾ کرده وه کانیان هیچ نرخو ریزو
 گرانیه کیان له ترازوی نه عمل دا نیه، هیچ نه همیه تیان پی ناده یین، پاداشو
 پاساوی کرده وه کانیان نیه، چونکه کرده وه کانیان بی خیرن!

نیتړ شو کاته جه‌زای دادوهرانه بزیان له‌سمر کرده‌وه کانیان دۆزه‌خه،
 وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرْسَلِي
 هُزُوًا﴾ واته: شو هه‌موو هه‌ره‌شو سزاو عه‌زابه له‌سمر کرده‌وه به‌تاله‌کانیان
 له‌ناگری دۆزه‌خدا به‌هوی کوفرو بی‌دنی و گالت‌ه‌کردنیان به‌نایاتی خوداو
 قه‌شمه‌ری کردنیان به‌پیغه‌مبه‌رانو به‌مو‌عجیزه‌کانیانه، هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستان
 برپا به‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ره‌کان نه‌کهن، به‌ل‌کوو شو جوړه نه‌حمه‌قی و
 نه‌فامییه‌شیان نواندن!!

پاداشی موسولمانانو به‌فراوانی زانیاری خوداو تاک و ته‌نهایی

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَلِدِينَ

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي

لَفِئِدَ الْبَحْرِ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

إِلْقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

دوای شه‌وی په‌روهردگار باسی شو سزاو عه‌زابه‌ی کرد: که بۆ کافره‌کانی
 ناماده‌ کرده، هه‌روه‌ها باسی شو نازو نیعمه‌ته‌یشی کرد: که بۆ
 خودا‌په‌رستانی داناوه، کۆتایی سوره‌ته‌که به‌وه‌ دینی: که زانیاری خودا
 به‌فراوانو بی سهر‌وبنه‌و هه‌ر‌گیز کۆتایی نایه، نه‌مجار شه‌وش روون

ده کاتهوه: که موحه ممد ناده میزادیکه وه کوو باقی ناده میزادانی ترو خودا
 هه‌لی بژاردوه بۆ رابه‌ریو کردویه‌تی به پیغه مبهرو نیگاو سروشی بۆ ناردوه!
 نه وه شمان پی راده گه یه‌نی: که رزگار بوونو سهر فرازی له دونیاو قیامت دا به وه
 ده بی ئینسان یه کتاپه‌رست بیو کرداری چاک بکاو کهس نه کاته هاوه‌لی خودا.
 ده‌بارهی هۆکاری نازل‌بوونی نایه‌تی ژماره (۱۰۹) ﴿قُلْ لَوْ كَانَ
 الْبَحْرُ...﴾ حاکمو هی تریش له ئیبنو عه‌بباسه وه ریوایه‌تیان کردوه؛
 فهرموویه‌تی: قوریه‌شییه‌کان به جوله‌که‌کانیان گوت پرسیار یکمان پی بلّین با
 لهو کابرایه‌ی بکه‌ین (مه‌به‌ستییان پیغه مبه‌ر بوو ﷺ) ئه‌وانیش وتیان:
 پرسپاری لی بکه‌ن ده‌بارهی (روح) بلّین: پیمان بلّی: روح چی‌هو چۆنه؟
 ئه‌وانیش پرسپاریان لی کرد، ئیتر نایه‌تی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ، قُلِ
 الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نازل بوو، جوله‌که‌کان
 وتیان: ئیمه زانیاری زۆرمان دراوه‌تی، نه وه نیه ته‌وراتمان دراوه‌تی! که‌سیک
 ته‌وراتی پی درابی زانیاری خیرو بیریکی زۆری دراوه‌تی! ئه‌مجار نایه‌تی
 ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي...﴾ نازل بوو.

ده‌بارهی هۆکاری نازل‌بووی نایه‌تی ژماره (۱۱۰) ئیبنو ئه‌بی حاتم
 له‌موجاهیده وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پیاویکی موسولمان له‌دژی کافران
 ده‌جه‌نگاو شوینه‌که‌ی ترسناک بوو، پی خوش بوو خه‌لکی شوینه‌که‌ی ببینو
 چاویان لی بی له‌ج شوینیکی خه‌ته‌ره. ئیتر په‌روه‌ر دگار نایه‌تی ﴿فَمَنْ كَانَ
 يَرْجُو...﴾ نازل کرد.

ئیبنو ئه‌بی حاتم ئیبنو ئه‌بی دونیا له‌کتی‌بی (الاخلاص) دا
 له‌طاووسه وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لّین: پیاویک وتی: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! من
 له‌غه‌زادا سدن‌گه‌ر ده‌گه‌رم راده‌ه‌ستم مه‌به‌ستم ره‌زامه‌ندی خودایه، به‌لام
 له‌هه‌مان کات دا پیم خۆشه‌خه‌لکه‌که‌ له‌و شوینه‌بم بینو بزانه‌ن له‌ج
 شوینیکی خه‌ته‌رم، پیغه مبه‌ر ﷺ ولامی نه‌دایه‌وه هه‌تا نایه‌تی ﴿فَمَنْ يَرْجُو

لقاء ربه، فليعمل عملاً صالحاً، ولا يشرك بعبادة ربه أحداً﴾ نازل بوو. هندیك ده لئین: نعم حه دیشه مورسه له، حاكم له (المستدرک) دا ده فهرموئ: مهو صولمو طاووس له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایه تی کردوه و له سهر مهرجی پیرانی فهرمووده (موسلیمو بوخاری) ته صحیحی کردوه.

ئیسشاش بابزانین پاداشو سهره نجامی خودا په رستان چۆنه و چیه؟ ده فهرموئ: ﴿ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلاً﴾ خۆشبه ختو کامه پان شهو که سانهن پروایان به خودا کردوه، شوین په یامی پیغه مبه ره کانی که وتوون، کارو کرده وهی باشیان شه نجام داوه، بیگومان نه وانه ی ئیمانیان هیئاوه یه کتاپه رستیان کردوه، په یامی پیغه مبه ریان کردوه به مهنه جو ریبازی خویان، کرده وهی باشو به سوودیان شه نجام داوه، پاریزگاری شه ره که کانی سهرشانیان کردوه، هیوای ره زامه ندیی خودایان هه یه، ههرچی ده یکه ن مه بهستیان خودایه و خالص بو شهوی ده که ن، نه وانه باغه کانی فیرده وس شوینو جیگای هه وانه وه و رابواردنیانه. شه باغانه ی فیرده وس لای ژورووی به هه شته و فراوانترینو باشترین شوینی به هه شتی رازاوه یه، ناماده کراوه بو خودا په رستانو به جوانترین شیوه و شیواز رازا ئیندراوه ته وه و ناماده کراوه. (خودایه به نسیبمانی بکه ی!).

له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا له شه بو هوره یه وه ریوایه ت کراوه؛ ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((اذا سألتم الله الجنة، فأسأله الفردوس، فإنه أعلى الجنة، وأوسط الجنة، ومنه تفرج أنهار الجنة)).

به لئ به ده قی نایه ته که خودا په رستان له باغه کانی فیرده وس دا بو هه تا هه تایه ده میننه وه، وه لئ نه فسی ئاده میزاد حول حولییه و حه زی له گۆرانکاری هه یه، پی ی ناخۆشه بو هه تا هه تایه له شوینیك بمینیته وه، ده یه وئ حالو گۆرانی به سهردا بی، جاکه دلنیا بو له به رده وامی نیعمه تو خۆشی له وانه یه وهرز بی و بیه وئ باری لی بگۆرئ، جا بو لا بردنی شه و خه یالو ره واندنه وهی شه

جۆره بۆچونه، فرموی: ﴿خالدین فیها، لا یغون عنها حولا﴾ بۆ هه‌تا هه‌تایه لهو به‌هه‌شته خۆشو رازاوه‌دا ده‌مینه‌وهو هه‌رگیز نایانه‌وی لێ ده‌رچنو هه‌ولێ ته‌وه ناده‌ن ته‌و حاله‌یان لێ بگۆڕێ و بکه‌ونه بارو دۆخیکێ ترو بگۆزرینه‌وه بۆ جیگایه‌کی تر!

به‌راستی ته‌مه له‌فته‌یه‌کی وردو سه‌رنج راکێشه، قوڵو کاریگه‌ره له‌ده‌روونی ئاده‌میزادا، پتویستی به‌لێ وردبوونه‌وهو تێپامانو هه‌لۆسته هه‌یه به‌و سه‌سته کورته پێ مانایه سه‌رباری ته‌وه: که گومانی ته‌وه ده‌په‌وینته‌وه که به‌هه‌شتیه‌کان له‌به‌هه‌شت و په‌رزی، ته‌وپه‌ری خۆشو د‌لگیری به‌هه‌شتیشی تیدا رانۆینراوه! کوردی وته‌نی: هه‌نده خۆشو د‌لگیره که‌س د‌لی نایه‌لێ بگۆزرینه‌وه، که‌س تیدا بێ تاقت نابێ، که‌س لێ و په‌رزی نابێ، ده‌م له‌دوای ده‌م سات له‌دوای سات زیاتر د‌لیان پێدا ده‌چیو له‌د‌لیان شیرین تر ده‌بیو پتر وه‌گری ده‌بن!

سروشتی ئاده‌میزاد که له‌دونیادا به‌و شیوه دا‌پ‌ژراوه حیکمه‌تیکێ خودایی به‌و بۆ ته‌ویه له‌گه‌ڵ ژبانی سه‌ر زه‌وی بگونجیو بتوانی رۆلی خۆی تیدا بگێڕێ، نه‌رکی جێنیشینی خۆی له‌سه‌ر زه‌وی نه‌نجام بدا، ئاده‌میزاد له‌ژبانی دونیادا پتویستی به‌گۆڕینو گه‌شه کردنو پێش خستنی ژبانی خۆی هه‌یه، تا ده‌گاته ته‌و ته‌ندازه‌یه‌ی له‌عیلمی خودادا بۆی دیاریکراوه. بۆیه خۆشه‌ویستی گۆڕینو گۆڕانکاری له‌سروشتی دا‌پ‌ژراوهو هه‌زی له‌پشکنینو قه‌ربونو ئالو گۆڕی حالو وه‌زعی خۆی و ده‌ورو به‌ری هه‌یه، ئاره‌زی گۆڕینی بارودۆخو شوینو جیگای خانو به‌ری هه‌یه، ده‌یه‌وی دیمه‌نه‌کانی پێش چاوی بگۆڕینو یاساو ر‌یسا‌کانی ژبانی گۆڕانکاریان تیدا بێته جێ! هه‌موو ته‌م دیارده‌و هه‌زو ئاره‌زو وسته‌مه‌نیانه‌ی ئاده‌میزاد بۆ ته‌ویه: گۆڕانکاری له‌واقیعی ژباندا نه‌نجام بداو رۆلی کاریگه‌ر له‌سروشیدا بگێڕێو نه‌ینی‌یه‌کانی بوونه‌وه‌ر ئاشکرا بکا، دا‌ه‌ینانو ده‌ست ره‌نگینی له‌یاسای

کۆمەڵدا بنوێنێ، شان بەشانی ئەم گۆرپانکارییانە زانستو زانیاری بەهرو پیش
 بچێ و پلە بەپلە بگاتە ئەو پلە بەرزەى خودا بۆى ديارى کردو و بتوانى
 سروشت بخاتە گەر بۆ خزمەتى مەروفايەتى و مەروفايەتیش بەکار بێنى بۆ
 ئەنجام دانى بەندايەتى کردنى راستالانە بۆ بەدیھيەنەرى بونە وەرو بەم جۆرە
 بەختە وەرىي هەردوو جیھان دەستەبەر بکا.

جا که له‌ژیانی دنیا دا ئەم سروشتە ئادەمیزادییە گونجاو بێ بۆ
جێشینی ئادەمیزاد لەزه‌وی دا، ئەو بە ییگومان لەبەهەشتدا سروشتە
ئادەمیزادییە کە رۆڵی نامینێ و لەگەڵ ژبانی بەهەشتدا ناگونجێ، چونکە
بەهەشت بۆ خۆی مەنزڵگایەکی تێرو تەسەلو رازاو و بێ کەمو کورییە،
لەهەموو رویە کەمو کەمە مەالی مۆطەلەقی هەیە و تەماعی ئەو ناکرێ بەره‌و
بیشتر و رازاو تر بێ، بەلکو تەسە و ریش ناکرێ.

که وایى ئەم سروشتە ئادەمیزادییەى دنیا لە قیامەتدا چ روئیکى
نامینى و لە کار دەکەوى. خو ئەگەر نەفسى ئادەمیزاد بەم سروشتە دونیایییەى
خۆى بمینیتەووە لە قیامەتیشدا هەمان روئى کاریگەرى هەبى، ئەمجار لەو
نازو نىعمەتە نەپراوەدا ژيان بەسەر بەرى، پاش ماوەیەك ئەم نازو نىعمەتە
دەبیتە دۆزەخ بۆ ئەو نەفسە سروشت حولولییە. بەلکوو هەموو بەهەشت
دەبیتە بەندىنخانى بۆ بەهەشتیانو حەزبان لەو دەبى ماوەیەك لى پرۆنە
دەرى تەبديل هەوايەك ئەنجام بدەن!

وهلئى خوداى زاناو داناو بهديهينەر، خۆى ئەم نەفسەى ئادەمىزادى بەدى
هيناهو خۆيشى لەهەموو كەس باشتەر دەزانئ چۆنەو چيە، بهقودرەتو زانايى
خۆى ئەو سروشتە دونياىىيەى لئى دادەرنئو واى رام دەكا: كە هەرگىزاو
هەرگىز بەخەيالىش وەرز بوونى لەو بەهەشتە بەسەر دلدا رانەبووئو بۆ دەتا
هەتايە لئى تير نەبئو كات دوا كات لەدلئى شيرىنتر بئى!

ئه‌مجار باسی گه‌وره‌ییو فه‌ری قورشان دینیتته پیشه‌وهو ته‌سه‌ووری زانیاری ئاده‌میزاد ده‌کا، که له‌به‌رامبه‌ر زانیاری خردادا وه‌کوو نه‌بوو وایه. زانیاری په‌روه‌ر دگار له‌زه‌ینی ئاده‌میزاد نزیک ده‌کاته‌وه به‌وه که ده‌یخاته چوار چیه‌ی نمونه‌یه‌کی ماددی بینراوه‌و، ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ: لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكُلَّمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفُذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و موشریکانه بلئ: ئه‌گه‌ر وشه‌و رسته‌کانی زانیاری خودا بنووسرته‌وه، هه‌موو ئاوی ده‌ریاکان بینه‌ مه‌ره‌که‌بی ئه‌و قه‌له‌مو پی‌نووسه‌ی وشه‌و زانیاری په‌روه‌ر دگاری پی‌ ده‌نووسرته‌وه، بی‌گومان ئاوی ده‌ریاکان کۆتایی دیت پیش ئه‌وه‌ی وشه‌و رسته‌کانی زانیاری خودا ته‌واو بیئ، ئه‌گه‌ر ده‌ریایه‌کی تریش بخه‌ینه پالئو ده‌ریایه‌کی ترویه‌کی تریش بخه‌ینه پالئو بکری‌نه مه‌ره‌که‌ب ده‌ریاکان ده‌بێ‌نه‌وه هیشتا وشه‌و رسته‌کانی خودا به‌کۆتا نایه‌ن! چونکه زانیاری خودا بی‌ پایانه‌و سه‌رو بنی نیه، به‌لام ده‌ریاکان سه‌رو بنیان هه‌یه‌و کۆتایییان دئ، نایه‌ته‌که ئاماژه‌یه به‌زۆریو به‌فراوانی زانیاری خودا و نه‌برانه‌وه‌ی به‌جۆریک که قه‌له‌مو کتیبو نووسین کۆنترۆلئ ناکه‌نو ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ن!

ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌رچی چیلکه‌و داری سه‌ر زه‌وی هه‌یه بینه قه‌له‌می نووسینو ده‌ریابێ‌ته مه‌ره‌که‌بو هه‌وت ده‌ریای تریش بینه پالئو زانیاری خودایان پی‌ بنووسرئ ده‌ریاکان ته‌واو ده‌بنو که‌لیماتی خودا کۆتایییان نایه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامَ، وَالْبَحْرُ يَمْدَهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (لقمان/۲۷).

ره‌بیعی کوپی ئه‌نه‌س ده‌لئ: زانیاری هه‌مه‌رو ئاده‌میزاد له‌به‌رامبه‌ر زانیاری خودا وه‌کوو دلۆپه‌ ئاوێک وایه له‌به‌رامبه‌ر ئاوی ده‌ریاکان هه‌موویان!

ده‌گیرنه‌وه ده‌لین: حویه‌ی کورپی نه‌خطببی جوله‌که به‌موسولمانه‌کانی
گوت: من سه‌یرم لی دئ، ئیوه له‌قورئانه‌که‌تان‌دا هاتووہ ﴿ومن یؤت الحکمة
فقد اوتی خیراً کثیراً﴾ که‌چی له‌همان کات‌دا نایه‌تیکی تر ده‌خویننه‌وه که
ده‌لئ ﴿وما اوتیتم من العلم الا قلیلاً﴾ نه‌مه چه‌ندی به‌چه‌نده؟ واته:
به‌خه‌یالی خوی ده‌زایه‌تی له‌نیوان نایه‌ته‌کان‌دا دۆزیبوه‌وه! ئیتر نه‌م نایه‌ته‌نازل
بوو ﴿قل لو کان البحر مداداً... الا‌یة﴾ بۆ ده‌م کوت‌کردنی نه‌م جوړه
هه‌له‌وه‌رانه! بی‌گومان زانیاری تازه نه‌وه‌ی چه‌سپاندوه: که‌زه‌وی و ئاسمانه‌کان
دا هینده نیعمه‌ت زۆرن له‌ژماره نایه‌زو سه‌ر ژمیر ناکرین!

خاوه‌نی ته‌فسیری مه‌راغی له‌ته‌فسیره‌که‌ی‌دا وته‌یه‌کی مامۆستا
(جینس‌ی ئینگلیزی تو‌مار کردوه: که مامۆستای زانیاری ریاضیاتی
ته‌طبیقی‌یه له‌دانیشگای (بنسلفانیا) ی نه‌مریکاو له‌روژی (۱۹۲۷/۳/۷)
رای گه‌یاندوه، نه‌مه‌ش تازه ترین لیکۆلینه‌وه‌ی زانستییه ده‌ریاره‌ی بونه‌وه‌ر.
ده‌لئ:

۱- ته‌مه‌نی زه‌وی نزیکه‌ی دوو ملیون ساله.

۲- ئاده‌میزاد نزیکه‌ی سێ سه‌د هه‌زار سالیک ده‌بی له‌سه‌ر زه‌وی په‌یدا
بووه.

۳- خۆر له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ته‌ی خوی ده‌می‌نیته‌وه بۆ ماوه‌ی هه‌زار هه‌زار
ملیون سالی ترو به‌د هوری زه‌وی‌دا ده‌سو‌پیته‌وه وه‌کوو ئیستا.

۴- ئاده‌میزاد له‌داها‌تو‌ودا به‌توانا‌تر ده‌بی، به‌ریژه‌ی سێ ملیون هینده‌ی
ئیستا و ژبانی خوی به‌گو‌یره‌ی بارو‌دۆخی کوره‌ی زه‌وی نه‌و کاته ده‌گونجینی.

۵- له‌مه‌وه بۆ‌مان ده‌رده‌که‌وی ئاده‌میزاد تازه په‌یدا بووه له‌سه‌ر زه‌وی
ته‌مه‌نی نه‌و له‌به‌رامبه‌ر زه‌وی‌دا زۆر که‌مو کورته به‌مندالیکێ تازه له‌دایک‌بوو
ده‌ژمیردرئ، ریژه‌ی زانیاریشی له‌هی مندا‌ل تی‌په‌ر نا‌کا. هه‌موو هه‌ولۆ
ته‌قه‌للایه‌کی بۆ ده‌سته‌به‌ر کردنی خۆرا‌کو پۆشا‌کو خانوو به‌ره‌یه! ئیستا

له‌زۆر کونۆ قوژنی بوونه‌وهر بئی ئاگایه، به‌لام وا خهریکه هه‌ندێ زانیاری
ده‌باره‌ی هه‌ندێ له‌جیهانه‌کانی بوونه‌ره‌ر په‌یدا بکا، به‌لام زانیارییه‌کی
سه‌ره‌تاییو که‌و بئی بایه‌خ..

وێ ده‌چی له‌مه‌درا ئاده‌میزاد دوو هه‌زار ملیرن سائی تر له‌سه‌ر زه‌وی
بژی!

۶- ئه‌و قه‌بارانه‌ی به‌ده‌وری ئیمه‌ره‌ن ئه‌م سه‌رو ئه‌وسه‌ریان هه‌یه، به‌لام
بۆشایی دوا ئه‌وان ئه‌مسه‌رو ئه‌و سه‌ری نیه، خۆرو مانگۆ مه‌جه‌ره‌کان سه‌رو
بنیان هه‌یه، به‌لام بۆشایی پشت ئه‌وان بئی کۆتاییو سه‌رو بنه!

۷- ئه‌و قه‌باره به‌رزانه‌ی ئیمه ده‌یان بیه‌نینو ئه‌وانه‌ی نایان بیه‌نین
هه‌موویان قه‌باره‌ی خرن وه‌کوو خۆرو مانگۆ زه‌وی..

۸- ئه‌و ئیشاراته لاسلکیانه‌ی له‌ئامپێی لاسلکی گه‌وره‌وه ده‌رده‌چن
له‌ماوه‌ی که‌متر له‌حه‌وت چرکه‌دا به‌ده‌وری زه‌وی دا ده‌سورپته‌وه‌و خولیکه‌ر
ته‌واو ده‌کاو ده‌گه‌رپته‌وه‌و بۆ سه‌ر ئه‌و خالهی لیوه‌ی ده‌رچوه‌!

۹- نه‌گه‌ر دوورینه‌یکی پیشکه‌وتوو گه‌وره دروست بکه‌ینو بئی پروانه‌نه
قه‌باره‌کانی به‌رزایی ته‌ستیره‌کان ده‌یه‌نین ئیستاش له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ن: که پیش
ملیونه‌ها ساڵ روناکییان بۆ ناردوین.

۱۰- ئه‌مڕۆ ئاده‌میزاد له‌باره‌ی زانیاریو زانسته‌وه به‌ساوا ده‌ژمێردرئ،
له‌وانه‌یه له‌داها‌توو دا زانیاری وا به‌ده‌ست بیه‌ن: که ئیستا به‌خه‌یالیش په‌ی بئی
ناهین!

۱۱- خێراییی ریگا برینی روناکی له‌چرکه‌یه‌که‌دا (۱۸۶) هه‌زار میله،
کاره‌بای (لاسکی)یش هه‌مان خێراییی هه‌یه، چونکه له‌جه‌وه‌هه‌ردا یه‌کن. وا
مه‌زنده کراوه: که روناکی به‌ده‌وری بۆشایی کوردو‌ی دا سه‌د هه‌زار ملیون ساڵ
ریگا ده‌برئ، واته: روناکی بۆ ئه‌نجامدانی خولیک به‌ده‌وری هه‌موو قه‌باره
به‌رزه‌کان دا که هه‌موویان کۆمه‌له قه‌باره‌یه‌کی خپ پیک ده‌هینن ماوه‌ی سه‌د

ههزار ملیون سالی گهړه که!! ښه مه له کاتيکډا که له ماوهی حهوت چرکه دا به د هوری زهوی دا خولیک نه نجام دده! دهی جا بو خوت ته صه وری به فراوانی قه باره کان بکه. حهوت چرکه له بهرام بهر سده ههزار ملیون سالډا دابنۍ. وهلی ژماره و ره قم ناتوان مه سافه ی نیوان هیچ دوو خالیکی سهر موحیطی بوشایی کوره وی دیاری بکه!

١٢- قه‌باره‌ی خۆر ملیۆنێکۆ سێ سهد هه‌زار جار له‌قه‌باره‌ی زه‌وی گه‌وره‌تره‌، له‌کاتی‌کا خۆر به‌به‌رده‌ورده‌یه‌کی ناو بۆشایی کوره‌وی ده‌ژمی‌دری‌و له‌چاو به‌رفراوانی بونه‌وردا هه‌ر هه‌یج نمودی نیه‌! خۆر یه‌کی‌که‌ له‌کۆمه‌لی‌ک له‌کۆمه‌لانی ئه‌و کائناته‌ی ناو بۆشایی کوره‌وی: که‌ زانای به‌ناو بانگ (سیرز) به‌سی‌^{هه‌زار} ملیون کۆمه‌له‌ مه‌زنده‌ی کردون، خۆرو ئه‌و ئه‌ستێرانه‌ی سه‌ر به‌کۆمه‌له‌ی (خۆری) به‌ردوچکه‌یه‌کن له‌کۆمه‌لی‌ک له‌و سی هه‌زار^{ملیون} کۆمه‌له‌یه‌!

۱۳- پچه کترین ئەستێرە ئەستێرە (فان ماتن)ە، قەبارەى بەئەندازى قەبارەى زەوپیە. گەورەترین ئەستێرە ئەستێرەى جەوزایە: کە بیستو پینج ملیون جار قەبارەى لەقەبارەى خۆر گەورە ترە.

۱۴- خۆر ھەموو دەقیقە یەك بە ھۆی بەخشینی تیشكە كەى دوو سەدو پەنجا ملیون طن مەدە صەرف دەكا، واتە: لەروژێكدا سێ سەدو شەصت ھەزار ملیون طن وزە دەبەخشی!

۱۵- وا گومان ده بری: ئیستا ته مهنی خۆر ده ههزار ملیون ساڵ بێ! وا بێ ده چی که ملیون ملیون ساڵی تر نه کوژیتهوه!

نہمہ بری لہراو بچونی زانیانی فہلہ کہ، لہسہردمی تازہدا
 بہلیکولینہوہو مہزنده کردن بہیدہستیان کردوہ. کہ دہکری بکری نہ
 ریخوشکہرہو رافہکردنی نایہتی ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَاتِ
 رَبِّی...الْآیۃ﴾.

ئا ئەمەیه کەلیماتی خوداو ئەو مانایە لەنایەتە کەدا مەبەستە، ئەو کەلیماتانەیە کە هەرگیز لەبرانەو نایەزو، عەقڵ و ھۆشی ئادەمیزاد تییاندا کۆل و کۆلھوارە. زۆر کەس تەمەنی خۆیان لەلێکۆلینەوێ ئەم بوارانەدا خەرج کردووە نەگەییشتونە هیچو بەردەوامیش زانیان خەریکی لێکۆلینەوێ توێژینەوێ زانیاریەکی کەم نەبێ بەدەستیان نەھێناوە.

﴿قُلْ: اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحٰى اِلٰى اِنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ﴾ ئەى موحەممەد! بەو موشریکانە بلێ: من تەنھا ئادەمیزادیکم وەکوو ئێوە، لەئادەمیزادییەتی دا هیچم لەئێوە زیاتر نیە، هەرگیز لافى ئەو لى نادەم: کە من زانیاری ھەموو کەلیماتی خودام بەدەست ھێناوە! من تەنھا ئەو زانیارییەم ھەیە کە خودا قیری کردوم. پەرورەدگار نیگام بۆ دەکا بەو: کە خودای ئێوە خودایەکی تاکو تەنھایە، شیاوی ئەو یە بەندایەتی بۆ بکریو تەنھا ھەر ئەو مافی ئەو یە ھەیە بپەرستری! خودایەکی تاکو تەنھاو بێ شەریکبو بێ نەظیرە.

ئەم ئادەمیزادیکم وەکوو ئێوە، تەنھا ئەو یە لەئێوە جوداوازە کە خودا نیگای بۆ ناردووو کردومی بەپیغەمبەر بۆ سەر ئێوەی ئادەمیزاد رەوانەى کردوم! ئادەمیزادیکم زانیاریم بۆ دێ ئەو سەرچاوە لەبن نەھاتووە لەو زانیارییە بێ سەر و بنەى: کە ئەگەر دەریاکان ببنە مەرە کەبو ئەو زانیارییەیان پێ بنووسرێتەو دەریاکان کۆتاییان دێو زانستی خودا بەکۆتا نایە.

من ئادەمیزادیکم شوین ھیدایەتی خودا کەوتوو لى لانا دەم جا ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ کەسیک بەتەمای پاداشی خودایەو دەیەوێ بەر رێژنەى رەحمەتی خودا بکەوێ، با دڵسۆزانە طاعەتی خودا بکا، تەنھا پەرستش و بەندایەتی بۆ خودا ئەنجام بدات کەس نەکاتە ھاوێ و ھاوشانی خودا، وریابی خۆی لەشیرکی ناشکراو نەپێی بپاریزی! شیرکی ناشکرا وەکوو بپەرستى و گەردنکەچى بۆ ملھورانو طاغوت و پەپەرھى کردنى فرمانو نەھییەکانیان....ھتد.

شیرکی نهی نی وه کوو کردنی کاری چاکنو به سوود به مسمی ناوو شوهرت
دهرکردنو ریا بازی: که نم جورده وه وه لوستانه پیشیان دهگوتری
(الشرك الأصغر).

نیامی نه حمده له مضمودی کوپی له بیده وه فمرموده یه کی ریوایه ت
کردوه ده فمرموی: پیغمبر ﷺ فمرمویه تی: ((ان أخوف ما أخاف علیکم
الشرك الأصغر، قالوا: وما الشرك الأصغر يا رسول الله؟ قال الریاء،
يقول الله يوم القيامة، إذا جزى الناس بأعمالهم: اذهبوا إلى الذين كنتم
تراؤون في الدنيا، فانظروا هل تجدون عندهم جزاء؟)).

واته: نه وهی من ترسم هه یه له سهر نیوه هاوه لدانانی پچوکه، هاوه لان
وتیان نهی پیغمبره ی خودا! هاوه لدانانی پچوک چیه؟ پیغمبر ﷺ
فمرموی: ریا بازی یه، روژی قیامت که ناده میزاده کان پاداشی کرداره کانی
دونیا یان وهرگرتوه پهروه ردگار به ریا بازی ده کان ده فمرموی: نیوه برپون پاداشی
خوتان لای نه وانه وه ربگرته وه که له دونیا دا ریا بازی تان بو ده کردن، بزائن
ناخو هیچ پاداشیان لایه بتانده نی؟؟

نه حمده دو موسلیمو هی تریش له نه بو هوره یه وه تریش له پیغمبره وه
فمرموده یه کی قودسی ریوایه ت ده کا ده فمرموی: پهروه ردگار ده فمرموی:
(أنا خير الشركاء، فمن عمل عملاً أشرك فيه غيري فأنا بريء منه وهو
للذي أشرك))

نیامی رازی ده فمرموی: پهروه ردگار له کوتایی نه م سوره ته دا له سی
نایه تدا ناماژه به وه ده کا: که له قیامت دا خودا ده بیندری!

یه که م: نایه تی ﴿اولئك الذين كفروا بآيات ربهم ولقاءه﴾
دووه م: نایه تی ﴿كانت لهم جنات الفردوس نزلاً﴾
سییه م: نایه تی ﴿فمن كان يرجو لقاء ربه﴾^(۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی مەریەم

ناونانی ئەم سوره‌ته بەسوره‌تی مەریەم لەم ڕۆه‌وہیە: کہ ناوی خاتو (مەریەم) و چیرۆکی سکت پر بوونی بەحەزەرەتی عیسا بەبێ ئەوہی شووی کردبێ لەخۆگرتووە. باسی لەدایکبوونی عیسا و هەندێ لەموعجیزەکانی تێدا تۆمار کراوە.

پەيوەندی ئەم سوره‌ته بەسوره‌تی (الکەف) ەوہ لەم ڕۆه‌وہیە: کہ هەردوو سوره‌ته‌که (الکەف، مريم) چیرۆکی سەرەنج راکیشیان لەخۆگرتوون. ئەوہ‌تا سوره‌تی (الکەف) چیرۆکی ئەصحابولکەهفو چیرۆکی حەزەرەتی موسا و حەزەرەتی خضرو چیرۆکی ذیلقرنەینی تێدا بوو.

سوره‌تی (مريم) یەش دوو چیرۆکی سەرسۆپهینەری تێدان: یەکیکیان: چیرۆکی لەدایکبوونی حەزەرەتی یەحیای کۆری زەکەریا. لەحالیگدا زەکەریا پیرو کەنەفت بوو، خێزانەکەشی نەزۆک بوو، واتە: حەزەرەتی یەحیا لەباوکیکی کەنەفتو دایکیکی نەزۆک بەو‌لەد بوو. ئەمەش خۆی لەخۆی دا موعجیزە بوو. هەروەها چیرۆکی لەدایکبوونی عیسا عليه السلام بەبێ ئەوہی باوکی هەبێ.

ئەو سەرەباسە گەرنەکانە سەرەتەکه لەخۆی گرتوون ئەمانە:

۱- یەکتاپەرستی: جەمسەری ئەم سوره‌ته باسی یەکتاپەرستییه دوور خستنه‌وہی خودا لەوہی: کہ منداڵو هاو‌ەلاو خێزانی هەبێ.

۲- گەرنگییەکی زۆر دەدا: بەمەوزوعی زیندوو بوونەو‌ەو هاتنی رۆژی قیامت: کہ ئەمیش پابەندە بەمەوزوعی یەکتاپەرستییه‌وہ، ئەم دوو مەوزوعە جەمسەری سوره‌ته‌کەنو ئایەتەکان بەدەوری ئەم دوو سەرەباسەدا

هه‌لێبه‌ته‌ چیرۆکێ سەرگورشته‌ روبه‌ریکی زۆری سوره‌ته‌که‌یان گرتۆته‌وه‌.
به‌شێکی زۆری سوره‌ته‌که‌ له‌م چیرۆک و سەرگوزه‌شتانه‌ پێک هاتوه‌، سهره‌تا
ده‌ست ده‌کا به‌چیرۆکی زه‌که‌رییاو یه‌حیا، نه‌مجار سەرگورشته‌ی خاتوو
مه‌ریه‌م و له‌دایکه‌بوونی هه‌زه‌تی عیسا، نه‌مجار لایه‌نیکی چیرۆکی هه‌زه‌تی
ئێبراهیم و گه‌شتی گۆی له‌گه‌ڵ باوکی دا راده‌نۆینی، نه‌مجار هه‌ندێ ئاماژه‌ و تیل
نیشان بۆ پێغه‌مبه‌رانی وه‌کوو: ئیسا، حاق و یه‌عقوب و موسا و هارون و
ئیسماعیل و ئیدریس و ئاده‌م و نوح ده‌کا، نه‌م چیرۆکانه‌ نزیکه‌ی دووبه‌ش له‌سێ
به‌شی سوره‌ته‌که‌ پێک ده‌هێنن. مه‌به‌ستی سهره‌کیش له‌م چیرۆکانه‌
چه‌سپاندنی یه‌کتا په‌رستی و هاتنی رۆژی قیامه‌ت و زیندروبوونه‌وه‌ و تاکو
ته‌نهایی په‌روه‌ردگاری بێ هاوه‌لی و بێ مندالی و بێ خێزانی زاتی پاکیه‌تی.

ههروه‌ها جودا کردنه‌وه‌ی په‌په‌وو پرۆگرامی هیدایه‌تدراوان له‌هی
گومپایان، بۆیه له‌سوره‌ته‌که‌دا هه‌ندێ دیمه‌نی قیامه‌ت راده‌نوێنی و بری
جهد له‌و کێشه‌ له‌گه‌ڵ بێ پروایان ساز ده‌کا، به‌شێوه‌یه‌کی گشتی سییاقی
سوره‌ته‌که سه‌ره‌بسه‌کانی له‌سێ قونا‌غدا نمایش ده‌کا:

چیرۆکی حەزرەتی زەکەرریا و یەحیا و چیرۆکی حەزرەتی عیسا و توێژینه‌وه‌و ته‌عقیب له‌سه‌ر چیرۆکه‌کان و ئه‌و کێشه‌و نێزاعه‌ی ده‌رباره‌ی حەزرەتی عیسا له‌ناو جوله‌که‌و مه‌سیحی یه‌کاندا په‌یدا بووه‌، راده‌نوێنێ!

لایه نیک له چیرۆکی حەزەرەتی ئیبراهیم لە گەڤ باوکی و گەڤ کەسێ داو
گۆشە گیربونی حەزەرەتی ئیبراهیم لیان و قەرەبوو کردنەوێ پەرەردگار بۆی،

بەو: کە لەجیاتنی لەدەستدانی گەلو نەتەوێکی وەچەو نەوێکی پیرۆزو خوداپەرستی بێ بەخشی و چەندەها پیغەمبەر لێوەچەو نەوێکی ئەو رەوانە کران، ئەمجار ناماژە دەکا بۆ چیرۆکتو سەرگۆرشتە پیغەمبەرانو ناکام سەرەنجامی شوێنکەوتوانیانو دژو بەرەڵستکارانیا! کۆتایی ئەم قۆناغە دینی بەراگەیانندی سەلماندنو چەسپاندنی پەرەدگاریەتی بۆ خوداو تاکو تەنهایی و بێ هاوێلی، دەفەرموێ: ﴿رب السموات والأرض وما بينهما فاعبده واصطبر لعبادته هل تعلم له سمياً؟﴾.

قۆناغی سییەم و کۆتایی:

بریتییه لەکێشەو نیزاعی بەرپابو دەربارە ی زیندوو بوونەو هاتنی قیامەتو هەندێ دیمەنی ئەو رۆژە سامناکە رادەنۆتی، وێنەیەکی ناپەرەزایی دەرپرین بەرامبەر بەوانە ی هاوێلی بۆ خودا قەرار دەدەن رادەگەینێو دیمەتێکی کاریگەری لەناوچوونی گەلە پیشینەکان رادەنۆتی دەفەرموێ: ﴿وكم أهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم من أحد أو تسمع لهم ركزاً﴾. سوره‌تەكە هەمووی مەكەكەییە، جگە لەئایەتی ژمارە (۵۸) و ئایەتی (۷۱) ئەوان مەدینەیین.

لەفەضلو ریزی ئەم سوره‌تەدا موحەممەدی کۆری ئیسحاق لەسیرەکەیدا حەدیشێک لەنوممو سەلەمەو ریاوەت دەکا، هەر وەها ئەحمەدی کۆری حەنبەل لەئێبنو مەسعود وە ریاوەت دەکا دەفەرموێ: جەعفەری کۆری ئەبو طالیب کە لەگەڵ هاوێلاندا سەرەتا کۆچیان کرد بۆ حەبەشەو چوونە لای نەججاشی داوای لەجەعفەر کرد بزانێ ئاخۆ قورئانی پیرۆز چۆن باسی حەزەرەتی عیسی کردو؟ جەعفەر لەسەرەتای سوره‌تی مەریەم هەندێکی قورئان بۆ خوێندەو.

پارانه‌وه‌ی جه‌زده‌تی زه‌که‌ریی‌او داوا کردنی له‌خودا
بو ئه‌وه‌ی منداڵی پی‌ بداو، مزگینی پیدانی به‌ (یه‌حیا)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کَهِيعَصَ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُ زَكِرِيَّا ﴿٢﴾
إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
أُمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ
مِنْ عَالِي يَعْصُونَ وَأُجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَزَكِّرَنِي
إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ أُمْرَأَتِي
عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا

تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
مِنَ الْمَحَارِبِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

له‌قورئانی پیروزدا زه‌که‌رییا هه‌شت جار ناوی هاتوو. به‌م جزره
له‌سوره‌تی (آل عمران) دا نایه‌تی (۳۷-۳۸)، له‌سوره‌تی (الانعام) دا نایه‌تی
(۸۵)، له‌سوره‌تی (مریم) دا نایه‌تی (۹۲) له‌سوره‌تی (الانبیاء) دا نایه‌تی
(۸۹).

حه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا: که باوکی هه‌زهره‌تی یه‌حیا به‌شو به‌پرشیاری به‌کی
له‌خزمه‌تکردنی هه‌یکه‌لدا هه‌بوو. هه‌زهره‌تی مهریه‌م: که دایکی نه‌زری کردبوو
بۆ خزمه‌تکردنی هه‌یکه‌ل، ده‌بوو سه‌ره‌رشتیاریکی هه‌بی، هه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا
بوو به‌سه‌ر په‌رشتیاری، زه‌که‌رییا به‌خزمایه‌تی ده‌بوو می‌ردی پوری مهریه‌م.
جا که هه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا به‌چاوی خۆی هه‌لسو که‌وتی خاتو مهریه‌می
ده‌بینی و ده‌یزانی خودا ریزو که‌دری لی ده‌گریو رزق و رۆژی تاییه‌تی
له‌غه‌یه‌وه بۆ فه‌راهم ده‌هینی، ئه‌ویش هه‌زی چوو ئه‌وه‌ی خودا مندالیک
ئاوا صالحی پی‌بدا، وه‌کوو قورئان ئاماژه‌ی پی ده‌کاو ده‌فه‌رموئ: ﴿هٰذَاكَ
دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ، قَالَ: رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً، اِنَّكَ سَمِيعُ
الدَّعَاءِ﴾ (آل عمران/۳۸). ئیتر په‌روه‌ردگار دوعا که‌ی گیرا کردو فریشته‌ی ناره‌
خواری موژده‌ی یه‌حیا پی‌دا، ئه‌و کاته هه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا له‌ته‌مه‌نی
پیری‌دا بوو، خیزانه‌که‌شی نه‌زۆک بوو! باوکی زه‌که‌رییا ناوی (به‌رخیا) بوو.
پیوسته ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ش بکه‌ین: که کابرایه‌کی تر هه‌یه به‌ناوی (زه‌که‌ریای
کوری به‌رخیا) کتیبیکێ قانونی داناوه، هاوچه‌رخ (داریوس) بوو نه‌زیکه‌ی
سێ سه‌ده‌ پێش هه‌زهره‌تی عیسا بووه.^(۵)

(۵) قصص الانبياء للنجار (ص ۳۶۸).

﴿كهيعص﴾ نهم وشهيه بهم شيويه ده‌خويندريته‌وه: (كاف، ها، يا، عين، صاد.) به‌لام ده‌بي له‌خويندنه‌وه‌دا نوونی (عين) كه له (صاد) دا ده‌غم بكهين!

وه‌كوو له‌وه‌پيش چهند جاريك ناماژه‌مان بي كرده، مه‌به‌ست به‌هيناني نهم جۆره پيتانه به‌دابراوي و پچر پچري له‌سهره‌تاي هه‌ندئ سوره‌ت‌دا بو ته‌حه‌د‌دا كردني عه‌ره‌بو غه‌يري عه‌ره‌به، ته‌حه‌د‌دايان ده‌كاو پييان ده‌لي: نهم قورئانه له‌م جۆره پيتو وشانه پيک هاتوه. ده‌ي كه ئيوه نازانو به‌خۆتان راده‌په‌رموون: وي‌نه‌ي نهم قورئانه يان وي‌نه‌ي (ده) سوره‌ت يان وي‌نه‌ي سوپه‌تيكي نهم قورئانه با كورترين سوپه‌تيشي بي بخه‌نه به‌رده‌ست! نه‌وه عه‌رزو نه‌وه گه‌زا! هه‌لبه‌ته نه‌وه هه‌زارو چوارسه‌دو بيست ساله قورئان نهم ته‌حه‌د‌دايه‌ي كرده‌و تا ئيستا به‌مه‌لايين نووسه‌رو شاعيرو ره‌وانبيژي عه‌ره‌بو غه‌يري عه‌ره‌ب هاتوونو روويشتون، نه‌گه‌ر بۆيان بکرايه نهم ته‌حه‌داو بۆردانه‌يان قبول نه‌ده‌کردو به‌ره‌نگاريان ده‌کرده‌وه، به‌لام دياره كه‌س ناتواني و كه‌س نه‌يتوانيوه نه‌و ته‌حه‌د‌دايه ره‌ت بکاته‌وه! چونكه قورئان شاكاري يه‌زدانه‌و هه‌ر كه‌سي به‌ره‌نگاري بکا سه‌ري خوي له‌به‌رد ده‌داو ناما‌قولي ده‌كاو ده‌بيته گالته‌چي زه‌مانه!

هه‌نديك پييان وايه: نهم پيتانه بي مانان، يان ئيشاره ده‌كه‌ن بو نه‌يني‌يه‌كي تايبه‌تي، يان ناوه بو فلان، يان ناوه‌لناوه بو فيسار! به‌لام ئيمامي رازي ده‌فه‌رموي: دروست نيه، په‌روه‌ردگار شتيك بخاته ناو كتيبي خويه‌وه: كه لوغت هه‌لي نه‌گرئ. به‌حه‌قيقه‌تو به‌مه‌جاز مانا نه‌گه‌يه‌ني! چونكه نه‌گه‌ر ئيمه نهم ده‌رگايه بكه‌ينه‌وه، نه‌و كاته ريگا بو نه‌وانه ده‌كه‌ينه‌وه: كه ده‌ليسن: هه‌موو وشه‌و رسته‌يه‌ك مانايه‌كي (ظاهير) و مانايه‌كي (باطني) هه‌يه، نه‌مجار نه‌وانه به‌ئاره‌زو‌ي خويان به‌بي به‌لگه مانا (باطن) يه‌كه ده‌ستنيشان ده‌كه‌ن! نه‌گينا چ به‌لگه‌يه‌ك هه‌يه پيتي (كاف) بسه‌پيني به‌سه‌ر (الكريم)

یان (الکبیر) که‌ناوی خودان، یان ناوِکی پیغه‌مبهر ﷺ یان ناو‌لناوِکی، یان
 ئاماژه بیّ بۆ فریشته یان به‌هشت یان دۆزه‌خ یان بۆ شتیکی تر؟؟ بیگومان
 دابرینی ئەم پیتە بەسەر یە کێ لەم مانایانەدا سەپاندنی شتی بیّ بە‌لگە‌یه
 بەسەر شتدا!!

﴿ذکر رحمة ربك عبده زكريا﴾ ئەمە یادو بسیر خستنه‌وه‌ی ره‌حمەتو
 نیعمەتی خودای تۆیه ئە‌ی موحەممەد! بۆ بە‌نده‌ی راست‌لۆ خودا ناسی خۆی؛
 کە‌زە‌کە‌رییا، بۆ تۆی دە‌گێ‌رپ‌نە‌وه بۆ ئە‌وه‌ی پە‌ندو ئامۆ‌ژ‌گاری لێ وەر‌ی‌گری،
 پێ‌ی بە‌ه‌ره‌وه‌ر بیی، زە‌کە‌رییا پیغه‌مبەر‌یکی رێ‌زدار بوو لە‌پیغه‌مبەرە
 بە‌رێ‌زه‌کانی ئە‌تە‌وه‌ی ئیس‌رائیل. خێ‌زانە‌که‌ی پوری حە‌زەرە‌تی عی‌سا بوو
 (هە‌ندی‌ک دە‌لێ‌ن: پوری مەریم بوو).

حە‌زەرە‌تی زە‌کە‌رییا دار‌تاش بوو، بە‌دار‌تاشی خۆی ژیا‌ندو.

﴿إذ نادى ربه نداء خفياً﴾ ئە‌و کاتە‌ی بە‌نە‌ی‌نی و پە‌نامە‌کی لە‌خودا
 پارا‌یمو، و لە‌خودا پارا‌یمو کە‌س ئا‌گای لێ نە‌بی، لە‌ری‌یا‌بازی دوور بی،
 گۆ‌شه‌گیربوو لە‌خە‌ل‌ک‌ئو ئە‌م‌جار لە‌بەر خودا پارا‌یمو و لا‌ای‌مو و دە‌ستی ن‌زای
 بە‌رز کردو، شکوای حا‌لی خۆی کردو چی غە‌م پە‌ژا‌ره‌ی لە‌د‌لی دابوو خستیه
 پو (هەر‌چە‌نده خودا بە‌بی ئە‌وه‌ش دە‌یزانی چ لە‌د‌لی دا‌یه). وە‌لێ غە‌م‌بارو
 پە‌ژ‌مورده بە‌پار‌انە‌وه و غە‌م هە‌ل‌پ‌شتن د‌لی ئا‌رام دە‌گ‌ری‌و پێ‌ی خۆ‌شه
 پێ‌دا‌وستی خۆی راب‌گە‌یه‌نی! پە‌روە‌ر‌د‌گاریش: کە‌ خا‌وه‌نی ره‌حمو بە‌زه‌یی‌یه بۆ
 بە‌نده‌کانی ئا‌گاداری سروشتی ئا‌ده‌میزا‌ده پێ‌ی خۆ‌شه ها‌واری لێ ب‌کە‌ن،
 ها‌نای بۆ بە‌رن، د‌ل‌تە‌نگی خۆ‌یانی بۆ لا بە‌رز ب‌کە‌نە‌وه، ئە‌وه‌تا فەرمانی پێ
 کردون بان‌گی لێ ب‌کە‌ن، د‌وعاو پار‌انە‌وه‌ی ئا‌راسته ب‌کە‌ن بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌ع‌صا‌بیان
 خا‌و ب‌بنە‌وه، قور‌سای‌ی و نا‌رە‌حە‌تی‌یان لە‌سەر سو‌ک ب‌بی، هە‌ست ب‌کە‌ن کە
 دا‌وای یار‌مه‌تی و لا‌برد‌نی غە‌م پە‌ژا‌ره‌یان لە‌کە‌سی‌ک کردو خا‌وه‌نی هێ‌زو
 توانا‌یه، کە‌ریمی کار‌سازو فریاد ره‌سه. هە‌ست ب‌کە‌ن: کە‌ پە‌ی‌وه‌ندی‌یان

بەزاتىكەۋە ھەيە ھەر كەسنىڭ بەدلۇ ئىخلاص پەنای بۇ بەرى ناھومىد نابى،
ھەر كەسى پىشتى پى بىستى رەنج بەخەسار نىە!

نەمجار شىۋەى دوعاۋ نزاكە شى دەكاتەۋە ﴿قَالَ: رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ نەى خودايە! نەمن ئىسقانەكانم پۇلكاون، ھىزم تىدا نەماۋە، پىرو
كەنەفت بووم، چونكە: ئىسقان راگرو جىسرو كۆلەكەى جەستەيە، كە نەو
پۇلكا ئىتر ھەموو جەستە دەپۇلكى، ھىچ نەندامىكى لەش ھىزو تواناى تىدا
نامىنىۋ نەركى خۇيان نەنجام نادەن ھەروەھا ﴿وَاشْتَغَلَ الرَّأْسُ شَيْئًا﴾ موى
سەرم دەلىى گرى تىبەر بوو، زۆر بەخىراى رەشى مووى سەرم سى
ھەلدە گەپىۋ ھەر دەلىى ناگر بەربوۋەتە پۇشو پەلاشو پىۋە دەچى رەشايى
لەسەرم نەھىلى.

حاجى وتەنى:

كويسـتانان خالـ خالـ بـەفرى ناچىتۇ!

يارم تـوـراۋەو ئاشـتى ناابىتۇ!

پەروەردگارا! نەمە ھالى منە لەپىرىو كەنەفتەيىو پەككەوتەيىدا
ھانات بۇ دىنم لىت دەپارپىمەۋ، بەفريام كەۋەو ناھومىد مەكە. ﴿وَلَمْ أَكُنْ
بَدْعًا لَّكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ خودايە! من ھىچ كاتى لەناكامى پارانەۋەو دوعا
كردنەدا بۇلاى تۇ ناھومىد نەبووم، ھەرگىز رەنجەرۇ نەبووم، من لەۋەپىش
لەكاتى گەنجىو بەھىزو توانايىمدا كە ھانام بۇ ھىناۋى فريام كەوتوۋى، كارى
گرامم بۇ ئاسان بوو، لەتەنگو چەلەمە رزگارت كردوم. ئىستا كە پىرم بوو
ئىسقانم پۇلكاون، ھىزو توانام نەماۋە، زياتر جىگاي بەزەيىم پىتر بەھىۋاى
فريارەسى تۆم، زۆرتىر پىۋىستىم بەرەحمەتو يارمەتى تۇ ھەيە، ھىۋادارم
بەھانامەۋە بىۋىو نىعمەتو رەحمەتى خۆتم بەسەردا بىۋى!!

ئه‌مجار ئه‌وه‌ی مه‌ترسی لی په‌یدا کردوه رایده‌گه‌یه‌نی و عه‌رزى باره‌گای
په‌روه‌ردگاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ
أَمْرَأَتِي عَاقِرًا﴾ ئه‌من ترسی ئه‌وه‌م هه‌یه ئامۆزاو خزمه‌کانم له‌دواخۆم کاروباری
ئایینی به‌باشی ئه‌نجام نه‌ده‌ن، پاش مردنم واز له‌بانگه‌وازی بی ئایین و
خوداپه‌رستی بێنن، سه‌رباری ئه‌وه‌ی بۆخۆم پیرو که‌نه‌فت بوم خێزانه‌که‌شم
نه‌زۆکه، منداڵمان نیه‌و وه‌جاخ کوێرم، که‌س نیه‌ جێ نشینم بێ، خزم و که‌سو
کاره‌کانیشم زۆر رویان له‌ئایین نیه‌و خه‌ریکن رویکه‌نه شه‌رو فساد، ﴿فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ خودایه‌! له‌لایه‌ن خۆته‌وه به‌لوظفو ره‌حه‌ته‌تی خۆت
له‌پشتی خۆم کوپیکم بێ ببه‌خشه، ﴿يُرْثِي﴾ میراتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و رابه‌ری
ئایینی له‌من بگرێ ﴿وَيُرْثِ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ میرات و که‌له‌پوری بنه‌ماله‌ی
یه‌عقووبی کوپی (ماشان) یش وه‌رگرێ که‌ ریش سه‌پیتی و پیاو ماقوولی و
فرمانه‌ه‌وایی و زانست و زانیاریه‌.

کوله‌بی ده‌لێ: له‌و رۆژگاره‌دا بنه‌ماله‌ی (ماشان) پاشاو فه‌مانه‌ه‌وای
نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بوون. هه‌زه‌ته‌ی زه‌که‌ریاش سه‌رۆکی ئه‌حباره‌کان بوو.
﴿وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ خودایه‌! ئه‌و کوپه‌ی پیم ده‌به‌خشی منداڵێکی
سالم و راستال بێ، ته‌قواکار و هه‌لبژارده‌ بێ، خۆت له‌کردار و گوشتاری رازی
بی، به‌نده‌کانت لی رازی بن و خۆشیان بوێ، شیاوی ئه‌وه‌ بێ په‌یامی دین
هه‌لگرێ و بلاوی بکاته‌وه‌و فیری خه‌لکی بکا، رابه‌ری ئایینی و کاروباری
دونیایی خزم و نه‌ته‌وه‌که‌م بێ! وه‌کو وتمان: هه‌زه‌ته‌ی زه‌که‌ریا می‌ردی.
خوشکی خاتو مه‌ریه‌م یان می‌ردی پووری بووه. خاتو مه‌ریه‌م و پووری له‌وه‌چه‌ی
یه‌عقووب بوون و ده‌چنه‌وه سه‌ر هه‌زه‌ته‌ی سوله‌یمانی کوپی هه‌زه‌ته‌ی داود،
ئه‌میش کوپی یه‌هوزای کوپی یه‌عقوبه‌.

حه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا کورپی هه‌زهره‌تی هاروونه: که برای هه‌زهره‌تی موسا بووه. هه‌زهره‌تی هاروونو هه‌زهره‌تی موسا کورپی (لاوی) کورپی یه‌عقوبن، پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌وه‌چه‌وه نه‌وه‌ی یه‌عقوبی کورپی نیسحاق بووه.^(۶)

نموونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره که ده‌فه‌رموئ: ﴿هناك دعا زكريا ربه، قال: رب هب لي من لدنك ذرية طيبة انك سميع الدعاء﴾ (آل عمران/۳۸). یان ﴿وزكريا اذ نادى ربه، رب لا تدروني فرداً وانت خير الوارثين﴾ (الأنبياء/۸۹).

په‌روه‌ردگار دوعاو نزاكه‌ی گه‌را کردو ولامی دایه‌وه‌و نیگای بو ناردو فه‌رموئ: ﴿يا زكريا انا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سمياً﴾ نه‌ی زه‌که‌رییا! ئیمه موژده‌ت ده‌ده‌ینی به‌کورپک: که ناوی یه‌حیای لی ده‌نی‌ی. له‌وه‌پیش که‌س به‌و ناوه ناونه‌نراوه، یان له‌وه‌پیش وینه‌ی نه‌به‌وه، هه‌یج مندالیک له‌باوکتو دایکی نه‌زۆک په‌یدا نه‌به‌وه.

ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموئ: ﴿لم تلد العواقر قبله مثله﴾ له‌پیش نه‌ودا نه‌زۆک مندالی ناویان نه‌به‌وه.

ئهمه ئاماره‌یه‌به‌وه: که زه‌که‌رییا وژنه‌که‌ی هه‌ردوکیان نه‌زۆک بوونو به‌شیوه‌یه‌کی عاده‌تی هی شه‌وه نه‌بوون مندالیان بیی! به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ی هه‌زهره‌تی ئیبراهیمو خاتو سارای خه‌زانی شه‌وان که مزگینه‌ی یان پی درا به‌ئیسحاقو سه‌ریان سوپما، سه‌رسوپمانه‌که‌یان له‌به‌ر په‌ریان بوو نه‌ک له‌به‌ر نه‌زۆکیان چونکه شه‌وان سێزده سال پیش شه‌وه هه‌زهره‌تی ئیسماعیلیان بوو.

جا که هه‌زهره‌تی زه‌که‌رییا ئەم موژده خۆشه‌ی بیست، سه‌رسوپمانیک روی تیکردو ﴿قال: رب أنى يكون لي غلام؟ وكانت امرأتى عاقراً، وقد بلغت من الكبر عتياً﴾ له‌خۆشی گه‌راوونی دوعاکه‌ی شاگه‌شکه بوو، هه‌به‌سا،

وتی: خودایه! من چۆن مندالْم ده‌بی، خیزانه‌کم له‌ته‌مه‌نی گه‌نجیشی‌دا نه‌زۆک بووه، ئیستا که بۆته پیره‌ژن چۆن مندالْم ده‌بی؟ بۆ خوشم هینده پیرو که‌نه‌فت بووم پۆلکاوم لاشم پیره‌لۆک بووه، ئیسقام ناسک بوونه‌وه، توانای چوونه لای ئافره‌تیشم نه‌ماوه، ته‌پاییم تیدا نه‌ماوه...

پرسیارو سه‌رسوپرمانه‌که‌ی له‌وه‌یه: که به‌گوێره‌ی عاده‌تو هۆکاری رواله‌تی ئه‌وان مندالْم نابێ. نه‌ک له‌وه سه‌ری سوپمابی که خودا ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی نیه. حاشا! چونکه زه‌که‌رییا بۆ خۆی داوای له‌خودا کرد که به‌لوظفو که‌ره‌می خۆی، به‌ده‌سه‌لاتو قودره‌تی خۆی کورپکی پێ بدا. واته: ده‌فه‌رموی: خودایه! ئه‌من له‌کاتی گه‌نجیو هه‌ره‌تی پیاوه‌تی‌دا مندالْم نه‌بووه. له‌به‌ر ئه‌وه خیزانه‌کم نه‌زۆک بووه، جا ئیستا: که منیش پیر بووم به‌روالت له‌وه تیه‌پروم مندالْم ببیو خیزانه‌که‌شم وێپرای نه‌زۆکی پیر بووه، چۆن مندالْم ده‌بی؟

﴿قال: کذلک﴾ په‌روه‌ردگار فه‌رموی: یان ئه‌و فریشته‌ی نیگا‌که‌ی هینا پێی راگه‌یاند: کار ئه‌وه‌یه: که پیت راگه‌یاندره‌وه، ئه‌وه‌ی موژده‌ت پێ دراوه دیته‌جی، وێپرای ئه‌وه‌ی بۆ خۆت که‌نه‌فتو پیرو خیزانه‌که‌شت پیرو نه‌زۆکه، کورپکتان پێ ده‌به‌خشین.

﴿قال ربک: هو علی هین﴾ خودای تۆ که له‌وه‌پیش فه‌ضلو ئیحسانێ له‌گه‌ڵدا کردوی، به‌لایمه‌وه ئاسانه که به‌و حاله‌ی خۆتو خیزانت ته‌یدان مندالتان بدات، چونکه خودای تۆ که‌ویستی شتیک ببی جاری وا ده‌بی به‌بی هۆکاری رواله‌تیش ئه‌نجامی ده‌دا. هه‌ر شتیک ویستی ببی ده‌بی و دواکه‌وتنی نیه!!!

ئه‌مجار شتیک بۆ باس ده‌کا: که له‌وه‌ش سه‌رسوپه‌ینه‌رتیه. ده‌فه‌رموی: ﴿وقد خلقتک من قبل ولم تک شیئاً﴾ دروستکردنی ئه‌و کورپه‌ی موژده‌مان پێداوی هه‌رچه‌نده بۆ خۆت پیرو خیزانت نه‌زۆکه، له‌دروستکردنی ئاده‌میزاد له‌نه‌به‌وه گرانتره سه‌رسوپه‌ینه‌رتیه. بێگومان من تۆم دروستکردوه ئه‌ی

ئاده‌میزاد لهنه‌بوه‌وه، دروستکردنی ئاده‌م نمونه‌ی هه‌موو نه‌وه‌ی ئاده‌مه، ده‌ی که‌وابوو ده‌ستپه‌نگینی له‌دروستکردنی ئاده‌م‌دا ده‌ستپه‌نگینی‌یه له‌هه‌موو ئاده‌میزاددا. یان هه‌ر مه‌به‌ست خودی زه‌که‌ریایه‌و ده‌فه‌رموئ: من له‌هیچه‌وه تۆم دروستکردوه. که‌وابئ هیچ سه‌رت سوپنه‌میئ له‌و موژده‌یه‌ی پیت دراوه... چونکه که‌سیک بتوانئ زاتو صیقاتی شتیک لهنه‌بوه‌وه بینیتته دی، باشتر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر گۆرینی زاتو صیقاته‌کان‌دا هه‌یه! نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر قودره‌تو به‌توانایی په‌روه‌ردگار به‌نه‌وپه‌ری ره‌هایی‌یه‌وه. چونکه خودا هه‌موو کاریکی لا ئاسانه، به‌لکوو به‌نسبته خوداوه کاریک نیه ئاسان بی‌و کاریک گران بی! هه‌موو کاریک بۆ خودا چوون یه‌که‌و ئاسایی و ئاسانه، دروستکردنی ئاده‌م لهنه‌بوه‌وه دروستکردنی ئاده‌میزادیکی تر له‌ریگه‌ی زاوو زیوه یه‌کسانه، که‌سیک بتوانئ زات دروست بکا ئالو گۆرکردنی ره‌وشته‌کانی به‌لاوه ئاسان تر ده‌بی، که‌وابئ زۆر شتیکی ئاسایی و ئاسانه: که خودا تواناو ئاماده‌باشی مندالبوون بۆ زه‌که‌ریاوو خیزانه‌که‌ی بگپه‌یتته‌وه. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰی، وَاصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ (الانبیاء/۹۰).

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌والی ئه‌وه‌مان پێ دده‌دا: که هه‌زهره‌تی زه‌که‌ریا به‌تاسوخ بوو بۆ ئه‌وه‌ی بزانی که‌ی موژده‌که دیتته جی.

﴿قال: رب اجعل لي آية﴾ هه‌زهره‌تی زه‌که‌ریا وتی: خودایه! نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌کم پێ بفه‌رموو: بزانی: که موژده‌که هاتۆته دی! پێم خۆشه بزانی که‌ی ژنه‌که‌م مندالی له‌سکی ده‌که‌وئ. بۆ ئه‌وه دلم ئارامی تی بکه‌وئ، چونکه مندال له‌سک که‌وتن له‌سه‌ره‌تادا شتیکی نادیاره‌و په‌نامه‌کییه، به‌تایبه‌تی له‌نافه‌رتیک‌دا که له‌عه‌اده‌تی ژنانه وه‌ستاییتته‌وه.

ئیتیر په‌روه‌ردگار به‌هۆی فریشته‌ی نیگاوه ولامی دایه‌وه: ﴿قال: آیتك ان لا تكلم الناس ثلاث ليال سوياً﴾ فه‌رمووی: نیشانه‌ی سک پر بوونی

خیزانت نه‌ویه: که ناتوانی سیّ شه‌وو سیّ روژ ناخاوتن له‌گه‌لّ ئاده‌میزاددا بکه‌ی، نه‌تۆ ساغی و هیچ نه‌خوشیت تیدا نابی، به‌لام ناتوانی قسه‌ بکه‌ی. وه‌کوو له‌نایه‌تیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿قال: رب اجعل لي آية، قال: آيتك ان لا تكلم الناس ثلاثة ايام الا رمزا﴾ (آل عمران/۴۱).

﴿فخرج على قومه من الخراب﴾ نه‌وکاته‌ی زه‌که‌رییا موژده‌ی پیّ درا له‌ناو میحرا به‌که‌ی دا بوو: میحرا به‌که‌ی بریتی بوو: له‌ژوریک‌ی پچکۆله به‌به‌رزیه‌وه دروست کرابوو، له‌به‌رده‌م عیباده‌تخانه گشتی‌یه‌که‌دابوو، میحرا به‌که‌ قاپیه‌کی تیدا بوو به‌چهند پلیکانه‌یه‌ک بۆی سه‌رده‌که‌وت، نه‌و که‌سه‌ی له‌ناو هۆده‌که‌دابوایه‌ خه‌لکی ناو عیباده‌تخانه‌که‌ نه‌یاند به‌ینی.

جا له‌گه‌لّ موژده‌که‌ی پیّ درا ئیتر زه‌که‌رییا له‌میحرا به‌که‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه‌و چوو ناو گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌یه‌وه، له‌وه‌پیشیش زه‌که‌رییا هه‌والی نه‌و موژده‌یه‌ی پی‌دا بوون.

﴿فأوحى إليهم أن سبحوه بكرة وعشيا﴾ ئیشاره‌ی بۆ کردنو تیی گه‌یاندن: که نوێژو ته‌سبیحات بۆ خودا نه‌نجام بده‌ن به‌یانی و ئیواره، هاوه‌لو هاوشانی بۆ به‌په‌وا مه‌زانن. له‌هه‌موو له‌ککه‌و عه‌یبو خوشیک به‌دووری بگرن! داوای لیّ کردن: که سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر نه‌و نیعمه‌ته‌ی که به‌خشی به‌خۆی و نه‌وانیش... نه‌م ئیشاره‌ بۆ کردنو تیگه‌یاندنه‌ یان به‌ده‌ست بووه‌ یان به‌نووسین بووه. چونکه‌ زه‌که‌رییا زمانی بۆ قسه‌ کردن له‌گه‌لّ نه‌واندا به‌سترا بوو، ته‌نیا بۆ ذیکرو یادی خودا زمانی ده‌گه‌را.

حه‌زره‌تی یه‌حیا له‌دایک ده‌بی و ده‌کری به‌پیغه‌مبه‌رو

شه‌ریعه‌تو یاسای پی ده‌دری

يٰۤيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

چیرۆکی هه‌زره‌تی یه‌حیا:

له‌قورنانی پیروژدا پینج جار ناوی هه‌زره‌تی یه‌حیا هاتوه:
له‌(آل‌عمران/۳۹، الانعام/۸۵، مريم/۱۲ و ۷، الانبياء/۹۰) هه‌زره‌تی یه‌حیا
پیاویکی ته‌قواکارو راستاڵ بووه، خوداپه‌رستی به‌شیره‌وه فرچک کردوه. زاناو
شاره‌زابوو له‌رونکردنه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌وراتدا، به‌مندالی کراوه به‌پیغه‌مبه‌ر!
هه‌میشه بانگه‌وازی ئاده‌میزادانی ده‌کرد: بۆ تۆیه‌و گه‌رانه‌وه بۆ لای خودا،
تۆیه‌کارانی له‌چه‌می ئه‌رده‌ندا ده‌شوشتنو له‌گونه‌پاکی ده‌کردنه‌وه. ئیستا که
مه‌سیحی‌یه‌کان غوسلی پا‌کردنه‌وه‌یان له‌ناودا باوه له‌مه‌ وه‌ریان گرتوه. پێی
ده‌لێن: (یوحنا المعمدان).

له‌سه‌رده‌می هه‌زره‌تی یه‌حیادا، له‌فه‌له‌ستین فەرمانه‌وایه‌ک هه‌بووه، ناوی
(هیرودس) بووه. برا‌زایه‌کی هه‌بووه ناوی (هیرودیا) بووه، زۆر جوانو سه‌خو
شه‌نگ بووه، هیروسی مامی هه‌زی لی کردوه، که‌چه‌که‌و دایکی که‌چه‌که‌ پێیان
خۆش بووه شوی پێ بکا: که‌ پرسیان به‌هه‌زره‌تی یه‌حیا کرد بۆ ماره‌ کردنو

شوپیتکردنی، حەزرەتی یەحیا فتوای بۆ نەدان، وتی: شو کردنی کچ بەمامی
 حۆی حەرامەو نابێ. رۆژیک کچەکە لەبەر دەم مامی لەنجە یەکی کردو مامی
 ناگری بۆ تیبەربوو، وتی: چت دەوێ بۆت دەکەم هەر ئەوەندە رازی ببە شووم
 پێ بکە، کچەکەش بەتەگبیری دایکی وتی: سەری یەحیا ی کۆری زەکەریام بۆ
 بپرە شوت پێ دەکەم، ئەویش ناردی حەزرەتی یەحیا یان شەهید کردو سەریان
 بری. کە هەوایی شەهید بوونی یەحیا بە حەزرەتی عیسا گەیشت، حەزرەتی
 عیسا دەستی کرد بە بلالو کردنەوێ پەیمانی یەحیا. ئەمە کورتە یەك بوو
 لەژیانە، حەزرەتی یەحیا.

تہ مجار بابینہ وہ سہر راقہ کردنی ٹایہ تہ کان، دہ فہرموی: ﴿یا یحییٰ خذ
الکتاب بقوة﴾ تہی یہ حیا! تہورات بہ گرنگی بگرہو بہ باشی و ہر بگرہو
بہ جوانی بہ خد لکی را بگہ یہ نہ، تہورات نیعمتو رہ حمہ تہ بہ سہر نہ تہ وہی
تیسرائیل دا۔

هه لێته له کهلامه کهدا چهند وشهیه ک مهزنده کراوه، به قهرینه ده زاندی. ئه ویش ئه وهیه: (حه زه تی زه کهریا کۆه موژده پێدراوه کهی پی درا، ناوی یه حیا یان لی نا، کاتی ک گه ییشه ئه و ته مه نه ی نی گای بو بکری نی گامان بو کردو پیمان گوت:) ئه ی یه حیا! گرنگی به ته ورات بده و به هی زو توانا وه وه ری بگه ره.

نه مجار په روږدگار باسي نه و نيعه تانه ده كا: كه به يه حياو باوگنو
دايكي به خشي ده فهرموئ:

۱- ﴿وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيحًا﴾ هیشتا منداډ بوو تهمه نۍ له خوار هوت سالی یوه بوو تیگه ییشتنو لیزانیو شهر عزانیمان فیر کرد، روی کرده خیرو جاکهو ناموژگار یکردنی خه لکئو نایین په روه ری.

هه ندى ده لىن: حيكمت واته: پيغه مبهرايه تي، چونكه پهروه دگار به مندا لي حه زه تي يه حياو حه زه تي عيساي كردونه پيغه مبهرايه تي دروودى خودايان له سهر بى.

۲- ﴿وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا﴾ دلنهر مى و به زه بيمان له لايهن خو مانه وه پى به خشيبوو لى بويو به خو له گهل سروشتى تيكه لاو بويو. حه نازو دلنهر مى رهوشتيكه بؤ نهركى پيغه مبهرايه تي زور پيوسته، دلو دهروون مشو مان ده كا، هه لىان ده نى بؤ خيرو چاكو هيدى هيمنى يان تيدا ده رسكي نى، بؤ نه وهى بتوانى نهركى پيغه مبهرايه تي هه لى بگرى.

۳- ﴿وَزَكَاةً﴾ پاكو خاوينى دلو دهروونمان پى به خشيبوو بهو دلو دهروونه پاكوه ناموزگارى خه لكى ده كردو چلكو پيسى دهروونيانى پاك ده كرده وه.

۴- ﴿وَكَانَ تَقِيًّا﴾ هه ميشه له خودا ترسو ته قواكار بوو، خو لى له تاوان ده پاراست دلى په يوه ست بوو به خودا وه، به ناشكراو نه ينى له خودا ده ترساو مورا قه بهى ده كرد، واى ده زانى چاوى له خودا يه، يان خودا چاوى له نه وه.

۵- ﴿وَبِرًّا بَوَالِدَيْهِ﴾ زور گو تپرايه لى فهرمانى باوكو دايكى بوو، خو لى له نه زيه تدانيان ده پاراست، به كردارو گو فتار شتيكى واى نه ده كرد دايكو باوكى دلىان گهرد بگرى، فهرمان بهردارى خودا و باوكو دايكى بوو!

۶-۷- ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ فيزو ته كه بپورى نه بوو به سهر خه لكى دا، به لكوو خو لى به نه ده ميزا ديكى ساده ده هاته بهرچاوو خو لى به كه م ده گرت.

ههروه ها سهر پيچى فهرمانى خوداى نه ده كرد، بى تاوانو گونا هه سهرى نايه وه.

(عبدالرزاق) له سه عىدى كورى موسه بيه به وه ربايه ت ده كا ده لى: پيغه مبهرايه تي ﴿فَرَمَوْهُ تى: ((مَامِنْ أَحَدٍ يَلْقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ذَا ذَنْبٍ

إلا یحییٰ بن ذکریا)) همر کسیتک رژی قیامت له گمَل خودادا روب ده‌بیتموه خاوَمَن گوناوه جگه لمیه‌حیای کوری زه‌کمریا. شو هیچ تاوانتیه.

ئه‌مجار دواي باسکردنو رانواندنی شه‌م ره‌وشته جوانانه بو حمزره یه‌حیا. پاداشته‌کشی بو دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَسَلَامٌ عَلَیْهِ یَوْمَ وَلَدَ وَیَوْمَ یَمُوتُ وَیَوْمَ یُعْثَ حَیْاً﴾ سه‌لام و ناشتی له‌خوداوه لسه‌مر شو بی له سی حالته‌دا: لهو کاته‌دا: که یه‌که‌مجار دونیا بینیه، لهو کاته‌دا که دوا جی دیتلو ده‌چیته قوناغی قیامت‌موه. لهو کاته‌دا: که زیندو ده‌کرتیه به‌هشت و دوزه‌خ ده‌بینی!

ئه‌مانی خودای لسه‌مر لهو کاته‌دا له‌دایک ده‌بی، بی‌گومان لهو کات له‌چنگی شه‌یتان پارێزراوه، لهو کاته‌دا: که ده‌مری له‌عزابی گۆر پارێز لهو رۆژه‌دا: که زیندو ده‌کرتیه له‌پاره‌حتی و تنگ و چه‌له‌می رۆ قیامت به‌دوور ده‌بی.

سوفیانی کوری عوبینه ده‌فرموی: ناخوشتین کات بو ئاده‌میزاد ... کاته: شو کاته‌ی له‌دایک ده‌بی، خوی ده‌بینی له‌شوینی خوی هاتوته دهر لهو کاته‌دا: که ده‌مری کسانیک ده‌بینی له‌وه‌پیش نه‌یدیون، لهو کاته‌دا: زیندو ده‌کرتیه، خوی له‌ساری مه‌حشرده ده‌بینی و نازانی چی لی به‌ دی. خودای مهن لهو سی حالته‌دا حمزره‌تی یه‌حیای خستوته ژیر ریز سه‌لام ئه‌مانی خوی..

ئیتر شه‌مجار په‌روهر دگار په‌رده به‌سره‌چیرۆکی حمزره‌تی یه‌حی ده‌داته‌موه، وه‌کوو چۆن له‌وه‌پیش په‌رده‌ی به‌سره‌چیرۆکی حمز زه‌که‌ریادا دادایه‌موه. چونکه هیله سه‌ره‌کیه‌کانی ژبانی کیشان، په‌ر په‌رۆگرامی دیاری کردن، په‌ندو عیبه‌ره‌تی وه‌رگیراو له‌چیرۆکه‌کانیانی ده‌ نیشان کردن، شه‌وی گرنگ بوو گمیانندی..

نیستا دیته سهر رانواندنی چیرۆکیکی سهرسورپهینه‌رترو سهره‌نج
راکیشتر، زۆر عه‌جایه‌بتره له‌چیرۆکی له‌دایکه‌بوونی هه‌زهره‌تی یه‌حیا. شه‌ویش
سهرگورشته‌ی خاتوو مهریه‌م و هه‌زهره‌تی عیسیاه.

چیرۆکی خاتوو مهریه‌م و سک پرپوونی به‌عیسا

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيْنٌ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ ﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

په‌یوه‌ندی نهم کۆمه‌له‌ نایه‌ته به‌هی پێشه‌وه، په‌یوه‌ندی لێکه‌چون و
ته‌ده‌په‌وجه، چونکه‌ دوا‌ی شه‌وی په‌روه‌ردگار چیرۆکی هه‌زهره‌تی زه‌که‌ریای
گه‌یراه‌وه، شه‌وی باس کرد که وێرای پیری و که‌نه‌فتی زه‌که‌ریاو نه‌زۆکی
خه‌زانه‌که‌ی خودا کۆرپه‌کی زیره‌ک و موباره‌ک و به‌هره‌مه‌ندی پێدان، نه‌مجار
ته‌فسیری ره‌وان (٦٦)

به‌شوین نه‌وده‌ا چیرۆکی خاتو مهریه‌می هینایه کایه‌و نه‌وه‌ی راگه‌یانده: که به‌بی نه‌وه‌ی خاتو مهریه‌م می‌ردی کردبی و پیاو چویتیته لای سکی به‌عیسا پر بووه، له‌نیوان هه‌ردوو چیرۆکه‌که‌دا لیک‌چویتیکی ناشکرا هه‌یه، هه‌ر بۆیه هه‌ردوو چیرۆکه‌که له‌سوره‌تی (آل‌عمران) و نیره‌و سوره‌تی (الانبیاء) دا به‌یه‌که‌وه هینارون، چونکه له‌مانادا لیک‌نزیکن، هه‌ردوکیان نیشانه‌ی به‌ده‌سه‌لاتی خودا ده‌گه‌یه‌ننه‌و گه‌واهی نه‌هن: که په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا به‌تواناو بالاده‌سته. هه‌روه‌ها ته‌ده‌روچو گواسته‌نه‌وه‌ی تیدایه له‌باره‌ی قیر کردنه‌و تیگه‌یانده‌نه‌وه له‌سوکه‌وه بۆ گران و له‌رودای سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌وه ده‌گوژیته‌وه بۆ رودای سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌تر، نه‌وه‌تا له‌پیشه‌وه چیرۆکی هه‌زهره‌تی یه‌حیای باس کرد: که له‌باوک و دایکی‌کی پیرو که‌نه‌فت و نه‌زۆک په‌یدا بووه. به‌روا‌ئه‌ت به‌روا کردن به‌م روداوه ئاسانه‌ره له‌په‌یدا‌بوونی هه‌زهره‌تی عیسا که به‌بی باوک له‌دایک بووه، بیگومان چیرۆکی له‌دایک‌بوونی هه‌زهره‌تی عیسا له‌چیرۆکی هه‌زهره‌تی یه‌حیا سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌تره.

مامۆستا سه‌یید لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموی: ئیستا سه‌ره‌نج بده‌ینه‌ چیرۆکی‌کی تر: که له‌چیرۆکی له‌دایک‌بوونی هه‌زهره‌تی یه‌حیا سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌تره، نه‌ویش چیرۆکی له‌دایک‌بوونی هه‌زهره‌تی عیسا‌یه. بیگومان سییاقی قورئانه‌که پی هه‌لدا‌چوون و ته‌ده‌روچی به‌کار هیناوه، له‌چیرۆکی یه‌که‌م که په‌یدا‌بوونی مندا‌له له‌باوکی پیرو که‌نه‌فتو دایکی نه‌زۆک ده‌گوازیته‌وه بۆ چیرۆکی دوهم که رودای سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌تری تیدایه! نه‌ویش سک پر بوونی کچۆله‌یه‌کی ده‌ست لی نه‌دراو و مندا‌ل لی بوونی‌ه‌تی به‌بی نه‌وه‌ی می‌رد چویتیته لای. بیگومان ئه‌م روداوه: که په‌یدا بوونی هه‌زهره‌تی عیسا‌یه به‌بی نه‌وه‌ی باوکی هه‌بی، زۆر له‌رودای له‌دایک‌بوونی هه‌زهره‌تی یه‌حیا سه‌ره‌نج راکیشترو سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌تره.

خۆیڭومان نه‌گهر ئیمه به‌سهر روداوی دروستبوونی باوه ئاده‌م‌دا
تیپه‌پینو خۆمانی لیّ بپاریزینو نه‌یخه‌ینه‌وه به‌رچاوی خۆمان و بییری لیّ
نه‌که‌ینه‌وه: که خدا به‌بیّ باوک و دایک دروستی کردوه، شه‌وه له‌راستی‌دا
روداوی له‌دایک‌بوونی عیسی‌ای کورپی مهریه‌م عه‌جایه‌بترین روداوی میژووه،
روداویکی تاقانه‌ی میژووی ئاده‌میزاده‌و له‌وه‌پیش و له‌وپاشیش بیّ وینه‌و بیّ
نه‌ظیره‌و دووباره نه‌بۆته‌وه!

ئاده‌میزاد ئاگای دروستبوونی خۆی نه‌بوه. ئاگای په‌یدا‌بوونی ئاده‌میزادی
یه‌که‌م نه‌بوه: که به‌بیّ باوک‌و دایک خودا فره‌همی هی‌ناوه دوا‌ی شه‌وه‌ی: که
په‌روه‌ردگار ئاده‌می له‌قور دروستکرد، به‌بیّ هه‌بوونی باوک دایک هی‌نایه
وجود هه‌زاران سالّ تیپه‌پین، نه‌مجار حیکمه‌تی ئیلاهی داخوازی شه‌وه بوو:
که روداویکی تر، شتیکی تری سه‌رسوپه‌ینه‌ر بخاته‌رو، شه‌ویش له‌دایک‌بوونی
حه‌زه‌تی عیسا بوو، به‌بیّ شه‌وه‌ی باوکی هه‌بیّ. که به‌گوێره‌ی عاده‌ت و
سوننه‌تی بوونه‌وه‌رو له‌و کاته‌وه ئاده‌میزاد له‌سهر زه‌وی په‌یدا بووه، روداویکی
تاقانه‌و بیّ وینه‌بوو؛ بۆ شه‌وه‌ی ئاده‌میزاد بۆ خۆیان ئاگاداری شه‌و روداوه‌بن؛
نه‌مجار له‌تۆمارگای ژبانی ئاده‌میزاددا خالیکی به‌رچاوو نه‌مر بیّ،
ئاده‌میزادان سه‌ره‌نجی بده‌ن و تیّ ی بفکرن، چونکه‌ بۆیان نه‌گونج‌اوه
سه‌ره‌نجی به‌دی‌هاتنی روداوه سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌که‌ی هه‌وه‌لجار بده‌ن که
دروستکردنی باوه ئاده‌مه.

بی‌گومان به‌گوێره‌ی شه‌و سوننه‌ت و داب و نه‌پیتیه‌ی په‌روه‌ردگار
له‌بوونه‌وه‌ردا دایناوه بۆ درێژه‌پیدانی ژبانی زینده‌وه‌ران، بی‌چسو زارۆک
له‌ناکامی به‌یه‌که‌گیشتنی نیرو میّ په‌یدا ده‌بن، نه‌مه یاسای په‌یدا‌بوونی
مندال و بی‌چوو زارۆکه له‌هه‌موو چینو ره‌گه‌زو جۆره‌کانی زینده‌وه‌ردا. ته‌نانه‌ت
له‌و گیانه‌به‌رانه‌ی که‌نیرومی‌یان تیدانیه‌ نی‌ره‌موکن، واته‌: جوت

توخم نەوانەش دەبی لەهەموو یەکیکیان دا رەچەلەک و گەرای نیرو می
هەبی ئەمجار زاووی زێ دەکەن!

ئەم داب و نەرێتە چەند هەزاران سال بەرقرار بوو، هەتا لەبیرو بۆچونی
ئادەمیزادا ئەوە چەسپا: کە ئیتر ئەم رێگایە تا قە رێگایە بۆ پەیدا بوونی
مندال، روداوی دروستکردنی باو هەمیان هەر لەبیر چۆبەو، بەلکو هەر
نەیان دیبوو، بۆیە پەرورەدگار ویستی جاریکی تەرۆدرەتی خۆی نیشان
ئادەمیزاد بدا، لەدایکبوونی هەزرەتی عیسیان بۆ بکاتە نیشانەو بەلگە
لەسەر رەهایی دەسلاتی خۆی. وەکوو لەشوینیکی تردا دەفرموی:
﴿وَلْنَجْعَلْ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ وەلێ دواي روداوی لەدایکبوونی عیسا ئیتر وینە
دووبارە نەبۆتەو، چونکە ئەم روداو بۆ خۆی بەسە بۆ گەواهی لەسەر رەهایی
دەسلاتی خودا... هەرەو هەرچە بێچینی یاسای خودا ئەوەیە: مندال بەو
شیوە لەدایک بێ: کە باو و لەناکامی بەیەک گەیشتنی نیرو می دیتە کایە.
جا لەبەر ئەوەی روداوی لەدایکبوونی عیسا زۆر سەرۆپهێنەر و غەریب
و سەرنج راکێش بوو، بەشیکی زۆر لەخەلک نەیان توانی روداو کە لەقالبی
خۆی دا بهێڵنەو پە ی بەحیکمەتی روداو کە بەرن، حەقیقەتە کە ی بزائن. بۆیە
هاتن هەزرەتی عیسیان لەجوار چۆی ئادەمیزاد برده دەرەو لەپلمو پایە
ئادەمی یەو بەرزیا کردەو بۆ پلمو پایە خودایەتی! هەندیک وتیان و تا
نیستاش دەلێن: عیسا کوپی خودایە یان خودایە، یان بەشیکی لەخودا!

ئەمجار قورئانی پیرۆز روداو کە بەرێک و رەوانی دەگیرێتەو، واقعیە کە
وەکوو خۆی نمایش دەکاو دەفرموی: ﴿وَإِذْ كَرِيَ الْكِتَابَ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ ئە ی موحەممەد! لەم سورەتەدا چیرۆکی مەریەم بۆ
ئەو خەلکە بگێرەو، بەسەر هات و سەرگورشتە ی خاتو مەریەم: کە کچی
عیمران و لەنەو ی داود بوو، لەخانەوادە یەکی داوینپاک و خاوەن پلمو پایە
بوو. ئەوەیان بۆ بگێرەو: کە بۆ کاریکی تایبەتی خۆی کە دەبوا یە لەکەس و

كارى نەدىو بى (كەمىك بۆ لاي خۆر ھەلاتى بەيتولمەقدىس دوور كەوتەوہ)،
قورئان ھۆى دوور كەوتنەوہ كە دىيارى ناكە، لەوانەيە بۆ خوداپەرستى و
طاعەتكردن خۆى دزى بېتەوہ، وئ دەچى بۆ كارىكى تايبەتى زۆر تايبەتى
خۆى دوور كەوتبېتەوہ.

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ ئەمجار پەردەيەكى لەتيوان خۆى و كەس
و كارەكەى داگرتەوہ، واتە: خۆى لى نەدىو كردن، بۆ ئەوہى لەكاتى
عیبادەتكردن دا چاويان لى نەبى، يان بۆ ئەوہى لەكاتى ئەنجامدانى كارە
تايبەتيەكەى دا كەسيان نەى بېنى، ﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَمَثَلْ لَهَا بَشَرًا
سَوِيًّا﴾ ئەمجار جویرائىلمان بۆلا نارد، لەشیوہى پياویك دا خۆى نیشان دا،
بۆ ئەوہى نەترسى و نەحەپەسى و بتوانى ئاخواتنى لەگەل بکا، چونكە
جویرائىل لەشیوہى فریشتەيى خۆى دا سامناكەو رەنگە كەس نەتوانى
لەئاستى دا خۆ رابگرى، جا: كە جویرائىل لەشیوہى پياویك دا خۆى نیشانى
خاتو مەريەم دا، مەريەم وای زانى دەيەوئ دەستدریژی بكاتە سەرو خەيالى
خرابى ھەيە.

روداوہ كە سەرنەج راكېشە: خاتو مەريەم كە نارگير بووہ، دلىياو ئارامە،
دەيەوئ كارىكى تايبەتى خۆى بەتەنيایى و دوور لەناگادارى خزم و كەس و
كارەكەى ئەنجام بدا، بەلام ئەوہ تا لەنكاويك تووشى ئەوموافجەئە
سەرسورپھینەرە دەبى...! ئەوہ تا لەپشت ئەوپەردەيەوہ: كە بەخەيالى خۆى ھىچ
كەس چاوى لى نە، پياویكى رىكئو پىك لى نىزىك بۆتەوہ. قسەى لەگەل
دەكا، ئاى لەم مەوقیفە ھەريجەى تى كەوتووہ، بىرى لى بكەرەوہ؛
كچۆلەيەكى سركى بەشەرمو ھەياو ترسنۆك، پياویك لەو شوئە چۆلەدا
لەبەردەمى قووت بۆتەوہ! ئارامى و دلىيایى لى تىك داو ھىديەتى شيواند،
بەلام چى بكا؟ مەوقیفەو تى كەوتووہ، ئا لەو كاتەدا ھىچى كەى بى نەكرى،
پەنا بۆ خودا دەبا، داواى رزگاربوون لەخودا دەكا، دەيەوئ ھەستى پياوہ كە

بوروژینى، ترسى خودای ده خاته دلوه، ناوی خودای به گژدا ده کا، بۆ شهوى نه گهر پیاو خراپه به خۆی دا بچیتمهوه، شهوه تو ناره زۆی نه فسانى به پاشمهوه بچیتمهوه پى له که للله شىتان بىنیتته خواری.

﴿قالت: ابي أعوذ بالرحمن منك ان كنت تقياً﴾ وتى: من پهنا ده گرم به خودا له تو نه گهر تو له خودا ترسو خۆپاریزی به تاوان، تکات لى ده که م لیم دوور بکهو ره وهو له پهرده نهو دیوکه وه!

﴿قال: انا رسول ربك لأهب لك غلاماً زكياً﴾ حه زره تی جویرائیل ویستی ترسى لى بره وینیتسهوه بهینیتسهوه سهر حالى ناسایی و هیواشی بکاته وه. پى گوت: مه ترسه من لهو که سانه نیسم که خه یالى خراپم هه بى له گهل تودا، من ره وانه کراوی خودای تو م بۆ شهوى به فهرمانى خودا کورپکی پاک و خاوی و بى گوناھت پى ببه خشم، بیتته مایه ره حمهت و فهر بۆ ناده میزادان!

دهی تو به خه یال نهو مه وقیفه بینه ره پيش چاوی خۆت و نه ندازهی ترس و خه جاله تی و شهرم و خه یای خاتو مهریه ته صه وور بکه. بزانه چهند خه یالى به ملاو شه ولادا رۆیشستوه: وى ده چى برپای نه کرد بى نه م پیاوه نییراوی خودابى، وای زانیبى نه مه قیلوه نه م پیاوه لى ده کا، له وانه یه هه لى خه له تینى، له وانه یه مه به سستی شتیکی تر بى!

نه مجار خاتو مهریه توژیک وره به خۆی ده داو، نازایه تی مینه یه کی ناموس له خه تهرکه و تووی بۆ پهیدا ده بى، کاره و تووشى بووه، ریشه و بووه به ریشه وه ده بى شانیه بۆ هه لبرگى، بۆیه نه مجار به صه راحت و ره په ورو ناخاوتنى له گهل کرد، ﴿قالت: انى يكون لي غلام؟ ولم يحسني بشر، ولم أك بغياً﴾ هه لاتن ناكرى، پیاوه کهش به ناشکرا پى گوتوه من ده مه وى: کورپکت پى ببه خشم! شه ویش تا ئیستا نازانى چۆن نه م کوریه پى ده به خشى، که ده شلى: من ره وانه کراوی خودای تو م، برپا ناکا ده لى له وانه یه قیل بى و لیم

بكا. كەوابىڭ منجە منجى ناوئى خودا راستەو راستى خوش لى دى، شەرەم
 ھەيا لىرەدا كەلگى ناگرى، بەراشكاوى ۋەراحت ۋەلامى بداتەو ۋەپى
 بلى: بۆيە: روى تىكرىدو وتى: من چۆن كوپم دەبى؟ خو من كچم بوخچەى
 نەكراو، شوم نەكردو ۋەپىاۋىك نىزىكم نەبۆتەو، داۋىن پىسپىش نىم، پىساۋان
 بەكرى كارى ئاۋام لەگەل بكن، شتى ۋەلەمن ۋەبنەمالەى ئىمە ناۋەشىتەو،
 ئەدى چۆن تۆ كوپم پى دەبەخشى؟!

لەپرسىيارەكەى ئەو دەردەكەوئ: كە تا ئەو دەمە پى ۋەنەبوە
 ھۆكارىكى تر ھەبى بۆ پەيداۋونى منداڭ جگە لەھۆكارى جوتبۈونى نىۋان
 نىرو مى. ھەلبەتە ۋەلامى خاتو مەريەم لەو ۋە سەرى ھەلنەداۋە: كە شتى ئاۋا
 لەقودرەتى خودا بەدوور بزائى نەخەير ئەو ۋە مەبەست نەبوە. بەلگۈ
 بەگۈيرەى عادەتو ئاسايى ۋە زانىو: كە پەيداۋونى منداڭ بەھۆى
 بەيەكگەيشتىنى (نىرو مى) ۋە دەبى ئەمەش مافى خۆيەتى ۋەشتىكى
 ئاسايىيە ھەرچەندە پىراۋى بەو ھەبوە كە بۆ قودرەتى خودا دوور نىە
 بەشىۋەى تىرش منداڭ پەيدا بى؟!

چۈنكە، گومان لەو ۋەدا نىە خاتو مەريەم ئەو ۋە زانىو: كە پەروەردگار
 باۋە ئادەمى بەبى دايكنو باۋك دروست كىدو كەوابىڭ پىرسىيارەكەى لەم روۋە
 بوۋە: ئايا ئەم كوپەى كە پى ۋەبەخشى، پەروەردگار بەشىۋەى دروستكىدنى
 باۋە ئادەم دروستى دەكا، يان لەرىگەى مېردىكەۋە كە ئەم لەداھاتوۋدا شوى
 پى دەكا!!!

ھەزەرەتى جوبرائىل ۋەلامى دايەو ۋە (قال: كذاك) جوبرائىل وتى:
 كارەكە بەو شىۋەيە: كە پىت راگەياندر، ئەو ۋە پىم گوتى: ھەۋالىكى راستەو
 خۆت بۆ ئاكامى ئەو روداۋە ئامادە بكة.

﴿قال ربك﴾: خودای تۆ فەرمووی: ﴿هو علي هين﴾ به‌خشینی کورپکی پاک و خاوین و ره‌وشت به‌رزو بی گوناھ له‌لای من کارپکی ناسانه‌م ماندوبوونی تیدا نیه.

نهم کاره نانا‌ساییه: که خاتو مهریه‌م لی سهرسام بووه به‌لایه‌وه قورسه‌و ته‌سه‌وری نا‌کا، لای خودا زۆر ناسانه‌م چ ماندو بوونیکی تیدا نیه، په‌روه‌ردگار هەر کاتێ ویستی شتی‌ک ببێ، پی ی ده‌فهرموئ: ببه، ده‌بێ، ده‌ی خودایه‌ک ده‌سه‌لاتی به‌و جوړه‌ بێ!! به‌خشینی کورپک به‌خاتو مهریه‌م له‌لای نه‌و چ گرانیه‌کی تیدا نیه.؟؟

﴿ولنجعله آية للناس﴾، ورحه‌ منا: نيمه نهم کورپه‌م شیوه‌یه، به‌خاتو مهریه‌م ده‌به‌خشین، بۆ نه‌وه‌ی بیکه‌ینه‌ نیشانه‌ بۆ ئاده‌میزاد، بزائن: خودا چه‌ند به‌ده‌سه‌لات و توانایه، چه‌ند موختارو ئازاده، چۆن هه‌رچی بیه‌وئ ده‌یکاو که‌س نیه‌ بتوانێ به‌ره‌له‌ستی بێ، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی نه‌و کورپه‌ ببێته‌ مایه‌ی ره‌حمه‌ت بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌تابیه‌تی بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی. چونکه‌ هه‌لێان ده‌نی بۆ زنده‌ ناسینی خوداو عیباده‌ت بۆ کردنی و هه‌ولدان بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ره‌زامه‌ندی نه‌و! بۆ نه‌وه‌ی ئاده‌میزادان بزائن په‌روه‌ردگاریان به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌تواناو ده‌سه‌لاته، نه‌وه‌تا باوه‌ ئاده‌می دروست کردوه‌ به‌بێ نه‌وه‌ی باوک و دایکی هه‌بن، دایه‌ هه‌وای دروست کرد به‌بێ نه‌وه‌ی دایکی هه‌بێ، عیسا‌شی دروست کرد به‌بێ نه‌وه‌ی باوکی هه‌بێ. باقی ئاده‌میزادانی تری‌شی له‌نیرو می دروست کردون.

نیت‌ر گفتو گۆی نیوان روحه‌له‌مین و خاتو مهریه‌م کۆتایی هات و سییاقی قورئان لی‌ره‌دا چی دی له‌م باره‌وه‌ با‌س نا‌کا. ته‌نیا نه‌وه‌ جه‌خت ده‌کاته‌وه: که به‌خشینی کورپکی پاک و خاوین و ره‌وشت به‌رز به‌خاتو مهریه‌م هه‌رچه‌نده‌ نیرینه‌ی لی نزیک نه‌بویتنه‌وه ﴿وكان أمر مقضياً﴾ کاریکه‌ بریار دراوه‌ و پراوه‌ته‌وه!

ئەمجار چىرۆكەكە دەكەۋىتە بارىكى دىكەو دىمەنىكى تر نىمايش دەكا
لەم دىمەنە تازەيەدا، دەبىيىنن خاتو مەريەمى كچۆلەو دەست لى نەدراو
كەوتۆتە مەوقىفئىكى تىرى زۆر ناخۆشەو، مەوقىفئىكى وا زۆر لەمەوقىفى
پىشوو قورسترە، سكى پىرپوۋە. نۆ مانگ و نۆ رۆژى خۆيەتى و ژان دەيگىرى و
مندالى دەبى. منداڭ دەكەۋىتە قسەو نامۆزگارى دايكى دەكا!!!

بەلى: وا قورئان دىمەنىكى تىرى چىرۆكەكە نىمايش دەكاو با گىوئ
رابگىرىن و دلمان بىكەينەو: بزائىن خەزىنەى غەيب چى رادەنۆئى؟

بەلى ئەوا خاتو مەريەم دلتيا بوو لەوۋە: كە فرىشتەكە پىئى فەرموو:
ئىتر فرىشتە لەنزىكەوۋە يان لەدوورەوۋە فوى كرد بەبەرۆكى كراسەكەى داو
لەبەرچاوى ون بوو. فوۋەكە ھاتە خوارى بۆ ناۋگەلى و چوۋە ناۋ ھىلكەدانىەو
﴿فحملته﴾ بەھۆى ئەو فوۋەوۋە مەريەم كۆرپەلەى ھەلپىچا سكى پىر بوو،
﴿فانبتذت به مكاناً قصياً﴾ ئەمجار مەريەم بەسكەكەيەوۋە پاش تىپەر بوونى
ماۋەى سكى ئاسايى، يان ھەر لەعەينى كاتدا ۋەكوۋ لەھەندى رىوايەتدا
ھەيە. لەشۆئىز جىگاي خۆى بۆ شۆئىنىكى دوور دووركەوتەوۋە، چونكە زۆر
دلتەنگ بوو زۆر بىرى لەوۋە دەكردەوۋە، ناخۆ دوايى نەتەوۋەكەى چى پى دەلئىن:
پىئى ناخۆش بوو بەسك پىر بىيىنن.

قورئانى پىرۆز باسى ئەوۋە ناكا مەريەم چۆن سكى پىر بوو، ماۋەى سك
پىر بوونەكەى چەندەى خاياند؟ ئايا سك پىرپوۋنەكەى و ماۋەى سكەكەى
ئاسايى بوو، ۋەكوۋ ھى ئافرەتى تر تىپەرپوۋ؟ ئايا فوۋى فرىشتەكە گىيانى
خستە ھىلكۆكەى ھىلكەدانى مەريەم و ھىلكۆكە بوو بەزاړۆلەو پاشان بوو
بەگۆشتىپارەو ئەمجار ئىسقان پاشان ئىسقان بەگۆشت داپۆشران و كۆرپەلە
پىك ھات و ماۋەى عادەتى سك كە نۆ مانگ و نۆ رۆژە تىپەرى؟؟ يان ئەم
ماۋانە نەبوون و كۆرپەلە لەماۋەيەكى كورتدا پىگەيىشت؟

له راستی دا نایه ته که شتی که نشان نادا که بتوانین لهه دوو حاله ته
 لایه کیان دیاری بکهین. پتویستیش ناکا به بی به لگه ی برپا پیکراو خومان
 به وه وه خه ریک بکهین. نه گهر سودیک لهو یه کالاکردنه وه یه دا هه بویه قورنان
 لی ی بیده نگ نه ده بوو!!!

به راستی ئیستا خاتو مهریه له مه و قیفیکی زور حه ریچو ناخوش دایه.
 دلی به هیزی ده وی خوی له بهردا بگری. نافرەتیکي گه نجی کچولوه ده ست لی
 نه دراو، خودا به رست و ره وشت بهرز، پهروه رده بووی خانه واده ی پیغه مبه ران،
 به گه نجی به کچی سکی پر بی و له و کاته شدا هیچ به لگه و نیشانه نه بن
 له سه ر پاکو داوینپاکي، نایا چۆن خوی بۆ راگیرا و په نای بۆ خو کوشتن و
 خوسوتان نه برد؟؟ نه گهر نه و له سه ره تادا پشت نه ستوریو به وه ی: که
 داوینپاک و خاوه ن ره وشته. دلنه وایی خوی ده کرد. نه و ئیستا سکی بهرز
 بۆ ته وه و نریکه روبه روی کۆمه ل ببیته وه به م حال و وه زعی تییدایه، گومانی
 له وه دا نیه که جۆره ها تاوانی پال ده دن و چهندان گومانی لی پهیدا ده که ن
 (کوردی وته نی: ده می خه لک ده ستی خۆت نیه بیقوچینی) و پرای نه م نازاره
 دهرونیانه، نازاری جهسته ییشی بۆ پهیدا بوو، رۆژ به رۆژ سکی گه وه ده بی و
 مندالبوونی نریک ده بیته وه و نه وه ی ترسی لییه ته خه ریکه پهیدا بی،
 نه خهیر! کار به مه شه وه نه وه ستا، وا دیارده ی مندالبوونه که ی سه ری هه لدا، وا
 ورده ورده ژانی مندال بوون ده یگری، نای له م مه و قیغه و له م حه یا چو نو ریسوا
 بوونه !!!

ده ی با بزانی ن کار به چی ده گا و ناکام چۆن ده بی؟

لہ دایکبوری جہ (زدر) عیہ ۱ و دیار (دکان)

قَالَتِ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبْلِي هَذَا وَ كُنْتُ نَسِيًا مِّنْسِيًا ﴿٢٣﴾
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحَاكِي سِرِّيَا ﴿٢٤﴾
وَأُنْزِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْغَلَّةِ سُقُوطٌ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًا ﴿٢٥﴾
فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا ذَلَنَ أَكْلِمَ الْيَوْمَ أَنْسِيًا ﴿٢٦﴾

نیش و نازاری سک پری و باره ژان تهنکیان به خاتر ماریهم هه لچنی و
حه جمینبان له هه لگرت. ﴿فأجأها المخاض إلى جذع النخلة﴾ درای نهوی
لا ما و مدنزلی خوئی دور که رتوده، ژانی مندا البورن تینیان بو دین ار
ناچاربان کرد پروات بو باخیکی نزیک نهو شوینهو له باخه کده چسود پان دار
خورمایه ک و دهستی لی گیر کرد، بو نهوی به ناسانی من داله کدی لی
بییتوده، له بهر شهرمی خوئی ندرسی نهوی خه لکی گومانی خراپ لی
بکهن، له بهر تهناییو زور هینانی نیش و نازاری مندا البورن ﴿قالت: یالینو،
مت قبل هذا و کنت نسیا منسیا﴾ وتی: کاشکی، خوزگه من پیش نه
روداوه بمردمایه و له بیر بجومایه و کهس ناوی نه بردمایه و به خدیالم کده سدا
نه هاتمایه. یان خوزگه هر نه بوومایه و دروست نه کرابام.

بو خوئی دهیزانی: به هوئی نه مندا البورن تورشی چ تهننگ و چه نه مهو
گیزاویک ده بی، دهیزانی: کدس پروای پی ناکار هه مهو کهس دارین پیسی پان
ده دن و بوختانی بو نه لده به ستن، پاش نه دن: که به ته قواکارو خودا پرست و
ته فسیوی ده ژان

دونیاهو یست له‌ناو خه‌لک دا ناسرابوو به‌زیناکارو داوئس پیس له‌قه‌له‌م
ده‌دری!!

ئه‌مجار خودای خاوه‌ن به‌زه‌ییو فریاد ره‌س به‌هانایموه هات و چاره‌سه‌ری
هموو غه‌م و په‌ژاره‌و ئیش و نازاریکی بۆ کرد ﴿فناداها من تحتها﴾ جویرانیل
له‌ژێردار خورماکه‌وه بانگی لی کرد، یان په‌روه‌ردگار ئه‌م منداڵه‌ تازه
له‌دایکبووه‌ی هینایه‌ قسه‌و له‌ژێر داوئینه‌وه بانگی لی کردو دلخۆشی دایه‌وه‌و
پیی گوت: ﴿ألا تحزني﴾ غه‌م و خه‌فت مه‌خۆ، دلته‌نگ نه‌بێ، ئارام بگره‌
﴿قد جعل ربك تحتك سرياً﴾ بیگومان خودای مه‌زن له‌ژێر داوئینی ته‌وه
ئاده‌میزادیکی خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی دروست کردوه: مه‌به‌ستی خۆیه‌تی. یان
خودای تو له‌لای خواروته‌وه‌ جوگه‌له‌ ناویکی بۆ فه‌راهه‌م هیناوی بۆ نه‌وه‌ی
ناوی لی بخۆیه‌وه‌.

ئینو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: مه‌به‌ست به‌ (من تحتها) واته‌: ئه‌وه‌ی
له‌خواره‌وه‌ بانگی لی کرد هه‌زه‌ره‌تی جویرانیل بووه‌، هه‌زه‌ره‌تی عیسا نه‌که‌وتوته
قسه‌ تا ئه‌و کاته‌ی دایکی هینایه‌وه‌ بۆ ناو قه‌ومه‌که‌ی.

﴿وهزي إليك بمذع النحلة﴾ لقی دارخورماکه‌ بۆ لای خۆت راوه‌شینه
﴿تساقط عليك رطباً جنياً﴾ خورمای ته‌رو تازه‌و پیگه‌یشتوت به‌سه‌ردا
به‌رده‌داته‌وه‌: که‌ شایانی ئه‌وه‌یه‌ بچنینه‌وه‌، ئه‌مه‌ بۆ خواردنت و ئاوه‌که‌ش بۆ
خواردنه‌وه‌.

خواردنی شیرین و به‌تایبه‌تی خورمای ته‌رو تازه‌ باشترین خواره‌مه‌نیه‌
بۆ ئافه‌ره‌تی زه‌یستان: که‌ تازه‌ منداڵه‌که‌ی لی بوویته‌وه‌.

﴿فكلي واشربي﴾ له‌و خورمایه‌ بخۆو له‌و جوگه‌ ئاوه‌ش بخۆره‌وه‌
عافیتت بێو نه‌وشی گیانت بێ، دلته‌ ئارام بگرێ و به‌هیدی و له‌سه‌ره‌خۆیه‌
﴿وقري عينا﴾ چاوو دلته‌ رۆشه‌ن به‌و منداڵه‌ جوانه‌ی بووته‌، غه‌م و په‌ژاره‌
له‌خۆت دوور بخه‌ره‌وه‌، دلته‌نگ مه‌به‌، چونکه‌ په‌روه‌ردگار ده‌توانی پاک

دامیننی تۆ بچه‌سپیننی و قسه و قسه‌لۆکی گوم‌پایانت بۆ به‌ره‌ره‌چ بداته‌وه، راستی روداوه که بۆ خه‌لکی ده‌ریکه‌وئ، پاک‌و بئ تاوانی تۆ بۆ خه‌لکی ناشکرا بئی.

ئیبینو ئه‌بی حاته‌م فه‌رمووده‌یه‌کی له‌عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیه‌وه ریوایه‌ت کردوه ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((اكرموا عمکم النخلة، فانها خلقت من الطین الذي خلق منه آدم ﷺ و لیس من الشجر شیء یلقح غیرها)). واته: ریزی پورتان بگرن که دارخورامایه، چونکه دارخورما له‌و گله دروست کراوه: که باوه‌ئاده‌می لئ دروستکراوه، جگه له‌دارخورما هیچ دره‌ختیکی تر ته‌لقیح و موتوریه ناکرئ.

﴿فاما ترین من البشر أحدا﴾ هه‌ر که‌سێکت له‌ئاده‌میزاد بینو روبه‌پرووی بوویه‌وه و پرسپاری لئ کردی ده‌رباره‌ی ئه‌م مندا‌له‌و چۆنیه‌تی له‌دایکبوونی ﴿فقلیٰ إني نذرت للرحمن صوماً فلن أكلم اليوم انسیا﴾ ئیشاره‌تیا بۆ بکه، به‌قسه نا به‌لکوه به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کانی تیگه‌یانندن و قیر بوون تئیان بگه‌یه‌نه: که من بۆ خودا به‌روژووم به‌پارم داوه له‌گه‌ل هیچ که‌س دا قسه نه‌که‌م.

له‌شه‌ریعه‌ت و یاسای ئه‌وان دا که‌سێک به‌روژو بوایه، خواردن و خواردنه‌وه و قسه کردنی لئ یاساغ ده‌بوو!! شایانی باسه: که واز هئنان له‌قسه‌کردن له‌ئیسلام دا ره‌وا نیه، ئیبینو ئه‌بی حاته‌م و ئیبینو جهریر له‌حاریشه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لئ: لای ئیبینو مه‌سه‌عوود بووم، دوو پیاو هاتن بۆ لای، یه‌کیکیان سه‌لامی کردو ئه‌وی تریان مه‌ته‌قی نه‌کرد، ئیبینو مه‌سه‌عوود پرسپاری کرد: ئه‌و کابرایه بۆ وا بیده‌نگه؟ هاوه‌له‌کانی وتیان: سوئندی خواردوه: که ئه‌مپۆ له‌گه‌ل که‌س قسه نه‌کا. ئیبینو مه‌سه‌عوود فه‌رمووی: براله! قسه له‌گه‌ل خه‌لک بکه، سلاویان لئ بکه، ئه‌وه ئافره‌تیک بوو دئنیابوو له‌وه‌ی که‌س

بروای پی ناکا که به‌بی می‌رد سکی پر بووه (مه‌به‌ستی خاتو مهریه‌م بوو) خو له‌قسه گرتنه‌وه‌ی بۆ ره‌وا بوو تا ببیته بیانوو بۆی: که پرسیاریان لی کرد، تییان بگه‌یه‌نی: که به‌روژه.

وه‌لی له‌شه‌ریعه‌تی نیسلام‌دا که‌سی‌ک به‌روژو بوو زیاتر پتویسته‌ خوی له‌قسه‌ی پرپوچ بگرتنه‌وه. له‌سه‌حیحه‌یندا فرموده‌یه‌ک له‌نه‌بو هوپ‌ه‌پ‌ه‌ه هاتوو به‌مه‌رفرعی ده‌فرموی: ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرْفُث وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ أَمْرٌ قَاتِلُهُ أَوْ شَاتِمُهُ، فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ)) هه‌روه‌ها بوخاری و نه‌بو داودو تیرمیذی و نه‌سائی و ثینو ماجه له‌نه‌بوهوره‌پ‌ه‌وه فرموده‌یه‌کیان روایت کرده ده‌فرموی: ((مَنْ لَمْ يَدْعُ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ، فَلَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدْعُ طَعَامَهُ)).

پیغه‌مه‌ریتی عیساو قسه‌کردنی له‌لانکه‌دا

فَآتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَمْرِيْمْ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي

جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

نهمه‌ش دیمه‌نیکی تره له‌چیرۆکی سهرسورپه‌ینه‌ری خاتو مهریه‌مو
منداله‌که‌ی. حه‌لقه‌یه‌کی تری ئهو سهرگورشته‌یه‌یه. وه‌کوو له‌وه‌پیش زانیمان
خاتو مهریه‌م به‌مو نیشانانه به‌مو ئاو خواردنوه‌ی بۆی فراهه‌م هینرا، مندالی
لی بوه‌وه، نازاری ژانو مندالبوونی لی که‌م بووه‌وه، خۆی ته‌سلیمی قه‌زاو
قه‌ده‌ری خودا کردو د‌ل‌نیا‌بوو له‌وه: که‌ نهمه‌ فەرمانی خودایه‌مو قه‌زاو قه‌ده‌ری
یه‌زدان بریاری داوه. ئیتر پاش ماوه‌یه‌ک بریاری دا بگه‌رپه‌ته‌وه به‌و لای که‌سو
کاره‌که‌ی! ﴿فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا﴾ مندالی ساوای له‌باوه‌ش گرت و هینایه‌وه
به‌و لای گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ی. که‌ چاویان به‌م وه‌زعه‌ که‌وت، مه‌ل‌ۆتکه‌یان
به‌باوه‌شی خاتو مهریه‌مه‌وه بینی، هه‌مویان سهرسام بوون، جۆش دامان،
به‌شتیکی گه‌وره‌یان زانی، پیتیان ناخۆش بوو، سهرزه‌نشتی مهریه‌میان کرد؛
﴿قَالُوا: يَا مَرْيَمُ! لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ وتیان: ئه‌ی مهریه‌م به‌راستی شتیکی
خرابت کردوه، نهمه‌ چیه‌و چ باسه؟ نهم منداله‌ت له‌کوئ بوو؟ چۆن بووت؟
نهمه‌ی تۆ کردوته که‌س نه‌یه‌کردوه سهرسورپه‌ینه‌ره، چۆن روت د‌ئ‌ چاو
هه‌لب‌ری؟

نهمه‌ج‌ار زیاتر جه‌ختیان له‌سه‌ر لۆمه‌کردن و سهرزه‌نشتکردنی کردو
به‌ته‌وسه‌وه پیتیان گوت: ﴿يَا أُخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
أُمُّكِ بَغِيًّا﴾ ئه‌ی خوشکی هارونی برای موسا له‌عیباده‌ت و خوداپه‌رستی‌دا،
ئه‌ی ئهو که‌سه‌ی وه‌کوو هارون ده‌چی له‌خوداپه‌رستی و خزمه‌تکردنی هه‌یکه‌ل
دا، یان ئه‌ی ئهو که‌سه‌ی وه‌چه‌و زپویتی هارونی... یان هارون: پیاویکی
صالحی ئهو رۆژگاره بووه‌و که‌سیک زۆر به‌دین بووبی شوپهان‌دیوانه به‌ته‌و.

له‌زمانی عمره‌بی‌دا نهم جۆره زاراره باوه، بۆ نمونه به‌کابرایه‌کی ته‌میمی ده‌گوتری: (یا آخا تمیم) به‌کابرایه‌کی میصری ده‌گوتری: (یا آخا مصر) ...هتد.

وتیان: نهی مهریهم! نای شتیکی ناشیرینت نه‌نجام داوه، خۆ لای خۆت له‌خانه‌واده‌یه‌کی پاکو پاک داوینو ناسراو به‌خودا‌پهرست و له‌خودا ترس په‌یدا بووی!! چۆن تۆ کاری وا ده‌که‌ی و ریگه‌ت به‌خۆت دا نهم ریسوایی یه به‌سه‌ر خۆت دا بیینی و حه‌یای خۆتو بنه‌ماله‌ت به‌ری؟! کچی تۆ له‌کوئ و نهم کاره ناشیرینه له‌کوئ؟ که‌ی شتی وا له‌تۆ ده‌ه‌شیته‌وه؟ خۆ تۆ باوکت پیانیکی فاسق و تاوانکار نه‌بوو، دایکت داوین پیس و بئ ره‌وشت نه‌بوو، نه‌دی تۆ نهم مندا له‌ت له‌کوئ هینا؟ جا که تۆ له‌و بنه‌ماله‌و خیزانه‌دا په‌روه‌رده بوویی و مندا له‌ت نه‌و باوکت و دایکه له‌خودا ترسه بی دیاره تاوانه‌که‌ت زۆر گه‌وره‌تره و شیایوی سزای سه‌خت ترو شاربه‌ده‌ر کردنی!

﴿فأشارت إليه﴾ خاتو مهریهم ئیشاره‌ی کرد بۆ لای عیسا، واته: تئ‌ی گه‌یاندن: که وتووێژ له‌گه‌ل نه‌ودا بکه‌ن، به‌مه‌ خه‌لکه‌که شیلگیر بوون و به‌ته‌واوی رقیان هه‌لسا، له‌ده‌لی خۆیان دا وتیان: سه‌یری نهم ئافره‌ته‌ ناکه‌ن به‌کچۆله‌یی، بئ نه‌وه‌ی می‌ردی کردبئ مه‌لۆتکه‌یه‌کی له‌باوه‌ش گرتوه، وێرای نه‌وه‌ش قه‌شمه‌ریمان پئ ده‌کا ده‌لی قسه له‌گه‌ل نهم مندا له‌ بکه‌ن، با نه‌و نه‌ینی روداوه‌که‌تان بۆ بگێڕته‌وه. ئیشه‌که‌شی کردوه‌و گالته‌شمان پئ ده‌کا!

﴿قالوا: كيف نكلم من كان في المهد صبياً﴾ وتیان: کچی نه‌وه ده‌لی‌ی چی؟ ئیمه چۆن گه‌ت و گۆ له‌گه‌ل مندا له‌تیک دا بکه‌ین: که ئیستا له‌لانکه‌دایه‌و عه‌قل و هۆشی په‌یدا نه‌کردوه.!!؟

ئیستا موعجیزه دووباره ده‌بیته‌وه، شتییک: که چاره‌روان نه‌کراوه‌ رو ده‌دا. ریاوایه‌ت کراوه: که هه‌زره‌تی عیسا نهم قسانه‌ی خه‌لکه‌که‌ی بیست،

هه‌روه‌ها فرمانی پی کردوم به‌ده‌رکردنی زه‌کات له‌مالو سامان: که ده‌بیته هوی پاکبونه‌وه‌ی ماله‌که‌و یارمه‌تیدانی فقهیرو هه‌زار، فرمانی پی کردوم که پابه‌ندی به‌جیه‌نانی ئەم ئەرکانه‌ بێ تا گیانم تیدابی!

و- ﴿وَبِرَأْ بَوَالِدَیْ﴾ وای لی کردوم که چاکه‌کاریم له‌گه‌ل دایکم‌دا، فرمانی پی کردوم که چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌م و گوێپایه‌لی فرمانه‌کانی بێ دوای به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا چاکه‌ له‌گه‌ل دایکم‌ بکه‌م، به‌مه‌ش جارێکی تر جه‌خت له‌سه‌ر داوینپاکی دایکی ده‌کاته‌وه، چونکه‌ نه‌گه‌ر خاتو مهریه‌م زیناکه‌ر بوایه‌ پیغه‌مبه‌ریکی وه‌کوو عیسا فرمانی پی نه‌ده‌کرا که چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکا.

ز-ح- ﴿وَلَمْ یَجْعَلْ لِّی جَارًا شَقِیًّا﴾ په‌روه‌ردگار وای لی نه‌کردوم که خۆیه‌زلزان بێ و یاخی بێ و لوتبه‌رزی بکه‌م له‌ناست طاعت و خوداپه‌رستی‌دا، لوتبه‌رزی بکه‌م له‌چاکه‌کاری له‌گه‌ل دایکم‌داو به‌وه‌ تووشی به‌دبه‌ختی و نه‌گه‌به‌تی بێ.

ط- ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی یَوْمٍ وُلِدْتَ وَیَوْمٍ اَمُوتَ وَیَوْمٍ اُبْعَثُ حَیًّا﴾ ناشتی و سه‌لامه‌تی له‌سه‌رم بێ له‌هه‌موو خراپی و ناخۆشییه‌ک له‌و رۆژه‌ی له‌دایک بشوم شه‌یتان فرسه‌تم لی نه‌هینی و نه‌توانی زیانم پی بگه‌یه‌نی. هه‌روه‌ها له‌کاتی مردنم‌دا گو‌م‌رام نه‌کا، له‌کاتی زیندوبونه‌وه‌ش‌دا دل‌ نارام و له‌سه‌لامه‌تی‌دا بێ، که‌س نه‌توانی له‌م سێ کاتانه‌دا زیانم پی بگه‌یه‌نی.

ئه‌مه‌ش دانانه‌ له‌عیساوه‌ به‌به‌ندایه‌تی خۆی بۆ په‌روه‌ردگاری. راگه‌یاندنی ئه‌وه‌یه: که‌ ئه‌و دروستکراویکی خودایه، ئه‌و خودایه‌ی که‌ مردن و ژیان به‌ده‌ست خۆیه‌تی.. ئه‌میش ده‌ژیاو ده‌میری و زیندو ده‌کریته‌وه‌ وه‌کوو باقی ئاده‌میزادانی تر.. وه‌لی له‌م سێ حاله‌ته‌دا له‌ئه‌مان‌دایه‌و که‌س ناتوانی فرسه‌تی لی بپینی. به‌تایبه‌تی: که‌ ئەم سێ حاله‌ ناخۆشترین کاته‌ به‌سه‌ر ئاده‌میزادا تیپه‌ر ده‌کا..

نا بهو جوړه حه زره تی عیسا به ندایه تی خوئی بو خودا راده گه یه نی
که وابوو نهو کوړه خودا نیه، وه کوو هه ندیک له مه سیحیه کان پروایان وایه،
خوداش نیه وه کوو هه ندیک تریان ده لئین: سییه می سی خوداش نیه وه کوو
هه ندیک تریان ده لئین، نیعلانی نهوه ده کا که خودا کردویه تی به پیغه مبهری
خوئی (نهک مندالی خودابی یان هاوه لی خودا بی) خودا پیروزی کرده،
فرمانی پی کرده: که نویژ بکا، زه کات بدا، چاکه له گهل دایکی بکا،
لوتبه رزی به سر دایکی و خزم و کس و کاری دا نه کا.

نیتر قورثان باسی نهوه ناکا خه لکه که چون پیشوازیان له م خاریقه
کرده، هه روه ها باسی نهوه ش ناکا له گهل خاتو مهریه م و کوړه که ی
هه لویستیان چون بووه. باسی نهوه ش ناکا که ی کرا به پیغه مبهرو په یامی بو
نیردراو بانگه وازی خوئی راگه یاندا! له نه م شتانه بی ده نگه.

کیشه و نیزاعی نه صارا دهر باره ی حه زره تی عیسا ﷺ

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَكَ الْحَقِّ

الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾

سەرەتا بە پێویستی دەزانین سوپىكى خامە بە دەورى حەزەرەتى عيسادا

بەدەين.

لەروانگەى ئىسلامەو حەزەرەتى عيسا بەندەو پێغەمبەرى خودايە،
كەلىمەى خودايە بۆ خاتو مەريەمى هاوشتوو، گيانىكە لەخوداو، دوا
پێغەمبەرى نەتەوەى ئىسرائىلە، لەقورئاندا بەنازناوى (المسيح) و بەناوى
(عيسا) و بەكونيەى (ابن مريم) باس كراوە.

باسى حەزەرەتى عيسا لەسێنزه سوره تى قورئان دا: كەسى و سى ئايەتى
گرتۆتەو ناوى هينراوە، لەسوره تى (البقرة) دا ئايەتى (۸۷، ۱۳۶، ۲۵۲)
لەسوره تى (آل عمران) دا ئايەتى (۴۵، ۵۲، ۵۵، ۵۹، ۸۴) لەسوره تى
(النساء) دا ئايەتى (۱۵۷، ۱۶۳، ۱۷۱، ۱۷۲) لەسوره تى (الأنعام) دا
ئايەتى (۸۵) لەسوره تى (التوبة) دا ئايەتى (۳۰، ۳۱) لەسوره تى (مريم) دا
ئايەتى (۳۴) لەسوره تى (المؤمنون) دا ئايەتى (۵۰) لەسوره تى
(الأحزاب) دا ئايەتى (۷) لەسوره تى (الشورى) دا ئايەتى (۱۳) لەسوره تى
(الزخرف) دا ئايەتى (۵۷، ۶۳) لەسوره تى (الحديد) دا ئايەتى (۲۷)
لەسوره تى (الصف) دا ئايەتى (۶، ۱۴).

لەروانگەى دىلو بۆچونى مەسيحىە كانەو عيسا كۆپى يوسفى نەجبارە،
ئەم يوسفى يەكێكە لەگەنجە صالح و خودا پەرستەكانى يەهودو لەهۆزو
عەشیرەى مەريەم بوو.

دايكى حەزەرەتى عيسا كچى عيمرانە: كە پياوێكى گەورەو بەناو بانگ
و زانای نەتەوەى ئىسرائىل بوو.

خیزانی عیمران سکی پر بو، هیشتا منداله که له سکی دا بوو له سهر
خۆی نه ذر کرد نه وهی له سکی دایه بیکاته مجیورو خزمه تکاری هه یکه ل، که
منداله که ی بوو که چۆله ی بوو، ناوی نا مهریه م. عیمران له دونیا ده رچوو،
مهریه م هیشتا مندا لا بوو، پیوستی به سهر په رشتیار هه بوو، مالمه
لیپه سراوه کانی هه یکه ل قورعه یان له ناو خۆیان دا نه نجام دا بو نه وهی
سه په رشتیار یکردنی مهریه میان بهر که وێ به شیوه ی قورعه به خێو کردنی
مهریه م بهر چه زه ته ی زه که رییا که وت.

چه زه ته ی زه که رییا میردی پوری مهریه م بوو، ئیتر خاتو مهریه م له سهر
پاک داوینی و خودا په رستی و نه خلاق به رزی په روه رده بوو.

که پیگه ییشت و ده ست و دووی خۆی ناسی، جویرائیل له شیوه ی
پیاویکی ریک و پیکدا هاته لای و پهی راگه یاند: که له خودا وه نێردراوه بو
نه وهی به فهرمانی خودا مندالیک ی پاک و خاوین و پیروزی بداتی، فوی
به بهرۆکی دا کردو حامیله بوو، ماوه ی سک پر بوونه که ی به شیوه ی ناسایی
به سهر بردو وا پیده چی (۹) مانگو نو رۆژی ته واو کردبی.. ئهم سک پر
بوونه ی خاتو مهریه م به شیوه یه کی تایبه ته ی و خاریقه ی عاده ت بووه، بو نه وهی
بپیته بډلگه له سهر به توانایی خودا: که ده توانی ئاده میزاد به بی باوک دروست
بکا. وه کوو چۆن توانی ئاده م به بی باوک و دایک دروست بکا. خاتو مهریه م
ماوه ی سک پر ی خۆی به سهر بردو مندالی لی بوه وه، دای تیپه پر بوونی
هه شت رۆژ به سهر له دایک بوونی، چه زه ته ی عیسا خه ته نه کرا.

ههر به گویره ی میژووی نووسراوی مه سیحیه کان کاتی هیرودس که حامی
فه له ستین بوو، فهرمانی ده رکرد به کوشتنی هه موو مندالیک که
له به دیته له حمدا بوو، یوسفی نه ججا پر له خه ودا فهرمانی پی کرا که عیسا و
دایکی به ری بو ولاتی میصر، نه ویش ههر که له خه وه که ی راست بووه خیرا

هزره‌تی عیساو خاتومهریه‌می له‌به‌یته‌له‌حم ده‌ریازکردن و بردنی بۆ ولاتی میصر، له‌وێ مانه‌وه تا هیروودس له‌دونیا ده‌رچوو.

ئه‌مجار گه‌رانه‌وه بۆ فه‌له‌ستین: ئه‌و کاته ته‌مه‌نی هزره‌تی عیسا هه‌وت سالانه‌ بوو، ئیتر له‌شاری (الناصره) په‌روه‌ده‌ بوو، که ته‌مه‌نی گه‌ییشه (۱۲) سالی له‌گه‌ڵ دایکی و یوسف دا هاتن بۆ ئورشه‌لیم بۆ ئه‌وه‌ی به‌گوێره‌ی شه‌ریعه‌تی موسا نوێژ بکه‌ن، له‌وێ هزره‌تی عیسا تووشی کێشه‌و نیزاع بوو له‌گه‌ڵ مالمه‌کانی جوله‌که‌دا. پاشان له‌گه‌ڵ دایکی دا گه‌رانه‌وه بۆ (الناصره).

که ته‌مه‌نی گه‌ییشه سی سالی له‌گه‌ڵ دایکی دا چون بۆ سه‌ر کێوی زه‌یتون بۆ زه‌یتون چنن، له‌کاتی‌ک دا: که عیسا خه‌ریکی ئه‌نجامدانی نوێژی نیوه‌رۆ بوو هزره‌تی جویرانیل ئینجیلی بۆ هینا، شایانی باسه‌ هزره‌تی یه‌حیاش وه‌کوو هزره‌تی عیسا له‌ته‌مه‌نی سی سالی دا بووه به‌پێغه‌مبه‌ر.

ئینجیل: واته‌: مزگینی که بریتییه له‌په‌راوێکی ناسمانی هیدایه‌ت و نووری تێدایه بۆ ئاده‌میزادان. وه‌لی ئه‌و ئینجیله‌ی بۆ عیسا هاتوه‌و ئه‌وه‌ش به‌قوتابه‌کانی راگه‌یاننده‌و فه‌رمانی پێ کردوون که بلاقه‌که‌نه‌وه به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نن ئیستا نه‌ماوه‌!

ئه‌وه‌ی: که ئیستا به‌ئینجیلی ناو ده‌به‌ن چهند چیرۆکتو سه‌رگورشته‌یه‌کی ژبانی هزره‌تی عیسان، قوتابه‌کانی دایانناوه، هه‌ندێ په‌ندو نامۆژگاری و نه‌صیحه‌تی تێدان که له‌هزره‌تی مه‌سیحه‌وه وه‌رگیراون!!

ئینجیله‌کان زۆرن؛ سه‌دو ئه‌وه‌نده ئینجیله هه‌ن، هه‌رچی راست بۆته‌وه ئینجیلیکی نووسیوه‌و پال هزره‌تی عیسای داوه، که‌نیشه‌ی مه‌سیحی ته‌نیا چوار ئینجیل به‌راست ده‌زانێ و پڕوای پێ ده‌کا، ته‌وانه‌ش ئینجیلی مه‌تی و ئینجیلی مه‌رقس و ئینجیلی لوقا و ئینجیلی یوحه‌ننایه. هه‌یج کامێ له‌و چوار ئینجیلانه‌ش له‌سه‌رده‌می هزره‌تی عیسادا نه‌نووسراونه‌وه.

نینجیلی مه‌تتا یان مه‌تتا:

یه‌که‌م نینجیل و کۆنترین نینجیله، به‌لام به‌ته‌ئکید ئه‌و نینجیله نیه که‌حه‌زهره‌تی عیسا هیناویه‌تی، به‌لک‌وو نینجیله ئه‌صلی‌یه‌که‌ له‌ناو چووه، ئه‌وه‌ی: که‌ ئیستا هه‌یه ده‌ست لی دراو و گۆر‌دراوه. زانا مه‌سیحیه کۆنه‌کان بۆ خۆیان دان به‌م راستیه‌دا ده‌نن. بێگومان سه‌ره‌تا نینجیل به‌زمانی عیبرانی نووسراوه، پاشان وه‌رگێ‌ردراوه بۆ سه‌ر زمانی یۆنانی، که‌سیش نازانی چۆن و که‌ی و کێ ئه‌م وه‌رگێ‌رانه‌ی ئه‌نجام داوه!!

به‌گۆ‌یره‌ی راو بۆ‌چونی ئیرونی‌موس مه‌تتا سالی (۳۹) ی زایینی نینجیلی خۆی نووسیوه.

مه‌رقس:

جوله‌که‌یه‌کی لاوی بوو، واته: خزمه‌تکار و مجبۆری هه‌یکه‌ل بوو، قوتابی بو‌طرس بوو، یه‌کی‌ک بوو له‌وانه‌ی دژی ئه‌و بیرو باوه‌رانه‌ بوو: که‌ عیسا یان به‌خودا ده‌زانی، سالی (۶۱) ی زایینی نینجیلی نووسیوه‌ته‌وه، سالی (۶۸) ی زایینی له‌به‌ندینه‌خانه‌ی ئه‌سکه‌نده‌رییه‌دا کوژراوه.

لوقا:

کابرایه‌کی پزیشک بوو، خه‌لکی ئه‌نطاکییه بوو، چاوی به‌مه‌سیح نه‌که‌وتوو، بیرو باوه‌ری نه‌صرانی له‌کابرایه‌ک وه‌رگرتوو ناوی بۆ‌ئس بووه. ئه‌م بۆ‌ئسه کابرایه‌کی جوله‌که‌ بووه و زۆری رق له‌نایینی مه‌سیحی بووه. به‌هه‌یج جو‌ری چاوی به‌مه‌سیح نه‌که‌وتوو زۆر دژی نه‌صرانیه‌کان بوو، گه‌لی‌ک نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی دان، به‌لام دوا‌یی: که‌ زانی چه‌وساندنه‌وه و زه‌خت کردن بۆ سووده، ئه‌مجار به‌دوو‌پوویی چووه ناو نایینی مه‌سیحی‌یه‌وه، به‌پروا‌له‌ت خۆی به‌پابه‌ندو په‌ی‌ره‌وکاری نایینی مه‌سیحی نیشان ده‌دا، پاشان هه‌ولۆ ته‌قه‌للای دا بۆ بوچه‌ل کردنه‌وه‌ی نایینی مه‌سیحی، توانی وا بکا زۆر له‌مه‌سیحیه‌کان واز له‌ئه‌حکامی ته‌ورات به‌ین و پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی مه‌سیح نه‌بن.

شایانی باسه: که لۆقا ئینجیلی خۆی پاش ئینجیل نووسینه‌وه‌ی مه‌رقسو مردنی بو‌طرس و بۆلس نووسیوه‌ته‌وه.

یۆحه‌ننا:

یه‌کیکه له‌دوا‌زده قوتاییه‌کانی هه‌زهره‌تی مه‌سیح، که قورئان به‌(حواریون) ناوی بردون. یۆحه‌ننا خه‌لکی شاری صه‌یدایه له‌ناوچه‌ی (جه‌لیل). هه‌زهره‌تی عیسا زۆری خۆش ویستوه. یۆحه‌ننا ئینجیلی خۆی سالی (۹۶) یان (۹۸)ی زاینی نووسیوه‌ته‌وه، نه‌و برپای وا بوو: که هه‌زهره‌تی مه‌سیح جگه له‌ئاده‌میزاد هیچی تر نه‌بوه.. بێگومان زۆر له‌زانیانی نه‌صرانی پێیان وایه: نه‌م ئینجیله پال یۆحه‌ننا دراوه، یۆحه‌ننا نه‌ینووسیوه‌ته‌وه، به‌لکوو یه‌کیکه له‌قوتاییه‌کانی له‌سه‌ده‌ی دووه‌می زاینی دا نووسیویه‌تیوه‌و پال یۆحه‌ننا‌ی داوه بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی پێ هه‌لخه‌له‌تینی و مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی هه‌بوه نه‌ویش باوه‌ری عیسا خودایی و عیسا به‌خودا زانین بووه‌و به‌ر په‌رچانه‌وه‌ی نه‌و ته‌عالیم و بیرو باوه‌رانه‌ بووه: که جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌که‌نه‌وه که عیسا ئاده‌میزاد بووه.

ئینجیلی به‌رنابا:

یه‌کیکه له‌و ئینجیلانه‌ی تایبه‌ته به‌چیرۆک و به‌سه‌رهاتی مه‌سیح. به‌رنابا بۆ خۆی یه‌کیکه له‌شوینکه‌وتوانی هه‌زهره‌تی مه‌سیح و تیکۆشه‌رو له‌خۆبردوو بووه بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی مه‌سیح. ئینجیلی به‌رنابا له‌دوو شتی جه‌وه‌ری و سه‌ره‌کی دا له‌ئینجیله‌کانی تر جیا‌یه.

۱- داننان به‌وه‌دا: که عیسا ئاده‌میزاده‌و خودا نیه.

۲- داننان به‌وه‌دا: که عیسا موژده‌ی هاتنی پێغه‌مبه‌ری ئیسلامی داوه‌و له‌زۆر شوین ناماژه‌ی نه‌وه‌ی کردوه: که نزیکه پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌رزه‌مان: که ناوی موحه‌ممده‌ پیدایه‌بی.

په‌یامی حه‌زره‌تی عیسا:

په‌یامی حه‌زره‌تی عیسا لم چهند خالانه‌دا خۆی ده‌نیوتی:

۱- که‌مکردنه‌وه‌ی خۆبه‌زلزانی‌نی جوله‌که‌کان و هه‌ولدان بۆ شه‌وه‌ی وازی‌نن له‌هه‌لس و که‌وتی شه‌کلی و بی‌گیان: که‌ شه‌م هه‌لس و که‌وته رواله‌تیانه سهر ده‌کیشتی بۆ قه‌لاچۆکردنی خێرو به‌ره‌که‌تی رۆژی شه‌مه‌ که‌ له‌لای جوله‌که‌ رۆژیکی پیرۆزه. هه‌روا هه‌لنان و شاره‌زایی کردنیان بۆ پوخته‌ی نایین و حه‌قیقه‌تی خودا‌پهرستی. تیکۆشان بۆ شه‌وه‌ی له‌ماده‌پهرستی‌یان دوور بخه‌نه‌وه و از بێنن له‌ دنیا‌پهرستی و مال‌خۆشه‌ووییستی و سامان کۆکرنه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی زیاد له‌پێویست.

۲- گێرانه‌وه‌ی شه‌و جوله‌کانه‌ی به‌ (الصديقين) به‌ناوبانگن و بۆ بیرو باوه‌ری راسته‌قینه‌و ئیمانه‌ی‌نان به‌زیندوبوونه‌وه و چه‌سپاندنی بیرو باوه‌ری راست له‌دل و ده‌روونیان‌دا.

۳- راستکردنه‌وه و هێنانه‌وه‌ی سهرجاده‌رتی شه‌و جوله‌کانه‌ی به‌ (الفريسين) به‌ناوبانگن. شه‌مانه‌ پێرو تاقمیک بوون لێ‌پرابوون بۆ خودا‌پهرستی و دنیا‌یان به‌لاوه‌ نابوو و له‌ئێسه‌رده‌می مه‌سیح‌دا به‌رواله‌ت صوفیلکه‌ بوون و نایین و دینداری خۆیان کردبوه‌ پهرده‌ بۆ مال‌کۆکردنه‌وه. تاقبو‌پێرێکی تری جوله‌که‌ هه‌بوون خۆینه‌وارو میرزا بوون، شه‌مانه‌ فتواو شه‌رع‌یان بۆ خه‌لکی ده‌نووسییه‌وه. شه‌مانیش وه‌کوو (فريسين) هه‌کان و بوون بۆ مال‌کۆکردنه‌وه. هه‌روه‌ها کاهین و مال‌م و مجتوره‌کانی هه‌یکه‌لیش رویان کردبوه‌ دنیا‌ووییستی و مال‌کۆکردنه‌وه. به‌ئاره‌زۆی خۆیان به‌پاره‌ ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تی خودایان ده‌گۆری.

شه‌م هه‌موو نه‌خۆشی و ئافاته‌نه‌ له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل‌دا به‌لاوبوونه‌وه و ته‌شه‌نه‌یان کردبوو، بۆیه‌ پێویست بوو حه‌زره‌تی مه‌سیح‌ په‌یدا ببێ و بانگه‌وازی خۆی هه‌لب‌دا بۆ ده‌رمانکردنی شه‌م ده‌ردانه‌ شیفا به‌خش بێ.

۲- سزگینی دان به‌نزی‌کبوونه‌وه‌ی ره‌وانسه‌کردنی پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار بۆ سه‌ر ئاده‌میزاد به‌گشتی شه‌وش چه‌زهره‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ وه‌کوو له‌برگه‌ی ژماره (۱۵) و برگه‌کانی دواییش له‌ئیسحاحی (۱۸) (سفر التثنیه) دا هاتوه.

هه‌روه‌کوو چۆن زۆر پیغه‌مبه‌ری تریش له‌په‌یامه‌کانیان دا ئه‌م موژده‌یه‌یان داوه.

وه‌لێ په‌یامی عیسا جگه‌ له‌کۆمه‌لیک په‌ندو نامۆزگاری به‌مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی‌کردنی راسته‌قینه‌ بۆ خوداو که‌م‌کردنه‌وه‌ی گرنگی دان به‌ماده‌و ماده‌پهرستی: که‌ خه‌لکی تایینه‌قا‌قایان تی‌یدا سه‌رگه‌ردان بوون، هه‌روه‌ها وازه‌پێنان له‌رییابازی و دوورپووی گرنگی دان به‌پوخته‌و کاکله‌ی ئایین که‌ له‌ئایینی ته‌وراته‌وه‌ بۆیان مابوه‌وه، هیچی تری تی‌دا نه‌بوو!

الحواریین:

بریتین له‌هاوه‌لانی چه‌زهره‌تی عیسا (۱۲) پیاو بوون زوو ئیمانیان به‌چه‌زهره‌تی عیسا هێناو بوونه‌ قوتابی و له‌خزمه‌تیا مانه‌وه‌ فی‌ری، ئه‌حکامی ئایینی بوون، ئینجیله‌کان به‌قوتابی (التلامیذ) ناویان ده‌به‌ن. چه‌زهره‌تی عیسا ده‌یناردن بۆ گوندو شاره‌کانی جوله‌که‌نشین، بۆ ئه‌وه‌ی دانیش‌توان بانگ بکه‌ن بۆ ئیمانه‌پێنان به‌په‌یامی عیسا.

موعجیزاتی چه‌زهره‌تی عیسا:

چه‌زهره‌تی عیسا وه‌کوو پیغه‌مبه‌رانی تر موعجیزه‌ی جو‌راو جو‌ری نواندون، بۆ ئه‌وه‌ی ببه‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌که‌ی. وه‌کوو ئه‌وه‌ له‌قور شیوه‌ی بالنده‌ی دروست کردوه‌و فووی پێدا کردوه، به‌فه‌رمانی خودا بالنده‌گیانی به‌به‌ردا کراوه‌و فریوه؛ هه‌روه‌ها به‌فه‌رمانی خودا به‌لکه‌ و گول و کویری چاک کردونه‌وه، مردووی زیندو کردونه‌وه، هه‌والی پێداون جوله‌که‌کان له‌ماله‌وه‌ چی ده‌خۆن و چی په‌زمه‌نده‌ ده‌که‌ن....هتد.

لەدوونیا دەرجوونى مەسیح:

بانگەوازی حەزرەتی عیسا پەردەى لەسەر پۆخلاواتى کاهینو (فریسن)ەکان هەڵدایەو، دویا خۆرى و مال کۆکردنەویان بەناوی ئایینەو بۆ خەڵکی ئاشکرا بوو، ئیتەر دویاخۆرەکان ترسیان لى پەیدا بوو زانییان: کە ئەگەر بانگەوازی عیسا بەردەوام بى لەبەرژەوهندییان دەدرىو ناتوان بەئارەزوى خۆیان خەڵکی پڕوتیننەو! بۆیە پڕوپاگەندەى جۆراو جۆریان دژى حەزرەتی عیسا بلوو کردەو، چوونە لای فەرمانپەرەى ئەو رۆژگارە شکایەتیان لى کردو وتیان: عیسا دەلى: من پاشای جولەکانم. بەپروای فەرمانپەرەى ئەو هەرمەش جگە لەقەیسەرى رۆم کەسى تر شیاوى ئەو نەبێتە پاشای جولەکە. ئیتەر فەرمانپەرەى مەفرەزەیه‌کى بەسەرۆکایەتى (یهوذا الاسخریوطى) نارد بۆ گرتن و قۆلبەستکردنى عیسا، کاتیکی مەفرەزەکە هات بۆ ئەو شوێنە حەزرەتی عیسای لى بوو، (یهوذا) چووە ژوورەو بۆ گرتنى، حەزرەتی عیسا لەدەرگایەکی ترەو دەرجوو، پەرورەدگار شیوەى عیسای خستە سەر یهوذا ئەسخریوطیو بردیان هەلیان واسیو ئیعدام کرا؛ ئەمجار جولەکەکان کەوتنە شکو گومانەو وتیان: ئەگەر ئەم کابرایە ئیعدام کراو عیسایە ئەدى یهوذا کوا؟ ئەگەر یهوذایه کوا عیسا؟؟ بەم جۆرە خودا حەزرەتی عیسای رزگار کرد، بۆیان نەگیراو نەیان کوشتووو هەلیان نەواسیو. چونکە قورئان دەفەرموی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلْبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ (النساء/۵۷).

پەرورەدگار لەدونیای دەرجواندو بەرزى کردەو بۆ لای خۆى بەگیانو جەستە، یان هەر تەنیا بەگیان. خودا بۆ خۆى دەزانى چۆنەتى لەدوونیا دەرجوونەکەبىو بەرزکردنەو کەى چۆنە. قورئان دەفەرموی: ﴿إِنْ قَالَ اللَّهُ: يَا عِيسَى، إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ (آل عمران/۵۵).

(ئالھووت) لەلای مەسیحیەکان:

بەگوێرەى تەعلیماتی کەنيسەى کائو لیکى و کەنيسەى خۆرەهەلاتى و بیرو باوەرى زوریهى پرۆتستانته‌کان سى ئوقنوم هەن بۆ پیکهینانی خودا، واتە: خودا لەسى ئوقنوم پیک هاتوو (باوک، کوپ، روح‌لقدوس) هەرچەندە زاراوەى سى ئوقنوم لەکتیبى پیرۆزدا وجودى نیە بەلکوو ئەم بیرو باوەرە لەکۆرۆ کۆبوونەوهى مەسیحیەکاندا بریارى لەسەر دراوە کۆرى (النیقاوى) سالى (۳۲۵) ى زاینى و کۆرى قوستەنطنیهى سالى (۳۸۱) ىز بریارى ئەوەیاندا کە (کوپ) و (روح‌لقدوس) وەکوو (باوک) وان لەخودایەتیدا، ئەم سییانە لاهوت پیک دەهینن. بریاریان لەسەر ئەوەدا کە (عیسا) لەئەزەلدا باوک بوو واتە: لەخودا بوو و کوپى خودایە (روح‌لقدوس) یش لەباوک کەوتۆتەوه.

کۆرى (طولیعیطیله) سالى (۵۸۹) ى زاینى بریارى لەسەر ئەوەدا: کە (روح‌لقدوس) لەعیسا پەیدا بوو ئەک لەخودا!!!

هەلبەتە قورئانی پیرۆز لەوەپیش چۆنیەتى پەیدا بوونی حەزەرەتى عیساو شیوەى لەدایکبوونی و بەندایەتیکردنى بۆ خودا و پیغەمبەرایەتى ئەو زاتەو رەوشەکانى راگەیاندا: ئەمجار دەفەرموی: ﴿ذلک عیسی ابن مریم قول الحق الذی فیہ یتمرون﴾ ئەو کەسەى باس کراو رەوشەکانى دیارى کران و چۆنیەتى پەیدا بوون و لەدایکبوونیان بۆ گیرانەوه ئەوەیە: عیسای کوپى مەریەم و ئەوەیە قسەى راست و حەقەو هیچ شک و گومانى تیدا نیە. کەوابی بەو جۆرە بیناسن و پلەو پایەى شیاوى خۆى بدەنئ، ئەک وەکوو جولەکە سەربارى ئەوەى برۆیان پى نیە بەحەرامزادەو جادووبازیشى دەزانن! ئەوەکوو گاوەرەکانیش: کە زیادەره‌وى لەپلەو پایەیدا دەکەن و بەرزى دەکەنەوه بۆ پلەو پایەى خودایەتى: دەتین: کوپى خودایە، یان هەر خۆى خودایە، یان بەشیکیە لەخودا. (وەکوو ئیستا لەپیشەکی ئینجیلی تازەدا نووسیویانە).

قەسەى حەق و راست ئەوەیە: کە ئیمە پیمان راگەیاندن: عیسا کورپ
مەریەمە نەك کورپ خودایە، بەفەرمانى خودا ھاتۆتە وجودو خەلقنەدى
پەرورەدگارە، وەکوو لەشونىكى تردا دەفەرموئ: ﴿ان مثل عيسى عند الله
كمثل آدم، خلقه من تراب، ثم قال له: كن فيكون، الحق من ربك فلا تكونن
من الممترين﴾ (آل عمران/ ۵۹-۶۰).

ئەو جولە کە گومرايانەو ئەو گاوە سەرلى شىواوانەى کە شىاوى خەشمو
قارى پەرورەدگارن، گومانیان ھەبە دەربارەى عیسا ھەر پێرو تاقمەیان بیرو
بۆچونىكى جوداوازی ھەبە، ھىچ لایەکیان حەق نین ھەردولایان بەھەلەچوون!
ئەمجار پەرورەدگار ئەوە لەخۆى دوور دەخاتەو کە مندالى ھەبى،
دەفەرموئ: ﴿ما كان لله أن يتخذ من ولد سبحانه﴾ راست نىەو ناگونجى بۆ
خودا: کە مندال بۆ خۆى دابنى، خودا پاک و مۆنەزەھە لەوہى پىويستى
بەمندال بى، چونکە مندال بۆ کەسێکە مردنى بەسەردا بى و مندالە کەى
جىگای بگرتەو، مندال بۆ کەسێک پىويستە ئاتاجى یارمەتى و کۆمەکى پى
کردن بى! دیارە خودا ھەمیشە زىندوو خاوەن دەسلەلات و ھىزو توانایە،
ئاتاجى کەس نىەو پىويستى بەکۆمەکى و یارمەتیدانى کەس نىە، ئەگەر
وانەبى دەبى خودا ناتەواو بى، ناتەواویش بۆ خودا ناگونجى، خودا بەرزو
پیرۆزە، دوورە لەھەموو عەیبو ناتەواوى یەك ﴿إذا قضى أمراً فإنما يقول له
كن فيكون﴾ ھەر کاتى خودا ویستى کارێک بێتە جى و بریارى ھەر شتى بدا
ھەر ئەوەندە پى دەفەرموئ: ببە ئیتر دەسبەجى و بى دواکەوتن چۆنى بوئ
ناوا دیتە جى و پەیدا دەبى، جا کەسێک ئەمە دەسلەلات و توانای بى، چۆن
خەيالى ئەوەى لى دەکرى مندالى ھەبى و پىويستى بەیارمەتى و کۆمەکى پى
کردن بى!؟

ئەمجار حەزەرەتى عیسا کۆتایی بەوتووئ کردن لەگەل گەلە کەىدا
بەجارپدانى پەرورەدگاریەتى خودا دەھینى و ئەوە رادەگەینى: کە خویش و

ئەوانیش بەندە ی خودان، وە کوو قورشان لە زمانی حەزرەتی عیساو بەزمان دەگیرێتمووە: دەفرموئ: ﴿وان الله ربی وربکم﴾ زاتی (الله) خودای من و خودای ئێوەشە، هەموومان بەندە ی بۆ دەسلەتو دروستکراوی ئەوین، ﴿فاعبدوه هذا صراط مستقیم﴾ کەواتە هەمووتان ئەو پەرستێو بەندایەتی خۆتان بۆ زاتی پاکی رابگەێنن، ئەم پەیامە ی من بۆم هێنان لەخوداوە رێگای راست و پەیامی حەق و پەسندە، تاکە رێگایە بۆ سەر فراژی بەختەوهری دۆنیاو قیامەت!

وێرای حەقیقەت و راستی عیسا ی کورپی مه ریهم لەوهدا: کە بەندە ی خودایە، پێغەمبەری خودایە، کەچی ﴿فاختلف الأحزاب من بينهم﴾ دوا ی عیسا گەل و ئۆمەتە کە ی لەناو خۆیاندا کەوتنە کێشەو نێزاعەو، بەشەش بوون و بوون بەچەند تاقم و پێرو کۆمەل. جۆلە کە دەلێن: حەرامزادە یەو لەرێگای داوێن پیسی یەو پەیدا بوو، سێحریازو جادوکار بوو، پەیامە کەشی سێحر بوو. دەلێن: کورپی یوسفی نەجارە، مەسیحیە کانی ش تییدا کەوتوونە کێشەو، نەسطوریە کانیان دەلێن: عیسا کورپی خودایە، مەلکانیە کان یان مەلەکییە کانیان دەلێن: عیسا سییە می سی خودایە کانه. یەعقوبییە کانیان دەلێن: عیسا بۆخۆی خودایە!!

ئیمپراتۆری رۆمانی قوسطنطین کۆمەلێکی زۆری لەئوسقوفەکان کۆکردووە ژمارەیان دوو هەزارو سەدو حەفتا ئەندام بوو، داوا ی لێ کردن دەربارە ی عیسا رایەکی پەسەند دەربێرن و رای خۆیان یە کالاً بکەنەو. کەچی وەندە ی تر کێشەیان تێکەوت و هەر کۆمەل و تاقمیکیان رایەکی دەربێرن و دژی شەوی تریان وەستا، هەندیکیان وتیان: عیسا خودی خودایەو دابەزیو بۆ سەر زەوی، ژبانی بەهەندی ئادەمیزاد بەخشیو هەندیکی مراندن، ئەمجار بەرز بوو بۆ ئاسمان، هەندیکیان وتیان: کورپی خودایە، تاقمیکی تریان وتیان: عیسا ئوقنومی کە لەسی ئوقنومی کە (باوک+کور+روحو لوقدوس) واتە:

به هر سیکانیان خودایان پیک هیئاه. کومه لیک تریان و تیان: عیسا
سییه می سی خوداکانه (ثالث الثلاثة) یه. (الله) خودایه، عیسا خودایه،
دایکی خودایه!!

هه ندیکی تریان و تیان: عیسا بهنده و رهوانه کراوی خودایه، روح و
کلیمه خودایه. هه ندی تا قم و کومه لی تریان بیرو بوجونی تریان درکانه،
سی سده و ههشت نوسقوفیان نه بی له سر رایه ک گردونه و نه گینا نهوانی تر
هر تا قمه و رایه کیان دهرپی! نیتر نیمپراطور قوسطنطنین رای سی سده و
ههشت نوسقوفه که ی و هرگرت و نهوانی تری دهرکردو لیان توپه بوو به تاییه قی
نهوانه ی که و تیان: عیسا بهنده و رهوانه کراوی خودایه به توندی که وتنه بهر
هیرش و خشم و قینی نیمپراطور!!^(۷)

ته فسیری مراهی ده لی: رای مه لکانیه کان (که پال مه لیک قوسطنطنین
ده درین) نهو بوو: که عیسا بهنده ی خودایه و هکوو باقی دروستکراوانی تر
دروستکراوی خودایه. نه مجار ده لی: مه لیک قوسطنطنین نه رایه ی په سند
کردو کومه گی پی کرد، رایه کانی تری ره کرده و هه..^(۸)

نه مجار قورنان هه ره شه لهوانه ده کا: که له ریگای یه کتاپه رستی لاده دهن
و له دیمه نی سامناکی رژی قیامت ده یانترسینی ده فهرموی: ﴿قویل
للكافرين من مشهد يوم عظیم﴾ شیوی وهیل یان هاوار بو کافرو بی باوه ران
له دیمه نی عذابی سامناکی رژی قیامت. نای چهند ترسناک و به تیشه، لهو
رژه دا ده ست و قاچ و زوبان دهنه شایه دو گه واهیده ره له سر ناده میزادو چ
تاوانیکیان پی کرابی راستی له خاوه نه که یان ده لین. نه مجار به گویره ی
تاوانه کانیان سزا ده درین. خودای خاوه نیل و به توانا مؤله قی داوان تا نهو
رژه، نیتر نه مجار به سر قافیانه و نه ناچی، نیهمالیان ناکاو ناهیلی چیدی

(۷) فی ظلال القرآن ج ۵/۴۳۶.

(۸) ته فسیری مراهی ج ۱۶/۵۰.

به‌سهریانه‌وه‌ی بچی‌و وه‌کوو به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌رچن. به‌لئی په‌روه‌ردگار
تاوانبار مۆلّه‌ت ده‌دا به‌لام پاشگویی ناخا!

له‌سه‌حیحه‌ین‌دا فه‌رموودیه‌ک هاتوو: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:
(ان الله ليملي للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته) ((بیگومان په‌روه‌ردگار
مۆلّه‌تی سته‌مکار ده‌دا تا ماوه‌یه‌ک هه‌تا: که گرتی ئیتر له‌چنگی عه‌زایی
خودا رزگاربوونی نیه! نه‌مجار قورئان گالته‌یان پئی ده‌کا به‌لاقرتیوه‌ باسیان
ده‌کا، چونکه نه‌وان له‌دونیا‌دا پشتیان له‌بانگه‌وازی هیدایه‌ت هه‌ل‌کردبوو،
وه‌لئی له‌و رۆژده‌دا له‌هه‌موو که‌س زیاتر گۆئ سوک و چاو تیژن!.

﴿اسمع بهم وأبصر يوم يأتيوننا﴾ حالئ ئهو کافرو چه‌ند سه‌یرو سه‌مه‌رده‌یه؟
له‌دونیا‌دا: که بیستزو دیتن هۆکاره‌ بۆ هیدایه‌ت و رزگاربوون نه‌وان نابین و
نابینن، پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن و رو له‌حق وه‌رده‌گیرن، که‌چی له‌روژی قیامه‌ت‌دا که
بیستزو دیتن هۆکاره‌ بۆ ریسوا‌بوون له‌هه‌موو که‌س چاو تیژترو گۆئ سوک
ترن!

﴿لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين﴾ وه‌لئی ئهو کافرو سته‌مکارانه: که
له‌قیامه‌ت‌دا حق و راستی ده‌زانن، له‌دونیا‌دا به‌هۆی سته‌مکاری خۆیان‌دا،
که‌پرو کوژین، له‌ناستی حه‌ق‌دا رییان لی گوم بووه!!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌پیغه‌مبه‌ری خۆی ده‌کاوه‌ فه‌رموی:
﴿وأنذرهم الحسرة؛ إذ قضی الأمر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون﴾ ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! هه‌موو ئاده‌میزاد به‌موشریک و موسوڵمانیه‌وه
بترسینه‌ له‌روژی خه‌فه‌ت‌خواردن و ناخ و ئۆف، بیانت‌رسینه‌ له‌روژی‌ک هه‌موو
ئاده‌میزاد خه‌فه‌ت‌ده‌خۆن؛ خراپه‌کار خه‌فه‌ت‌له‌خراپه‌کاریه‌که‌ی ده‌خواو
په‌شیمان له‌کرده‌وه‌کانی، موسوڵمان و چاکه‌کارانیش په‌شیمانن له‌وه‌ی که زۆر
نزبان نه‌کردوه، ده‌ستی خۆیان ده‌شکینه‌وه‌ که بۆچی زیاتر کرده‌وه‌ی باشیان
نه‌نجام نه‌دا.

نهم خهفت و پهشیمانبونونهیان کاتیک دهبی: که حساب و لیکولینهوه تهواو دهبی، نامهو دهفتهری کردهوه کان دهپیچرینهوه، نههلی بههشت و دوزهخ لیک جیا دهکرینهوه، بههشتیهکان بهرهو بههشت بهری دهکرین و دوزهخیهکان دهخرینه دوزهخوه! نهوان نیستا لهدونیاا بی ناگان لهوهی که رژی حهسرهت و پهشیمانی تووشیان دهبی، بی ناگان لهوهی: که لهو رژهدا لهگهلیان دهکرئ و نهو نارهتیهی تی دهکهن، نهوان نیستا لهدونیاا بروایان بههاتنی رژی قیامت و حساب و لیکولینهوه نیسه، کهواته: بیانترسینهوه هرهشهی عهزایی سهختی نهو رژهیان لی بکه، با بهخزیاا بچنهوه، واز لهکوفرو بیدینی بهینن، بروا بهپهیامه کهت بکهن و شوینت بکهون.

نیمام نهحمهو موسلیم و بوخاری و تیرمیزی لهنهبو سهعیدی خودرییهوه ریوایهتیاا کردهو دهلی: پیغمهبر ﷺ فهرمووی: ((إذا دخل أهل الجنة الجنة وأهل النار النار، یجاء بالموت كأنه كبش أملح (أبيض وأسود) فیوقف بین الجنة والنار، فیقال یا أهل الجنة هل تعرفون هذا؟ قال: فیشرئبون وینظرون ویقولون: نعم هذا الموت، فیؤمر به فیذبح، ویقال یا أهل الجنة خلود ولا موت، ویأهل النار! خلود ولا موت)) نهمجار پیغمهبر ﷺ نایه تی ﴿وأنذرهم یوم الحسرة، إذ قضي الأمر وهم فی غفلة، وهم لا یؤمنون﴾ بی خویندهوهو بهدهست نیشارهی کردو فهرمووی: نههلی دونیا سهرگهرمی دونیاا و بهدونیاوه هلهوگیرن!

﴿إنا نحن نرث الأرض ومن علیها، وإلینا یرجعون﴾ نهی پیغمهبر! نهوهیان پی رابگهیهنهو فیریاا بکه: کهئیمهی پهروردگار زهوی و چی لهسهو زهوی ههیهو چی تیدایه، بهمیرات وهی دهگرینهوه، ههمووی دهبیسته هینی ئیمهو کهس نامینئ میرات لهمردوان بگری، تاکه میراتگری زهوی خومانینو جگه لهئیمه کهس نیه بمینئ، ههموو زیندویک نامینئ، نهمجار هه موتان زیندو دهکرینهوهو دهگهریندرینهوه بو لای خنودا، ههر کهسه بهگویرهی کردهوهکانی سزاو پاداشی دهدریتهوه چاکه بهچاکه و خراپه بهخراپه!!

جیرۆکی چه‌زده‌تی ئیبراهیم علیه‌السلام و
 ده‌مه ده‌می له‌گه‌ڵ باوکی دا ده‌رباره‌ی بته‌رستی

وَأَذْكُرُ

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ
 لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَتَابَتِ
 إِلَيَّ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَتَابَتِ إِلَيَّ أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْ
 يَتَابَرِهِيمُ لَنْ لَمْ تَنْتَ لِأَرْحَمَنَّكَ وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ
 سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾
 وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
 أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّن رَّحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

ئه مه، سییه چیرۆکه لهم سوره ته ده. ۱. په یوه ندی ئه م کۆمه له نایه ته بهی پیشه وه لهم روه وهیه: په روه ردگار دواى شه وهى گومرایى و سه رلى شىواوى مه سیحیه کانی رونکرده وه، ئه مجار گومرایى بته پرسته کان رون ده کاته وه هه ر دوو کۆمه له که (گا ورو بته پرست) هه رچه نده له گومرایى دا چون یه کن وه لى گومرایى بته پرسته کان ناشکرا تره. چونکه مه به سته سوره ته که چه سپاندنى تاک و ته نهایی خودا و راستى پیغه مبه رایه تی و هاتنى رۆژى قیامه ته. ئه مجار ته وانه ی ئینکاری تاک و ته نهایی خودا ده که ن دوو پیرن پیریکیان که نه صرانییه کانه ئاده میزادیکی عاقل و ریک و پیکیان کردوه به ها وه لى خودا!! پیره که ی تریان به ردودارى بى گیانیان کردوه به ها وه لى خودا هه ر دوو پیر گومرا و سه ر لى شىواون؛ به لام پیری بته پرسته کان زیاتر.

هینانى چیرۆکی هه زه رنه ی ئیبراهیم لیڤه دا له م روه وهیه: که ته شریفی به باوکی عه رب ده ژمیڤردى، عه ره به کان بۆ خۆیان دانیان به پیغه مبه رایه تی و نایینی ئیبراهیم دا دهن، ده یانزانی که عبه ی پیروز دروستکراوى ئیبراهیم و ئیسماعیلی کورپه تی، ئه مجار لیڤه دا په روه ردگار سه رنجی عه ره به کان راده کیشى بۆ په یه وه و پڕۆگرامى هه زه رته ی ئیبرهیم و بۆیان رون ده کاته وه که ئه و زاته دژى بته پرسته بووه، مه نه ه جى ئه و یه کتاپه رسته ی به ندایه تی کردنى خالصانه بووه بۆ خودا، هه رگیز ها وه لى بۆ خودا به ره وا نه زانیوه.

هه زه رته ی ئیبراهیم به باوکی پیغه مبه ران ده ژمیڤردى و له وه وه پیغه مبه ر که وتوونه وه، ئه م زاته (۱۷۵) سه دو هه فتا و پینج سال ژیاوه، نىوان شه و هه زه رته ی ئاده م دوو هه زار سال بووه، نىوان ئیبراهیم و نوح هه زار سال بووه. جا بائىستا دل و گیانی خۆمان بکه ینه وه بۆ چیرۆک و به سه رهاتى ئه م زاته پیروژه بزاین قورئان چۆنى نمایش ده کا؟. ده فه رموی: ﴿واذکر فی

الکتاب ابراهیم إنه کان صدیقاً نبیاً ﴿ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له‌قورئان‌دا باسی
 نیبراهیم بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ بکه‌، سه‌رگورشته‌و گفتوگۆ کردنی له‌گه‌ل باوکی‌دا،
 دلفراوانی و نه‌رم و نیانی له‌قسه‌ کردنی‌دا بۆ موشریکه‌کان بگیڕه‌وه‌، بیگومان
 ئه‌و زاته‌ راستگۆ بوو، باوه‌ری به‌راستی هه‌بوو پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ کراوی خودا
 بوو، باوکی پیغه‌مبه‌ران و خۆشه‌ویستی خودا بوو! بانگه‌وازی گه‌ل و
 نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد بۆ یه‌کتا به‌رستی و واز هی‌نان له‌به‌تبه‌رستی، دلسۆزانه‌ بانگی
 کردن و زۆری خۆ پیوه‌ ماندو کردن، ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّه: يَا أَبَتِ! لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
 يَسْمَعُ وَلَا يَبْصُرُ﴾ باسی ئه‌وه‌یان بۆ بکه‌: کاتی‌ک نیبراهیم به‌باوکی گوت:
 نه‌ی باوکی خۆشه‌ویستم! باوه‌گیان! ئه‌وه‌ تۆ به‌چ بیرو باوه‌رێک عیبادت بۆ
 شتی‌ک ده‌که‌ی نابییی و نابینی؟ هه‌رچی هاواری لی بکه‌ی و لی بیپاری
 یه‌وه‌ گویی لیت نیه‌، چه‌ندێک کپ‌نووشی بۆ به‌ری و گه‌ردنکه‌چی بۆ بکه‌ی
 چاوی لیت نیه‌، ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یبه‌رستی بی گیان و هه‌سته‌و ناگای له‌هیچ نیه‌
 ﴿وَلَا يَغْنِيْ عَنكَ شَيْءٌ﴾ هیچ سوودی‌ک بی ناگه‌یه‌نی، نه‌قا‌زانج‌ت بۆ کیش
 ده‌کا، نه‌به‌رگری زیانت لی ده‌کا، ئه‌وانه‌ی تۆ به‌خودایان ده‌زانی و به‌ندایه‌تی‌یان
 بۆ ده‌که‌ی دارو به‌ردی‌کی بی گیان، نه‌دی تۆ چۆن ریگه‌ به‌خۆت ده‌ده‌ی دارو
 به‌ردی بی گیان به‌رستی؟ قاعیده‌و یاسا له‌عیبادت کردن ئه‌وه‌یه‌: ئاده‌میزاد
 رو بکاته‌ شتی‌ک له‌خۆی به‌رزتر و به‌ری‌تر بی، زاناترو به‌هێ‌ز تر بی، نه‌ک
 رو بکاته‌ شتی‌ک له‌خۆی په‌ست تر بی، پله‌ی له‌خوار پله‌ی ئاژده‌ و په‌له‌وه‌ره‌وه
 بی، بیستن و دیتنی لی چاوه‌روان نه‌کری..

سه‌یر بکه‌ به‌چ جوړه‌ ناخاوتنی‌ک بانگه‌وازی باوکی کردو چه‌ند
 به‌شیوه‌یه‌کی ناسک و هه‌ست بزۆین سه‌ره‌تای وتووێژی له‌گه‌ل ده‌ست پیکرد،
 چه‌ند به‌دلسۆزی هه‌ول و ته‌قه‌للای له‌گه‌ل‌دا بۆ ئه‌وه‌ی بیخاته‌ سه‌ر ریگای
 هیدایه‌ت و خێرو فه‌ر! وشه‌ی شیرین به‌کار دینی و خۆی له‌لا خۆشه‌ویست
 ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی دلی نه‌رم بکاو به‌خۆی‌دا بجیته‌وه‌و ئیمان بی‌نی!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ جَاءَني مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكُمْ﴾ ئهی باوکی خوشهوستم! ههچهنده من بهتەمەن لەتۆ بچوکتەرم، ئەزمونی ژیانم لەتۆ کەمتەرە، بەلام لەخوداوە زانیاری و هیدایەتەم بۆ هاتوو، تیگەییشتن و حەقناسی و شەریعەتەم پێ بەخشاوە، زانیاری و شەریعەتیکم بۆ هاتوو بۆ تۆ نەهاتوو، ﴿فَاتَّبِعْنِي﴾ دەوەرە شوینم بکەو، گویم بۆ رابگرەودۆتەم بۆ بکەرەو، ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ شارەزاییت دەکەم بۆ رینگایەکی راست و حەق، رینگایەکت پێ دەلێم بتگەیهنێ بەمەبەست و سەرفرازی دۆنیای قیامەت ببێ، لەهەموو تەنگ و چەلەمەو ناخۆشی بەک رزگارت ببێ!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ ئهی باوکی خۆم! ئەکە ی بەندایەتی شەیتان بکە، نەچی شوینی بکەو و گوێپرایەلی فەرمان و ختوکهو دەنە دەنە ئه نەفرین لێکراوە بی، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ بێگومان شەیتان هەر لەکۆنەو لەخودای خاوەن رەحم و بەبەزەیی یاخی بسو، سەرپێچی فەرمانی پەروەردگاری کردو، هەمیشە لەیاخی بوون و سەرپێچی کردن دایە. شەیتان ئادەمیزاد هەڵدەنێ بۆ لەخودا یاخی بوون، بۆ بپەرستی و هاوڵدانان بۆ خودا. جا کەسێک بت پەرستبێ، ئەو بەگوێی شەیتانی کردو و لەراستی دا شەیتانی پەرستوو، شەیتان دۆژمنی سەر سەختی ئادەمیزادە، هەمیشە لەهەول و تەقەلای ئەو دایە، ئادەمیزاد لەخشتە بەرێ، کەوابێ ئه ی باوکی خوشهویستم! زۆر ناپەرەوایە تۆ گوێپرایەلی شەیتان بی و بەویستی ئه و هەلس و کەوت بکە!!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُوفُوا اللَّهَ كَخُوفِ رَبِّكُمْ﴾ ئه ی باوکی خوشهویستم! ئەمن ترسی ئەو دایە: کە لەخوداوە سزایەکی سەخت لێ بکەو، مەترسی ئەوەت لێ دەکەم لەسەر ئەم بپەرستی بەت خودای خاوەن رەحم و بەزەیی تووشی سزایەکی سەخت بکا،

بیه ده‌سته‌و‌هاوه‌لی شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو؛ له‌دونیدا نه‌فرینت لی‌ بکری و له‌قیامت دا به‌عه‌زایی دۆزه‌خ سزا بدری و له‌ناگردا هاو‌نشینی شه‌یتان بی.

حه‌زهره‌تی ئیبراهیم به‌م شیوه‌ جوان و گوشتار شیرین و ریک و پیکه دلسۆزانه‌ هه‌ولی له‌گه‌ل باوکی دا، بانگه‌وازی کرد بو‌ خودا‌پهرستی و ریبازی سه‌رفرازی، به‌لام نه‌م گوشتو‌گو شیرین و بانگ کردنه‌ نهرم و نیانه‌ هیچ کاریان له‌دلی نه‌و موشریکه‌ چه‌قاوه‌سوه‌ نه‌کرد، دله‌ره‌قه‌که‌ی نه‌رم نه‌بوو، به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ق و ناشیرین وه‌لامی ئیبراهیمی دایه‌وه‌ ﴿قال: أراغب أنت عن آلهتی یا ابراهیم!﴾ وتی: نایا نه‌ی ئیبراهیم! تو‌ خوداکانی منت ناوین؟ رویان لی‌ وهرده‌گیچی و بیزاری خۆت له‌پهرستیان دهرده‌بری؟ تو‌ وات لی‌ هات به‌ناشکرا دژی خوداکانی من هه‌لویتست بنوینی؟ گه‌یشیتته‌ نه‌و راده‌یه‌ من و خه‌لکی له‌پهرستیان ژوان بکه‌یه‌وه‌!! سویندم وا بی شهرت و قهرار بی ﴿لئن لم تنته لأرجنک﴾ نه‌گهر واز له‌و بیرو باوه‌ره‌ نه‌هینی: که‌ ئیستا په‌یره‌وی ده‌که‌ی، له‌و هه‌لویتسته‌ ناله‌باره‌ی خۆت په‌شیمان نه‌بیته‌وه‌، به‌رده‌ بارانت ده‌که‌م ده‌تکوژم، ناهیلّم به‌سه‌رتمه‌و به‌چی ﴿واهجری ملیاً﴾ برۆ به‌روکم به‌رده‌، لیّم دوور بکه‌وه‌ره‌وه‌ جارێکی تر نه‌تبینه‌مه‌وه‌!! نه‌گهر ده‌ته‌وی خۆت به‌کوشت نه‌ده‌ی که‌ نارگیربه‌و له‌پیش چاو‌م لاچۆ.

ئا به‌م نه‌زانی و که‌له‌ه‌و‌قییه‌ نه‌م کابرا له‌خۆبایی بووه‌ به‌پیر بانگه‌وازی یه‌که‌وه‌ چوو، به‌م شیوه‌ توندو تیژه‌ وه‌لامی نه‌و وتاره‌ پر له‌نه‌ده‌ب و ریزه‌ی ئیبراهیمی دایه‌وه‌، نه‌وه‌ حالّی ئیمان له‌گه‌ل کوفردا، نه‌وه‌ هه‌لویتست و ره‌وشتی دلّیکه‌ ئیمان ناوه‌دانی کرد‌بیته‌وه‌ له‌به‌رامبه‌ر دلّیکی کوفر ویرانی کرد‌بی!!

وه‌لی وێپای نه‌و هه‌لس و که‌وته‌ ناشیرینه‌ی باوکی دل‌ره‌ق و گو‌مراو چه‌قاوه‌سو، هه‌زهره‌تی ئیبراهیم رقی هه‌لنه‌ساو سه‌رخۆی نه‌هیناو سوۆو چاکه‌کاری و نه‌ده‌بی خۆی له‌ده‌ست نه‌دا ﴿قال: سلام علیک. سأستغفر لک

ربي انه كان بي حفيّا و تي: سلاوت لی بی، دلنیا به کاریک ناکه م زیانت پی بگا، به دوعا به جیت ده هیلم، کیشهو نیزاعت له گهل دا ناکه م، هه ره شهو گو ره شهت لی ناکه م، له وه به ولاره دوعات بو ده که م و له خودا ده پاریمه وه: که له سه ر گومرایی نه ته یلیته وه: تووشی سزاو عه زابی سه خت نه بی، به لکوو هی دایه تت بدا! بیگومان خودای من لطف و ره حمه تی هه به بوم و له وه پیش ریزی لی ناوم به وه: که دوعا کانمی گیرا کردوه، جا نه گهر هه بوونی من له نزیکته وه ناره حه تت ده کاو پیت ناخوشه بانگه وازیت بکه م بو ریبازی حه قو سه رفرازی، شه وه ناچارم هه لوئستیکی تر وه ربرگرم و ریگا چاره به ک بوخوم بدوزمه وه ﴿واعتزلکم وما تدعون من دون الله﴾ که نارگیر ده بم له خوتانو له خودا کانتان، جگه له خودای تاکو ته نها که سی تر ناپه رستم. لیتان دوور ده که ومه وه چی تر له ناوتان دا نامینمه وه، سه ری خوم هه لده گرچم شه م ولاته جی دیلم، ﴿وادعوا ربی عسی الا اکون بدعاء ربی شقیّا﴾ خودای خوم ده په رستم، به ندایه تی هه ر بو شه ده که م، هومیده وارم له عیباده ت کردنم دا بو خودای خوم ره نج به خه سار نه بم، وه کوو ئیوه کوششو عیباده تم بی سوود نه بی.

ئای له م نه ده بو ته خلاقه؟! فه رمووی: ئومیدم وایه و چاوه روانی ده که م، به شیوه ی دلنیا بی و مسوگه ری نه یگوت، بو شه وی نه فسی خوی بشکینی، له هه مان کات دا ناماژهی شه وه شی تیدایه: که وه رگرتنی کرداری چاکو پاداشتدانه وه له سه ری شتیک نیه له سه ر خودا واجب بی، به لکوو عانیده به لوظفو به زه بی خودا وه، حه زی لی بوو وه ری ده گریژو حه زی لی بوو ره تی ده کاته وه.

هه ره ها هه موو کرده وه به کی ئاده میزاد به سه تراوه به کوتایی ژیانیه وه، نه گهر ئاخو خیر بی کوتایی ته مه نی له سه ر خیر و چاکه بی شه وه خودا چاکه که ی لی و ده ده گری، خو نه گهر شه کاته ی به خراپی له سه ر تیپه ری شه وه

رەنجەرۆ دەبۆ ھەر کردەو یەکی باشی کردبۆ بۆ سودەو با دەبیا، چۆنەتی ناخرو ئۆخری تەمەنیش شتێکی پەنامەکی و غەیبی یە، ھەر خودا دەزانێ چۆن دەبۆ. پێغەمبەر ﷺ لەفەرموودە یەکی دا دەفەرموێ: ئادەمیزادی وا ھەبە لەدو نیادا ھەر کردەو ی چاک دەکا، ھەتا وای لێ دێ لەبەھەشت نزیک دەبێتەو تەنیا بستیکی دەمێنێ بچیتە بەھەشتەو، بەلام لەعیلمی خودادا بەدۆزەخی تۆمار کراو نیتەر کۆتایی تەمەنی بەکردەو ی خراپ بەسەر دەباو دەچیتە دۆزەخەو. ھی وایش ھەبە بەدرێژیایی ژیانی کردەو ی خراپ نەنجام دەدا تا وای لێ دێ بستیکی دەمێنێ بکەوێتە دۆزەخەو، بەلام لەزانیا یی خودادا بەبەھەشتی نووسراو، نیتەر کۆتایی ژیانی بەکرداری باش بەسەر دەباو دەچیتە ناو بەھەشتەو. کەواتە: دەبۆ ھەر بلیین: ھومێدەوارین خودا بمان باتە بەھەشتەو، بەلوظفو کەرەمی خۆی کردەو کانمان لێ وەرگرێ، نابێ بلیین: دلنیا یین نابێ دلنیا یین لەوەرگرتنی کردەو باشە کانمان. وەرگرتنی کرداری چاکو پاداشت دانەو ھەیان بەدەست خودایە.

بەلێ ھەزەرەتی ئیبراھیم بریاری گۆشەگیری خۆی لەخزم کەسو کاری دا، ولاتو نیشتمانی بەجێ ھێشت، خۆی تەسلیم بەخودا کردو لەپێناو ئاییندا سەری خۆی ھەلگرت، پەرورەدگاریش بەتەنیا یی نەبێتەو، بەلکوو باشتەر کەلینی خزم کەسو و کارو ولاتو نیشتمانی بۆ پر کردەو. وەکوو دەفەرموێ: ﴿فلما اعتر لهم وما يعبدون من دون الله وھبنا له اسحاق و یعقوب﴾ کە ھەزەرەتی ئیبراھیم لەباو کۆ خزم کەسو کاری گۆشەگیربوو، وازی لەولاتو نیشتمانی ھێنا، ئەو شوێنە ی بەجێ ھێشت: کە عیبادەتی غەیری خودای تیدا دەکرا، بەردەوام بوو لەسەر رەتکردنەو ی بەندایەتی کردن بۆ تەکانیان. لەپێناو ئایینی خودارا ھیجرەتی کردو بەرەو ناخی بەیتولمەقدیس کەوتەرێ: چونکە لەوێ دەیتوانی بەراشکاوی ئایینی خۆی بلوو بکاتەو، پەرورەدگار کەلینی کەسو کاری بەجێ ھێشتووی بۆ پر کردەو،

سارا خاتوونی خیزانی، حه‌زره‌تی ئیسحاقی بوو، حه‌زره‌تی ئیسحاقیش پی‌گه‌یی خ‌دا یه‌عقوبی پیدایا، ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا نِيبًا﴾ هه‌مویانمان کردن به‌پیغه‌مبه‌ر بۆ شه‌وی حه‌زره‌تی ئیبراهیم چاوی پی‌ روون بنه‌وه، هه‌موو پیغه‌مبه‌رائی به‌نوئیسرائیل له‌وه‌چه‌و شه‌وی شه‌م دوو پیغه‌مبه‌ره به‌ریزه‌ن!

هه‌موو خاوه‌ن ئایینی‌ک حه‌زره‌تی ئیبراهیمی خوش ده‌وی، حه‌زره‌تی ئیسحاقو حه‌زره‌تی یه‌عقوبیان به‌لاوه به‌ریزه، حه‌زره‌تی ئیبراهیم پی‌ش شه‌وی ئیسحاقی بی‌، وه‌جاخ کو‌یر بوو، حه‌زره‌تی یه‌عقوب هه‌رچه‌نده کو‌ری ئیسحاقه به‌لام به‌کو‌ری ئیبراهیم حسیب ده‌کری چونکه له‌ژیانی حه‌زره‌تی ئیبراهیمدا به‌وله‌د بوو، له‌باوه‌شی شه‌وداو له‌ژی‌ر چاودیری شه‌ودا له‌خزمه‌ت شه‌ودا په‌روه‌رده بوو، قیری ئایین بوو، که‌وابی هه‌روه‌کوو کو‌ری خۆی بی‌ وایه.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا﴾ به‌خشیمان به‌ئیبراهیمو ئیسحاقو یه‌عقوب، له‌فه‌ضل به‌خشی خۆمان پیغه‌مبه‌رایه‌تی و مالو سامانو ژنو مندالو نامه‌ی ناسمانیمان پیدان. ﴿وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ مه‌دحو په‌سنی شه‌وانمان خسته سه‌ر زوبانی ئاده‌میزاد، هه‌موو که‌س سوپاسگوزاریانه، شه‌هلی هه‌موو ناینه‌کان ریزیان لی‌ ده‌گرن! سه‌لاتو سه‌لامی خودایان له‌سه‌ر بی‌.

جا چونکه عه‌ره‌به‌کان خۆیان به‌وه‌چه‌و ره‌چه‌له‌کی حه‌زره‌تی ئیبراهیم ده‌زانی و لافی شه‌هیان لی‌ ده‌دا: که له‌سه‌ر ئایینی شه‌ون، په‌روه‌دگار چیرۆکی شه‌وی بۆ گیرانه‌وه بۆ شه‌وی به‌خۆیاندا بچنه‌وه و په‌ند وهریگرن!

چیرۆکی ھەزرەتی موسا علیہ السلام

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾
وَنَذَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

ئەمە چیرۆکی چوارەمە بۆ تیگەیانندی عەرەبو عەجەم بەو: کە
ھەزرەتی موساش وەکوو ھەزرەتی ئیبراھیم پیاویکی راستاڵ بوو، دڵسۆزانە
بەندایەتی بۆ خودا ئەنجام دا، ھاوێلی بۆ خودا بەپوا نەزانێوە، رییابازی
نەکردووە.

ھەروا ناماژە بۆ ئەوەش دەکا: کە ھەزرەتی موسا و ھارون وەچەو زپویتی
ھەزرەتی ئیبراھیم و لەبەرەبابی ھەزرەتی ئیسحاقی کۆری ھەزرەتی
ئیبراھیم. دەفەرموی: ﴿وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ ئەو موخەممەد!
رەوشتو سەرگورشتە موسا بۆ قەومە کەت بگێرەو، ئەوێ ئیمە بەنیگا
لێرەدا بۆت نازل دەکەین بۆ ئوممەتە کەتی باس بکە: کە پێنج رەوشتی بەرزێ
موسایە، لێرەدا بۆت باس دەکەین:

۱- ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ بێگومان ئەو زاتە ھەلبژاردەبوو، خودا پالڤتە
کردبوو بۆ پێغەمبەراییەتی، لەھەموو تاوانیکت پاکمان کردبوو، وەکوو
لەشوینیکی تر دەفەرموی: ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي﴾ (الأعراف/۱۴۴).

ئەگەر وشە (مُخْلَصًا) لەئایەتە کەدا بەشپۆرێ ئیسمی فاعیل
بخوینێنەو ئەو کاتە مانای بەم جۆرە دەبێ، موسا راستالانە بەندایەتی

خودای کرد لەیەكتاپەرستی و طاعەتکردندا دڵسۆز بوو، طاعەت و بەندایەتی
 ھەر بۆ خدا بوو، ھیچ رییابازی نەدەکرد.

۲- ﴿وكان رسولاً نبياً﴾ پەرەردگار دوو سیفەتی گەلێك بەرزى بەو
 زاتە داو، ھەم رەوانە کراو بوو ھەم خاوەن شەریعەت بوو، یەكێك بوو لەپێنج
 پیغەمبەرە خاوەن عەزیمەتەکانو شەریعەتو یاساشی بۆ نەتەوەکەى
 ھێنابوو.. واتە: سیفەتی رەسولی و نەبییەتی ھەبوو:

رەسول کەسیکە بەنیگا شەریعەتێکی بۆ ھاتبی و فەرمانیشی پێ کرابی
 بەگەیانندی بەخەڵک، واتە: نامەییەکی ئاسمانی بۆ ھاتبی شەریعەتی تێدابی و
 فەرمانی پێ کرابی بەگەیانندی. وەکوو حەزەرەتی موسا عليه السلام جا یان کتیبیکی
 سەرەخۆی بۆ نێردرابی، یان کار بەکتیبی پیغەمبەری پیش خۆی بکا.

نەبی: کەسیکە نیگای بۆ کرابی بەشەریعەتێک لەخوداوە، جا فەرمانی
 پێ کرابی ئەو شەریعەتە بگەییەنێ بەخەڵک یان نا، بەلام بۆ خۆی نامەى سەر
 بەخۆی بۆ نەھاتبی وەکوو حەزەرەتی یوشع.

۳- ﴿وناديناه من جانب الطور الايمن﴾ لەلای راستی کۆی طورەو
 بانگمان لەموسا کردو ئاخاوتنمان لەگەڵدا ئەنجامدا، واتە: لەو شوێنەو: کە
 کەوتبوە دەستە راستی موسا لەو کاتەدا کە لە (مەدینە) وە دەگەرايەو بۆ
 میصر ئیمە نیگامان بۆ کردو ھەوالمان پێ دا: کە کردوومانە بەپیغەمبەرەو
 رابەری نەتەوەى ئیسرائیل. لەو کاتەو بۆو (کلیم اللہ) و فروستادە ئەمجار
 دواى خنکانی فیرعەوونو دارو دەستەکەى وادەمان پێدا بۆ سەرکۆی طورو
 لەوێ تەوراتمان بۆ ئاردە خواری.

۴- ﴿وقرناہ نجیاً﴾ پلەو پایەى ئەومان لەخۆ نزیک کردەو، ریزو
 شکۆمەندیان پێدا، لەکاتیکی راستەوخۆو بێ ناوەند بەنهیینی گۆفتو گۆی
 لەگەڵ کردین، واتە: ریزو شەرەفیگمان پێ بەخشی گەییشتە ئەو پلەو پایە: کە
 ئاخاوتنمان لەگەڵدا کردو کردمانە قسە لەگەڵ کراوی خۆمان، لەعالمی

ئەرواحدا پلەو پایەمان ئەوەندە بەرز کردەو، وەکوئەو قسە لەگەڵ کەسیکی نزیکدا بکا بەشیوەی چپە کردن!

مامۆستا سەید دەفەرموی: پەرەردگار پلەو پایەیی حەزرەتی موسای ئەوەندە بەرز کردەو، لەخۆی نزیک کردەو، بۆ رادەیی قسە لەگەڵ کردن لەشیوەی چپەکردن و سرتە سرتدا، ئیتر ئیمە نازانین ئەم چپە کردنە چۆن بوو، موسا چۆن لێی حالی بوو، نازانین ئایا ئاخواتنە کە دەنگیک بوو بەگوێچکە بیستویەتی، یان (کییانە ئادەمیزادیە کە موسا بەگشتی) ئەو ئاخواتنە وەرگرتوو؟ نازانین پەرەردگار چۆن کیانی ئادەمیزادی موسای بۆ ئەو ئاخواتنە خودایی یە ئامادەباش کردو، ئیمە پڕوامان وایە: ئاخواتنە کە بوو بەلام چۆنیەتیە کە نازانین. بێگومان بۆ خودا زۆر ئاسانە: کە بەشیوەیە کە لەشیوەکان مەخلوقیکی خۆی بگەییەتی رادەیی ئەو کەلامی ئەزەلی خودا بیسی. هەرەو کوو چۆن لەسەرەتادا ئادەمیزاد بەنەفخە کە لەگیانی خودایی هاتۆتە وجود!!

٥- ﴿ووهبنا له من رحمتا أخاه هارون نبياً﴾ بەفەضلو رەحمەتو بەزەیی خۆمان، هارون: کە برای موسا بوو کەردمان بەپیغەمبەر لەبەر خاتری ئەو بۆ یارمەتیدانی و پشتگیری کردنی، ئەمە لەو کاتەدا: کە موسا لەخودا پارایەو و تە: ﴿واجعل لي وزيراً من اهلي، هارون اخي، اشدد به ازري واشركه في امري﴾ (طە/٢٩-٣٢). دواکەیی گیرابو داخوازییە کە هاتە دی ﴿قال قد اوتيت سؤلک يا موسی﴾ (طە/٣٦). هەرەو کە دەفەرموی: ﴿سنشد عضدک بأخیک﴾ (القصص/٣٥). شایانی باسە پلەو پایەیی (ئولولعەزمیەتی) پلەو پایەییە کە بەرزو شکۆمەندە، پێویستی بە دەستەبەر بوونی چەند رەوشتیکی تایبەتی هەییە، ئەو پێنج صیفەتانەیی قورئان بۆ حەزرەتی موسای تۆمار کردوون بەشیکن لەو رەوشتە بەرزە پێویستانەیی ئەو پلەو پایە شکۆمەندییە کە: لەزنجیرەیی پیغەمبەراندا تەنیا پێنج پیغەمبەر ئەم پلەو

پایه‌یان ده‌ست که‌وتووه. نیعمه‌تیکی تر: که به‌خسراوه به‌موسا نه‌ویه: که له‌سر داوای خۆی بۆ پشتگیریکردنی په‌یامه‌که‌ی هارونی براشی کراوه به‌پیغه‌مبهر نه‌مه‌ش نیعمه‌تیکی گه‌وره بووه به‌سر هه‌ردو جوته برادا که‌بوونه پشتو په‌نای یه‌کترو به‌یه‌که‌وه په‌یامی خودایان گه‌یاندوه..

چیرۆکی هه‌زهره‌تی ئیسماعیل عليه السلام

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

نه‌مه پینجهم چیرۆکه: که له‌سوره‌تی مهریم دا تۆمار کراوه، نه‌ویش چیرۆکی هه‌زهره‌تی ئیسماعیلی کوپی هه‌زهره‌تی ئیبراهیمه دروودی خودایان لی بۆ هه‌زهره‌تی ئیسماعیل به‌گوێره‌ی شه‌ریعه‌تی باوکی په‌په‌وه‌ی کردوه، له‌یه‌کتاپه‌رستی و دژایه‌تیکردنی بته‌پرستی دا چاوی له‌باوکی کردوه، هه‌زهره‌تی ئیبراهیم وه‌کوو زانیمان باوکی عه‌ره‌به‌کانه به‌یه‌مه‌نی و موضهری‌یه‌وه، که‌واته نه‌و عه‌ره‌بانه‌ی له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم که‌وتوونه‌وه عه‌ره‌بی عاریبه‌ نین به‌لکوو موسته‌عه‌ره‌بن. بۆیه (طه‌ حسین) له‌نوسراوێکی دا ده‌لێ: عه‌ره‌ب نه‌ته‌وه‌یه‌کی عاطفین و هه‌ستو شعوریان به‌هێزه و نه‌ده‌ی لایه‌نی عاطیفه‌و خه‌یالیان به‌هێزه، لایه‌نی فیکره‌و مه‌نطیقیان لاوازه، بۆیه هه‌رگیز فه‌یله‌سوفیان تیدا هه‌لنه‌که‌وتووه، نه‌مجار ده‌لێ: نه‌گه‌ر بگووتری: نه‌دی نه‌وه نیه پیغه‌مبه‌ریان تیدا هه‌لکه‌وتووه، خۆ له‌هه‌موو فه‌یله‌سوفیک فه‌یله‌سوف تره؟ (دکتۆر طه‌

حسین) همر بۆخۆی وه‌لامی خۆی ده‌داته‌وه ده‌لی: موچه‌مه‌د عه‌ره‌بی عاریبه نیه، به‌لکۆو موسته‌عه‌ره‌به!!

سوپێکی خامه به‌ده‌وێس چیرۆکۆو سه‌رگۆشته‌س هه‌زه‌ته‌س
نیسماعیل دا. که به‌زه‌بیح مه‌شه‌وره:

هه‌زه‌ته‌تی ئیبراهیم خه‌وی بینێ (خه‌وی پێغه‌مبه‌رانیش حه‌ق و راسته)
له‌خه‌ودا بینێ کۆپه‌که‌ی خۆی ده‌کرده قوربانی، به‌لای زۆریه‌ی زانایانی
ئیسلامه‌وه ئه‌و کۆپه‌ هه‌زه‌ته‌تی ئیسماعیل بووه. جا که به‌یانی له‌خه‌و هه‌لسا
روداوی خه‌وه‌که‌ی بۆ ئیسماعیل گێڕایه‌وه، نه‌ویش یه‌کسه‌ر ره‌زامه‌ندی
به‌سه‌ربرینی خۆی راگه‌یانده ﴿قال: یا ابت افعل ما تؤمر ستجدني ان شاء الله
من الصابرين﴾ (الصافات/۱۰۲).

جا که هه‌زه‌ته‌تی ئیبراهیم ده‌ستی کرد به‌سه‌ربرینی ئیسماعیل و
کێرده‌که‌ی خسته سه‌ر گه‌ردنی کۆپه‌ تا قانه‌که‌ی په‌روه‌ردگار نیگای بۆ نارد و
بانگی لی کرد، که ئیتر تۆ خه‌وه‌که‌ی خۆت به‌جێ هێنا و ئه‌و
فه‌رمانبه‌رداریه‌ی تۆ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه: که خه‌وه‌که‌ت به‌راست گێڕا، ئیتر ئه‌و
کاته‌دا هه‌زه‌ته‌تی ئیبراهیم به‌رائێکی گه‌وره‌و قه‌له‌وی له‌نزیک خۆیه‌وه بینێ،
ئه‌وی سه‌ربری له‌جیاتێ کۆپه‌که‌ی خۆی، قورئان ئه‌و کۆپه‌ دیاری نه‌کرده: که
هه‌زه‌ته‌تی ئیبراهیم قه‌صدی سه‌ربرینی کرد، به‌لام سیاقی نایه‌ته‌کان و دوا
موژده‌دان به‌ئیبراهیم به‌به‌خشینی ئیسحاق پێی گه‌واهی ئه‌وه‌ن: که ئه‌و
کۆپه‌ی فه‌رمان کرا به‌ئیبراهیم به‌سه‌ربرینی هه‌زه‌ته‌تی ئیسماعیل بووه. که
له‌سوره‌تی (الصافات) دا دوا چیرۆکی سه‌ربرینه‌که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وبشرناه
باسحاق نبياً من الصالحين﴾ (الصافات/۱۱۲) ئاماژه‌یه به‌وه: که ئیسحاق
ئه‌و کۆپه‌ نیه فه‌رمان به‌باوکی کرابێ به‌سه‌ر برینی!

جوله که کان: پتیا وایه نهو کورهی ئیبراهیم ویستی سهری بپرین ئیسحاق بووه، نه مهش بۆ خۆه لئانهوه و فه خر کردن بهوه که باوکیان گیانی خۆی به خشی له پیناو ره زامهندی خودادا.

به لگه زۆرن له سهر نهوه: که ئیسماعیل نهو کوره بووه: که هه زه تهی ئیبراهیم ویستی سهری بپرین.

۱- ته و رات خۆی دان بهوه دا ده نئ: که ئیبراهیم پر کیشی تاقه کوره کهی کرد بۆ سهر برین، دیاره په نابردن بۆ سهر برینی تاقانه نهو په ری پابه ندیو گه ر دنکه چی بۆ خودا تیدایه، ناشکراشه هیچ کاتئ ئیسحاق تاقانه نه بوه، چونکه نهو کاتهی ئیسحاق هاتۆته دونیاوه ته مه نی هه زه تهی ئیسماعیل چواره سالان بووه. له ژیا نیش دا ماوه، تا هه زه تهی ئیبراهیم کۆچی دوایی کردوه و سهر په رشتی کفنی کردوه. که وابوو پێش له دایک بوونی هه زه تهی ئیسحاق هه زه تهی ئیسماعیل تاقانه بووه. هه روه ها رودای هه و ل دانی سهر برینی کوره که له مه کهه رووی داوه، دهی هه زه تهی ئیبراهیم ئیسماعیلی به شیر ه خۆری بر دوه بۆ مه کهه نه ک ئیسحاق!

سه، گه زه شته ی ئیسماعیل و دایکی له مه کهه:

پاش دروست کردنی که عبه له مه کهه هیچ خانوو به ره یه ک بنیات نه نه راوه هه تا سه دهی دووه می پێش هاتنی ئیسلام که سه ر ده می قو ضه ی کوری کیلاب بووه. نهو له روژگاری خۆی دا (دار الندوة)ی دروست کرد، نه مجار قوره ی شیهه کان له ده ورو بهری که عبه خانوبه ره یان بنیات نان.

فه رموود هیه ک هیه له بوخاری دا ئیبنو عه بیاس ریوایه تی کردوه ده فه رموئ: پێغه مبه ر فه رمووی: یه کهم نافرته: که پشتی نی به ست دایکی ئیسماعیل بوو پشتی نی به ست بۆ نه وهی دیار ده ی سه که که ی له سارا خاتون به شار یته وه. نه مجار هه زه تهی ئیبراهیم (هاجره) و (ئیسماعیلی) کوری هینان لای که عبه نیشته جی ی کردن، نهو کاته ئیسماعیل شیر ه خۆره بوو له ژوور

مەزگەوتەووە لەپشت زمزمەووە دای نان، ئەو سەردەمە مەککە هیچ کەسی
تێدا نەبوو، ئاویشی لێ دەست نەدەکەوت، لەوێ داینان و هەمبەنە ک
خورماو گۆزە ئاویکی لەلا بەجێ هیشتن و بۆ خۆی گەپایەووە بەرەو وڵاتی
فەلەستین، دایکی ئیسماعیل دواي کەوت، وتی: ئەی ئیبراھیم! بۆ کوێ
دەڕۆی و چون ئیمە لەم شوێنە چۆڵ و ھۆلەدا بەجێ دێلێ؟ چەند جارێک ئەم
پرسیارە لێ دووبارە کردووە، بەلام ئیبراھیم هیچ ولامی نەدایەووە ئاوری
لێ نەدایەووە، ئەمجار پێی گوت: ئەی ئیبراھیم! ئایا خودا فەرمانی پێ
کردوی بەو ئیمە لێرە جێ بێلێ؟ ھەزرەتی ئیبراھیم فەرمووی: بەلێ، وتی:
کەوابێ خەم نە، خودا ھەرگیز لێمان غافل نابێ و ئاگای لێمانە ئیتر
گەپایەووە بەدواوە.

ئیبراھیم رۆیی تا لێیان نەدیویو گەیشستە (الثنیة) لەوێ رووی کردە
کەعبە و دوو دەستی بەرز کردنەووە لەخودا پارایەووە وتی: ﴿رب! انی اسکنت
من ذریعتی بواد غیر ذی زرع عند بیتک المحرم...﴾ تا دەگاتە ﴿یشکرون﴾.
ئیتەر (ھاجەرە) دایکی ئیسماعیل جێ نشین بوو خەریکی بەخێوکردنی
کۆرەکە بوو، شیرێ دەدا بەرۆلەکە، ھەتا ئاوەکە لێ پرایەووە، تینوایەتی
تینی بۆ ھینا، خۆی کۆرەکە زۆریان تینوو بوو، بەچاوی خۆی بینی
رۆلەکە لەتینوان جینگلی دەدا، ئیتەر چاوی بەرای نەدا پڕوانیتە رۆلەکە،
بۆیە کەوتە ھەولدان و ھاتوچۆ بۆ رزگار کردنی خۆی رۆلەکە، کێوی ھەفا
نزیکتەین بەرزایی بەک بوو لێیەووە، چوووە سەر ئەو کێو، ئەمجار سەیری
شیوەکە کردو روانی بەلکۆ یەکیک بینی فریایان بکەوێ، کەسی نەبینی،
لەسەر تەپۆلکە ھەفاو ھاتە خوارێ بۆ ئا و دۆلەکە، ئەمجار لایەکی داوینی
کراسەکە ھەلکردو کەوتە خێرا رۆیشتن و گورگەلۆقە، ھەتا دۆلەکە بپری
چوووە سەر (مەرۆ) لەوێ روانی ئاخۆ کەس نابینی، کەسی بەرچا و نەکەوت
ھەوت جار ئەم ھاتووچۆ و گورگە لۆقەیی ئەنجامدا.

ئیبینو عه‌بباس ده‌فهرموئ: پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی ئه‌مه‌یه بناغهی هاتوچۆی حاجیان له‌نیوان سه‌فاو مه‌روه‌دا، جا که جاری جه‌وته‌م سه‌رکه‌وته سهر (مه‌روه) ده‌نگیکی بیست، خۆی به‌خۆی گوت: بیده‌نگ به! پاشان دووباره گوتی خۆی هه‌ل‌خست، هه‌مان ده‌نگی گوتی لی بوو، ئه‌مجار وتی: گویم لی بوو، ئه‌گهر کۆمه‌کی و یارمه‌تیه‌کت لایه فریامان بکه‌وه! کاتی‌ک که روانی ئه‌وا فریشته‌یه‌ک له‌شوینی بیرى زمزمی ئیستا به‌بالی زه‌وی هه‌ل‌دایه‌وه هه‌تا ئاو ده‌رکه‌وت، ئه‌مجار (هاجهره) چوه‌و ئاو بیردکه‌وه به‌لوچ ناوی هه‌ل‌ده‌هینجاو ده‌یکرده گۆزه‌که‌یه‌وه، چه‌ندیکی لی هه‌ل به‌هینجایه ده‌هاته‌وه شوینی.

ئیبینو عه‌بباس ده‌فهرموئ: پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: خودا ره‌حم به‌دایکی ئیسماعیل بکا، ئه‌گهر وازی له‌زمزم به‌ینایه، یان فهرمووی ناوی لی هه‌ل نه‌هینجایه زمزم ده‌به‌و کانی‌اوو ناوی له‌بهر ده‌پۆیی!

ئه‌مجار خاتو (هاجهره) شیریدا به‌منداله‌که‌ی، فریشته‌ پهی گوت: له‌فه‌وتان مه‌ترسن، ئا له‌م شوینه خانوی کابه دروست ده‌کری، ئه‌م منداله‌و باوکی بنیاتی ده‌ئین، په‌روه‌ردگار خۆشه‌ویستانی خۆی زانیع ناکا.

دروستکردنی کابه:

حه‌زهره‌تی ئیبراهیم به‌ینا به‌دین سه‌ردانی ئیسماعیلی کوپی ده‌کرد، له‌سه‌ردانیکی دا بۆ مالی هاجهره‌و ئیسماعیل په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌حه‌زهره‌تی ئیبراهیمو هه‌زهره‌تی ئیسماعیل کرد: که کابه بنیات بنین، فهرمانبه‌ردار بووزو که‌عبه‌یان دروست کرد. که ته‌واویان کرد، په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌حه‌زهره‌تی ئیبراهیم کرد، به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نی که کابه‌ی دروست کردوه بۆ خودا په‌رستی، پێوسته له‌سه‌ر به‌توانا کانیان سالانه هه‌جی مالی خودا بکه‌ن، ئه‌مجار ئیبراهیمو ئیسماعیل له‌خودا پارانه‌وه: که مه‌ناسیکی هه‌جیان فیر بکاو نیشانیان بدا، که‌عبه‌یه‌که‌م خانۆیکه له‌سه‌ر زه‌وی بۆ خودا په‌رستی

دانراوه، هه‌زهره‌تی ئیسماعیل دوانزه کوری بوون له‌هه‌ر کورپکی وه‌چسه‌و نه‌وه‌یه‌کی زۆر کهوتنه‌وه، کورپه‌کانی هه‌موویان بوون به‌سه‌روک هۆزو ریش سپی خیل. هه‌زهره‌تی ئیسماعیل سه‌دو هه‌فتاو سی سال ژیا، له‌مه‌ککه‌ کۆچی دوایی کردوه، له‌په‌نا کابه‌ له‌و شوینه‌ی ئیستا به‌حیجری ئیسماعیل مه‌شه‌ووره‌ له‌په‌نا دایکی به‌خاک سپێردراوه‌.

﴿واذکر فی الکتاب اسماعیل﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! له‌قورئاندا سه‌رگورشته‌و ره‌وشتی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم ﷺ بۆ شه‌و مه‌ردومه‌که‌ له‌ باس بکه‌، شه‌و زانه‌ باوه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو ولاتی حیجازه‌. شه‌مه‌ش صیفه‌ته‌و ره‌وشتی ئیسماعیله‌: که‌ له‌م سوره‌ته‌دا تۆمار کراون:

۱- ﴿انه کان صادق الوعد﴾ بێگومان ئیسماعیل زۆر واده‌ راست و پابه‌ندی به‌لێنی خۆی بوو. هه‌رواده‌و به‌لێنیکێ دابی بێهێناوه‌، هه‌ر شتی‌ک ده‌رباره‌ی خودابه‌رستی فه‌رمانی پێی کرابی، گه‌ردنکه‌ج بووه‌ بۆی و نه‌نجامی داوه‌، کیه‌فایه‌ته‌ بۆ واده‌ دروستی و به‌لێن راستی شه‌و زاته‌ئاده‌ی به‌باوکی دا که‌ ئاماده‌ش بێ بۆ سه‌ره‌برین و پابه‌ندی واده‌که‌ی بوو، تا سه‌ر چه‌قه‌وه‌که‌ ئارامی گرتو رازی بوو به‌قه‌زای خودا! وه‌کوو ده‌فه‌رموی:

﴿ستجدنی انشاء الله من الصابرين﴾ (الصافات/۱۰۲).

راستگویی له‌واده‌دا یه‌کی‌که‌ له‌ره‌وشته‌ په‌سنده‌کانی ئاده‌میزاد له‌هه‌موو کاتو شوێنیک، واده‌ به‌جێ نه‌هێنان ره‌وشتی‌کی ناشیرینه‌و پێوسته‌ خۆمانی لی پیاڕیزین! قورئان سه‌رزه‌نشتی نه‌وانه‌ی کردوه: که‌ واده‌ ده‌ده‌زو پابه‌ندی واده‌ی خۆیان نابن، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿یاایها الذین آمنوا لم تقولون مالا تفعلون، کبر مقتاً عند الله ان تقولوا مالا تفعلون﴾ (الصف/۲-۳).

بوخاری و مه‌سلیه‌و تیرمیزی و نه‌سائی له‌شه‌و هورپه‌روه‌ ریوايه‌تیان کردوه، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فره‌رموی: ((آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف وإذا ائتمن خان)) نیشانه‌ی ئاده‌میزادی دوو پوو سی شتن:

که قسه‌ی کرد درۆ بکا، که واده‌ی دا نه‌یباته سهر، نه‌گهر سپارده‌یه‌کی پی
سپێردرا خییانه‌تی تیدا بکا. جا که ئەم ره‌وشتانه دژوو ناشیرین بن، ئەوه
پێچه‌وانه‌کانیان ده‌بنه ره‌وشتی خودا ناسان. که‌وابوو راستگویی و پابه‌ند بوون
به‌واده‌و پارێزگاری کردنی ئەمانه‌ت ته‌رازوی موسوڵمانه‌تی و راستاییه، هه‌ر
که‌سی‌ک لافی موسوڵمانه‌تی لی بدا باله‌خۆی بفری ئاخۆ تا چ ئەندازه‌ک
ئەم ره‌وشته په‌سندانه‌ی تیدان!!

هه‌لبه‌ته راستگویی و راست واده‌یی ره‌وشتی هه‌موو پیاوچاکو
پێغه‌مبه‌ریکن، به‌لام وا دیاره ئەم ره‌وشتانه له‌حه‌زهره‌تی ئیسماعیل دا زۆر
به‌رچاوو به‌ده‌ره‌وه بوون به‌راده‌یه‌ک: که شیایو ئەوه‌ن ئاماژه‌یان پی بکری.

۲- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ ئەو زاته هه‌م ره‌وانه کراوو هه‌م نه‌بی بووه،
ره‌وشتی ریساله‌تو نبوه‌تی تیدا بوون، ره‌وانه کراوه بۆ سهر هۆزی جوره‌هه‌م
له‌مه‌که‌که، بۆ ئەوه‌ی شه‌ریعه‌تی هه‌زهره‌تی ئیبراهیمیان بۆ شی بکاته‌وه‌و پێیان
رابگه‌یه‌نی، که‌واته ره‌سول مه‌رج نیه نامه‌ی ئاسمانی سهر به‌خۆی بێ بنێردی،
به‌لکوو جاری وا ده‌بی شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌ریکی پیش خۆی به‌خه‌لک
را ده‌گه‌یه‌نی.

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سهر رێزداریی هه‌زهره‌تی ئیسماعیل به‌سهر ئیسحاقی
برای دا، چونکه ئیسحاق ته‌نیا وه‌صفی نبوه‌تی بۆ هیندراره، به‌لام بۆ
ئیسماعیل فرمووی: ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ تیرمیدیش له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه
فرموده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: ((ان الله
اصطفى من ولد ابراهيم اسماعيل)).

۳- ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ فه‌رمانی به‌ئۆمه‌تو هۆزو
خیزانی خۆی ده‌کرد به‌ئه‌نجامدانی نوێزو زه‌کات ده‌رکردنی مالو سامان.
به‌صه‌برو پشو درێژ بوو له‌سهر خودا په‌رستی ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ له‌لای
خودای خۆی پله‌ی ره‌زامه‌ندی به‌ده‌ست هینابوو، خودا لی رازی بوو، جا

کەسیک بگاتە ئەو پەلو پایە خودا لی‌ی رازی بی‌ی نیتەر چی دەوی؟؟ کەوابی
تۆش ئەی پیغەمبەر بەتایبەتی و ئەی ئادەمیزاد بەگشتی چاو لەئەو بکەنو
نیقتیدای پی‌ی بکەن!

چیرۆکی حەزەرەتی ئیدریس عليه السلام

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ

إِنَّمَا كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

ئەمە چیرۆکی حەزەرەتی ئیدریسە، شەشەم چیرۆکی سوره‌تی مهریه‌مه،
مەبەست لەهینانی ئەم چیرۆکە پەندو عیبرەت وەرگرتنە، چونکە ئەمیش
بانگەوازی ئادەمیزادی کردووە بۆ خوداپەرستی و یەکتاپەرستی و رزگارکردنی
خودی خۆیان لەسزای دۆزەخ، بەهۆی ئەنجامدانی کرداری چاکو بەسوود،
ئادەمیزادانی هەلنان بۆ دنیا ویستی و عەدالەتکاری و جیهاد کردنی دژی
دوژمنان. فەرمانی بە ئەنجامدانی نوێزو بەرۆزو بوونی چەند رۆژیک لەهەموو
مانگیک کردووە، فەرمانی کردووە بەزەکاتدان و یارمەتیدانی هەزارو
زەبۆنەکان، دواي حەزەرەتی ئادەم حەزەرەتی شیث کراوە بە پیغەمبەر
لەوچەو نەوێ ئادەمه، چونکە رۆژگاری لەرۆژگاری حەزەرەتی ئادەم نزیکە.
بەباپیری حەزەرەتی نوح دادەنری.

زۆر لەپیش رۆژگاری حەزەرەتی ئیبراھیم بوو، چونکە بەگوێرەي قورئان
حەزەرەتی ئیبراھیم لەوچەو نەوێ ئەوانەیه: کە لەگەڵ حەزەرەتی نوح دا
لەکەشتییە کە دا بوون.

هه‌زهره‌تی ئیدریس یه‌که‌م که‌س بووه: که به‌قه‌له‌م نووسیویه‌تی، فی‌ری زانی‌نی ژماره‌و نه‌ستیره‌ناسی بووه، یه‌که‌م که‌س بووه پۆشاک‌ی دووراوی له‌به‌ر کردوه، یه‌که‌م که‌س بووه چه‌کی به‌کار هه‌ناوه.

له‌سه‌حیحی موس‌لیم‌دا له‌باسی ئیسراو می‌عراج‌دا هاتوه: که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌شه‌وی می‌عراج‌دا له‌ئاسمانی چواره‌دا به‌لای هه‌زهره‌تی ئیدریس‌دا تی‌په‌ریوه.

هه‌ندی‌ک له‌می‌ژوو نووسانی کۆنینه ده‌لێن: له‌ولاتی میصر له‌دایک بووه، هه‌ندی‌کیش پتیا‌ن وایه له‌ولاتی بابل له‌دایک بووه. له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی‌دا به‌گۆره‌ی زانیاری هه‌زهره‌تی ئاده‌مو شی‌ث کاری کردوه، هه‌زهره‌تی شی‌ث با‌پیری باوکی ئیدریسه.

قورئانی پی‌روژ به‌شی‌ویه‌کی کورت لێ‌رده‌ا با‌سی هه‌زهره‌تی ئیدریس ده‌کاوه ده‌فه‌رموی: ﴿واذکر فی الکتاب ادریس﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! له‌قورئان‌دا با‌سی ئیدریس بۆ ئۆمه‌ته‌که‌ت بگێ‌یره‌وه، سێ ره‌وش‌تی ئه‌م زاته بۆ ئاده‌میزاد رون بکه‌ره‌وه.

۱- ﴿انه کان صدیقاً﴾ بی‌گومان ئیدریس زۆر راست‌گۆ بوو له‌گفتارو کردار‌دا هه‌رگیز درۆی نه‌کردوه..

۲- ﴿نبیاً﴾ پی‌غه‌مبه‌ر بووه‌و شه‌ریعه‌تی بۆ ئێ‌ردراوه، فه‌رمانی پێ‌ی کراوه ئه‌و شه‌ریعه‌ته به‌ئۆمه‌ته‌که‌ی رابگه‌یه‌نێ، په‌روه‌ردگار سێ سه‌حیفه‌ی به‌نی‌گا بۆ ناردوه.

۳- ﴿ورفعناه مکاناً علیاً﴾ به‌رزمان کردۆ‌ته‌وه بۆ پله‌و پایه‌و سه‌قامی‌کی به‌رز، رێ‌زدارمان کرد به‌وه: که پله‌و پایه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌مان پێ‌ی به‌خشی. هۆی به‌رزکردنه‌وه‌ی مه‌کانه‌تی ئیدریس به‌هۆی ئه‌وه‌وه به‌و: که زۆر خودا‌په‌رست بووه. به‌روژ به‌روژبووه. به‌شه‌و خودا‌په‌رستی کردوه.

خاوه‌نی نهم جوړه ره‌وشتانه قودوه و رابه‌رن، پټویسته موسولمان چاویان
 لی بکاو به‌ره‌وشتی نه‌وان خوی نارایش بدا، قورنانی پیروژ سهرگورشته‌ی نه‌و
 پیغه‌مبه‌راندی بو گپراپنه‌وه ره‌وشتی شیرینی نه‌وانی بو دیاری کردین، بو
 نه‌وه‌ی به‌راوردی بکه‌ین له‌توان نه‌و کومه‌له به‌رزو پاکو راستاله له‌گه‌ل نه‌و
 هم‌وو چینو تاقمه خراپه‌کارانه‌ی: که دوا‌ی نه‌وان هاتوون، هه‌لسرو که‌وتی نه‌و
 تاقمه خودا‌په‌رسته نمونده‌ییانه به‌هه‌لسرو که‌وتی نه‌و تا‌وانبارانه به‌رامبه‌ر
 بکه‌ینو به‌یه‌کیان بگریزو نه‌مجار بو خومان حوکم به‌دینو چاکو خراپ لیکن
 جیا بکه‌ینه‌وه، په‌په‌وی چاکه‌کاران بکه‌ینو له‌ره‌وشتی خراپه‌کاران به‌دو‌وربینو
 خومان بیار‌یزین. خوداش پش‌تیوان بی!

برې له‌ره‌وشته به‌رزه‌کانی پیغه‌مبه‌ران

(دروودی خودایان له‌سهر بی) (۵۸)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
 وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبَيْنَا إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمُ

ءَايَتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا ﴿٥٨﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار ناوو وه‌صفو په‌سني ده پیغه‌مبه‌ری خوی
 راگه‌یاند، هر پیغه‌مبه‌ره‌و برې له‌ره‌وشتی جوانی تو‌مار کردن، له‌کو‌تایی‌دا
 له‌ژیر چه‌تری ره‌وشتیکی فره مه‌زندا کو‌ی کردنه‌وه، نه‌ویش به‌خشینی پله‌ی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌به پی‌یانو شاره‌زایی کردنیانه بو ریگای هی‌دایه‌تو
 هه‌لب‌ژاردنیانه له‌ناو مه‌خلو‌وقاتی خوی‌دا به‌سهر مه‌خلو‌قات‌دا.

هه ليه ته ناماژه بۆ كراو بهوشه ي (أولئك) هه ره شو (ده) پيغه مبه ره
 نين: كه له م سوره ته دا باس كراون، به لكوو مبه به ست جينسى پيغه مبه رانه.
 ذيكري ته شخاصه و مبه به ست جينسه. ده فهرموى: ﴿أولئك الذين أنعم الله
 عليهم من النبين﴾ ره زاتانه ي له سه ره تاي سوره ته كه وه تا ئيره باس كراون
 هه ره له زه كه ريباوه تا ئيدريس، به لكوو هه موو پيغه مبه ران به گشتى، ته وانه ن:
 كه خودا نيعمه تى پيغه مبه ريتى پى به خشيونو له خو ي نزىك كردونه و هه پله ي
 به رزو شكومه ندى پيدا ون. له ناو به نده كانى دا هه لى بژاردون، هيدا يه تى دا ونو
 شاره زاي كردون بۆ شه وى ببنه نمونه ي مرؤفا يه تى و رابه رى ئاده ميزاد
 له خودا پهرستى و به ندا يه تى كردن دا، بۆ شه وى خه لك چاويان لى بكه نو
 له ره وشت و خودا پهرستى دا شو ئينيان بكه ون، نه م زاتانه هه نديكيان ﴿من ذرية
 آدم﴾ بريتين له و پيغه مبه رانه ي له وه چى ئاده من: وه كوو ئيدريس، ﴿وَمَنْ
 حملنا مع نوح﴾ هه نديكى تريان وه كوو له شه وى ئاده من و ئاده م
 به باوه گه وره يان حسيب ده كرى، له وه چى شه وى ته وانه شن كه له گه ل نو و دا
 له كه شتى به كه دا هه لمان گرتن، شه و ش وه كوو ئيبرا هيم كه له شه وى (سام) ي
 كورى (نوح) ه، هه شته كه ي تري شيان ﴿من ذرية إبراهيم﴾ له شه وى
 ئيبرا هيم و وه كوو ئيسماعيل و ئيسحاق يعقوب ﴿واسرائيل﴾ هه نديكى تر
 له و پيغه مبه رانه له شه وى وه چى ئيسرائيلن؛ واته: له يه عقوب كه و تونه وه:
 وه كوو موسا و هارون و عيسا و زه كه ريبا و يه حيا (دروودى خودا له سه ر
 هه مويان بى) ﴿وَمَنْ هدينا واجتبينا﴾ ته وانه له كومه لى ره و پيغه مبه رانه
 بوون: كه هيدا يه تمان دان بۆ ئايينى ئيسلام؛ ره و ئايينه ي: كه به رنامه و
 ده ستوورى هه موو پيغه مبه ران بووه، هه موو پيغه مبه ره كان بانگه وازيان بۆ
 كرده، له كومه لى ره و زاتانه بوون: كه هه لمان بژاردون بۆ پله و پا يه ي
 پيغه مبه رايه تى و ريزلينا نو شكومه نديمان پيدان.

ئەو زاتانە: ﴿إِذَا تَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ هەر کاتێ نایه ته کانی خودای خاوهن به زه یی و رهحم بخوێندرایه وه به سه ربان دا، به ره و رو به ده دا ده که وتزو به گریان ه وه سوژده یان بۆ خودا ده برد، گهر دنکه چی و به ندایه تی خوێان به نه وه پری شیوه ی زه لیلی نیشان ده دا، هه مدو سوپاسی خودایان نه نجام ده دا، له سه ر نیعمه تو به خششه کانی، ترسی سزاو تو له ی خودای خاوهن ده سه لاتیان له دلا بوو!

واته: ئەو زاتە هه لێ ژیرا وانه ره وشتو نیشانه ی ناشکریان نه مه بوو له خودا ترس بوون، ترسو بیمی خودایان له دلا جیگیر بوو، دلا ده روو هه ستو شعوریان وا پالفته و مشتو مال کرابوو هه ر کاتێ نایه ته کانی خودایان بیستایه، به لگه و ده لیلی هه بوو و تا که ته نهایی خودایان به گوێ دا بدرایه، یاساو شه ریه ته ی خودایان بۆ شی بکرایه وه ده ست به جی ده که وتنه سوژده و ده ستیان ده کرده گریان و له رزین و فرمیسک باران له ترسی خودا.

نایه ته که نه وه ی لێ وهر ده گیرێ که پێوسته نه وه که سه ی قورئان ده خوێنی یان گوێی لێ ده گری بیر له مانای نایه ته کان بکاته وه، هه ول بدا کار له دلا ده روونی بکا و گریان ی بێ، خۆ نه گه ر گریان ی نه هات خۆی بگری نه ی، پێغه مبه ر ﷺ ده فره موێ: ((اتلوا القرآن وایکوا فان لم تبکوا فتبکوا)) قورئان بخوێن و بیری لێ بکه نه وه بۆ نه وه ی ترسو بیمی عه زابی خودا به گریان تان بێنی، نه گه ر گریان ی راستی و سروشتیان نه هات، به ناره زۆ خۆتان بگری نه ن.

(صالح المربی) ده لێ له خه ودا قورئانم بۆ پێغه مبه ر ﷺ خوێند، پاشان پێی فره مووم: ئەو صالح! ئەمە خوێندنی قورئان بوو ئەو کوا گریان؟ ئیبنو عه بباس ده فره موێ: هه ر کاتێ نایه ته ی سو جد ه ی (سبحان) ه تان خوێند خێرا سو جد ه که مه به ن هه تا کو لێ گریان ی خۆتان هه ل نه ستین، خۆ نه گه ر چاوتان فرمیسکی نه هات با دلتان بگری!!

همروه‌ها له‌نایه‌ته‌که شه‌وش وهرده‌گیری: که ههموو پیغه‌مبه‌ران
(قدوة)ی راست‌الزو رابه‌ری راسته‌قینه‌ی مرؤقایه‌تین، نمونه‌ی بیرو باوه‌ی
دروستی و عیباده‌تکردنی زورو باشو نایینی راستو ره‌چه‌له‌کی پاکتو نه‌سه‌بو
خانه‌واده‌ی به‌رزو پاکتو خاوین له‌ره‌وشتو سروشت دان.
نایه‌ته‌کانی (۸۳-۹۰)ی سوره‌تی (الانعام) به‌لگن له‌سهر شه‌وه: که
مده‌ست بدم نایه‌ته‌ی ئیره ههر شه‌وه ده پیغه‌مبه‌ره نین که لهم سوره‌ته‌دا باس
کراون، به‌لکوو مده‌ست تی‌کرای پیغه‌مبه‌رانن به‌گشتی..

صیفاتو ره‌وشتی وه‌چه‌و چینی دوا پیغه‌مبه‌ره‌کان
ره‌وشتی توبه‌کارانو نه‌وانه‌ی شیایو چوونه ناو به‌هه‌شتن

﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ

خَلَفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ

بِالْغَيْبِ إِنَّهُمْ كَانُوا وَعْدُومًا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا

وَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ

عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

دوای نهو هی پمروهر دگار وه صفو په سنی نهو پیغه مبه رانه و
 شوینکه وتوانیانی تو مار کرد، بهو ناساندنی که له خود اترسو راستان،
 په پرهی فرمانی دین ده که نو خویان لهو شتانه ده پارتین: که خودا نهی لی
 کردوه، ناده میزادانی هه لنان بو چاو لی کردنو شوینکه وتنیان، باسی
 صیفاتو رهوشتی نهوانه ده کا که له رۆزگاری دوا نهوان دینه کۆری ژبانده و،
 روو له نایین وهرده گپن، نه رکی ثایینی پاش گوئی ده خه ن، سه رگرمی
 رابواردنو ناره زوبازی ده بن، نه مجار سزاو تو له لی ستاندنیان له رۆزی قیامت
 دا دیاری ده کاو ناهیلی هه روا به سه ریانه وه بجی، مه گهر نهوانه یان نه بی: که
 تو به ده که ن، نهوانه خودا تو به یان لی وهرده گریو به ههشتی جوانو رازاوه یان
 به خه لات پی ده به خشی!

تیمامی رازی ده فرموی: ظاهیری نایه ته که نهو ده گه یه نی که مه به ست
 بهو پاشماوه و ده چو نهوانه و ده چو نهو هی پیغه مبه رکان بن.

موجاهید ده فرموی: نه م نایه ته ده ربارهی گهلو نه ته وه یه ک نازل بووه
 له نوممه تی پیغه مبه رن، له سه ر ریگه وبان سواری یه کتری ده بن وه کو چو ن
 نا ره ل سواری یه کتر ده بن، شهرم له خه لکی ناکه نو له خواش ناترسن.

نه لا هوه کبه ر! نهو پیغه مبه ره هه ست ناسکو دل و ده روون پاکو
 خاوتنه: که هه میسه دل یان به خودا وه په یوه سته و چاویان پر له فرمیسه که،
 هه ر که یادی خودا ده که ن دل یان وه له رزدی و ده که ونه سو جده و دل یان وه کو
 مه نه جله ده کولی و له ترسی خودا حه جمینیان نیه، له پاش خویان وه چو و
 نه وه یه ک جی دیلن دوور له خودا و خودا ناسی، واز له نو یژ کردن ده هی نن، بر وایان
 پی نیه، سه رگرمی رابواردنو هه وا و هه وه ش ده بن! نای له م جودا وازییه و له م
 موفاره قیه؟

ده فرموی: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
 الشَّهْوَاتِ، فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ پاش له دونیا ده چوونی نهوزاتانه، دوای نهو

بەھەرەمەندو بەختەورانەو شوپنكەوتوانیان، وەچەو نەووە چىنو توپۆتەك
 ھاتنە كۆپى ژيانەووە بەروالەت جىگای ئەوانیان گرتەووە، بەلام نوپۆتەكانیان
 زايەكردنو وازيان لى ھىنانو پاشگوپیان خستىن، بەلكوو ھەر برۆيان پى
 نەبوو. وازيان لەخوداپەرستى ھىناو دەستيان كرد بەخراپەو خراپەكارى، رۆچون
 لەگومراپى و ئارەزۆبازى دا، دەستيان دايە زىنا كردنو سەرپىچى فەرمانى خودا
 لەھەموو رويەكەو، سەرگەرمى دونيا خواردنو لەبىرچوونەو ھى رۆژى قىامەت
 بوون، ئەوانە سزاو تۆلەيان لى دەستىندرى و لەو بەولاولە تووشى عەزابو
 مەينەتى دەبن، لەرۆژى قىامەت دا ئاومپىدو خەسارەتمەند دەبن، دوچارى
 تۆلەى سەختو دژوارى گومراپى يەكەيان دەبن لەدۆزەخدا. چونكە لەدونىادا
 تاوانيان ئەنجام داووە ئەرکى سەرشانى خۆيان پاشگوپى خستووە!

ئىمامى شەوكانى دەفەرموى: ھەر كەسپىك نوپۆ لەكاتى خۆى دا نەكا،
 ئەرکپىك لەئەركەكانى سەرشانى بەجى نەھىنى، يان مەرجپىك لەمەرجەكانى
 نوپۆ يان روكنپىك لەروكنەكانى پاشگوپى بخا بىگومان ئەو نوپۆى زايە
 كردو.

بۆيە كۆمەلپىك لەزانايانى سەلەفو خەلەفو برپىك لەشەرەزانو
 موحتەھىدەكان پىيان وایە نوپۆتەكەر كافرە، بەلگەشيان ئەو فەرمودەيەى
 پىغەمبەرە ﷺ كە فەرمويەتى: ((بين الرجل وبين الكفر ترك الصلاة))
 نىوان ئادەمىزادو كوفر برىتيە لەوازەينان لەنوپۆ. يان ئەو فەرمودەيەى: كە
 ئىمام ئەحمەدو تىرمىذىو نەسائىو ئىبنو ماجە لەبۆرەيدەو ھىوايەتيان
 كردو دەفەرموى: ((العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة، فمن تركها فقد
 كفر)) ئەو پەيمانو بەلپەنى لەنىوان تىمەو ئەھلى كوفرايە برىتيە لەنوپۆ،
 كەسپىك نوپۆى نەكرد بىگومان بەكافر حىسبە.

ئەمجار پەرەردگار لەدوچاربوونى ئەو سزا دژوارە ھەندى لەئادەمىزادان
 وەلا دەنىو لەو حوكمە چەرتيان دەكاو دەفەرموى: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ

وعمل صالحاً، فأولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون شيئاً ﴿٥٩﴾ وهى كه سيك
تويه بكا له تاوانى نويژ نه كردنو له شويكه وتنى هه وه سو ئاره زوبازى،
بگه پرتوه بۆ خودا پرستى، وپراى نه وهش باوه پرى به خودا قايمو پتهو بكا،
كردارى چاكو به سوود نه نجام بدا، نه وانه ده چنه ناو به هه شتى رازاوه
قه شه نگووه، خودا له تاوانيان خوش ده بى، چونكه تويه راس ته قينه و راستالانه
تاوانى له وه پيش ده سپرتوه وه كوو له فهرموده يه كى تر دا هاتوه ئيبنو ماجه
له ئيبنو مه سوود وه ريوايه تى كرده ده فهرموى: ((التائب من ذنب كمن
لا ذنب له)) كه سيك تويه راستالانه بكاو له تاوانه كانى په شيمان بويته وه
وه كوو نه وه وايه تاوانى نه بى، تاوانى نه كر دى.

ثم ولانانو نيستيشنا كرده ئيره وه كوو چهرت كردنو نيستيشناى نايه تى
ژماره (۶۸-۷۰) ي سوره تى (الفرقان) وايه: كه ده فهرموى: ﴿والذين
لا يدعون مع الله إلهاً آخر، ولا يقتلون النفس التي حرم الله إلا بالحق ولا
يزنون﴾ پاشان ده فهرموى: ﴿إلا من تاب وآمن وعمل صالحاً، فأولئك يبدل
الله سيئاتهم حسنات، وكان الله غفوراً رحيماً﴾.

نه مجار پهروه ردگار وه صفو په سنى نهو باغانه به هه شت ده كا: كه
تويه كاران ده چنه ناويان، سى وه صف بۆ نهو باغانه تو مار ده كا: كه ده بنه
مايه خو شگوزه رانى نه وانه ده چنه ناويانو تيان دا ده ميننه وه.

۱- ﴿جنات عدن التي وعد الرحمن عباده بالغيب﴾ نهو به هه شته
بريتيه له چهند باغو باغاتيك كه باغاتى (عدن) يان ناوه، به شيكه له قاتو
ته به قه ناو به هه شت، يان شويى نيسته جى بوونو مانه وهى هه تا هه تايين،
پهروه ردگار وادهى نهو به هه شته خو شو رازاوه يه داوه به به نده باشه كانى: كه
به نه ديده يى پروايان به هه بوونى هه وه كارى بۆ ده كهن، چاويان پى نه كه وتوه
ئيمان يان پى هيناوه، به هوى به هيژى بيرو باوه رپانه وه، دنيان له وهى وادهى
خودا هه ردى پاشگه زبوونه وهى تيدا نيه ﴿إنه كان وعده مائياً﴾ بيگومان

خودا واده‌ی به‌دی دئو هه‌رچی به‌لینی پی دابی ده‌بی بیتسه‌جیو به‌لین
پیدراوه‌کان به‌مرازی خویان ده‌گه‌زو هه‌موویان ده‌چنه ناو ئه‌و به‌هه‌شتانه‌وه.
وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَكَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ (المزمل/۱۸).

۲- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا﴾ ئه‌هلی به‌هه‌شت؛ ئه‌و
پیاوچاكانه‌ی خودا ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه، له‌ویدا قسه‌ی پرپوچ نابیس،
كه‌س قسه‌ی ناشیرینو بی سوودیان ئاراسته‌ ناکا، به‌لکوو ئه‌وه‌ی ده‌بیسن
هه‌ر سه‌لامکردن له‌یه‌کترو سه‌لامکردنی فریشته‌یه‌ لیان، د‌ل‌نیاییو
ئارامییان پی ده‌به‌خشری بو ئه‌وه‌ی هینده‌ی تر بکه‌ونه‌ خوشیو له‌ززه‌ته‌وه،
هیچ شتیک نه‌بی زه‌وقیان تیک بداو د‌ل‌یان گه‌رد بگری! وه‌کوو له‌شوینیکی
تردا ده‌فرموی: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا
سَلَامًا﴾ (الواقعة/۲۵-۲۶).

۳- ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ هه‌یه بو ئه‌و به‌هه‌شتییانه
له‌به‌هه‌شتدا رزقو رۆژی خویان به‌یانیو ئیواره، واته: ئه‌وه‌ی حه‌زیان لی بی
له‌خواردنو خواردنه‌وه له‌ئهن‌دازه‌ی کاتی به‌یانیو ئیواره‌دا بزیان دئ به‌بی
ماندوبوون، بیگومان له‌به‌هه‌شتدا شه‌وو رۆژ نیه، به‌لکوو هه‌موو کاتی
له‌نوورو روناکی‌دان، تیپه‌پوونی کاته‌کان به‌هۆی هاتووچۆی روناکیه‌کانو
کشانی چۆمه‌کان ده‌زانن. که‌واته ده‌بی بلین: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: به‌ئهن‌دازه‌ی
کاتی نیوان به‌یانیو ئیواره‌ی ئه‌م جیهانه‌ خواردنو خواردنه‌ویان بو دئ، نیوان
قاوه‌لتیو نان‌خواردنی ئیواره‌یان به‌ئهن‌دازه‌ی نیوان قاوه‌لتیو نان‌خواردنی
ئیواره‌ی ئه‌م دونیایه‌یه!

ئیمام نه‌حمه‌دو بوخاری موسلیم له‌ئهبو هوره‌یره‌وه ریایه‌ت ده‌که‌ن؛
ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: ((أَوَّلُ زَمْرَةٍ تَلْجُ الْجَنَّةَ صُورُهُمْ عَلَى
صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا يَبْصُقُونَ فِيهَا، وَلَا يَتَمَخَطُونَ فِيهَا، وَلَا
يَتَغَوَّطُونَ آثِيَتَهُمْ وَأَمْشَاطَهُمُ الذَّهَبَ وَالْفُضَّةَ، وَمَجَامِرُهُمُ اللَّوْلُوءَةُ،

ورشحهم المسك ولكل واحد منهم زوجتان، يرى مخ ساقها من وراء اللحم من الحسن، لا إختلاف بينهم، ولا تباغض، قلوبهم على قلب رجل واحد، يسبحون الله بكرة وعشيا)).

﴿تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان تقياً﴾ نهو بهه‌شته جوانو رازاوه‌یهی: که بهو شیوه وه‌صف کرا به‌میرات ده‌یده‌ین به‌به‌نده تەقواکاره‌کانمان، نهوانه‌ی ه‌ملو سوپاسی خودا ده‌که‌ن له‌کاتی خو‌شی و ناخو‌شی‌دا، له‌ه‌موو حالیکدا فەرمان‌به‌رداری خودای خو‌یانن، نیمه‌ش به‌ه‌شت ده‌که‌ینه م‌لکی راسته‌قینه‌ی نهوانو وه‌کوو میرات پ‌یان ده‌به‌خشین.

هاتنی س‌روش و هی‌نانی نیگا به‌فەرمانی خودایه

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ

أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

ده‌ریاره‌ی ه‌وی نازل‌بوونی نایه‌تی ژماره (۶۴) نیمام نه‌حه‌دو بوخاری له‌ئینو عه‌ب‌اسه‌وه ریوایه‌ت‌یان کردوه ده‌فەرموئ: پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ به‌جو‌برائیلی فەرموو: ب‌و‌چی زیاتر سه‌ردانمان ناکه‌ی؟ نیت‌ر نایه‌تی ﴿وما تنزل إلا بأمر ربك﴾ هاته‌ خواری!

ئینو نه‌بی حاته‌م له‌عه‌که‌مه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لی: چل ر‌و‌ژ جو‌برائیل نیگای ب‌و پ‌یغه‌م‌به‌ر نه‌ه‌ینا. که پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ لی‌ی پرس‌ی ب‌و‌چی وه‌نده دواکه‌وتی؟ جو‌برائیل هه‌مان ولامی دایه‌وه.

ته‌فسیری ره‌وان

ئیبینو ئیسحاق له‌ئینو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لئ کاتیک قورەیشییه‌کان پرسیاریان له‌پێغه‌مبەر کرد ده‌رباره‌ی ئە‌صحابولکه‌هف، پانزه شه‌و نیگای بۆ نه‌هات، جا پاشان که جویرائیل هات بۆ‌لای پێغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: زۆر دواکه‌وتوی! ئە‌ویش هه‌مان ولامی دایه‌وه.

له‌ئیبینو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌تکراوه ده‌فه‌رموئ: کاتیک پرسیار له‌پێغه‌مبەر کرا ده‌رباره‌ی ئە‌صحابولکه‌هفو ذیلقه‌رنه‌ینو چۆنیه‌تی گیان، پێغه‌مبەر ﷺ نه‌یزانی چی وه‌لام بداته‌وه، چه‌ند رۆژیکیش جویرائیل نه‌هات بۆ‌لای پێغه‌مبەر پێ‌ی لئ دابری، ئیتر پێغه‌مبەر زۆر دڵسه‌نگ بوو، غه‌م په‌ژاره‌ دایگرت. موشریکه‌کان وتیان: خودا که‌ی موحه‌ممه‌د وازی له‌موحه‌ممه‌د هیناوه‌و تپۆی کردوه، جا: که جویرائیل هات بۆ‌لای: پێ‌ی فه‌رموو: ئە‌ی جویرائیل خۆت لئ وون کردم، هه‌تا وام لئ هات گومانی خراب به‌رم، هه‌زم زۆر به‌هاتنت کردو پێ‌م خۆش بوو بێ‌ی. ئە‌ویش فه‌رمووی: من زیاتر به‌تاسوخه‌وه‌م بۆ دیده‌نیت وه‌لئ من به‌نده‌یه‌کی فه‌رمان پێ‌ی کراوم، هه‌ر کاتئ فه‌رمانم پێ‌ی کرا به‌هاتن دێم، که فه‌رمانم پێ‌ی نه‌کرئ نایه‌م. ئیتر په‌روه‌ردگار ئە‌م نایه‌ته‌ی نازل کرد، چ مانعیکیش نیه‌ زوداوه‌کان زۆربو ئە‌سبابی نزولیش زۆر بن!

په‌یوه‌ندی ئە‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هی پێشه‌وه له‌م روه‌ویه‌: په‌روه‌ردگار له‌وه‌پێش چیرۆکی پێغه‌مبه‌رانی وه‌کوو زه‌که‌ریا و ئیبراھیم و موسا و ئیسماعیل و ئیدریس باس کرد بۆ دلدانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رو دامه‌زراندنی دلو ده‌روونی له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی. هه‌روه‌ها باسی ئە‌و نازو نیعه‌ته‌نای کرد: که خودا به‌پێغه‌مبه‌رانو ئە‌وه‌کانیانی به‌خشی بوو چۆنیه‌تی هه‌لسو که‌وتی ناشیرینی ئە‌وه‌کانی دوا ئە‌وانی دیاری کردو پاداشی هه‌ردوولایه‌نی رون کرده‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی ئاماژه‌ بکا که قورەیشییه‌کان و جوله‌که‌ له‌و وه‌چه‌و ئە‌وه‌ پاشینانه‌ن: که نوێژیان زایه‌ کردوه‌و شۆن هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان که‌وتوون،

هروه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م ئاخوتزو کورته چیرۆکه‌ی ئیره‌ی سهردارى پيغه‌مبه‌ران
(ه‌زه‌ره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ) بکاته‌ کۆتایی چیرۆکه‌کانی سوره‌ته‌که‌،
ده‌فه‌رموئ:

﴿وما تنزل إلا بأمر ربك﴾ واته‌: په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌جوبرائیل
کرد: که به‌پيغه‌مبه‌ر رابگه‌یه‌نئ: که ئیمه‌ی فریشته‌ دانا به‌زین به‌مه‌به‌ستی
نیگا هینان بۆ سه‌ر پيغه‌مبه‌ران کات دواى کاتو به‌دیناو به‌ین مه‌گه‌ر
به‌فه‌رمانی خوداو به‌گویره‌ی داخوای حیکمه‌تو زانایی زاتی پاکى و به‌گویره‌ی
به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانى و به‌جۆریک خیری دینی و دنیایی ئه‌وانی تیدابئ،
هه‌رکاتى خودا فه‌رمانمان پئ بکا داده‌به‌زین.

﴿له مابین أیدینا وما خلفنا وما بین ذلك﴾ هه‌ر بۆ خودایه‌ ئه‌نجامدانی
هه‌موو کارو باریک، کارى دویاو قیامه‌تمان رابوردوو ئیستاو داهاتوو مان
له‌هه‌موو کاتو شوئینیکدا به‌ده‌ست خودایه‌و به‌ویستی ئه‌و ئه‌نجام ده‌درئ،
ره‌خنه‌ی لی ناگیرئو که‌س رایه‌ی ناکه‌وئ بلی ئه‌وه‌ت بۆ واکردو بۆ وات
نه‌کرد! ئیمه‌ فریشته‌ به‌نده‌ی فه‌رمانبه‌رداری ئه‌وینو به‌بئ ئیزنو فه‌رمانی ئه‌و
له‌جیگایه‌که‌وه‌ بۆ جیگایه‌کی تر ناچین.

﴿وما كان ربك نسیاً﴾ هه‌رگیز خودای تو ئه‌ی موحه‌مه‌د! توئ له‌یاد
نه‌کردوه‌و لیت بئ ناگا نه‌بووه‌، هه‌رچه‌نده‌ بۆ ماوه‌یه‌کیش نیگا و سروشت لی
دواکه‌وتوه‌، چونکه‌ په‌روه‌ردگار زاناو ناگاداره‌ به‌ملکئو مه‌له‌کووتی بوونه‌وه‌رو
هه‌رگیزاو هه‌رگیز بئ ناگایی و له‌بیرچوونه‌وه‌ی به‌سه‌ردا نایه‌، که‌وابئ له‌تۆ
غافل نه‌بووه‌و له‌بیری نه‌کردوی، به‌لکوو دواکه‌وتنی نیگا بۆ ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر
حیکمه‌تیک بووه‌: که هه‌رخۆی ده‌یزانی!!

ئیبنو موندیرو ئیبنو ئه‌بى حاته‌و ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و طه‌به‌رانی له‌ئه‌بو
ده‌رداوه‌ به‌مه‌رفوعی فه‌رموده‌یه‌کیان رىوایه‌ت کردوه‌ ده‌فه‌رموئ: ((ماأحل
الله في كتابه فهو حلال وما حرمه فهو حرام، وما سكت عنه فهو عافية

بیرو بۆچونی موشریکه‌کان ده‌بارهی هاتنی روژی قیامت
وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَذَا مَا مِثُّ لَسَوَفَ
أُخْرِجَ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْتُهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِثًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ
هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

دوای نه‌وی په‌روه‌ردگار نه‌وی رونکرده‌وه: که‌ئاده‌میزاد به‌عیباد ه‌تو
خودا په‌رستی له‌ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی روژی ه‌شر رزگاری ده‌بی ه‌ه‌رو روژی
قیامت ه‌ه‌ردیو گومانی تیدا نیه، زیندو کردنه‌وه‌ی ئاده‌میزادان ئاسانتره
له‌دروستکردنی ه‌ه‌وه‌لجاری، که‌سیک بتوانی له‌نه‌به‌وه‌ ئاده‌میزاد بپینیتسه
گۆره‌پانی ژبان‌ه‌وه، جاریکی دی زیندو کردنه‌وه‌ی زور ئاسانتره، ه‌هرچه‌نده‌ بۆ
خودا کاری ئاسانو گران نیه ه‌ه‌موو کاریک بۆ خودا ئاسانو بی‌ ئه‌رکه‌و
ماندووونی تیدا نیه.

جا له بهر نه وهی هه ده فی سوره ته که چه سپاندنی ده سه لاتی خودایه له سه ر
ژیانه خشین و مراندن، له سه ر به دیهینانو له نابردن، له سه ر راستی هاتنی رۆژی
دوایی، بۆیه هه ندی بیرو بۆچونی موشریکه کانی باس کرد: که بر وایان به رۆژی
قیامه ت و زیندو بوونه وه نیه، به به لگهی به هیز ره ددی دانه وه و بۆری دان.

هه روه ها هه ندی له نه و ناخۆشی و ته نگو چه له مانه باس ده کا: که رۆژی
قیامه ت تووشی موشریکه کان دی ئه مجار به شوین نه وه دا نه وه روون
ده کاته وه: که هه موو ئاده میزاد به سه ر ئاگر دا راده نویندرینو که س له ناگر
رزگاری نابێ، مه گه ر نه وانه ی ئیمانیان هی ناوه و ته قوای خودا ده که نو کرداری
باش نه انجام ده دن.

کوله بی ده لێ: نایه تی ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ... الْآيَةَ﴾ ده رباره ی ئوبه ی کۆری
خه له ف نازل بووه، نه وه بوو ئیسقه رزیوکی به ده سه ته وه گرتو هه لیگ لۆفت و
وردی کردو به ربای دا نه مجار وتی: موحه ممه د پێی وایه ئیمه دوای مردنو
رزینی جه سه ته مان جاریکی دی زیندو ده کرینه وه.

ئیبنو عه بباس ده فهرموی: ده رحه ق به وه لیدی کۆری موعه ی ره و ها وه لانی
نازل بووه.

ئیه ستاش با بزانی دیمه نی ئیره به چی ده ست پێ ده کا؟ دیمه نه که به و
وته یه ده ست پێ ده کا: که هه ر له کۆنه وه بێ بر وایان ده یلێنو ده یلێنه وه،
وته یه ک: که چه نه ده ها تا قه و گرو به درێژی میژوو گوتویانه و ئیه ستاش
هه لگرانی بیرو با وه ری ماددی کاویژی ده که نه وه. ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ: أَئِذَا
مَامَت لِسُوفٍ أُخْرَجَ حَيًّا﴾ ئاده میزادی دل بێ با وه رو دل ره ق ده لێ نایا کاتی
من مردو لا شه م رزیو بووم به خا کو خۆل، جاریکی تر زیندو ده به وه وه له گۆر
راست ده کریمه وه؟ واته: به لایه وه شتیکی سه ی ره و زۆر به دووری داده نی و پێی
وا نیه شتی وا راست بێ، هه لبه ته وتنی ئه م قسه یه پال هه موو کافرو

موشریکیک دراوه، همرچهنده ههموویان نهم وتیهان نه‌گوتوه وه‌لی چونکه ههموویان پی‌ی رازی بوون بویه پال ههموویان دراوه.

بیگومان نهم وتوه ره‌خنه‌یی کافرو بی پروایان ره‌خنه‌یه‌کی زور نابه‌جی یه، له‌نه‌فامی و بی‌ناگایی خویان دهریاره‌ی پیدابوونی خودی خویان له‌سهره‌تادا سهرچاوه‌ی گرتوه، هوی سهرسورمانیان بیرنه‌کردنه‌وه و تینه‌فکرینه له‌چۆنیه‌تی پیدابوونی ناده‌میزاد له‌سهره‌تادا، ﴿أولا يذكر الإنسان انا خلقناه من قبل ولم يك شيئا﴾ بۆچی ناده‌میزاد بیر ناکاته‌وه له‌چۆنیه‌تی پیدابوونی خوی؟ بۆ بیر له‌وه ناکاته‌وه: که نهمه‌ئهمان له‌نه‌بووه و دروست کردوه، کاتیک نه‌وه همر نه‌بوه، له‌نه‌بوونه‌وه هیناومانته وجود، بۆ بیر له‌وه ناکاته‌وه له‌کوئوه هاتوه، چۆن هاتوه؟ ده‌با بیر بکاته‌وه و پیدابوونی خوی له‌یه‌که‌مجاردا بکاته‌و نیشانه‌و به‌لگه له‌سهر گونجای دووباره‌ بوونه‌وه و دروستکردنه‌وه‌ی. خو ناشکراشه دروستکردنی شت له‌سهره‌تادا قورستره له‌دووباره‌ کردنه‌وه، زیندوکردنه‌وه و دروستکردنه‌وه‌ی ناده‌میزاد له‌جاری دوهم‌دا زور ناسانتره وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿هو الذي يبدأ الخلق، ثم يعيده وهو أهون عليه﴾ (الروم/۲۷).

نه‌مجار په‌روه‌ردگار به‌شوئن نهم نینکاری کردنه‌ی کافره‌کان دا سوئندیکی هه‌ره‌شه‌نامیز به‌زاتی خوی ده‌خوا، نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین سوئندو سامناکترین هه‌ره‌شه‌یه له‌موشریکه‌کانو ده‌فرموی: ﴿فوريك لنحشرهم﴾ سوئند به‌خودای تو نه‌ی موحه‌مه‌د نهم نه‌وه موشریکو بی‌پروایانه‌پاش زیندوکردنه‌وه له‌سارای مه‌حشره‌دا کۆیان ده‌که‌ینه‌وه، به‌ته‌نیا نه‌وان کۆناکه‌ینه‌وه، به‌لکوو ﴿والشياطين﴾ له‌گه‌ل نه‌وه شه‌یاتینیانه‌ی که له‌دونیا‌دا هاوپراو هاو ره‌وشت بوونو گومریان کردن نه‌وانیشیان له‌گه‌ل تیکه‌وه ده‌پێچینو راپێچی سارای مه‌حشریان ده‌که‌ین بۆ لیکۆلینه‌وه لی‌ پرسینه‌وه و تۆله‌ لی‌ ستاندن. نه‌مه‌ش بۆ زنده‌ سزاو نازاردانی ده‌روونی بۆیان، بۆ نه‌وه‌ی

په‌نجه‌ی په‌شیمانی بگه‌زن، بزائن چه‌نده نه‌فامو هه‌لخه‌له‌تاو بوون، بیر بکه‌نه‌وه: که بۆچی شه‌ونده نه‌فام بوون شوینی نه‌م شه‌یتانانه که‌وتن.

نه‌مجار قورشان دیمه‌نیکی سامناک راده‌نوینی و وینه‌یه‌کی زیندوو هه‌ست هه‌ژین ده‌کیشی و ده‌فرموی: ﴿ثُمَّ لَنَحْضُرْهُم حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا﴾ له‌پاش زیندو کردنه‌وو کۆکردنه‌ویان له‌ده‌شتی مه‌حشرده‌ئا نه‌مجار هه‌موو شه‌و کافرو موشریکانه له‌ده‌ووری دۆزه‌خ حازر ده‌که‌ین له‌شیوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیشدا، هه‌موویان به‌سه‌ر شه‌ژنۆدا که‌وتوون، له‌به‌ر شه‌وه که‌س خۆ به‌پیوه ناگری، ناتوانی له‌سه‌ر قاچی بوه‌ستی!

خوینه‌ری هه‌ژا! بۆ خۆت به‌خه‌یال شه‌و دیمه‌نه بینه‌ پێش چاوی خۆت، دیمه‌نی شه‌و هه‌موو موشریکو کافرا‌نه‌ی: که هه‌ر خودا ژماره‌یان ده‌زانن، هه‌موویان له‌ده‌ووری دۆزه‌خ له‌ترسانو له‌سه‌رمان له‌قاج که‌وتوو خۆیان به‌پیوه بۆ ناگیری، به‌سه‌ر شه‌ژنۆدا که‌وتوو ترسو له‌رز دایگر‌تونو ئاره‌قی شه‌رمه‌زاری ده‌پژنوو به‌چاوی خۆیان دیمه‌نی سامناکی دۆزه‌خ ده‌بینن، هه‌لاوو بلیسه‌ی بۆیان دیت، هه‌ست به‌گه‌رمی و ئازاری ده‌که‌ن، چاره‌روان ئیستا ئایستا له‌پیلی رۆ دینو فری‌ی ده‌ده‌نه ناو شه‌و ئاگره‌ بی‌ ئامازو سوتماکه‌ بی‌گومان قه‌له‌م کۆلۆ زمان کۆله‌ له‌ئاست روونکردنه‌وه‌ی شه‌و به‌سه‌ره‌اته‌داهاتوو، خه‌یالیش په‌ی پی‌ ناباو هه‌موو ته‌سه‌ورنکی ئاده‌می له‌ئاستیا کورت دینن، به‌بیر لی‌ کردنه‌وه‌ی دل وه‌له‌رز دین هه‌ست ده‌حه‌به‌سی و پێست گرژ ده‌بی، هه‌رچه‌نده تارمایه‌کی شه‌و دیمه‌نه به‌ناو خه‌یالدا راده‌بری، قه‌تره به‌ده‌ریایه‌کی لی‌ ته‌سه‌وور ده‌کری!

﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتَا﴾ پاشان به‌ته‌ئکید ئیمه له‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌و کۆمه‌ل گرویه‌کی فه‌سادو گومرا، سه‌ره‌قه‌ترینو زۆر یاخی بووه‌کانیان بر ده‌ده‌ین، کێیان زیاتر سه‌ره‌ره‌قو خۆبه‌زلزانو ته‌جاوه‌زکار تر بوون به‌رامبه‌ر خودای به‌ره‌حمو به‌زه‌یی ده‌یان‌ه‌نینه

ریزی پیشه‌وهو له‌ده‌وری دۆزه‌خ مۆلیان ده‌ده‌ین، واته: سه‌رانی کوفرو رابه‌رانی گومپایی له‌کۆمه‌لی موشریکو گومپایان داپ ده‌که‌ینو راکیشی سه‌ر لیواری دۆزه‌خیان ده‌که‌ین بۆ شه‌وی پیشتر فرپیان بده‌ینه ناو دۆزه‌خه‌وه.

واته: له‌سه‌رتاوه هه‌موو تاوانکاران له‌ده‌وری دۆزه‌خ له‌سه‌ر نه‌ژنۆیان مۆل ده‌ده‌ین، شه‌مجار هه‌ر که‌س تاوانبارترو یاخی‌تر بووبی له‌خوداو زیاتر سه‌رپیچی کردبۆ له‌پیشه‌وه شه‌وانه توپ ده‌ده‌ینه‌ناو دۆزه‌خه‌وه.

﴿ثم لنحن أعلم بالذين هم أولى بها صلياً﴾ شه‌مجار تيمه بیگومان زۆر باش ده‌زانینو له‌هه‌موو که‌س شاره‌زاترین به‌وانه‌ی شایانترن به‌دۆزه‌خو چونه ناویو سوتان به‌ناگره بی ئامانه‌که‌ی، ده‌زانین کۆ شیایو شه‌ویه فرپی بده‌ینه ناو دۆزه‌خه‌وهو بۆ هه‌تا هه‌تایه تیدا بمیینه‌وهو سزای دوچه‌ندانهو زیاد بجیژی! وه‌کرو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿اکل ضعف، ولكن لاتعلمون﴾ (الأعراف/۳۸).

شه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌والی شه‌وه‌مان پی ده‌دا: که هه‌موو شاده‌میزاد ده‌چنه ناو دۆزه‌خه‌وهو ده‌فه‌رموی: ﴿وان منکم الا واردها، کان علی ربک حتماً مقضياً﴾ هیچ که‌س نیه له‌شه‌وه‌ی شاده‌میزاد ئیلا له‌روژی قیامه‌تدا ده‌چیته سه‌ر لیواری دۆزه‌خو به‌سه‌ر پردی صیراطدا تیده‌په‌ری، شه‌م لی نزیکه‌بونه‌وهو تپه‌په‌ینه به‌سه‌ر دۆزه‌خدا کاریکی هه‌تمیو پرپار له‌سه‌ردراوه، په‌روه‌ردگار حوکمی پی کرده‌وهو پراوه‌ته‌وه، هه‌ر ده‌بی بیته‌جیو پاشگه‌زبونه‌وه‌ی تیدا نیه.

هه‌ندیک پێیان وایه (وارد) بوونی دۆزه‌خ به‌مانا نزیکه‌بونه‌وه‌یه لی. به‌م جۆره له‌ده‌ورو به‌ری دۆزه‌خ کۆبکرتنه‌وه.

هه‌ندیکی تر ده‌لێن: (وارد) بوونی دۆزه‌خ به‌مانا چوونه ناویه‌تی هه‌رچی شاده‌میزاد هه‌یه به‌چاکو خراپانه‌وه ده‌بی بچنه ناو دۆزه‌خ، جابه‌لام بۆ

موسولمانان ساردو سه‌لامه‌تهو نایانسووتینئ وه‌ک‌وو چۆن به‌فرمانی خودا
ناگر ئیبراهیمی نه‌سوتاندو بۆی ساردو سه‌لامه‌ت بوو.

وه‌لی رای صه‌حیح نه‌وه‌یه که (وارد) بوون لی‌ره‌دا به‌مانا تی‌په‌رپوونه
به‌لای‌دا یان به‌سه‌ری‌دا. به‌به‌لگه‌ی ئهم فرموده‌یه‌ی: که ئیبنو نه‌بی حاته‌م
له‌ئیب‌نو مه‌سعووده‌وه ری‌وایه‌تی کرده ده‌فرموی: ((یرد الناس جمیعاً
الصراط ووروده‌م قیامه‌م حول النار، ثم یصدرون عن الصراط
بأعمالهم، فمنهم من یمر مثل البرق، ومنهم من یمر مثل الريح،
ومنهم من یمر مثل الطیر، ومنهم من یمر كأجود الخیل، ومنهم من
یمر كأجود الأبل، ومنهم من یمر کعدو الرجل حتی آخرهم مرا رجل
نوره علی موضع ابهامی قدمیه، یمر فیتکفأ به الصراط، والصراط
دحض مزلة، علیه حسک کحسک التقاد، حافتاه ملائکة معهم کلالیب
من نار، یختطفون بها الناس)). ئهم فرموده ئیبنو مه‌سعوود
له‌پیغه‌مبه‌ری ژنه‌وتوه.

ئیب‌نو جهریر له‌ئیب‌نو مه‌سعووده‌وه ری‌وایه‌ت ده‌کا ده‌فرموی: ((الصراط
علی جهنم مثل حد السیف فتمر الطبقة الأولى كالبرق، والثانية
كالريح، والثالثة كأجود الخیل، والرابعة كأجود البهائم، ثم یمر
والملائکة یقولون: اللهم سلم سلم)).^(۹)

ماموستا سه‌یید نه‌و مانایه‌ی به‌لاوه په‌سنده: که بگوترئ (وارده‌ها)
له‌نایه‌ته‌که‌دا به‌مانا نزیک‌بوونه‌وه تی‌په‌رپوونه به‌لای دۆزه‌خ‌دا، ده‌فرموی:
موسولمانان ئهم دیمه‌نه سامناکه ده‌بینو له‌دۆزه‌خ نزیک ده‌بنه‌وه به‌لای‌دا
تیده‌په‌رن، ده‌بینن دۆزه‌خ له‌کله‌ودایه‌و لرفه‌ی دئ، ده‌بینن دیکتاتۆرو سه‌ره‌ره‌قو
گومراکانی دنیا یه‌که یه‌که فرئ ده‌درینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه ﴿ثم نجي الذین

(۹) ئهم دوو فرموده‌یه له‌صه‌حیحی مسله‌دا هه‌ن به‌لام به‌هه‌ندئ جیاوازی له‌وشمو رسته‌یان‌دا. صه‌حیحی
موسلم له‌(الإیمان) دا (۱۸۳) باب (۸۱) مانای (دحض مزلة) شونیکه که قاج له‌سه‌ری ناو‌ه‌ستن.

اتقوا! پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو ئاده‌میزاد له‌ده‌وری دۆزه‌خ کۆکرانه‌وه، ئه‌وه‌ی که‌وته ناو دۆزه‌خه‌وه که‌وته ناوی له‌کافرو یاخی بوان، ئه‌مجار ته‌قواکارو خۆپاریزان له‌تاوان به‌گۆیره‌ی کرده‌وه‌کانیان رزگار ده‌که‌مین دالده‌یان ده‌هینو ناهیلین بکه‌ونه ناو دۆزه‌خه‌وه، به‌هۆی تیمانو کرده‌وه‌یانه‌وه به‌سه‌ر پردی صیراطدا تێپه‌ر ده‌بن، ﴿ونذر الظالمین فیها جحیلاً﴾ کافرو سته‌مکارو یاخی بووه‌کان له‌دۆزه‌خدا ده‌هیلینه‌وه به‌شیوه‌ی به‌چۆکاها‌توویی، له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌ی که له‌ده‌وری دۆزه‌خ گرد کرابوونه‌وه ئاوا لییان ده‌گه‌ڕێین با له‌ناو دۆزه‌خدا بسوتین، هاتنه‌ ده‌ره‌ویه‌یان نیه، توانای رزگار بوونیان نیه.

هه‌لبه‌ته ئه‌وانه له‌دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه که خودا برپاری مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی بۆ دابن. به‌لام تاوانبارانی موسوڵمان دوا‌ی تۆله‌ لی ستاندنیان به‌گۆیره‌ی تاوانه‌کانیان له‌ئاگر رزگاریان ده‌بی، هه‌ر که‌سیک جاریک به‌راستی (لا إله إلا الله)ی گوتبی با کرده‌وه‌ی چاکیشی نه‌کردبی پاش تۆله‌ لی وه‌رگرتنه‌وه له‌سه‌ر تاوانه‌کانی له‌دۆزه‌خ رزگار ده‌کری.

بێگومان بینین نزیک‌بوونه‌وه‌ی هه‌موو ئاده‌میزاد له‌دۆزه‌خو تێپه‌ر‌بوون به‌سه‌ری‌دا کاریکی واقیعو شتیکه هه‌ر ده‌بی و نه‌بوونی محاله! ده‌بی هه‌موو ئاده‌میزاد به‌موسوڵمانو نامۆسوڵمانه‌وه دۆزه‌خ بینو لی نزیک بینه‌وه جا خودا په‌رستان لی‌ی رزگار ده‌بنو سته‌مکاران تی‌ی ده‌که‌ون.

ئینبو عه‌بباسو ئینبو مه‌سه‌عودو که‌عه‌بولنه‌جبارو (السّدی)و هه‌سه‌نی به‌صری وشه‌ی (وارد) له‌نایه‌ته‌که‌دا که له‌چاوگه‌ی (ورود) وه‌رگیراوه به‌مانا رۆیشتن به‌سه‌ر پردی صیراطدا ته‌فسیریان کردوه.

هه‌سه‌ن به‌راشکاوی ده‌لی: (ورود) له‌نایه‌ته‌که‌دا به‌مانا چونه ناو نیه. ئه‌وه‌تا له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا ده‌گوتری: (وردت البصره ولم أدخلها) که‌وابوو (واردها) به‌مانا رۆیشتن به‌سه‌ر پردی صیراطدا‌یه، ئه‌مجار ده‌لی: ئه‌وه‌تا خودا بۆخۆی ده‌فه‌رموی: ﴿ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها

مبعدون ﴿الانبياء/۱۰۱﴾. واته: ئەوانەى تۆفيقمان داوڤ بۆ كارى خيّر بپارى ئەوه‌مان داوه چاكەيان لەگەڵ بكەين ئەوانە لەدۆزەخ دوور دەخرنەوه.. دەى كەسيك خودا بۆى بەرعۆدە بوويى لەدۆزەخ دوورى بختەوه چۆن تەبەه‌ورى ئەوه دەكرى بچيته ناو دۆزەخەوه؟!

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار لەنایه‌تى ژماره (۱۰۲) ى هه‌مان سوره‌دا ده‌باره‌ى ئەو خودايپیداوانه ده‌فرموي: ﴿لايسمعون حسيها﴾ ده‌نگى بليسه‌ى ئاگرى دۆزەخ نابيسن، دەى ئەگەر ئەوانە بچنه ناو دۆزەخەوه ده‌نگى بليسه‌ى ئاگره‌كه ده‌بيسن. لەلايه‌كى تره‌وه قورئان لەشوينيكي تردا ده‌فرموي: ﴿وهم من فزع يومئذ آمنون﴾ (الفمل/۸۹).

هه‌نديكي تر لەموفه‌سسرین ده‌فرموون: راناوى (منكم) لەنایه‌ته‌كه‌دا تايبه‌ته به‌كافره‌كانه‌وه. واته: ئەى موحه‌ممەد! به‌كافره‌كان بلي: هه‌ر يه‌كى لەئێوه ده‌بى بچيته ناو دۆزەخەوه.

وه‌لى زوربه‌ى زانايانى ته‌فسير ده‌فرموون: راناوى (منكم) لەنایه‌ته‌كه‌دا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد به‌كافرو موسولمانيه‌وه، وه‌لى ئاگره‌كه بۆ موسولمانان ساردو سه‌لامه‌ت ده‌بى و به‌سه‌لامه‌تى لى رزگار ده‌بن.

خالیدی کوپی میعدان ده‌لى: كه ئەه‌لى به‌هه‌شت چوونه ناو به‌هه‌شته‌وه له‌ناو خوياندا ده‌ليين: ئەرى خودای ئيمه نه‌يفه‌رموو ئيمه ده‌چينه ناو دۆزەخه‌وه؟ ولاميان ده‌درپته‌وه، به‌لى چوونه ناوى وه‌لى ئاگره‌كه بۆتان بوو به‌خۆله‌ميش.

قورطوبى ده‌فرموي: ئەم رايه هه‌موو رايه‌كان كۆ ده‌كاتەوه چونكه كەسيك چوه ناو دۆزەخه‌وه به‌گه‌رماییو بليسه‌ى ئاگره‌كه ئەزيه‌تى نه‌بينى مانای وایه له‌ئاگره‌كه دوور خراوه‌ته‌وه لى رزگار بووه!!

هه لځه له تانی موشریکه کان به خوښگوزهرانی و

له شساعی و ساماندارییان له دونیادا

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَرَّ

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيعًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَن

كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَن هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا

وَأَضَعُفٌ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ الَّذِينَ أَهْتَدُوا هُدًى

وَالْبَاقِيَتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

دوای نهوهی پهروهر دگار به لځه ی له سهر موشریکه قوپه یشییه کان راست
کرده وه، به به لځه نهوانه ی بږدان که ټینکاری زیندو بونه وه یان ده کرد
نه مجار وټپرای هره شه کردن لیسان شوبه وه بیرو بږچونیک کی هه له ی تریان
را ده نوټن ټه ویش نه وه بوو به موسولمانه کانیان ده گوت: نه گهر راست ده که نه
ټیوه له سهر حد قزو ټیمه له سهر به تالین، ده بویه حالو گوزه رانی دونیاتان
له هی ټیمه خوښتر بویه، چونکه ناگونجی خودای هه کیو دانا خوښه ویستانی
خوی بخاته عه زابو زه لیلی یه وه، دوژمنه کانیښی بخاته خوښی و
شکوښه ندییه وه، جا که واقع ټیستا به پیچه وانوه یه مانای وایه ټیمه له سهر
ته فیسری رهوان (۱۳۹)

حه‌قینو ئیوه له‌سه‌ر به‌تالڻ، شه‌وه‌تا ئیمه له‌خۆشگوزه‌رانیو روفاهیه‌تداین له‌شساغو ساماندارینو له‌سه‌ر حه‌قین، ئیوه له‌ته‌نگو چه‌له‌مه‌و ناخۆشی‌دان فه‌قیرو له‌ش به‌بارن که‌وابی ئیوه له‌سه‌ر به‌تالڻ!

ئیتیر په‌روه‌ردگار ره‌ددی دانه‌وه، فه‌رمووی: کافرو به‌تپه‌رسته پیشینه‌کان له‌ئیوه خۆشگوزه‌رانترو ساماندارتریوون که‌چی خودا به‌عه‌زایی ریشه‌که‌ر له‌ناوی بردن، که‌وابی پیدانی نازو نیعمه‌تی دونیا به‌که‌سیک نابیته نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خودا بۆ شه‌و که‌سه، هه‌روه‌کوو ناردنی نه‌خۆشیو هه‌ژاری ته‌نگو چه‌له‌مه‌و بۆ سه‌ر که‌سیکی تر نابنه نیشانه‌ی شه‌وه که‌ خودا شه‌ر که‌سه‌ی ناخۆش ده‌وی.

ده‌گیپنه‌وه ده‌لین: بیژهری شه‌م قسه‌ نابه‌جیه (النضری کوری الحارث)و هه‌واخواهانی بوون، کاتیکی که‌ بینیان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پۆشاکیان شپرو ژیانیان زیرو کوله‌مه‌رگییه، بۆخۆشیان له‌رابواردنو خۆشی‌دا بسوون ئیتیر شه‌و بیرو بۆچوونه‌یان له‌لا که‌لاله‌بوو.

ده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا تَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا:﴾ هه‌ر کاتی ئایاتی قورئان به‌سه‌ر شه‌و موشریکه سه‌ره‌ره‌قانه‌دا بخویندریته‌وه، به‌لگه‌و نیشانه‌ی ئاشکراو روون له‌سه‌ر تاکو ته‌نهاپی خودا به‌گوئیان‌دا بدری، رووی خۆیان وه‌رده‌گیپنو پشت هه‌لده‌که‌ن، به‌فیزه‌وه خۆیان هه‌لده‌تینه‌وه، فه‌خرو شانازی به‌سه‌ر موسوڵمانه‌کان‌دا ده‌که‌ن، له‌شساغیو سامانداریی خۆیان ده‌که‌نه به‌لگه‌ی راستی ئایین و بیرو باوه‌ریان، ده‌که‌نه موسوڵمانه‌کانو پییان ده‌لین: ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾ کام لا له‌ئیمه‌و له‌ئیوه شوینو مه‌نزلی خۆشته‌ره، خانوو به‌ره‌ی په‌رداخو رازاوه تهره؟ کیمان له‌شساغ ترو پۆشته‌و په‌رداخ ترین؟ کیمان یارمه‌تیده‌رو لایه‌نگیرمان زۆره؟ کیمان دیوه‌خانو کۆرو مه‌جلیسی قه‌ره‌بالغ ترو رازاوه تره؟؟ چۆن ئیمه به‌و هه‌موو دونیا به‌یده‌ست بوونه بۆمان له‌سه‌ر به‌تالینو ئیوه به‌و هه‌ژاری

که‌م ده‌رامه‌تیه‌وه له‌سه‌ر حه‌قن؟؟ هه‌رگیز نه‌مه راست نایاته‌وه و ناچیته‌وه
عه‌قله‌وه! چۆن ده‌بی ئه‌و روتو ره‌جالانه‌ی له‌مالی (الأرقم) دا خۆیان
شاردۆته‌وه له‌سه‌ر حه‌ق بنو ئیمه به‌و هه‌موو شکومه‌ندی ده‌سه‌لاتو
سامانداریه‌وه له‌سه‌ر به‌تال بین؟؟ وه‌کوو له‌ئایه‌تیکه‌ی تردا په‌رده‌رگار
ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموی: ﴿وقال الذين كفروا للذين آمنوا: لو كان خيراً
ما سبقونا إليه﴾ (الأحقاف/١١).

به‌ئێ ئه‌و نه‌فامه له‌خۆبایی یوانه به‌رواڵه‌تی حالو وه‌زعی جیهانیان
له‌خۆبایی بوونو پێیان وایه: هه‌ر که‌سی ساماندارو دونیا پێدراو بی له‌سه‌ر
حه‌قه‌و رێبازی راستی گرتوه! هه‌ر که‌سی‌کیش هه‌ژارو نه‌دار بی له‌سه‌ر ئایینی
به‌تالو پووچه!

ئای که‌ پێوه‌ریکی هه‌له‌یان داناوه به‌ته‌رازوێکی لار شته‌کان ده‌کێشن!
قیاسو مه‌نطیقه‌ی خوارو خێچیان داناوه! چهن به‌هه‌له‌چوونو چۆن بیرو
بۆچونیان هێرو نارێکه!

ئیتیر خودای مه‌زن ره‌ددی شو به‌هو بیرو بۆچونه‌که‌یانی دانه‌وه فه‌رموی:
﴿وكم أهلكنا قبلهم من قرن هم أحسن أثاثاً ورئياً﴾ زۆر له‌گه‌لو نه‌ته‌وه
رابوردوه‌کانمان به‌هه‌یلاک بردون له‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌رانیان به‌درۆ خستونه‌وه،
به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفرو بێدینی خۆیان، ئیمه ریشه‌کێشان کردن، وه‌لحال
ئه‌وانه زۆر له‌ئهمان شوخو شه‌نگترو پۆشته‌و په‌رداخ‌ترو پتر خاوه‌ن مالو
سامانو که‌لو په‌لو ئامێریبون، ده‌ی شوخو شه‌نگی و ده‌وله‌مه‌ندیان نه‌بوه
له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م ویستی خودادا، کاتێ ویستی له‌ناویان به‌ری.

به‌کووتی :

دیارده‌ی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌ست رۆیشتویی پۆشته‌و په‌رداخ‌ی و شوخو
شه‌نگی نیشانه‌ی ئه‌وه نیه که‌ لای خودا ئه‌وانه خۆشه‌ویستن، ئه‌وه می‌ژوو

شاهیده پەروەردگار زۆر گەلو نەتەوێ خۆشگوزەرانی لەناو بردن و هەزارو بی
نەوای صالح و راستاڵی رزگار کردن.

بێگومان ئەمە هەرەشەییە لەو دەوڵە مەندە موسوڵمانە گیلانەیی پێیان
وایە گوزرانخۆشییان لە جیهاندا نیشانەیی ئەو هیە خودا لێیان رازییەو حالێ
قیامەتیشیان خۆش دەبێ!

ئەمجار پەروەردگار جەخت لەسەر هەرەشەکانی دەکاتەو دەفەرموێ:
﴿قُلْ: مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا﴾ ئەم موحەمەد! بەو
موشریکە بێ باوەرانیە بلێ: کە لافێ ئەوێ لێ دەدەن ئەوانە لەسەر حەقزو
ئەتۆ و شوێنکەوتوانت لەسەر بەتالێ، پێیان بلێ: لەئێمەو لەئێو هەر
لایە کمان لەسەر رێبازی گومرایی بین، ئەو پەروەردگار سزای دەدا بەو
مۆڵەتی دەدا لەگومرایی دا بمێنیتەو زیاتر گومرایی هەتا کاتی ئەوێ دێ
گیانی بکێشێو تەمەنی تەواو ببێ، ئەمجار بێخاتە ناو دۆزەخەو
بەتوندترین سزا تۆڵەیی خراپەکارییەکانی لێ بستێنێ!

ئەمەش دابو نەریتی خودایە، پشی پشی ستمکارانو یاخی بووان بکا،
لێیان بگەرێ لەگومرایی خۆیاندا بمێننەو، بەلکوو زیاتر نازو نیعمەتی
دونیایان پێ دەدا بۆ ئەوێ زیاتر لەگومرایی دا رۆبچزو شیای عەزابو تۆڵە
لێ ستاندن بن. وەکوو لەشوێنیکێ تردا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا نَعْلَمُ لَهُمَ لَيْزَادًا﴾
اشمأ (آل عمران/ ۱۷۸). یان دەفەرموێ: ﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ﴾ (الأنعام/ ۱۱۰).

بەکورتی پەروەردگار ئەوانە ئیستیدراج دەکاو بەپشی پشی کێشیان دەکا
﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَآبِیْعَدُونَ﴾ اما العذاب واما الساعة ﴿هَتَا﴾ بەچاوی خۆیان
ئەوێ وادەیان پێدراو هەرەشیان پێ لێ کراو دەییبن: جا ئەو عەزابە
عەزایی دنیایە بەگرتو شەر لەگەڵ کردن و ترساندن و کوشتن و برین و
تالانکردن: وەکوو لەجەنگی بەدردا روی دا، یان هاتنی رۆژی قیامەت و

زیندوبورونه‌وه‌یانه به‌ناگه‌هانی و له‌نکاو دووچار بوونیان به‌و هه‌موو عه‌زابو
ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌ی تی‌ی ده‌که‌ون، ئیتر نه‌و کاته بۆیان ده‌رده‌که‌وئ کئ
شوئنی ناخۆشو خه‌ساره‌تمه‌نده، کئ بئ پشتیوانو بئ ده‌سه‌لاتو مایه‌پوچه؟
ده‌زانن کئ به‌خته‌وه‌رو خودا پێداوه، به‌پێچه‌وانه‌ی بیرو بۆچوونی دونیایان: که
به‌دیوه‌خانو له‌شساغی و سامانداري خۆیان هه‌ل‌خه‌تابوونو پێیان وا بوو
له‌قیامه‌تیشدا هه‌مان تاسو حه‌مامه!

نه‌و کاته حه‌قیقه‌تیان بۆ ده‌رده‌که‌وئ بۆیان ناشکرا ده‌بی: که نه‌وان بئ
هیزو بئ ده‌سه‌لانن، خواردنیان کیم زوخواو قه‌ترانو ئای کولاتووه،
پۆشاکیان لیباسی ناگرینه، ده‌مو چاو هه‌لقه‌چاوو هه‌ل‌په‌روژه، نه‌و کاته بۆیان
ده‌رده‌که‌وئ: که له‌گومرایی دا بوونو په‌شیمانن، به‌لام په‌شیمان بوونه‌وه چ
سوودیان پئ نابه‌خشی.. شاعیری عه‌ره‌ب ده‌لئ:

ندم البغاة ولات ساعة مندم والبغي مرتع مبتغية وخيم!

نایه‌ته‌که ناماژه به‌وه ده‌کا: که مۆله‌تدانی تاوانباران، خۆشی و رابواردنی
جه‌بباران، ده‌وله‌مه‌ندی سته‌مکاران، نیشانه‌ی فه‌زلو هونه‌رو که‌مالی نه‌وان
نیه، به‌ل‌کوو مه‌به‌ستی شه‌ری پێیانو نیستیدرا جکردنیانه بۆ به‌ته‌له‌وه بوونو
چوونه ناو دۆزه‌خ.

له‌هه‌مان کاتدا ناماژه به‌وه‌ش ده‌کا: که هه‌ر ناخۆشی و نا‌ره‌حه‌تیه‌کی
تووشی موسوڵمانان دئ، هه‌ر که‌مو کورپه‌کی خودا به‌سه‌ر خۆشه‌ویستانی
خۆی دا ده‌هینئ بۆ سودو قازانجی نه‌وانو بۆ زنده پالفته‌کردنو قالبونو
له‌بۆته‌دانیه‌ن، بۆ نه‌وه‌یه شتی باشتریان بداتئ. ده‌فه‌رموئ: ﴿ويزيد الله الذين
اهتدوا هدى﴾ نه‌وانه شوئین په‌یامی پێغه‌مبه‌ر ده‌که‌ونو رینگای هیدایه‌ت
ده‌گرته به‌ر، خودا زیاتر هیدایه‌تیان ده‌دا بۆ ئیمان‌هێنانو ئیمان پته‌و بوون، پتر
شاره‌زایان ده‌کا بۆ خێرو چاکه، چونکه چاکه چاکه‌ی له‌دوايه. ﴿والباقيات
الصالحات خير عند ربك ثواباً وخير مرداً﴾ نه‌و بیروباوه‌ره راستو په‌سنده‌ی

ئەو چاكانە ھەيانە، ئەو كرادارو ھەلۆيسته باشانەيان كە لەدونيادا ھەيانەو پابەندن پێوەي بۆيان پاشەكەوتو پەزمەندە دەبێو دەچیتە سەر رەصیدی كردهوەكانيان، ئەو خوداپەرستیو كردهوە باشانەي ئەنجامی دەدەن، ئەو لە خودای تۆ زۆر باشترو بەسودترە لەبارەي پاداشو بەرھەمەو بە پاشەرۆژ لەو نازو نيعمەتە كاتيانەي دراوہ بە كافرەكانو كەشخەي پێو دەكەنو خۆي پێو بادەدەن بەسەر موسولماناندا.

ئەو طاعەت و خوداپەرستى يەي موسولمانان سەردە كېشى بۆ خۆشەختى و كامەپرانى ھەتە ھەتايى، پاداش و ئاكامى زۆر باشتەر لەمالو سامانو ديوە خانى كافرەكان، زۆر بەسوود ترە بۆ خاوەنەكانيان! پاشەرۆزى ئەوانە چاكە چونكە دەچنە ناو بەھەشتى رازاوە، ئەو نازو نىعمەتە نەبراوانەيان بەنسىب دەبى، بەراستى لىرەداقورئان موقابەلەو بەرامبەرىيەكى ئاشكراو نومايانى لەخۆگرتووە لەئىوان كافرو موسولماندا، ئەو ھەتە پەرورەدگار پاداشى خوداپەرستان بەو دەداتەو: كە بىرو باوەرپان پتەو دەكاو ئىمانيان زىاد دەكا، لەھەمان كاتدا پاداشى كافرەكان بەو دەداتەو كە زىاتر پشى پشيان دەكا بۆ زىدە گومراپونو رۆچوون لەگومراپىدا. وەكوو لەشوينىكى تردا دەفەرموى: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً، مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ايْكُمْ زَادَتْ هَذِهِ اِيْمَانًا، فَأَمَّا الَّذِيْنَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا، وَهَمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ. وَامَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ، وَمَاتُوا وَهَمْ كَافِرُوْنَ﴾ (التوبة/۱۲۴-۱۲۵).

قسه نابه جیه‌کانی موشریکه‌کان دهرباره‌ی

زیندوبوونه‌وهو حه‌شر

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَوَلَدًا
 ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار چهند به‌لگه‌یه‌کی هینایه‌وه له‌سه‌ر راستی هاتنی
 روژی قیامه‌ت، نه‌مجار گومانو بیرو بو‌چوونی نه‌وانه‌ی باس کرد: که
 نینکاری زیندو بوونه‌وه ده‌که‌ن. پاشان دیته‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی هه‌ندی قسه‌ی
 نابه‌جیان که به‌لاقرتیوه ئاراسته‌ی موسولمانانی ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی
 گالته‌پیکردنو تانه‌و ته‌شه‌ردان له‌ئایینو هاتنی روژی قیامه‌تو حه‌شر.

ئیمامانی فهرمووده نه‌حه‌مه‌دو بوخاریو موسلیمو تیرمیزیو طه‌به‌رانیو
 ئیبنو حه‌ببانو هی تریش له‌خه‌بابی کورپی ته‌په‌ته‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لێ:
 من کابرایه‌کی ئاسنگه‌ربوم، قه‌رزم له‌سه‌ر (العاص) ی کورپی وانیل بوو،
 چوومه لای بو نه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌می لێ وه‌ریگره‌مه‌وه. وتی: سویندم وابی‌و وابی‌
 هه‌تا له‌ئایینی موحه‌مه‌د ژێوان نه‌بیه‌وه ناتده‌مه‌وه، ده‌لێ: منیش پیم گوت:
 وه‌للا هه‌رگیز من له‌و ئایینه‌ی موحه‌مه‌د هیناویه‌تی ژێوان نابمه‌وه، هه‌تا
 ده‌مریو پاشان زیندو ده‌بیه‌وه له‌وێ مافی خۆمت لێ ده‌ستینم، (العاص)
 وتی: باشه: که مردمو دوایی زیندو کرامه‌وه وه‌ره بو لام نه‌و کاته مالو

مندالو سامانم زور ده‌بی نه‌وسا حقی خۆت ده‌ده‌می، ئیتر په‌روەردگار ئەم نایه‌تی نازل کردو فەرمووی:

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا، وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالاً وَّوَلَدًا﴾ نایا هه‌والت نه‌ده‌می به‌سەر گورشته‌ی ئەو کافرە‌ی که سنورشکینی ده‌کاو ریگه‌ به‌خۆی ده‌دا به‌بره‌ره‌کانی خودا بکا، جورته‌ت به‌رامبه‌ر خودا بنوینی وه‌نده‌ بی شەرمو حەیا بی بلی من له‌قیامه‌تدا مالو مندالو سامانم پی ده‌دری!!

ئیتەر په‌روەردگار بیرو بۆچوونی ئەم جۆره‌ که‌سانه‌ پوچه‌ن ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ قسه‌یه‌کی بی به‌لگه‌و بیرو بۆچونیککی پۆچو بی بناغه‌یه‌، پشتی نه‌به‌ستوو به‌به‌لگه‌یه‌کی غه‌یبی واده‌و به‌لینیککی خودای. به‌سەر سامی و ته‌عه‌جوبه‌وه‌ وێرای ده‌پرینی بێزاری له‌و وته‌ نابه‌جیه‌یان ده‌فەرموی: ﴿أَطْلَعِ الْغَيْبِ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ نایا ئاگاداری به‌سەر غه‌یبه‌دا هه‌یه‌؟ یان له‌خوداوه‌ واده‌و به‌لینیککی له‌و باره‌وه‌ وه‌رگرتوو؟ واته‌: ئەوه‌ی ئەو کافرە سەرره‌قه‌ ده‌یلی: به‌یه‌کی له‌و دوو ریگایه‌ نه‌بی نازانری، ده‌ی خۆ ئەو هه‌ج کامی له‌م دوو ریگایه‌ بۆ ده‌سته‌به‌ر نه‌بووه‌.. که‌ ده‌فەرموی: ﴿أَطْلَعِ الْغَيْبِ﴾ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ که‌ ئاگادار بوون به‌سەر زانیاری غه‌یبی‌دا کاریککی زه‌حمه‌تو گرانه‌، بۆ هه‌موو که‌س نابێ، چونکه‌ خودا که‌س به‌سەر غه‌یبه‌دا ئاگادار نا‌کا مه‌گه‌ر که‌سانیک که‌ لیان رازییه‌ له‌په‌یغه‌مبه‌ران.

ئه‌مجار په‌روەردگار هه‌ره‌شه‌ی تووندیان لی ده‌کاو ده‌فەرموی: ﴿كَلَّا﴾ ئەوه‌ی ئەو به‌ته‌مایه‌تی وا نیه‌و نایه‌ته‌دی، به‌هه‌له‌چووہ ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ ئەوه‌ی ده‌یلی: بۆی ده‌نوسینو بۆی په‌زمه‌نده‌ ده‌که‌ینو له‌قیامه‌تدا سزای ده‌ده‌ینه‌وه‌، ناھیلین به‌سهریه‌وه‌ بجی، ﴿وَعَذَابُ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مِثْلًا﴾ سزاو عه‌زابی بۆ زیاد ده‌که‌یتن له‌سەر ئەو قسه‌ ناشیرینو نابه‌جیه‌یه‌ی کافر بوونی به‌خودا و برۆا نه‌کردنی به‌په‌یغه‌مبه‌ری خودا و گالته‌کردنی به‌نایینی خودا، له‌باتی ئەوه‌ی له‌قیامه‌تدا مالو سامانو مندالی بده‌ینی عه‌زابی بۆ زیاد

ده‌که‌مین، ﴿وَنُرِثُهُ مَا يَقُولُ: وَيَأْتِنَا فِرْدَا﴾ له‌دونیا ده‌یمرئینو نه‌و مالو سامانه‌ی هه‌یه‌تی به‌میرات ده‌دری به‌یه‌کیکی ترو هه‌مووی لی ده‌ستینین، روژی قیامت دی بۆ لای ئیمه به‌روتو قوتی نه‌مالی له‌گه‌له نه مندالی پییه، هه‌رچی له‌دونیا دا هه‌ی بووه هه‌موویان لی ستاندۆته‌وه، ده‌ی چۆن به‌ته‌ما نه‌ویه له‌قیامت دا مال و سامانی به‌نه‌ی؟ وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ (الأنعام/۹۴).

ده‌تدانه‌وه‌ی بته‌هرسته‌کان له‌لایه‌ن بته‌کانیان‌ه‌وه

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً
لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
تُوزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذًّا ﴿٨٤﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

په‌روه‌ردگار له‌وه‌پیش باسی هه‌شرو نه‌شرو زیندو بوونه‌وه‌ی کرد، شه‌مجار ده‌دی بته‌هرسته‌کان ده‌داته‌وه، بیربوچونی نه‌وانه پوچ ده‌کاته‌وه: که بته‌کانیان کردونه خودای خویان به‌هومیدی نه‌وه روژی قیامت بۆیان ببه‌ پشتو په‌ناو ته‌فسیری ده‌وان

شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌نو له‌ته‌نگو چه‌له‌مه‌و به‌هیلاک‌چوون رزگاریان بکه‌ن! ئەو
روون ده‌کاته‌وه: که ئەو په‌رستراوانه‌ روژی قیامت ده‌بنه‌ دوژمنیان نه‌ک
پشتیوان بۆیان، ئەو‌ه‌ش روون ده‌کاته‌وه: که هۆی گومرا‌بوونه‌که‌یان وه‌سه‌سه‌و
ختوکه‌ی شه‌یاتینی‌یه‌کانه‌، فه‌رمایشی به‌په‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد: که په‌له‌ له‌هاتنی
عه‌زایی ئەو موشریکانه‌ نه‌کا، ته‌مه‌نو مانه‌وه‌یان له‌دونیا‌دا ماوه‌یه‌که‌و به‌سه‌ر
ده‌چی.

ئه‌مجار به‌رامبه‌ری پیک گرتنیک له‌نیوان دیمه‌نی چوونی موسولمانان
بۆ به‌هه‌شتو راپه‌چکردنی کافره‌کان بۆ دۆزه‌خ‌دا نه‌نجام ده‌دا.
ده‌فه‌رموی: ﴿واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزاً﴾ سه‌یره! ئەو
کافرو موشریکانه‌ی نایاتی خودا رته‌ده‌که‌نه‌وه، جگه‌ له‌خودا چه‌ند شتیکیان
کردوه به‌په‌رستشی خۆیانو به‌ندایه‌تیان بۆ ده‌که‌ن، به‌ته‌مای ئەوه‌ن له‌لای
خودا پشتگیریان لێ بکه‌نو نه‌هێلن خودا عه‌زاییان بدا، به‌هومیدی ئەوه‌ن
بۆیان ببنه‌ شه‌فاعه‌تکارو له‌خودایان نزیک بکه‌نه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ موشریکه‌کان
هه‌یان بوو فریشته‌ی ده‌په‌رست، هه‌یان‌بوو جندۆکه‌ی ده‌په‌رست، هه‌یان‌بوو به‌ردو
داری ده‌تاشیو ده‌په‌رست، به‌خه‌یالی خۆیان ئەم په‌رستراوانه‌ ده‌بنه‌
شه‌فاعه‌تکارو کۆمه‌گیکار بۆیان. جا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿کـ
سـیـکـفـروـن بـعـبـادقـم، ویکون علیهم ضدا﴾ کار به‌و شیوه‌ نیه: که ئەوان تی‌ی
گه‌یشتونو به‌ته‌مان، نه‌خه‌یر به‌هه‌له‌چونو ئاواتو هومیدیان نایه‌ته‌ جی،
به‌لکوو په‌رستراوه‌کانیان ته‌نانه‌ت ئەوانه‌شیان که بێ گیانن خودا وه‌زمانیان
دینیو به‌درۆیان ده‌خه‌نه‌وه، ئینکاری عیباده‌تو په‌رستشی ئەوان ده‌که‌ن،
خۆیانیان لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه، یه‌خه‌ی خۆیانیان لێ داده‌پرن، له‌جیاتیی ئەوه
شه‌فاعه‌تیان بۆ بکه‌ن ده‌بنه‌ دژو دوژمن بۆیان، به‌په‌چه‌وانه‌ی ئەوه‌ی لییان
چاوه‌پوان ده‌که‌ن، به‌درۆیان ده‌خه‌نه‌وه‌و ده‌لێن: درۆ ده‌که‌ن ئیوه‌ عیباده‌تی
نیمه‌تان نه‌کردوه‌، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿واذا رای الذین

اشركوا شركاءهم قالوا: ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعو من دونك فآلقوا إليهم القول انكم لكاذبون ﴿النحل/٨٦﴾. يان ده لئين: ﴿ما كانوا ايانا يعبدون﴾ ﴿القصص/٦٣﴾. يان ده فرموي: ﴿اذ تبرا الذين اتبعوا من الذين اتبعوا وراوا العذاب، وتقطعت بهم الاسباب﴾ ﴿البقرة/١٦٦﴾.

ئەو ھالدا ۋەزەئىيەنە لەگەڵ بىتو پەرستراۋە كانىيان لەرۆژى قىيامەتدا بەو
چۆرە رەد دەدرىنەو ھە بەدرۆ دەخرىنەو ھە، ئەى دەبىي ھالى ئەو كافرانە لەگەڵ
شەياتىنىيەكان لەدونيادا چۆن بى؟ دەفەرموى: ﴿ألم تر أننا أرسلنا الشياطين
على الكافرين تؤزهم أزاً﴾ ئەتۆ نەترانىو ھە ئەى موحەممەد! كە ئىمە
شەياتىنىيمان بەسەر كافرەكاندا زال كەردون، جىگىرمان كەردون بۆ گومرا
كەردىيان، دەنە دەنەيان دەدەن، ھەلىيان دەئىن بۆ ئەنجامدانى تاۋازو رۆچوون
لەگومرايىدا. ھەلىيان دەخلىنن بۆ ئەو ھەي بەكەونە ناو زلکاۋى تاۋانەو ھە، رىگاي
كوفرو بىدىنىيان بۆ جوان دەكەن، ئىزن دراۋن بۆ گومرا كەردنى ئادەمىزاد، لەو
كاتەو ھەيتان داۋاي لەخودا كەرد: كە رىگەي بەدا ئادەمىزاد گومرا بەكا، ئەم
ئىزنەيان ھەرگرتو ھە، ۋەكو لەشۋىنىكى تردا دەفەرموى: ﴿واستغزز من
استطعت منهم بصوتك، وأجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الأموال
والأولاد﴾ (الإسراء/ ٦٤).

كهوابو ئەي پيڤغه مېهر! ئەتۆ دلتەنگ مەبە، ھۆي ئيمان نەھيئانە كەيان
 ئەو ھەيە: شەياتيني دەنووكيان لەسەريانەو بەرەو گومپايي رايان دەدەنو ناھيئلن
 روو لەرئيبازي ھيدايتەتو بەختەو ھەري بگەن، ھۆي كەمتەرخەمي تۆ نە
 لەبانگەوازى ھەول و تىكۆشانتدا. ئەتۆ ئەرکى خۆت ئەنجام داو ھەو پەيامى
 خۆت گەياندو، ئيمان نەھيئانە كەيان بەھەند مەگرەو پىي دلتەنگ مەبە
 ﴿فلا تعجل عليهم﴾ ئەي موحەممەد! پەلەي ئەو ھەيان لى مەكە زوو لەناو
 بچن، داواي ھاتنى عەزابى ريشە كيشكەرو كۆكۆريان لى مەكە، داخوازي
 ئەو مەبە بەھۆي سوور بوونيان لەسەر كوفرو بېدينى ھەموانيان لەناو بەرين،

چونکه ماوه‌ی ژبیانیان کورتمو کاتی له‌ناو بردنیان نزیکه، ﴿انما نعدّ لهم عدّاً﴾
 چند رۆژو کاتیکیان له‌دونیا دا ماوه، رۆژو سه‌عاتیان لی ده‌ژمی‌ین، هه‌تا
 سه‌روکارو کرده‌یه‌یانتان کۆنترۆڵ کرده، لییان ده‌گه‌ڕی‌ین بۆ کاتو ساتیکی
 دیاریکراو که کۆتایی ته‌مه‌نیانه، ئهو کاته‌ه‌ حسابو لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ
 ده‌که‌ین سزای شیایو خۆیان وهرده‌گرن، ئه‌وان به‌ره‌و عه‌زابه‌که‌ ده‌چن و
 عه‌زابه‌که‌ش به‌ره‌و رویان دی ماوه‌ی نیوان ئه‌وانو عه‌زابی سه‌خت چند رۆژو
 ساتیکه‌و به‌م زوانه‌یه‌خه‌یان ده‌گه‌ڕی، هه‌موو شتیکی چاره‌روانکراو له‌مه‌دوا
 هاتوو نزیکه، ها‌کا په‌یدا‌بوو، ها‌کا یه‌خه‌ی گرتن ﴿ولا تحسبن الله غافلاً عما
 يعمل الظالمون﴾ (ابراهیم/۴۲). یان ده‌فه‌رموی: ﴿فمهل الكافرين أمهلهم
 رويداً﴾ (الطارق/۱۷). یان ده‌فه‌رموی: ﴿نمتعهم قليلاً ثم نضطرهم إلى عذاب
 غليظ﴾ (لقمان/۲۴).

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار دیمه‌نیکی رۆژی قیامه‌ت راده‌نوینی، وینه‌ی
 سه‌ره‌نجامی حسابو لی‌کۆلینه‌وه‌ ده‌کیشی و ده‌فه‌رموی: ﴿يوم نحشر المتقين
 إلى الرحمن وفداً﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! باسی ئهو رۆژه‌ بۆ گه‌له‌که‌ت بکه: که ئیمه
 کۆمه‌لی خوداناسان کۆ ده‌که‌ینه‌وه‌ بۆ لای خۆمان؛ بۆ لای خودای خاوه‌ن
 ره‌حمو به‌زه‌یی به‌شیوه‌ی ریزو حورمه‌ت، ده‌یان به‌ین بۆ ناو به‌هه‌شت
 به‌سواری و ریزه‌وه، ئیمامی عه‌لی ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی:
 سویندم به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ خودا په‌رستان به‌پیا‌ده‌ نارۆن بۆ
 به‌هه‌شت، به‌لک‌وو ولاغی سواریان بۆ ده‌هینن: که هه‌یج که‌س نه‌ی بینسون،
 به‌زینی ئالتونو جلّه‌وی زوبه‌رجه‌ده‌وه‌ ئاماده‌کراون، به‌سواری ئهو ولاغانه
 ده‌چن بۆ به‌هه‌شت. ئه‌مجار ئه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه.

﴿ونسوق الجرمين إلى جهنم ورداً﴾ تاوانباران به‌پیا‌ده‌یی راپه‌یج ده‌که‌ین
 بۆ لای دۆزه‌خ، ماندوو شه‌که‌تن تینوو برسین. به‌و حاله‌ ده‌یان. هه‌ینه‌ به‌رو

راپێچیان ده‌که‌مین وه‌کوو چۆن گه‌له‌ حوشترو گاران: که‌ راپێچی دوێلی ئاو ده‌کرتن!

که‌س له‌هه‌نانیان نایهو ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ هه‌یج که‌سیک لای خودا مافی ئه‌وه‌ی نیه‌ شه‌فاعه‌ت بۆیه‌ کێکی تر بکا، مه‌گه‌ر که‌سیک له‌خوداوه‌ واده‌و به‌لێنیکی وه‌رگرتبێ، که‌ شایه‌تیدانه‌ به‌تاکو ته‌نهایی خوداو راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تیو هاتنی رۆژی قیامه‌ت.

شایه‌ته‌ی (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئه‌م شایه‌تییه‌ی دابیو مافی خۆیشی دابی به‌شایه‌تییه‌که‌ی، ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ئه‌نجام دابی، عه‌قیده‌ی راست بوو، له‌کردارو گوشتاردا راستان بوو، له‌ژیانی دونیایدا هادی و موصلیح بوو، ئه‌وه‌ له‌قیامه‌تدا شه‌فاعه‌ت بۆ کراو ده‌بی، وه‌لێ شه‌فاعه‌ته‌کردنی بتو سه‌نه‌م بۆ په‌رسته‌شکارانیان ئه‌وه‌ خه‌یاڵ پلاوه‌و هه‌یچی به‌سه‌ر هه‌یچه‌وه‌ نیه‌، چونکه‌ زیانو قاوانجیان بۆ خودی خۆیان نیه‌ چ جایی بۆ غه‌یر!

ئێبنو ئه‌بی حاته‌م له‌ (الأسود)ی کوری زه‌یده‌وه‌ رێوایه‌ت ده‌کا: ده‌لێ: عه‌بدوڵلای کوری مه‌سه‌عوود ئه‌م نایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌ ﴿إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ ئه‌مجار فه‌رمووی: خه‌لکینه‌! له‌لای خودا واده‌و به‌لێن وه‌رگیرن، چونکه‌ خودا رۆژی قیامه‌ت ده‌فه‌رمووی: هه‌ر که‌سێ لای خودا واده‌و به‌لێنی هه‌یه‌ با هه‌آسێ، هاوه‌لان وتیان: ئه‌ی ئه‌ی ئه‌بو عه‌بدووره‌حمان فێرمان بکه‌ چۆن واده‌و به‌لێن له‌خودا وه‌رگیرن: فه‌رمووی: بلێن: (اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، إِنِّي أَعْتَدُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لَا تَكْلَنِي إِلَى عَمَلٍ يَقْرِبُنِي مِنَ الشَّرِّ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ الْخَيْرِ، وَإِنِّي لَا أَشُقُّ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ، فَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا تُوَدِّعُهُ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ). په‌روه‌ر دگارا! ئه‌ی به‌ده‌یه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کانو زه‌وی، ئه‌ی زاناو ناگادار به‌سه‌ر هه‌موو نه‌یینیو ئاشکرایه‌ک، ئه‌من تکه‌ت لێ ده‌که‌م که‌ نه‌مخه‌یه‌ سه‌ر کارێک

له‌شه‌ر نزیکم بخته‌وه، له‌خێر دوورم بخته‌وه، بێگومان من بتمانە
بەرەحمەتی تۆ دەکەم بەس! خودایە عەه‌دو پەیمانی‌کم لێ وەرگیره‌ روژی
قیامەت سوودی لێ وەرگیرم، بێگومان واده‌ی تۆ پاشگەزی‌بونه‌وه‌ی تیدا نیه‌.
مه‌به‌ست به‌ (عه‌د) لێره‌دا شایه‌تیدانی ئاده‌میزاد به‌تاکتو ته‌نهایی خوداو
هه‌لسو که‌وت کردن به‌گوێره‌ی ئه‌و شه‌هادته‌، چونکه‌ رێوایه‌ت زۆر هه‌ن
له‌سه‌ر ئه‌وه‌: که‌ ئه‌ه‌لی فه‌ضلو عیلمو پیاوچاکان روژی قیامەت شه‌فاعه‌ت
ده‌که‌ن بۆ تاوانبارانو شه‌فاعه‌ته‌که‌شیان لێ قبول ده‌کری.

ئێبنو مەسعود ده‌فه‌رموی: له‌پێغه‌مبه‌رم ژنه‌وت به‌هاوه‌لانی ده‌فه‌رموو:
(ايعِزْ أَحَدَكُمْ أَنْ يَتَّخِذَ كُلَّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا؟ قِيلَ:
يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: يَقُولُ: كُلُّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِأَنِّي
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ،
فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي، فَإِنَّكَ، إِنْ تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي تَبَاعِدْنِي مِنَ الْخَيْرِ
وَتَقْرِبْنِي مِنَ الشَّرِّ، وَإِنِّي لَا أَثِقُ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ، فَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا
تَوْفَنِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ، فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
طَابَعًا وَوَضَعَهَا تَحْتَ الْعَرْشِ، فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٌ: أَيُّنَ الَّذِينَ
لَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ؟ فَيَقُولُ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ)).

ده‌تدانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی منداڵ وه‌پاڵ خودا ده‌ده‌ن (۸۸-۹۵)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۖ لَقَدْ

جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۖ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۖ

جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ
وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

لهو پېش پېرو د گار رهدی بټپه رسته کانی دایه وه، نه مجار لیرهدا رهدی
نه وانه ددهاته وه که ده‌لین: خدا مندالی هیه، رهدی موشریکه کانی عه‌رب
دهاته وه: که ده‌لین: فریشته‌کان کچی خودان، رهدی موشریکه کانی جوله که
دهاته وه: که ده‌لین: عوزه‌یر کوری خودایه، رهدی موشریکه کانی مه‌سیحی
دهاته وه: که ده‌لین: عیسا کوری خودایه. ده‌فرموی: ﴿وقالوا: اتخذ الرحمن
ولدا، لقد جئتم شيئا ادا﴾ کافره‌کانی قورپه‌یشرو جوله که و نه صارا ده‌لین:
خودا مندالی بو خوی داناوه، مندالی هیه؛ موشریکه کانی قورپه‌یش ده‌لین:
فریشته کچی خودان، جوله که کان ده‌لین: عوزه‌یر کوری خودایه،
مه‌سیحیه‌کان ده‌لین: عیسا کوری خودایه! به‌راستی نه کافره نه فامانه به‌م
قسو بیرو بوچوونانه‌یان هه‌لو‌تستیکی ناشیرین ده‌نوتین، قسه‌یه کی زور
ناشیرینو به‌عه‌قل‌دا نه‌چوو ده‌لین. تاوانیکی گه‌وره به‌لایه کی سامناک بو
خویان دیننه دی! نای که بوختانیکی گه‌وره ده‌کن! بوختانه‌کیان هینده
سامناکه ﴿تکاد السموات يتفطرن منه وتنشق الأرض، وتخِر الجبال هدا﴾
نزیکه ناسمانه‌کان شق به‌رن، شقار شقار ببن! زه‌وی بقه‌لشی و روچی،
کیوه‌کان تیگ روخیزو وردو خاش ببن! خه‌ریکه کهون وه‌له‌رز بی، قه‌باره

زله کاني بوونه وهر به نه رزو ناسمانه وه هه رچه نده بي گيانن بکه ونه له رزه
 هه جيمينيان لي هه لگيري، تاوانه که هينده گه ورهيه بي زمان وه زمان ديني و
 بي گيان ده له رزيني، نه م رتدانه وه وي ناخوشبونو نارهازيي ده رپرینه
 ناسمانه کازو زه وي کيوه کان به شداري تيدا ده کهن، هه موويان وه کوو
 شه قشقه ده که ونه له رزه راده چله کين ﴿ان دعوا للرحمن ولدا﴾ له بهر نه وه ي
 نه وه فامانه مندان وه پال خودا ده دن، ده لين: خودا کوري هه يه کچي هه يه.
 بونه وهر تيکرا نو قره ي لي هه لده گيري، وه کوو ميژولک ده له رزي، له بهر
 به گه وره گرنتي خودا و به دورور گرنتي له هه موو عه يبو نه نكي به ک، چونکه
 خودا تاکنو تنه نايه وي بي هاوه لو بي وينه وي بي خيزانو مندان، نه نجامداني
 نه بوختانه گه وره هينده سامناکه بونه وهر ده هه ژيني.

ئيبنو عه عباسو که عه ده فهرموون: ناسمانه کازو زه وي کيوه کان
 ترسانو له رزيان لي هات به لکوو هه موو مه خلوقات جگه له ناده ميزادو
 جندو که کهوتنه له رزه نزيکبوو له به ريه ک ده رچن، فريشته رقيان هه لسا،
 دوزه خ زياتر هه لگيرساو گهرم بوو، ذره خته کان شکاتيان کرد، زه وي گرژ بوو،
 کاتيک نه و کافرانه وتيان خودا مندالي هه يه!

موحه ممه دي کوري که عه ده لي: نزيک بوو دوژمناني خودا قيامه ت
 له سه رخويان هه لسينن، پيش وه خت دونيا ويران بکه ن! بيگومان نه مه ترس
 به رنانيکي زور گه وره و سامناکه! وه لي نه گهر هيکمه ت و حيله ي خودا
 نه بوايه، نه گهر له بهر نه وه نه بوايه: که خودا بي باکه و موبالات به کو فرو
 بيديني موشريکه کان نادا، قيامه ت راده بوو بوونه وهر تيک ده چوو، به لام خودا
 هه کيمو حه ليمه، هيکمه ت و دانايي داخوازي نه وه بوو: که مؤلّه تيان بداو
 ده و ده ست توله يان لي نه ستيني! هه ليان بگري بو کاتيکي ترا!

﴿وما ينبغي للرحمن أن يتخذ ولدا﴾ هه رگيز نه گونجاوه و نابي خودا
 مندالي هه بي، لايه ق نيه بو خودا، چونکه هه بووني مندان نيشانه ي

ئىحتىياجى و كەم كۆپىيە، پەرۋەردگار لەشتى ئاوا دوورەو پىۋىستى پى نىيە ﴿ان كل من في السموات والأرض إلا آتى الرحمن عبدا﴾ ھەموو يەكئى لەمەخلووقات، لەفرىشتەو ئادەمىو جەندۆكە ئاچارن ئىللا دەبى رۆزى قىامەت لەبەردەم خودادا دان بەبەندايەتى خۆياندا بنىنن بۆ خودا، دەبى ھەموويان ملکہچىو زەلىلى خۆيان رابگەيەنن، ئىتر چۆن دەبى ھەندى لەو مەخلووقانەى بىنە مندالى و بەكۆرپو كچى خودا حسیب بکرتن؟؟

﴿لقد أحصاهم وعدهم عدا﴾ بىگومان پەرۋەردگار ھەموو بەندەکانى خۆى، ھەموو دروستکراوانى خۆى سەرژمىر کردونو دەورى داو، ھەموويان لەژىر فەرمانو تەگبىرى ئەودان، ئاگادارى ھەموو ھەلسو کەوتىکیانە، ھىچى لى ناديار نىو لى گوم نابى، ھەموو بەندەکانى خۆى سەر ژمىر کردون، کردارو گوفتارو ھەناسەو جەو جولىانى کۆنترۆل کردو، ھەموو شتىک لای خودای زاناو ئاگادار بەئەندازەو مەزەندەيە.

﴿وکلهم آتیه يوم القيامة فردا﴾ ھەريەكئى لەبەندەکانى رۆزى قىامەت دىنە خزمەت پەرۋەردگارىان بەتەنياو بى کەسو بى يارمەتیدەر، ھانا بۆ خودا دىنىو ئاتاجى بەزەيىو رەحمى خودايە. ھەموو ھەلوئىستو کارو کفتارىکی لای خودا تۆمار کراو، بەتەنياو بى کەسو بیدەر دىتە بەردەم دادگایى خودا، کەس گىانى کۆمەکی و ھەمناھەنگى تیدا نەماو، ھەموويان لە شعور بەکۆمەک ھەمناھەنگى روت کراونەو روتو قوتو تەنياو بى کەس لەبەردەم دادگای خودادا خۆيان دەبیننەو!

خوشہ‌ویستی خودا بۆ موسولمانان و ئاسانکردنی تیگہ‌ییشتن
لہ‌قورٹان و لہ‌ناوبردنی تاوانباران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمُ
مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

باش ئەوێ پەرورەدگار رەدی کافرەکانی دایمەوہ حالو وەزعی دونیاو
قیامەتی رونکردنەوہ، ئەمجار حالو چۆنیەتی موسولمانان دیاری دەکا، ئەوہ
رون دەکاتەوہ: کە خوشەویستی ئەوان دەخاتە دلی بەندەکانیەوہ، ئەوہش
رادەگەینێ: کە قورٹانی بەزوبانی پیغەمبەر بۆ ناردونو لی تیگە‌ییشتنی بۆ
ئاسان کردون.

ئەمجار کۆتایی سورەتە کە بەپەندو نامۆژگاریەکی کاریگەر دەهێنێو
هەرەشە لەموشریکەکان دەکا بەلەناوچونو ریشەکیش کردنیان وەکوو چۆن
گەلە پیشینەکانی لەناو بردوہ. دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ بێگومان ئەوانە ی بروایان بەتاکتو
تەنهایی خوداو پیغەمبەریتی پیغەمبەر هێناوہ، کردەوہی باشو بەسوودیان
تەنجام داوہ، ئەمرکی سەرشانیان بەگوێرە ی توانا بەجێ هێناوہ، ئەوہ ی ئایین
بەحەلالی دانابی بەحەلالی بزائن ئەوہ ی ئایین بەحەرامی دانابی لایان
حەرامە. پەرورەدگار لای بەندە صالحەکانی خوشەویستیان دەکا، ئەحمەدو
بوخاریو موسلیمو تیرمیزی لەئەبو هورەیرەوہ ریوایەت دەکەن دەفەرموی:

پیغه‌مبهر فەرمووی: (هەر کاتی خودا به‌نده‌کانی خۆی خوش ویست بانگی جویرائیل ده‌کاو ده‌فهرموئ: من فلانکه‌سم خوش ده‌وئ ته‌تۆش خوشت بوئ. ئەویش خۆشه‌ویستی خۆی بو ئەو کابرایه‌ به‌ئاسمانه‌کاندا بلأو ده‌کاته‌وه ئەمجار خوشه‌ویستی‌یه‌که‌ی بو ئەو به‌نده‌یه‌ ده‌خاته ئیو دلی دانیشتوانی سهرزه‌وی. ئەگەر خودا به‌نده‌یه‌کی خۆی ناخۆش ویست، ئەوه به‌جویرائیل راده‌گه‌یه‌نیو ده‌فهرموئ: من فلانکه‌سم ناخۆش ده‌وئ، ئەویش ئەم هه‌واله‌ به‌ئاسمانه‌کاندا بلأو ده‌کاته‌وه، پاشان ئەو رق لی بوونه‌وه‌یه ده‌خاته ئیو دلی دانیشتوانی سهرزه‌وی).

ئەم خۆشه‌ویستی‌یه‌ له‌روی خزمایه‌تی و هاوه‌لی‌یه‌وه ده‌سته‌بهر نابێ، به‌لکوو خودا ئەو خۆشه‌ویستی‌یه‌یان بو له‌دلی به‌نده‌کانی‌دا ده‌خولقی‌نی! به‌خششو نیعمه‌تیکی خودایه‌ بو موسولمانان.

شتیکی ناشکراو نومایانه‌ قورئان مزگینی یه‌ بو موسولمانانی له‌خواترسو هه‌ره‌شه‌یه‌ له‌موشریکه‌کانی سهر ره‌ق ئەو دوو شته‌ کاری گرنگی قورئانن دوو مه‌به‌ستی سهره‌کی ئەو که‌لامه‌ ئاسمانییه‌زو خودا به‌زمانی عه‌ره‌بی نازلی کردوه‌ بو ئەوه‌ی بیخویننه‌وه‌ لی‌ی حالی بین.

بێگومان خودای خاوه‌ن ره‌حمو به‌زه‌یی هه‌ر پیغه‌مبهرێکی ره‌وانه‌ کردبێ بو سهر هه‌ر گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کئو هه‌ر کتیبی‌کی ناردبێته‌ خوارێ به‌زمانی ئەو گه‌لو نه‌ته‌وه‌ بووه: که‌ یه‌که‌مجار بانگه‌وازییان ئاراسته‌ کراوه‌ بو ئیماهی‌نان، چونکه‌ ئەگەر وا نه‌بوايه‌ تی‌ی نه‌ده‌گه‌یشتن، بانگکردنه‌که‌ بێ سود ده‌بوو، خه‌لکه‌که‌ بیانوویان ده‌بوو له‌وه‌دا: که‌ شۆینی نه‌که‌ون، به‌لام: که‌ پیغه‌مبهر له‌ره‌گه‌زی خۆیان بوو، شه‌ریعه‌تو یاساکه‌ی به‌زمانی ئەوان بوو بیانوویان نامی‌نیو ئاماده‌باشی ئەوه‌یان تیدا ده‌بێ وه‌ری بگرن، ئەوانه‌ی خاوه‌ن فامو دلی زیندوون زوو وه‌ری ده‌گرنو په‌ی‌ره‌وی ده‌که‌ن، ئەوانه‌ی دلیان مردووه‌ بیانوویان نامی‌نیو به‌هانه‌یان ده‌بێ. ئەوسا که‌ ئایینه‌که‌ جیگیر بوو، خه‌لکی

لیّ کۆ بووه‌وه ئیتتر رونکردنه‌وه و رافه‌کردنی ئه‌و شه‌ریعه‌ته به‌زمانی ترو بۆ خه‌لکی تر ئاسانه‌و سود به‌خش ده‌بی، جا چونکه ئه‌و گه‌له‌ی یه‌که‌مجار ئه‌م قورئانه‌ی پێ راگه‌یه‌ندراوه عه‌ره‌بی زمان بوون حیکمه‌تی خودا وا داخواز بووه پیغه‌مبه‌ره‌که له‌خۆیان پێ بکه‌نو بکه‌ونه ژێر به‌یداخه‌که‌یه‌وه و پاشان له‌ ریگه‌ی ئه‌وانه‌وه به‌هه‌موو جیهان‌دا بلاو بکریته‌وه گه‌لو نه‌توه‌وه کانی تریش ورده‌ ورده‌ لیّ حالی بزو به‌زمانی خۆیان رافه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی تیدا نه‌نجام بده‌ن. په‌روه‌ردگار له‌چهند نایه‌تیکدا ئه‌م مه‌به‌سته روون ده‌کاته‌وه، یه‌کێ له‌و نایه‌تانه ئه‌م نایه‌ته‌یه که له‌کۆتایی ئه‌م سورتهدا ده‌فه‌رموی: ﴿فَاِنَّمَا يَسْمُرُ نَاهٍ لِّبَشَرٍ لِّبَشَرٍ بِهَ الْمُتَّقِينَ وَتَنْذِرُ بِهَ قَوْمًا لِّدَا﴾ ئیسه ئه‌م قورئانه‌مان ئاسان کردوه به‌وه که به‌زمانی تۆ نازلمان کردوه بۆ ئه‌وه‌ی موژده‌ بده‌ی به‌وانه‌ی ته‌قواکارو له‌خودا ترسن، ئاماده‌باشییان تیدایه بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ ریزی خودا ئاسانه‌وه، موژده‌ بده‌ی به‌وانه‌ی به‌پیر بانگه‌وازی‌یه‌که‌ته‌وه دین خودا به‌تاکو ته‌نیا ده‌ناسن، بپوا به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆ ده‌که‌ن، موژده‌ی به‌هه‌شتیان پێ بده‌ی، له‌هه‌مان کاتدا به‌م قورئانه‌ کۆمه‌لو که‌سانیکێ تر بترسین: که سه‌رره‌قو دل‌په‌قن، ده‌مدریژو چه‌قه‌ چه‌ناون، هه‌زیان له‌کیشه‌و جه‌ده‌له‌ به‌ناحه‌ق، له‌حه‌ق لایان داوه‌و رویان له‌به‌تال کردوه، هه‌ره‌شه‌یان لیّ بکه‌ی به‌ئاگری دۆزه‌خ له‌تۆله‌ی ئه‌و خراپه‌کاریه‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌نو ئه‌و بیرو بساوه‌ره‌ی سوورن له‌سه‌ری!

ئه‌مجار کۆتایی سورتبه‌که به‌هه‌رپشه‌یه‌کی سامناک ده‌هینێ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تَحْسُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا﴾ له‌پیش ئه‌و عه‌ره‌به‌ موشریکانه‌وه زۆر گه‌لو نه‌توه‌وه تاقبو کۆمه‌لمان له‌ناو بردون، خستوماننه‌ توونی نه‌مانه‌وه، به‌هۆی کوفرو بی‌دینی‌یه‌وه به‌هۆی به‌درۆخستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانیانوه، ئایا ئیستا که‌سیان لیّ ده‌بینی، هه‌ست

به‌هیچ جبه‌ جوڵو هاتوچۆی ئەوانه ده‌که‌ی؟ ئایا هیچ سرکه‌و پرتمو ده‌نگو
 سه‌دایه‌کیان لی ده‌بیسی؟ واته‌: پیش ئەم عه‌ره‌به‌ موشریکانه‌ زۆر گه‌لو
 نه‌ته‌وه‌ هه‌بوون وه‌کوو ئەمانه‌ سه‌رکیشرو دڵ‌ه‌قو سه‌رپێچی که‌ر بوون، نه‌هاتنه
 سه‌ر رێبازی هه‌قو برۆایان به‌پێغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌کردو خودا ئاسه‌واری
 برپهنه‌وه‌ له‌ناوی بردن، ده‌ی با ئەم گه‌له‌ی تۆش بترسن ته‌می خواردوو ببزو
 په‌ند له‌و گه‌لو نه‌ته‌وه‌ پیشینانه‌ وه‌ریگرن که‌ خودا له‌سه‌ر کوفرو بیدینی
 له‌ناوی بردون!

به‌یارمه‌تی خودا لی‌به‌دا سوره‌تی (مریم) ته‌واو بوو
خودا یارمه‌تی‌مان بدا بۆ ته‌واو کردنی سوره‌ته‌کانی تر...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (طه)

بۆیه ناوئراوه سوره‌تی (طه) چونکه سوره‌ته‌که به‌بانگ کردن له‌و ناوه ده‌ست پێ ده‌کا، ده‌فرموی: ﴿طه! ما انزلنا عليك القرآن لتشقى﴾. (طاها) ناوی‌که له‌ناوه‌کانی پێغه‌مبەر ﷺ نه‌مه‌ش خۆی له‌خۆیدا رێز لێ‌ناوه له‌پێغه‌مبەر و ته‌سه‌للا دانوه‌یه‌تی له‌ باره‌ی ئه‌و نه‌زیه‌ت و ناڕه‌حه‌تی‌ه‌ی تووشی ده‌بوو له‌لایه‌ن گه‌له‌که‌یه‌وه.

مواناسه‌به‌و پێوه‌ندێ ئه‌م سوره‌ته‌ به‌هه‌ی پێشه‌وه‌ له‌چه‌ند پوویه‌که‌وه‌یه‌:

۱- سوره‌تی (طه) له‌ روی میژوویی یه‌وه، وه‌کو ئیبنو عه‌بباس ده‌فرموی: له‌ دوا‌ی سوره‌تی (مریم) نازل بووه‌.

۲- سوره‌تی (مریم) چیرۆکی (۲۵) پێغه‌مبهری تێدا‌بوو وه‌کو: زه‌که‌ریا- یه‌حیا- عیسا- ئیبراهیم - موسا. چیرۆکی هه‌زه‌رتی موسا له‌سوره‌تی (مریم) دا به‌کورتی باس کراوه‌ له‌م سوره‌ته‌دا به‌دورو درێژی پونکراوه‌ته‌وه، له‌ سوره‌تی (مریم) دا ده‌رباره‌ی چیرۆکی هه‌زه‌رتی ئاده‌م ته‌نها ناوه‌که‌ی هێناوه‌ له‌م سوره‌ته‌ دا چیرۆکه‌که‌ به‌ته‌واوی‌پون کراوه‌ته‌وه.

۳- له‌ کۆتای سوره‌تی (مریم) دانوه‌ی پاگه‌یاند: که‌ قورئان به‌ زوبانی عه‌ره‌بی نێردراوه‌ته‌ خوارێ و ئاسان کراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی لێی حالێ بن. سه‌ره‌تای ئه‌م سوره‌ته‌ش ته‌ئکیدێ کۆتایی سوره‌تی پێشوو ده‌کاته‌وه.

ئه‌م سوره‌ته‌ مه‌که‌که‌یی یه‌ جگه‌ له‌ نایه‌تی ژماره‌ (۱۳۰ - ۱۳۱) ئه‌و دوو نایه‌ته‌ مه‌دینه‌یین. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی ئه‌م سوره‌ته‌ سه‌د و سی و پێنج نایه‌ته‌.

باسه‌ گرنگه‌کانی ئه‌م سوره‌ته‌ وه‌کوو باقی سوره‌ته‌کانی تری مه‌که‌کی چه‌سپاندنی بنه‌مای نایه‌تی له‌باره‌ی یه‌کتاپه‌رستی و پێغه‌مبهرایه‌تی و زیندوو بو‌نه‌وه. سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌ کاریگه‌ریه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، جهره‌سو ئیحایه‌کی

داچله کینه‌ری هه‌یه، بۆیه: که حه‌زهره‌تی عومهری کورپی خه‌ططاب کاتیک له‌سه‌ره‌تای ئیسلام بوونی‌دا گوئی له‌سه‌ره‌تای نهم سوره‌ته بوو، یه‌کسه‌ر داچله‌کی و دلی گۆرا. وه‌کوو له‌چیژکی موسولمان بوونیدا تۆمارکراوه.

نهم سوپوته نهم خالانه‌ی له‌خۆگرتون:

۱- قورئانی پیروژ یادخه‌ره‌وه‌یه بۆکه‌سیک له‌خوای بالاده‌ست بترسی، ده‌رخستنی که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌رو نه‌نجامدانی نه‌رکی سه‌ر شانی و له‌هه‌موو بواره‌کاندا به‌ته‌واویی تیدا روون کراوه‌ته‌وه.

۲- پروونکردنه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی سه‌ر گوزشته‌ی حه‌زهره‌تی موسا هه‌رله‌رۆژی له‌دایک بونی‌یه‌وه تا‌کۆتایی ژیا‌نی.

۳- ئاماژه‌کردن به‌فائیده‌و سوودی چیژکی قورئان و دیاریکردنی سزای نه‌وانه‌ی پروو له‌قورئان وهرده‌گیرن.

۴- وینه‌کێشانی دیمه‌نی ترسناکی هه‌شرو وردو خاشکردنی کێوه‌کان و حال و چۆنیه‌تی تاوانباران له‌رۆژی قیامه‌ت دا.

۵- قورئان به‌زمانی عه‌ره‌بی‌یه‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچی له‌یاد نه‌چۆته‌وه.

۶- پانواندنی چیژکی حه‌زهره‌تی ئاده‌م و هه‌لس و کهوتی شه‌یتان له‌گه‌لیدا.

۷- نمونه‌هێنانه‌وه‌و په‌ند وهرگرتن له‌به‌هیلاک‌کردنی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌و پیشینه‌کان و مۆله‌تدانی عه‌ره‌به‌ موشریکه‌کان تارۆژی قیامه‌ت.

۸- پێنمویی کردنی خودا بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گه‌له‌که‌ی، بۆنه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر خودا په‌رستی‌وبه‌ جوانی و پازاوه‌یی دنیا هه‌لنه‌خه‌لتی و فه‌رمان به‌ خاو و خێزانی بکا بۆ نه‌نجامدانی نوێژ.

۹- باسی داواکردنی موشریکه‌کان: که خودا نیشانه‌ی مادیان نیشان بدا، هه‌رواییانوو برانی کافره‌کان دوا‌ی ناردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نازلکردنی قورئان و هه‌ر شه‌کردن لێیان به‌ناردنی عه‌زاب.

قورئانی پیروژ هوئی به‌خته‌وه‌ریه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿۱﴾ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿۲﴾ إِلَّا نَذْكِرَةً
لِّمَن يَخْشَى ﴿۳﴾ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿۴﴾
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿۵﴾ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿۶﴾ وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿۷﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ﴿۸﴾

سهره‌تاو کۆتای ئەم سورەتە پەرۆزە خێطابە لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ و
بەیانکردن و پڕونکردنەوه‌ی ئەمرکی سەر شانیەتی، ئەوه پڕون دەکاتەوه: کە
نازلکردنی قورئان بۆ سەری مایه‌ی نەگبەتی و ئەزیزەت دان نیه، بەلکو
بانگه‌وازی و بیر خستنه‌وه‌یه، موژده پێدان و هه‌ره‌هه‌رپه‌شه‌ ئێک‌کردنه،
فرمانکردنه به‌ئاده‌میزاد که به‌ناگا پێنه‌وه و بزائن: کە خودای ئەوان خودایه‌کی
تاک و ته‌نیا و بێ هاوه‌ل و نه‌زیره. بالاده‌سته به سەر بونه‌وه‌ردا، ناگاداره به‌سەر
هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی دا، ناگاداری په‌نامه‌کی و نه‌پیتی ناو دلانه،
له‌کۆتایی دا هه‌موو که‌سیک بۆ لای خودا ده‌گه‌ڕێته‌وه، پاداشت و سزای هه‌موو
که‌سیک به‌ گوێره‌ی کردوه کانیاو ده‌داته‌وه. ده‌فرموی (طه) ئەم پیتە بڕ پرانه:
کە له‌سهره‌تای هه‌ندی سورەت دا چه‌سپاون بۆ به‌ناگا هینانه‌وه و ناگادار
ته‌فسیری ره‌وان (۱۶۲)

کردنه‌وی موخاطبه به: که خوی ناماده باش بکا بۆ ئەو نیگایه‌ی بۆی ده‌کری،
بۆ ئەوپه‌یامه‌ی پێی راده‌گه‌یه‌نری:

هه‌ر وه‌ها بۆ ته‌حه‌دا کردنی عه‌ره‌ب و ناعه‌ره‌به: که ناتوان وینه‌ی قورئان
بخه‌نه‌ روو، پێیان ده‌فه‌رموی: قورئان له‌م جۆره‌ پیتانه‌ پێک هاتوه‌، ده‌ نه‌گه‌ر
نێوه‌ نازان و درۆ ناکه‌ن، ئەمه‌ عه‌رزو ئەمه‌ گه‌ز، وینه‌ی ئەم که‌لامه‌ بخه‌نه‌رو!
به‌لکو ده‌سوره‌تی ته‌نانه‌ت وینه‌ی سوره‌تیکیشی! هه‌ندیکیش له‌ راقه‌ که‌رانی
قورئان لێره‌دا فه‌رمویانه: (طه) ناوه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ماناکه‌ی ئەوه‌یه: ئەی
موحه‌مه‌د! خۆت بخه‌ سه‌ر زه‌وی و نیسه‌راحت بکه‌، پالده‌ره‌وه‌! نیبنوته‌نباری
ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆری نوێژ ده‌کردو له‌ نوێژدا به‌ پێوه‌ راده‌وه‌ستا هه‌تا
قاچه‌کانی هاوسان پێویستی به‌ نیسه‌راحت و پشوو دان هه‌بوو؛ ئیت به‌م په‌یامه‌
فه‌رمانی پێ کرا: که‌ ئەوه‌نده‌ له‌نوێژدا خۆی ماندو نه‌کا نازار به‌قاچه‌کانی
بگا.

﴿ما انزلنا عليك القرآن لتشقى! الا تذكرة لمن يخشى﴾ نێمه‌ قورئانان
بۆیه‌ بۆسه‌ر نازل نه‌کردوی: که‌ئه‌وه‌نده‌ خۆت ماندو بکه‌ی و ئەوه‌نده‌ خه‌مو
خه‌فه‌ت بخۆی: که‌ئه‌وانه‌ نیمان ناهێتن، تیمانه‌ییانی ئەوان به‌ده‌ست تۆ نیه‌، تۆ
له‌وه‌ به‌ر په‌رسیار نی، به‌لکوو نێمه‌ قورئانان: که‌ بۆ ئاردوی بۆ ئەوه‌یه
به‌مه‌ردومی رابگه‌یه‌نی و تێیان بگه‌یه‌نی، ئەتۆ هه‌ر راگه‌یاندن و تێگه‌یاندن
له‌سه‌ره‌، له‌وه‌به‌و لاوه‌ گوێ به‌ سه‌رپێچی و رو وهرگێرانی ئەوانه‌ مه‌ده‌، ئەوه‌نده
زه‌خت له‌خۆت مه‌که‌ زیان به‌دل و ده‌رون و جه‌سته‌ت بگا، ئەوه‌ی له‌خودا
ده‌ترسی: که‌خودای به‌ر ده‌که‌ویتته‌وه‌په‌ند ئامیژ ده‌بی، ته‌قوای خودا ده‌کاو
داوای لی خوشبوون و به‌مراز گه‌یشتنی لی ده‌کا، به‌مه‌ش ته‌رکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ
کو‌تایی دی، چونکه‌ ته‌رکی سه‌ر شانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ راگه‌یاندنی په‌یامو
موژده‌ دان و ترساندنه‌!

جووه بیر له ضه حاك و موقتیلوه ریوایهت ده كا ده لئى: كه قورئان به نیگا بۆ پیغه مبه ر ﷻ هات، خۆی و هاوه لائى پاپه ندی فرمان و نه هیه كانی بوون، موشریکه قورهبیشیه کان و تیان: خودا كه نه م قورئانه ی بۆ سه ر موحه مه د ناردوه بۆ نه وه ناردویه تی موحه مه د توشی نه گبه تی «كا.. ئیتر پهروه ردگار نه م نایه ته ی نازل کرد، فره مووی: نه وانه به به له چون، ده كو نه وان ده لئین کار وانیه، به لكوو كه سئك پهروه ردگار نیگای بۆ بنیروی و فیتری دینی بکات به خته وهره، سه رفرازه، خیر له خو دیوه. له فره موده یه کدا: كه موعاویه لئی ریوایهت ده كا و له صه حیه یندا هاتوه. ده فره مووی: ((من یرد الله به خیرا یفقهه فی الدین)) هه ركه سی خودا بیهوی تووشی خیر و خووشی بکا شاره زای نایینی ده كا.

﴿تنزیلا من خلق الارض والسموات العلی﴾ نه م قورئانه ی بۆ تو هاتوه نه ی موحه مه د! وه جبه وه جبه به سه روش به ره به ره بۆت نازل کراوه له لایه ن خودای خو ته وه: كه به دیه ی نه ری زه وی و ئاسمانه به رزه ئانه، راته: هه رچی هیه له قه باره نزمه کان و قه باره به رزه کان و له زه وی و به رزه ی دا، هه روا هه موو نه و شتانه ی نامادین و قه باره یان نیه و خودا بۆ خو ی پییان ده زانی و له ئیمه نه یئین. هه موو دروست کراوی خوا ی پهروه ردگارن، نه و خودایه ی قورئانی نازل کردوه، كه وابی ریزی نه و قورئانه بگرن و بیکه نه به رنامه ی ژیا نتان، به گویره ی فرمان و نه هییه کانیه پیره و بکن.

﴿الرحمن علی العرش استوی﴾ نه و كه سه ی قورئانی ناردۆته خواری خودای به ره حم و به زه ییه، خاوه ن نیعمه ت و فه زله به سه ر به نده کانیدا، هه موو نیعمه تی له نه وه وه یه و نه و خاوه نیه تی.. نه و خودایه یه: كه به سه ر عه رشدا بالاده سته و کۆنترۆلی کردوه. هه موو باریکی بوونه وهر به ده ست نه وه و نه و هه لیده سه ورتی.

* عدرش له‌زمانی عهره‌بی دا ناوه بۆ ته‌خت و کورسی رازاوه‌ی پاشایان. له‌شهر عدا ناوه‌بۆ مه‌خلوقێکی په‌ره‌ردگار که‌له ژووره‌موو ئاسمانه‌کانه‌وه‌یه‌و هه‌ر خودا ده‌زانێ چه‌ند گه‌وره‌و به‌ر فراوانه‌، هه‌شت فریشته‌ یان هه‌شت کۆمه‌ل فریشته‌ هه‌لیان گرتوه‌. له‌ده‌ورو به‌ری فریشته‌ی زۆر هه‌ن: هه‌ر خودا ده‌زانێ ژماره‌یان چه‌نده‌و چۆن هه‌ر یه‌که‌یان کاری تایبه‌تی پێ سپێرداوه‌! به‌گوێره‌ی زاهیری قورئان هه‌موو فه‌رمان و به‌یاریکی خودای په‌روه‌ردگار ده‌ریاره‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ر له‌عه‌رشه‌وه‌ ده‌رده‌چن.

هه‌له‌به‌ته‌ عه‌رش عاله‌میکی غه‌یبی یه‌و له‌ئیمه‌ نه‌یێ یه‌و نازانین چۆنه‌و چی‌یه‌؛ بۆیه‌واچا که‌ لێ نه‌دوین و هه‌واله‌ی عیلمی خودای به‌که‌ین.

* ووشه‌ی (استوی) له‌زمانی عهره‌بی دا به‌مانا جینگیربون و نیشته‌ جی بوونی شتێک له‌ سه‌ر شتێک هاته‌وه‌. ده‌گوترێ: (زید استوی علی السطح) (الفارس استوی علی الفرس)... ده‌ی ته‌م ووشه‌یه‌ به‌و مانایه‌ ناگونجی بۆ خودا به‌کار به‌یئندری و ده‌چیتته‌ پێری نایاتی (موتشه‌شاییه‌اته‌وه‌) که‌واته‌ ده‌بی (استوی) به‌شیوه‌یه‌که‌ مانا به‌کری: که‌ بۆخودا به‌گونجی و لایه‌نی مادیه‌ت به‌ به‌ر چاوه‌ نه‌گیری. بۆیه‌ زانایانی ئیسلام بوون به‌ دوو تاقم و هه‌ر تاقمه‌یان مانایه‌کی بۆ داناوه‌.

۱- زانایانی سه‌له‌فی صالح:

ئه‌وانه‌ی ئیمانیه‌ به‌صیفاتێ خودا هه‌یه‌ به‌و جوهره‌ی خودا بۆخۆی پال خۆی داوه‌، هه‌یچ گۆران و ته‌ئویل و لێکچواندن به‌ریار ناده‌ن، ته‌مانه‌ ده‌لێن: په‌روه‌ردگار ئیستییای به‌سه‌ر عه‌رش دا کردوه‌ به‌و جوهره‌ی له‌گه‌ل گه‌وره‌ی و شکۆمه‌ندی خۆی دا ده‌گونجی، ئیتر چ پێویست به‌ته‌ئویل و مانا گۆڕین هه‌یه‌؟ خودا بۆخۆی (استوی) ی بۆ زاتی خۆی به‌کار هێناوه‌ ئیمه‌ بۆچی به‌بی به‌لگه‌ له‌سه‌ر مانای خۆی لای به‌دیه‌ن. ته‌م کۆمه‌له‌ سه‌له‌فه‌ سالحه‌ ده‌لێن: خودا زات و صیفاتێ هه‌ن، زات و صیفاتێ له‌دروست کراوانی جو‌داوازن، خودا عیلمی ته‌فسیری ره‌وان (۱۶۵)

ههیه و ناده میزادیش عیلمی ههیه به لām عیلمی خودا جودا واز له عیلمی ناده میزاد، خودا صیفه تی بیستو و دیتنی ههیه وهلی بیستو و دیتنی خودا له بیستو و دیتنی ناده میزاد جیایه. که و ابو هه مو و شو و شانهی که له قورشان دا بۆ خودا به کار هینراون وه کوو (وجه، ید، قدم، استوی... هتد) له سهه مانای خویان دهیان هیلینه وه، به لām به ته نکید چۆنیه تی مانای ئه م و شانه که بۆ خودایان به کار بهیتن جودا وازه له وهی که بۆ مه خلوقاتیان به کار بهیتن.

۲- زانیانی خه له ف:

ئه مان بۆ ئه و جوړه و شانه ته ئویل ده که نه و مانای تاییه تی دیاری ده که نه، بۆ نمونه وشه ی (ید) که له قورشان دا به کار هینراوه هه ندی جار به مانای هینراوه هه ندی جار به مانای چاکه و نیعمه ت ته ئویلی ده که نه. (استوی) به مانا زالبوون و بالاده ستی و کۆنترۆل کردنی عهرش مانا ده که نه.. به هر حال پابه ند بوون به یه کی له م دوو رایه به بی زیده ره وی کردن تیان دا چ زیانیکی تیدانیه، هه ردوو رایه کان بیرو بۆ چوونی تا قم و پیڑیکی زانیانی تیکۆشه ری ئیسلامن و یجه نه ظهرو به لگهی خویان ههیه. ره هه تی خودا له هه موانیان بی و خودا پاداشتی هه ول و تیکۆشانیان بداته وه.

هه لبه ته ته ئویلی نه وانه ی که زیده ره وی ده که نه و ده لئین: هه مو و وشه یه کی قورشان دوو مانای ههیه؛ مانایه کی ظاهر و مانایه کی باطن، ناچیتته باز نه ی رای خه له ف و دژی رای سه له فیشه به لکو نه مه بیرو بۆ چوونیکه نا په سه ند وه له گه ل رۆحی قورشان ناگونجی، ئه و جوړه ته فسیرانه عه ره ب و وته نی (المعنی فی بطن الشاعر!) ه: خودا ره حمیان پی بکا.

﴿له ما فی السموات و ما فی الارض و ما بینهما و ما تحت الثری﴾
واته: ئه و خودایه ی قورشان بۆ نازل کردوی خاوه نیه تی و ملکایه تی ناو ئاسمانه کان و سه ره وی و هه رچی له ئاسمان و زه وی دا ههیه، ته نانه ت نه وه ی

له ژیرگل و خۆلشدا به لکوو هه موو شتیکی ناو بوونه وهر هسی خودایه و نه و
ته صهرونی تیدا ده کاو به ویستی خۆی هه لیده سوپرتنی!

﴿وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفی﴾ نهی موحه مه ده! نه گهر تو
به دهنگی بهرز له خودا بپارێیه وه و ذیکری خودا به ناشکرا بکهی یان
به نهیته و له سه ره خۆ نه نجامی بدهی، شه وه تو باش بزانه: که خودا زاناو
ناگاداره به سه ره هه موو نهیته یه ک و شاراوهر له نهیته، ناگای له چه و
شاراوهر له چه هیه، وه کوو نیازو خه ته ره ی دل، نهیته وه کو نیازو خه ته ره ی
دل: که نیستا به دل دا دین، شاراوهر تریش له و نهیته یه وه کو شه نیازو
خه ته رانه ی له داهاتودا به دل دا دین.

زانباری به و شتانه و ناگاداری به سه ریان دا به هه موو ناشکراو نهیته و
شاراوهر له (نهیته) یش بو خودا چون یه که!!

سه ره بکه قورنان چۆن ته نسیق ده خاته نیوان دیمه نی ناشکراو بهر چاو له
که من داو هه روا شه دیمه نانه ی که له بهر دووری و گه وه یی ئیمه نایان بینین.
هه موویان دینی و له گه ل قسه و گفتو گو ی ناشکراو چه و شتی نهیته و
شاراوهری ژیر گل لیکیان ده داو ده یان کاته تابلویه کی سه رنج پاکیش و هه ست
بزوین و دل وه خورپه هین بو شه وه ی ته سه للای پیغه مبه ره ﷺ بداته وه و دلنای
بکا: که خودای شه و، هه موو شتی که ده بیسی و ناگای لیته ته ی به ره للای ناکا
توشی نه گبه ته ی و ناخۆشی ببی و به بی پشتیوان بکه و یته ژیر دهستی کافره کان،
نه گهر به ناشکراو دهنگی بهرز هاواری بکاته ته وه گوپی لی یه و گومانی تیدا
نییه، ته نانه ت نه گهر به چه و نهیته تریش له چه روی تی بکا شه و هه ره
ده بیستی. ناهیلی به تدنھا بیت له هه لسان و نه نجامدانی نه رکی شه قورنانه
له به ره نگاری کردنی موشریکه کاند.

ناشکراشه هه ره کاته دل ههستی کرد به نزیک له خواوه، زانی: که خودا
ناگای له ناشکراو نهیته و شاراوهر تریش هیه. نارام ده گری و هه ست به

ته‌نیای و بیّ که‌سی ناکا. له‌ناو نه‌و کۆمه‌لگایه سهر پره‌ق و نه‌فام و بیّ
ویژدانه‌دا. نه‌و کۆمه‌لگایه‌ی دژی عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری بوون...

شایانی باسه‌ دو‌عاو پارانه‌وه له‌ خودا: که‌به‌ زمان ته‌نجام ده‌دری بۆ
نه‌وه‌یه: زیاتر دلۆ ده‌روون ته‌رکیز بجه‌نه‌ سهر ذیکرو یاده‌که‌و پتر ئیخلاصی
تیدا بیّ و هه‌سته‌کان ته‌رخان بکرتن بۆ زیکرو یاده‌که‌، فیکرو هۆش به‌ملاو
نه‌ولادا نه‌روا، وه‌کو له‌ نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رمووی: ﴿واذکر ربک فی نفسک
تضرعا و خیفه و دون الجهر من القول﴾ (الاعراف/۲۰۵).

ئه‌جار ئاماره‌ به‌ تاک و ته‌نه‌ای خودا و صیفه‌ته‌کانی که‌مالی ده‌کاو
ده‌فه‌رمووی: ﴿الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنی﴾ په‌رستراوی به‌حق و تاک و
ته‌نیا ((الله)) یه‌، هیچ خودای تر نین جگه‌ له‌نه‌و، هه‌ر نه‌و په‌روه‌ردگاره‌ و
شهریک و هاوه‌لی نی‌یه‌، جوانترین ناو و جوانترین صیفاتی هه‌یه‌: که‌نیشانه‌ی
که‌مال و جه‌مالی زاتی بیّ وینه‌ین، زاتی پاک‌ی نه‌وه‌دو نو‌ ناوی له‌ قورئان و
حه‌دیث دا هاتوه‌، له‌ رافه‌ کردنی نایه‌تی ژماره‌ (۱۱۰) ی سوره‌تی (الاعراف)
دا به‌ دورو درێژی ته‌م باسه‌مان رو‌نکردۆته‌وه‌. پتویست ناکا جارێکی تر لی‌رده‌ا
دوو‌باره‌ی بکه‌ینه‌وه‌.

تا ئێره‌ نایه‌ته‌کان وه‌سفی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن به‌وه‌: که‌ به‌دییه‌نه‌ری زه‌وی
و ئاسمانه‌کانه‌، خاوه‌ن نیعمه‌ت و به‌خششه‌ به‌ سهر به‌نده‌کانیدا، کۆنترۆلی
عه‌رش‌ی کردوه‌ و به‌ویستی خۆی بونه‌وه‌ر هه‌لده‌سو‌پێتی، هه‌موو بونه‌وه‌ر
به‌ملکایه‌تی و به‌رپۆه‌ بردن و گۆرانکاری تی‌یدا هی ته‌وه‌، زاناو ئاگاداره‌ به‌سه‌ر
هه‌موو شتیکی ئاشکرا و نه‌ینی و شاراه‌ تریش دا، خودایه‌کی بیّ وینه‌و بیّ
شهریکه‌، هه‌رچی ناوی جوان و صیفاتی به‌رز هه‌یه‌ هی ته‌وه‌. جا خودایه‌ک ته‌وه‌
تواناو ده‌سه‌لات و ناو و صیفاتی بیّ، نایا ده‌گونجی خه‌یالی ته‌وه‌ بکری: که‌
قورئان له‌ لایه‌ن غه‌یری نه‌و خودایه‌وه‌ هاتبی. نایا عه‌قل ده‌یگری بیتیکی

داتاشراو له بهرد یان له دار یان له‌هر مه‌عه‌ده‌نیکی تر بکړیته هاوه‌لی خوداو
بپه‌رستۍ؟؟

بویه حه‌زه‌تی عومر ﷺ له سه‌ره‌تای ئیسلام بوونیدا هیشتا ئیمانی
نه‌هینا بوو، که ئه‌م نایه‌ته‌ی سوره‌تی (طه) ی گوی لى بوو داچله‌کی و سه‌ر
له‌به‌ر گیانی وه‌له‌رزه‌هات و بیروباوه‌ری گوزاو وازی له بت په‌رستی هیناو
موسولمان بوو!

* موسولمان بوونی نیمامی عومر ﷺ: عومری کوری خه‌تتاب پیش
موسولمان بوونی زوری رق له موسولمانان بوو، به تاییه‌تی به خوینی سه‌ری
پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ تینوو بوو، پژیک شمشیری هه‌لگرت و خوی ناماده کرد
له‌مالی خوی ده‌ر کهوت ده‌یه‌ویست زیان به پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بگه‌یه‌نی، له ریگا
نوعه‌یی کوری عه‌بدوللا؟؟ توش بوو، ووتی: نه‌ی عومره! بو کوی ده‌چی ؟
وتی: ده‌مه‌وی بچم نه‌و شیتته واته (محمد) له‌ناو به‌رم، چونکه دوو به‌ره‌کی له‌ناو
قورپه‌یش دا ناوه‌ته‌وه، په‌خنه له‌نایینی قورپه‌یش ده‌گری، جوین به‌ته‌کانیان
ده‌دا، برپارم داوه بچم به‌م شمشیره بیکورم !

نوعه‌یم پئی گوت: سویند به‌خودا تیک چووی و له سه‌ر خوت نه‌ماوی
نه‌ی عومره! پیت وایه: که تو موحه‌مه‌دت کوشت به‌نو عه‌بدو مه‌ناف لیټ
ده‌گه‌رین به سه‌ر زه‌وی دا برؤی و ناتکوژنه‌وه؟! کوره مال ویران نه‌وه تو ده‌لی
ی چی و چی ده‌که‌یت؟! نه‌تو برؤ ناگاداری مال و مندال و خزم و کهس و کاری
خوت به‌و مه‌هیلله نه‌وان پښکایان لی گوم بی، وتی: بو مال و مندالی خوم
چیانه؟ ووتی: کوره زاواکه‌ت می‌ردی خوشکه‌که‌ت؟ کوری مامت: سه‌عدی
کوری زه‌یدو فاطمه ی خوشکت موسولمان بوون: نه‌تو ناگات له چی‌یه؟ ده
نه‌گه‌ر نازای برؤ نه‌وان ته‌مبى بکه، حه‌قی موحه‌مه‌دت نه‌بی. ئیتر عومره
ﷺ به‌توپه‌یی گه‌رایه‌وه و پوی کرده مالی زاواکه‌ی و خوشکه‌که‌ی، له‌و کاته‌دا
خه‌بابی کوری نه‌په‌ت ﷺ لایان بوو به‌شینکی له قورئان به‌ده‌سته‌وه بوو

سهره‌تای سوره‌تی (طاها)ی تیدانوسرا بۆوه پی‌ی ده‌خویندنه‌وه. کاتی هه‌ستی عومهر یان کرد ترسان، خه‌باب خۆی خسته ناو که‌ژاوه کۆنیکه‌وه، فاطیمه‌ش پارچه‌قورئانه‌که‌ی خسته ژیر پانیه‌وه، به‌لام عومهر پیش نه‌وه‌ی هه‌ستی پی‌ بکه‌ن گوپی له‌قورئان خویندنی خه‌باب بوو بۆیان، نیت که‌چوه ژور ووتی: نه‌وه چی بوو ده‌تان خوینده‌وه؟ گویم لی‌بوو، پیم بلین خۆتاتم لی‌هه‌له مه‌که‌ن.

زاواکه‌ی وفاتیمه‌ی خوشکی ﷺ وتیان: کوا هیچت نه‌بیستوه. وتی: به‌لی گویم لی‌بوو، بیستوشمه‌نیوه ههر دوکتان نیمانتان هیناوه‌و شوین موحه‌مه‌د که‌وتوون، نیت په‌لاماری سه‌عیدی زاوای دا، فاطیمه‌ی خوشکی هه‌لسا نه‌هیللی له‌میرده‌که‌ی بدا دوو سی‌پلارو مسته‌کۆله‌ی له‌ویش دا خوینی لی‌هات، نیت سه‌عیدو فاطیمه ﷺ رقیان هه‌ستاو وتیان: به‌لی نیمانان هیناوه‌و چیت له‌ده‌ست دی‌منه‌ت نه‌بی:

کاتی عومهر ﷺ نه‌وه‌ی بینى خوشکی خوینی پيدا ده‌هاته‌خواری په‌شیمان بووه وه به‌خوشکی گوت نه‌و پارچه‌کتیبه‌م بده‌نی: که‌گویم لی‌بوو ده‌تاخوینده‌وه بزانم موحه‌مه‌د ﷺ نه‌مه‌چی به‌هیناویه‌تی خوشکه‌که‌ی وتی: به‌خودا ترسمان هه‌یه لیت ناویرین پیشانتی بده‌ین. ووتی: نه‌خه‌یر ترستان نه‌بی، سویندی بۆخواردن و په‌یانی پیدان: که‌پیشانی بده‌ن ده‌خوینیتسه‌وه‌و دوا‌ی ده‌یان داته‌وه‌وه، که‌وا‌ی پی‌گوتن خوشکه‌که‌ی هومیدی نه‌وه‌ی لی‌کرد، که‌موسولمان ببی، وتی: برای خۆشه‌ویستم نه‌تۆ به‌هۆی بته‌رسته‌یه‌وه پیسی، نه‌مه‌ش قورئانه‌که‌سیک پاک نه‌بی، نابی ده‌ستی بکاتی.

نیت عومهر چوو‌خۆی شتو هاته‌وه، فاطیمه‌قورئانه‌که‌ی پيدا سوره‌تی (طه) ی تیدا بوو نیت که‌سهره‌تای سوره‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، پی‌ی سه‌رسام بوو: ووتی: نای له‌م که‌لامه‌جوان و پرمه‌عناو سه‌رنج راکیشه‌؟! به‌راستی که‌لامیکی عه‌جایه‌به: که‌خه‌باب ﷺ گوپی له‌م قسه‌یه‌ی عومهر بوو هاته

پیشده و پپی گوت: نهی عومره! هومیده وارم خوی گه‌وره دلی توئی نهرم
 کردبی و دوعای پیغه مبهرت ﷺ بؤ گیرا بوو بی، گویم لی بوو ته شریفی
 ده پارایوه دهیفرموو: ((اللهم اید الاسلام بابی الحکم بن هشام، او بعمر
 بن خطاب)) نای خه‌نی له خۆت نهی عومره!
 عومره ﷺ ووتی: نهی خه‌باب! پیتم بلئی موحه‌مه‌د له کوئی یه ده‌چمه
 خزمه‌تی و نیمان ده‌هینم. نیتړ چوو ده خزمه‌ت پیغه مبهرو ﷺ نیمانی هینا!!

چیرۆکی هه‌زره‌تی موسا علییه

ناخاوتنی موسا علییه له‌گه‌ل خوداو نیگا بؤ کردنی

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
 فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
 أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾
 إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾
 وَأَنَا آخَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
 عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٦﴾

له پاش راگه یاندنی ئەم پێشهکییه سهرنج پاکیش و داچله کێندهره، پاش
 ئەوهی پهروهردگار گهورهیی قورئانی باس کرد، حال و وهزعی پێغه مبه‌ری ﷺ
 ده‌رباره‌ی راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی و نه‌رکی سهر شانی پروژ کردوه،
 سهرگورشته‌یه‌ک دێنێته‌ کایه‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی دڵی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دامه‌زری و پتر
 له‌سهر راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی سوور بێ، چیرۆکی هه‌زره‌تی موسا علیه‌السلام بۆ
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌، بۆ ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ زیاتر دُنیا بێ له
 کۆمه‌کی و چاودێری خودا بۆ ئەو که‌سانه‌ی هه‌لگری په‌یامی هه‌قن، هه‌موو
 کاتێ که‌ له‌قورئان دا چیرۆکی پێغه‌مبه‌ری که‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران ده‌گێڕێته‌وه‌
 مه‌به‌ستیکی سهره‌کی له‌ چیرۆکه‌که‌ بۆ زیاتر دَل دامه‌زراندنی پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ
 له‌ سهر په‌یامه‌که‌ی.

وه‌کو له‌ شوێنێکی تردا ناماژه به‌ ئەمه‌ ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرِّسَلِ مَا نُنْثِبُ بِهِ فَوَادِكْ﴾ (هود/ ۱۲۰)

لێره‌دا به‌ چیرۆکی هه‌زره‌تی موسا علیه‌السلام ده‌ست پێ ده‌کا بۆ ئەوه‌ی
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ چاو له‌ ئەو بکا له‌باره‌ی هه‌لگرتنی نه‌رک و قورسایي
 پێغه‌مبه‌رایه‌تی و راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی خۆگری و پشوو درێژیی له‌ سهر
 نه‌زیه‌تدان و کوێره‌وه‌ری و رۆبه‌پروو بوونه‌وه‌ی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و به‌ره‌نگاری
 کردنی کۆمه‌لانی کوفرو بته‌په‌رسته‌کان. چونکه‌ هه‌زره‌تی موسا علیه‌السلام فونه‌ی
 خۆگری و پشوو درێژی بووه‌ له‌ به‌رامبه‌ر نه‌زیه‌تدان و سه‌رپێچیکردنی
 گه‌له‌که‌یه‌وه‌.

له‌قورئاندا چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی هه‌زره‌تی موسا علیه‌السلام له‌ سه‌ر گورشته‌و
 به‌سه‌ره‌اتی پێغه‌مبه‌ره‌کانی تر زیاتر و فراوانتر هاتوه‌. به‌چهند زنجیره‌ی ده‌یه‌نی که‌
 له‌چه‌ندسوره‌تیکدا پێشان دراوه‌، له‌ هه‌موو سوره‌تیکدا به‌ شیوه‌یه‌ک زنجیره‌که‌
 هینراوه‌: که‌ گونجاو بێ له‌ گه‌ل ناوه‌رۆک و مه‌وزوعی سوره‌ته‌که‌.

هه‌تا ئیستا چەند زنجیره‌یه‌ک لهم چیرۆکه گریگ و پیرۆزه له‌سوره‌تی (البقرة، سورة المائدة، سورة الاعراف، سورة يونس، سورة الاسراء، سورة الكهف) دا رانویتراره، ئەمە جگە له‌وه‌ی له‌ چەند سوره‌تیکی تردا ناماژە‌ی بۆ کراوه.

ئەوه‌ی له‌سوره‌تی (المائدة) و (الکھف) دا هاتوو هەر یه‌که‌ی زنجیره‌یه‌کی تایبەتین له‌و دوو سوره‌تەدا هەن و له‌هیچ سوره‌تی تردا دووباره نه‌کراوته‌وه، به‌لام ئەوه‌ی له‌سوره‌تی (البقرة) و (الاعراف) و (یونس) و (طه) دا هاتوو هەریه‌که‌ی چەند جارێک دووباره بوونه‌وه‌یان پێوه‌ دیاره، به‌لام له‌ هه‌موو سوره‌ته‌کان دا زنجیره‌کان جوداوازیان هه‌یه و هەر زنجیره‌یه‌ک له‌گەڵ ناوه‌پۆک و مەبه‌سته‌کانی سوره‌ته‌که‌دا گونجاوه و بۆ مەبه‌ستێکی تایبەتی هینراون و وه‌کوو دووباره‌وه‌بوو حسیب ناکرین.

سهره‌تای سوره‌ته‌که‌ به‌باسی به‌به‌زه‌یی و چاودێری خودا بۆ هه‌لگرانی په‌یامی حق ده‌ست پێ‌ده‌کا، نه‌جاره‌ دوا‌به‌دوای ئەوه، سه‌رگوزشته‌ی هه‌زره‌تی موسا دێنێ، چەند بارو روویه‌کی چیرۆکه‌که‌ نیشان ده‌دا، هه‌مووی چاودێری و ره‌حم و به‌زه‌یی خودا رون ده‌کاته‌وه، ئاوینه‌یه‌کی بالانومایه‌ بۆ ژیا‌نی هه‌زره‌تی موسا هەر له‌ رۆژی له‌ دایک‌بوونی‌وه‌ هه‌تا کۆتایی ژیا‌نی!

له‌ یه‌که‌مجاره‌وه‌ به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیش سۆزو ئاره‌زو ده‌خاته‌ ناو دڵ و ده‌روونه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌تاسوخه‌وه‌ گوی له‌ چیرۆکه‌که‌ بگری‌ن و دڵمانی بۆ بکه‌ینه‌وه‌ و گۆیچکه‌مان بۆ ده‌نگ و باسه‌که‌ هه‌لخه‌ین، به‌رسته‌یه‌کی کاریگەر ده‌ست به‌ گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ ده‌کا و ده‌فه‌رمووی: ﴿و هل اناك حديث موسى﴾ ئە‌ی موحه‌ممەد ئایا تۆ سه‌رگوزشته‌و به‌سه‌ره‌اتی موسات بۆ هاتوو؟ ده‌زانی چی به‌سه‌ره‌ات به‌ ده‌ست فیرعون و دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه؟ ده‌زانی سه‌ره‌تا چۆن نیگامان بۆ کردو ئاخاوتنمان له‌گەڵ نه‌نجام دا؟ وشه‌ی (هل) که‌ بۆ ئیستفهامه‌ چه‌سپاندن ده‌گه‌یه‌نی، هه‌واله‌که‌ له‌ دلی موخاطب دا

جیگیر ده‌کا، نهم شیوه‌یه واته (نیستفهامی ته‌قیری) ئوسولوییکی کاریگه‌ره بۆ ناراسته‌کردنی کهلامی عه‌ره‌بی بۆ ناو زه‌ینی بیسه‌ر:

رافه‌که‌رانی قورئان ده‌فه‌رموون: هه‌زهره‌تی موسا مؤله‌تی له‌ هه‌زهره‌تی شوعه‌یب خواست بۆ نه‌وه‌ی بگه‌رێته‌وه‌ بۆلای دایکی، نه‌ویش روخمه‌تی پێدا و به‌ره‌و میصر له‌گه‌ڵ خێزانی‌دا که‌وتنه‌ پێ، له‌ گه‌رانه‌وه‌یان‌دا بۆ میصر شه‌ویک ریگیان لی‌تیکچوو شه‌ویکی زستان و سه‌رما و تازیک و نه‌نگوسته چاو ریگیان لی‌هه‌له‌بوو، هه‌زهره‌تی موسا ویستی ناگر بکاته‌وه‌ و ناگره‌که‌ی بۆ هه‌له‌نه‌بوو، چهند جاریک هه‌ولێ دا به‌لام بیه‌وده‌ بوو، له‌وکاته‌دا ناگریکی دووری دی له‌لای چه‌پی ریگا که‌یانه‌وه‌، گومانی نه‌وه‌ی برد ناگری شوان و کاروانچیان بۆ.

وا پێ ده‌چێ پیاویکی تریان له‌گه‌ڵ بوو بۆ، چونکه‌ هه‌زهره‌تی موسا: که‌ ناگره‌که‌ی بیینی به‌ خێزانه‌که‌ی فه‌رموو ﴿امکثوا انی آنست نارا﴾ نهم راناوه‌ کۆیه‌ ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کا له‌گه‌ڵ هه‌زهره‌تی موسا و خێزانه‌که‌ی‌دا پیاوی تریشان له‌گه‌ڵ بووه‌ جاوه‌کوو باوه‌و باوبوه‌ گوندنشین و مه‌رزنشینه‌کان له‌سه‌ر به‌رزایی و ته‌پۆلکه‌کان ناگرده‌که‌نه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی ریبارانی سارا ناگره‌که‌ بیینن ریگای پێ بدۆزنه‌وه‌، نه‌گه‌ر برسی و تینوویان بۆ رویان تیپکه‌ن و میواندارییان بکه‌ن، یان شاره‌زای ریگیان بکه‌ن.

بێگومان هه‌زهره‌تی موسا له‌و سارایه‌دا ناگریکی دووری بیینی، دلی پێ خوش بوو، هیوای خێرو خوشی لی‌کرد، پێی وابوو له‌و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ رزگاریان ده‌بێ، ده‌فه‌رموی:

نایا تۆ هه‌وال و سه‌رگوزشته‌ی موسات بۆ هاتوه‌، واته‌ به‌ ته‌نکید تۆ چیۆکی موسات بیستوه‌وه‌ به‌ نیگا بۆت هاتوه‌: ﴿ان رای نارا﴾ کاتیک له‌ ده‌شتیکی کاکێ به‌کاکێ‌دا، له‌ شه‌ویکی سارد و تاریکی زستاندا، ناگریکی بیینی و دلی پێ خوش کرد.

﴿فَقَالَ لَاهْلَهُ امْكُثُوا﴾ به خیزانه‌ک‌هی گووت: ئیوه لیږه بمیننه‌وه دانیشن به شوینی من دا مه‌یهن ﴿إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾ بیگومان من ناگریکم بینی ده‌چم بۆلای نهو ناگره بزانم چی‌یهو چۆنه ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ به‌لکو لهو ناگره سهره بزوتیک سهره چلوره ناگریکتان بۆ بیتم خۆتانی پی گهرم بکه‌نه‌وه، یان بۆ نه‌وهی بیکه‌ینه پرووناکی بۆخۆمانو ریڭای پی دهرکه‌ین ﴿وَإِوَا جَدَّ عَلٰی النَّارِ هَدٰی﴾ یان به‌لکو له‌لای ناگره‌که کهسانیکم ده‌ست بکه‌وی ریڭامان پیشان بدا، وه‌کو نامارژه‌مان پی کرد دانیش‌توانی لادی و مهرز نشین و کۆچهریه‌کان دابوو نه‌ریتیان وابوو له‌سهر ته‌پۆلکه‌و شوینی به‌رزدا ناگریان ده‌کردوه، بۆ نه‌وهی ریڭوارانی ده‌شت و بیابانه‌کان ریڭای پی دهریکه‌ن، یان بچن بۆلای ناگره‌که‌و میوان داریان بکری.

به‌ئێ حه‌زره‌تی موسا عليه السلام به‌ری که‌وت بۆ نه‌وه بچی سهره بزوتیک بینی، یان شاره‌زا بکری بۆ ریڭاکه، وه‌لی که له‌ناگره‌که نزیک بووه وه موفاجه‌نه‌یه‌کی سه‌یری توش بوو، پرووداویکی بینی تاقانه پروودا و بوو له ژیا‌نی موسادا عليه السلام، ناگری بینی به‌لام چ ناگر؟ ناگریک: که‌گهرم که‌ره‌وه‌ی گیان بوو نه‌که هی جه‌سته، ناگریک شاره‌زای که‌ر نه‌که بۆ ریڭای عاده‌تی به‌لکوو شاره‌زایی که‌ر بۆ کۆچی گه‌وره، ناگریک بوو بوو به‌هۆی به‌خته‌وه‌ری دونیا و قیامه‌تی حه‌زره‌تی موسا عليه السلام خاوو خیزانی و گهل و نه‌ته‌وه‌ی. ناگریک بووه وه‌رچدرخانی میژووی نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلی له‌خۆ گرتبوو، ﴿فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ يٰمُوسٰی﴾ کاتی که هاته لای ناگره‌که بانگی لی‌کرا: نه‌ی موسا! گوئی بگره، ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ من: که بانگت لی‌ده‌که‌م په‌روه‌ردگاری تۆم، نه‌و شوینه‌ی تۆ لی‌ی وه‌ستاوی شوینیکی پی‌وژه، پاک و خاوینه‌و به‌ره‌که‌تی تیخراوه، که‌وابی ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ﴾ له‌بهر ریژگرتنی شوینه‌که پیتلاوه‌کانت داکه‌نه، چوونکه پیخواسی نیشانه‌ی خۆ به‌که‌م زانین و به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خودا ریژنانه له‌و که‌سه‌ی قسه‌ت له‌گهل ده‌کا، نیشانه‌ی نه‌ده‌بو و په‌وشتی

بهرزه بهرام بهر خودای به دیهینەر! ﴿انك بالواد المقدس طوى﴾ بیگرمان
تیستا تو وای له شیوو دۆلکی پاکو خاوین دا پئی ده گوتری (طوی) له تاخی
سینادایه، وه کو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿نودی من شاطيء الوادی
الايمن فی البقعة المباركة من الشجرة: ان یا موسی! انی انا الله رب
العالمین﴾ (القصص/ ۲۵) به لئی هه زه تی موسا علیّه السلام گه یشته لای ناگره کهو
ته ماشای کرد ناگریکی سپی به، نوریکی سپی به نه دره وشیته وه و ناگریکه
له دره ختیکی سه وزه وه ده ده چی!

به راستی دل وه له رزه دی و موچور که به جهسته دا دی، گیانی ئاده میزاد
دهه ژئی، ته نها به ته سه ورکردنی نهو دیمه نه، موسایه کی تاقه کهس لهو
چۆله وانی و ده شته کاکي به کاکي به دا، له شهویکی زستانی سارد داو به
تاریکه شهویکی نهنگوسته چاو، هه ول و تهقه لای سه لکه بزوتیکی به تی
دهیه وی دهسته چيله ناگریکی دهست بکه وی بیهینئی بۆلای خیزانی سه رما
بردوو، له پریکا نیدای غهیبی لی بکری، ئاده میزادیکی بی هیزو برسی و
سه رما بردوو بهو شیوه ناخواتنی له گه لدا بکری، یه کسه ر په یام له که سیکه وه
وه ربگری له وانه یه ئاسمانه کان و زهوی و بونه وه هه مووی له عه یبه تان و
له ناستی شکۆمه ندی و گه وره یی نهو که سه بتوینه وه، هه لبه ته نهو دیمه نه
هیئنده گه وره و سامناکه، هیئنده بهرزو شکۆمه نده، زمان و پینوس له ناستی
پوونکردنه وی کۆل و کۆله وارن! خه یالیش به راشکاوی بهو فهزا بهر فراوانه دا
ههوا په رواز نابی، دیمه نیکه هه ر خواد ه زانی چۆنه و چۆن بووه. نه مه په حم و
لوتفی خودایه، نه گینا ئاده میزادیکی بی هیزو لاواز له کو و نهو پتیز لێنانه
له کو؟ نه م ساته وه ختانه سات و کاتیکن ئاده میزاد تییدا بهرز ده کریته وه،
ده گاته نهو راده یه ناخواتن له گه ل په روه دگاری بکا! به راستی بهرزی یه که
بهرزی له وه بهرز تر نیه: که ئاده میزاد نهو توانایه ی پی ببه خشری له خودا وه
راسته و خو په یام وه ربگری، به سه بۆ ئاده میزاد: که ئاماده باشی نه م

پەيوەندىيە بەشىۋەيەك لە شىۋەكان تىدبابى! ئەم پەيوەندى كردنە چۆن ئەنجام درا، ئەم كيانه بەشەرىيە چۆن ئەونىدايەى بىست و چۆن ۋەريگرت؟ نازانين چۆن بوو، عەقلى ئادەمىزاد ناگاتە ئەم ئاستە ئەمە بزانى، ئەم پەرى تواناي عەقلى ئادەمىزاد ئەمەيە: لە بەرامبەر ئەم ۋوداۋانەدا دۆش دايمىنى ۋ دەستە ۋەسان بىنى ۋ ئيمان بىنى ۋ مل كەچ بى!!

هەزرەتى موسائىن بانگى لى كرا، بەجۆرىك نەيتوانى تەحدیدی مەصدەرى بانگ لى كردنەكە بزانى، نەيتوانى شىۋەى بانگكەرو چۆنىيەتى بزانى. بانگى لىكرا بە شىۋەيەك لە شىۋەكانى بانگ كردن، ئەويش بەشىۋەيەكى تاييەتى ئەم پەيامەى ۋەرگرت، بەلام ئىمە نازانين چۆن بوو، ئەمە شتىكە لە ئەمرى پەروەردگار، پرومان بەرودانى ھەيەو پرسىيار لەچۆنىيەتيەكەى ناكەين، چوونكە زانينى چۆنىيەتيەكەى لەژوورتواناي ئادەمىزادەو ناتوانى تەسەۋورى بكا.

﴿وانا اخترتك فاستمع لما يوحى﴾ ئەمەن ئەمە خودايەم تۆم ھەلېژاردوۋە بۆ پىغەمبەرىتى ئەركى رابەرى ۋ پىشەۋايەتت خراۋتە سەر شان. فەرمانى ئىمە بىيسەو ۋەرى بگرە، ئەمە پەيامەى بۆت دى، لىى ھالى بىەو كارى پىى بكە، ۋەكوو لەنايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿انى اصطفيتك على الناس برسالاتى و بكملى﴾ (الاعراف/ ۱۴۴) واتە: مەن تۆم ھەلېژاردوۋە بەسەر ھەموو ئادەمىزادانى سەردەمى خۆت دا...

ئەمجارە ناۋەرۋكى نىگاكەى پىى رادەگەيەنى ۋ دەفەرموى: ﴿انى انا الله لا اله الا انا، فاعبدنى، واقم الصلاة لذكرك﴾ بىگومان ئەمە كەسەى بانگت دەكا پەروەردگارە، خوداى خۆتە، ئەمە دووبارە بوونەۋەو تەئكىدى پستەى ﴿انى انا ربك﴾ ھى پىشەۋەيە.

ئەمە ئەركو ۋاجىبىكە پىۋىستە بىزانى ۋ ددانى پىابىنىى، بەدل بپرات پىى ى ھەبى ۋ بەزمان بىدركىنى: كەھىچ خودا نىن جگە لەزاتى (الله) خودايەكى

تاك و ته‌نیا یه كهس هاوه‌ل و شه‌ریكى نیه. ته‌نها به‌ندایه‌تی بۆ من بكه من به خودایه‌كى تاك و ته‌نیا بناسه، چوونكه هه‌ر من خودام و هه‌ر هه‌ن شیاوی په‌رستش و به‌ندایه‌تی بۆ كردنم و كهسى تر شیاوی نه‌وه نیه. پارێزگاری نوێژه‌كانت بكه، چۆن فه‌رمانت پێ ده‌كری ئاوا به‌رێك و پێكى نه‌نجامیان بده، ئه‌ركان و مه‌رجه‌كانیان به‌جێ بێنه بۆ نه‌وه‌ی له‌نوێژه‌كانت یادی من بكه یه‌وه، به‌ دڵسۆزی لێم بپارێیه‌وه و خالیصانه من بپه‌رستی، به‌ لێپراوی به‌ندایه‌تیم بكه‌ی. به‌تایبه‌تی باسی نوێژی كرد، چوونكه نوێژ گه‌وره‌ترین تاعه‌ت و خودا په‌رستیه. نه‌مه ئه‌گه‌ر لامی (لذكری) لامی ته‌علیل و بابیس بێ. ئه‌گه‌ر لامی ته‌وقیت بێ ئه‌و كاته ماناكه‌ی به‌م جوژه‌یه، نوێژه‌كانت به‌جێ به‌ینه له‌كاتی وه‌بیر هاتنه‌وه و یاد كردنی من. نه‌مه‌ش به‌گوێره‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی نیمام ته‌حمده له‌ته‌نه‌سی كورپی مالیکه‌وه ﷺ له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ رپوایه‌تی كردووه‌ ده‌فرمووی: ((اذا رقد احدكم عن الصلاة او غفل عنها فليصلها اذا ذكرها، فان الله تعالى)) قال: ﴿واقم الصلوة لذكری﴾ هه‌ر كاتێ یه‌كێ له‌ئێوه خه‌وی لێكه‌وت و نوێژی نه‌كرد بوو یان له‌نوێژه‌كه‌ی بێ ئاگابوو، هه‌ر كاتێ بیری هاته‌وه بانوێژه‌كه‌ی بكا، چوونكه په‌روه‌ردگار ده‌فرمووی: ﴿واقم الصلوة لذكری﴾. دووباره له‌ته‌نه‌سه‌وه له‌سه‌حیحه‌ین دا هاتوه‌ ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((من نام عن صلاة او نسيها، فكفارتها ان يصلها اذا ذكرها، لا كفارة لها الا ذلك)).

تیرمیزی و ئیبنوماجه له‌ ته‌بو هوره‌یره‌وه رپوایه‌ت ده‌کهن: ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((من نسي عن صلاة فليصلها اذا ذكرها، فان الله قال: واقم الصلاة لذكری)).

فه‌رمووده‌كه دوو حاڵه‌تی دیاری‌كردوه: نوستن و له‌بیر چونه‌وه. چوونكه حه‌ق وایه موسوڵمان كه‌مه‌رخه‌می نه‌كا له‌ته‌نجامدانی نوێژ، جا ئه‌گه‌ر به‌ته‌نقه‌ست نوێژه‌كه‌ی نه‌كرد ئه‌وه گێڕانه‌وه و ته‌نجامدانی به‌ قه‌زا كارێكى

پیوست تره دهبی چی زووه نویژه فهوتاوه کهی بگیژ پتهوه. چونکه چواندنی نویژ جگه له گێرانهوهی هیچ نهرکیکی تری تیدا نیه!!

نه مجاره باسی هاتنی رۆژی قیامت دهکا، سهره نجامی مه خلوقات دیاری دهکا و دهفرموی: ﴿ان الساعة اتية اکاد اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى﴾ بێگومان قیامت ههر دی و گومان له هاتنیدا نیه، پرو و داویکه ههر دهبی پرو بدا و نه هاتنی محاله. نه من ده مهوی له خوشمی بشارمهوه، جاجۆن کهسانی دیکه پیتی ده زانن؟ نه من جۆره ناخاوتنه له زمانی عهره بی دا باوه. نه گهر یه کیك زیده رهوی بکا له نهیننی کاریکی دا ده لئ: (کتمت سری من نفسي) نه من نهینیه کهم له خوشم شاردهوه مه بهستی نهوهیه: که نهینیه کهی به وه پهری تواناوه شاردهوتهوه. سوودی نهیننی کردنی هاتنی قیامت و دیاری نه کردنی کاته کهی بۆ ترساندن و ههر شه کردنه له ئاده میزاد، بۆ نهوهی هه موو کاتی له ترسو ناماده باشیدا بن بۆ خودا په رستی، ههر بۆ یه شه خودا کاتی مردنی هه موو ئاده میزادیکی له خویان نهیننی کردوه. چونکه ئینسان نه گهر بیزانیایه کهی ده مرئ، هه تا پیش مردنی سه رگه رمی گونا هویی نه مرئ خودا ده بوو، نه مجاره به ماوه یه ک پیش مردنی ته وه ی ده کرد و دهستی ده کرد به کرد وهی باش، نه مهش ده بوو به هوی هه ئنانی ئاده میزاده کان بۆ تاوانکاری، وه لی په روه ردگار زانینی کاتی مردنی له ئاده میزاده کان شاردهوتهوه. بۆ نهوهی هه موو کاتی له هه زهرو ناماده باشید بن بۆ خودا په رستی و هه موو کات ترسی مه رگیان هه بی، واز له گونا هه سه ریچی فره مانی خودا به یتن و تۆ به بکه ن به ته وه پهری لی پزان و لی بور دووی و دلسۆزیی خه ریکی خودا په رستی بن و تۆ به دوانه خه ن و هه موو کات چاوه روانی هاتنی مردن بن.

ووشه ی (اکاد) زیاده یه و بۆ جوانی مانا هیتراوه، واته: ﴿وان الساعة اتية اخفيها﴾ بێ گومان قیامت راده بی، کاتی هاتنه کهیم شاردهوتهوه. هاتنه کهی هیچ شک و گومانی تیدا نیه: ﴿لتجزى كل نفس بما تسعى﴾

بۆنەوہی ھەموو کەسیک پاداشتی کردەوہ کانی خۆی بدیتەوہ وەکوو لەشویئیکی تردا دەفەرموی: ﴿انما تجزون ماکنتم تعلمون﴾ (الطور/ ۱۶) یان دەفەرموی: ﴿فمن يعمل مثقال ذرة خیراً یره، ومن یعمل مثقال ذرة شراً یره﴾ (الزلزله/ ۷-۸).

نه مجار په روږدگار حه زره تي موسا عليه السلام ده تر سينې له كه مته ړخه مي كړدن
له قيامه ت و خو بڼه ناماده نه كړدني. ده فهرموي: ﴿فَلَا يَصْنَعُ عَنْهَا مَن لَّا
يُؤْمِنُ بِهَا، وَاتَّبِعْ هَوَاهُ فَتَرْدِي﴾ باتو بڼه ناگانه كا له هاتني قيامه ت و لات نه دا
له پړوا بوون به قيامه ت و پړوداوه كاني، كه سيك: كه پړواي به هاتني نيه و
چاوه پړواني پاداشت و سزاي نه و پړوه نيه، له سزاو عيقابي خواي گه وړه
ناترسوي بڼه پړوا سه ريچي فرماني خوا ده كاو گوي به نه هيه كاني نادا،
شوين هه واو هه و هسي خوي ده كه وي! نه تو نه گهر و ابكه ي به هيلاك ده چي و
خه ساره تمه ند ده بڼه، خيتابه كه به ته نيا بڼه حه زره تي موسا عليه السلام نيه به لكو و
هه موو كه س ده گريته وه، خيتابه كه ناراسته ي حه زره تي موسا عليه السلام كراوه و هلي
ناده ميزاداني تر مه به ستن.

ئەمە لە غمونی ئەو پەندە کوردییە کە دەلی: (بوکی) لە گەل تۆمە
خەسوو گویت لی بی) بە کورتی: ئیو ئەو نەدە میزادینە! شوین ریبازو
بیروباوەری ئەوانە مە کەون: کە: پروایان بە هاتنی قیامت نیە، هەردەم
خەریکی پاباردن و سەرپێچی کردنی فەرمانی پەرەردگارن! هەرکە سێک شوین
بەرنامەی ئەوان بکەوێ خەسارە قەندو مالتویرانە.

٧
قِيلَانِي:

به جيئنه ناني نوڙ له کاتي بؤدياري کراودا پټويسته و ده بي نه نجام بلري.
نه گهر له کاتي خوږدا به هوږي خه وهه يان هر بيانويه کي تر نه نجامي نه دا ده بي
بيگير پته وه. نه گهر که سيک به نه نقه ست نوږه که ي نه کردنه وه جه ماوهر ي زانايان
کون له سر نه وه که پټويسته قه زاي بکاته وه، هر چه نده به دوا خستني
ته فسري ره وان (١٨٠)

نویژه که گونا هبار بووبی. که سیک به هوی خهو یان له بیر چونه وه نویژه که ی دوا کهوت تاوانبار نابی، وه لی نه گهر به نه نقه ست دوا ی خست تاوانبار ده بی.

به لگه ی جه ماوهری زانایان نه وه یه: ده لئن: پهروه ردگار ده فرموی: ﴿واقیموا الصلاة﴾ (البقرة/۴۳) نیت ده ست نیشانی نه وه ی نه کردوه کردنی نویژه که له کاتی خوی دا بی یان دوا ی تیپه ریوونی کاته که ی. خو ناشکرا شه وشه ی (اقیموا) فرمانه و وجوب ده گه یه نی. نه وه ش چه سپاوه که سیک خهوی لی کهوت یان له بیری چوونویژه که ی له کاتی خوی دا نه نجام نه دا ده بی دوا یی بیگی پرتیه وه، همرچه نده به دوا خسته که شی گونا هبار نه بووه، ده ی که سیک به نه نقه ست نویژه که ی له کاتی خوی نه نجام نه داو دوا ی بخا باشتر ده بی گه پانه وه ی له سهر پیویست بی. ههروه ها خواردنی رۆژویک به نه نقه ست و به بی عوزرو بیانوی شرعی داخوازی نه وه یه بیگی پرتیه وه نویژیش که چوو ده بی قهزا بکرتیه وه.

نه گهر وارپیکهوت کاتی نویژیک هاتبوو کابرا خوی ناماده ده کرد بۆ به جیهینانی لهو کاته داوه بیری هاته وه که نویژیکی له وه پیشی یازیتری چواندوه، به گویره ی ریبازی مالیکیه کان ده بی ده ست بکا به نویژه چواوه که، به مهرجی نویژه فهوتاوه که پینج یان کهم تر بن، ته نانه ت نه گهر گی پرتیه وه ی نویژه چواوه کان بیته هوی دوا کهوتنی نویژه حازره که له کاتی خوی هه رده بی نویژه رابردوه که بیگی پرتیه وه. به لام نه گهر نویژه چواوه کان زیاد له پینج نویژ بوون نه وه ده بی نویژه حازره که نه نجام بدا. مه زه بی حنه فیه کانیش ههروه هایه به لام وه نده هیه ته وان ده لئن ته رتیب بۆ گی پرتیه وه ی نویژه چواوه کان پیویسته له شو رۆژه که دا. به مهرجی ماوه که به شی نویژه چواوه کان و نویژه حازره که ش بکا.

خو نه گهر به‌شی نه کرد ده‌بی جاری نویژه حازره که بکا نه‌جا دست بکا
به‌گپرانه‌وه‌ی فهوتاوه‌کان، نه‌بجار نه‌گهر نویژه فهوتاوه‌کان له‌نویژی شه‌وو پوژتیک
زیاتر بوون نه‌وه‌ته‌رتیب له‌گپرانه‌وه‌که‌ی‌اندا واجب نیه..

شافعی ده‌فه‌رمووی: وا باشه له‌پیشه‌وه نویژه فهوتاوه‌که به‌گپرتیه‌وه
به‌مه‌رجی نویژه حازره‌که‌شی نه‌فه‌وتی، خو نه‌گهر وای نه‌کردوو له‌پیشه‌وه نویژه
حازره‌که‌ی کرد، نه‌وه چ قه‌یدی نیه نویژه‌که‌ی دروسته.

نیمامی (الاشرم) له‌ئه‌حه‌ده‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رمووی: ته‌رتیب
پتویسته، ته‌نانه‌ت نه‌گهر نویژه فهوتاوه‌کان هی شه‌ست سالو زیاتریش بن.
فه‌رموویه‌تی: دروست نیه کابرا نویژی فهوتاوی له‌سه‌ر بی‌و له‌یادی بی نویژی
تر بکا.

به‌لگه‌ی نه‌وانه‌ی ده‌لین: ده‌بی نویژی فهوتاو پیش نویژی حازر بخری نه‌وو
فه‌رمووده‌یه‌یه له‌سه‌حی‌حدا هاتوو و جابری کوری عه‌بدوللا، ریوایه‌تی
ده‌کا: ده‌لی: پوژی خه‌نده‌ق پیغه‌مبه‌ر نویژی عه‌سری بو نه‌کرا تاخو
ئاوابوو، کاتی نویژی مه‌غریب هات، نیت پیغه‌مبه‌ر له‌پیش دا نویژی
عه‌صری قه‌ضا کرده وه نه‌بجار نویژی مه‌غریبی کرد، تیرمیزی له‌ئینبو
مه‌سه‌عوده‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: له‌پوژی خه‌نده‌قدا موش‌سریکه‌کان
پیغه‌مبه‌ریان مه‌شغول کرد چوار نویژی بو نه‌کران، شه‌و به‌سه‌ردا هات و
هه‌ندیکی لی‌پو، نیت فه‌رمانی به‌بیلال کرد بانگی داو قامه‌تی کردوو نویژی
نیوه‌پوژی کردوو پاشان قامه‌تی کردوو نویژی عه‌صری نه‌بجامدا، پاشان قامه‌تی
کرد نویژی مه‌غریبی کردنه‌بجار قامه‌تی کردوو نویژی عیشای کرد.

زانایان راجیاییان هه‌یه له‌وه‌دا: که کابرا به‌یری بیت‌ه‌وه: که نویژیکی له‌وه
پیشی نه‌کردوو، نویژه حازره‌که‌شی کاتیکی که‌می ماوه له‌م مه‌وزوعه‌داسی
پایان هه‌یه:

۱- نيمامى مالیک و (اللیث) و (الزهرى) فەرموویانە دەبى جارى لەپیشدا
نویژه فەوتاوە کە بکا هەرچەندە سەریکیشى بۆ نەمانى کاتى نویژه حازرە کە.
۲- حەسەنى بەصرى و شافىعى و زانایانى عىلمى حەدیث و (المحاسیبى) و
ئیبنو وەهەب لەزانایانى مالیکى دەفەرموون: دەبى جارى نویژه حازرە کەى
بکا.

۳- ئەشەهەب دەفەرمووی: کابرا سەریشکە بەئارەزووی خۆى کامیان
پیش بخا کەیفى خۆیەتى. وەلى ئەگەر کەسێک لەنویژدا بوو وەبیری هاتەو:
کەنویژیکی لەو پىشى نەکردوو، ئەو ئەگەر لەدوا نيمامەوە نویژى دەکرد،
ئەو ئەوانەى دەلێن تەرتیب واجبەو ئەوانەى دەلێن: واجب نیە، کۆکن لەسەر
ئەو کەلەگەل نيمامدا درێژە بەنویژه کەى بدا هەتا تەواو دەبى، ئەجا لەو وە
دووا کیشەیان تیکەوتوو:

(أ) نيمامى ئەحمەد و ئەبو حەنیفە دەفەرموون: دەبى ئەونویژه بکا
کەبیری کەوتۆتەو پاشان ئەو نویژه بکا: کەلەگەل نيمام کردوو یەتى، مەگەر
لەنێوان نویژه فەوتاوە کەو نویژه حازرە کەى کەلەگەل نيمامدا دەیکا زیاد
لەپینج نویژ هەبى.

(ب) نيمام مالیک دەفەرمووی: کەسێک لەنویژى حازردا نویژى فەوتاو
وەبیر هاتەو، بادوو پرکات بکاو سلاو بداتەو. جانەگەر ئەو کەسە پیش نویژ
خوین بوو، نویژى خۆى مەئموومەکانى بەتال دەبیتهو، ئەگەر نویژه حازرە کە
چوار پرکاتى بوو لەپرکاتى سێیەمدا بیری هاتەو کەلەو پىشى نویژیکی
نەکردوو بارپرکاتى چوارەم تەواو بکا ئەجار سەلاو بداتەو، نویژه کەشى بۆ
دەبیته نویژى سووننەت و بەتال نابیتهو.

عصای موسی ﷺ ده‌بیته نه‌زدیها

وَمَا تِلْكَ

بِیَمِیْنِكَ یَمُوسٰی ﴿۱۷﴾ قَالَ هِیَ عَصَاۤی اُتُوْکُمْ عَلَیْهَا
وَاَهْبَسْ بِهَا عَلٰی غَنَمِیْ وَلِیْ فِیْهَا مَآرِبٌ اٰخَرٰی ﴿۱۸﴾ قَالَ اَلْقِهَا
یَمُوسٰی ﴿۱۹﴾ فَاَلْقٰهَا فَاِذَا هِیَ حَبۡةٌ تَسَعٰی ﴿۲۰﴾ قَالَ خُذْهَا
وَلَا تَخَفْ سَنُعِیْدُهَا سِیْرَتَہَا اِلٰی اَوَّلٰی ﴿۲۱﴾

دوای نه‌وی په‌روہ‌دگار له‌گه‌ل موسادا ﷺ ناخاوتنی نه‌نجام دا، نیت
موعجیزو نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی باس ده‌کا بو‌راستی په‌یامه‌که‌ی.
یه‌که‌م نیشانه‌و موعجیزه‌شی گۆرانی عه‌صا که‌یه‌تی‌یه‌ نه‌ژدیها، هه‌روا
به‌پیچه‌وانه‌وه‌شه...! موعجیزه‌ی گۆرانی عه‌صا به‌نه‌ژدیها موعجیزه‌ی یه‌که‌می
حه‌زرتی موسا ﷺ بو‌وه. موعجیزه‌یه‌کی وابو‌وه جگه‌ له‌ خودا که‌سی تر
نه‌وی بو‌پیک نایه‌و له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر نه‌بی به‌دی نایه.

واپنده‌چی حه‌زرتی موسا ﷺ به‌م بانگ لی کردن و په‌یام پیدانه،
به‌بیستنی ئه‌م نیدا ئاسمانییه به‌رزو په‌روزه‌ خۆی له‌بیر چۆبیتته‌وه، نه‌وه‌شی له‌بیر
چووبیتته‌وه بو‌چی چووه بو‌ئمه‌و شوینه، به‌ته‌واوی هه‌ست و هۆش و شعوری
کردنه‌وه بو‌ بیستنی تیگه‌یشتنی ئه‌و بانگه‌ ئاسمانییه به‌دوادا چوونی ئه‌و
په‌یامه‌ی ناراسته‌ی ده‌کری، جا له‌و کاته‌دا: که‌نه‌و نقوومی ئه‌م حاله‌ته
تایه‌تییه بو‌وه: که‌تی که‌وتوو و میثقاله زه‌ریه‌که‌ نییه له‌کیانی ئه‌ودا ئاو
له‌شتی تر داته‌وه‌و بیر له‌شتی تر بکاته‌وه، په‌رسیاریکی ناراسته ده‌کری
ته‌فسیری ره‌وان (۱۸۴)

پتویستی به‌وه‌لام نی‌یه، پرسیاریکه بۆ به‌ناگا هینانه‌وه و هسه‌ر خو
هاتنه‌ویه، بۆسه‌رنج راکیشانیه‌تی بۆلای عه‌صای ده‌ستی، بۆ نه‌وه‌ی
به‌ناگادارییه‌وه موعجیزه‌ی بوونی عه‌صا به‌نه‌ژدیها بیینی، له‌به‌ر نه‌وه به‌و
شیوه پرسپاری ناراسته ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى﴾ نه‌ی
موسا نه‌وه چیه به‌ده‌ستی راسته‌وه‌یه؟

بیگومان خودا ناگاداری هه‌موو شته، هیچ نی‌یه له‌نه‌و په‌نه‌هان بی،
که‌واته‌هر پرسپاری له‌خوداوه ناراسته بکری مه‌به‌ست زانا کردنی خودا
نییه‌به‌و شته‌ی پرسپاری لی کردوه، به‌لکو مه‌به‌ستی تری تیدا‌یه‌و به‌گویره‌ی
شوین و جیگاده‌زانی. که‌واته لی‌ردها پرسپاره‌که بۆ به‌ناگا هینانه‌وه‌ی حه‌زه‌تی
موسایه‌و بۆ سه‌رنج راکیشانی‌یه‌تی بۆ بینینی موعجیزه‌و داپرانی له‌و حاله‌ی
که‌تیدا نقووم بووه.

نیت به‌و پرسپاره هاته‌وه سه‌رخۆ، ترسو بیمی له‌وه پتشی نه‌ما، به‌ده‌می
خۆی دانی به‌وه‌دا نا: که‌نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی نه‌ودایه عه‌صایه، داریکی ره‌قو
ته‌قو بی گیانه، نه‌ج‌ار به‌چاری خۆی بیینی به‌فه‌رمانی خودا ده‌بیته ماریکی
زیندوو پاشان ده‌بیته‌وه به‌عه‌صاکه‌ی پتشیو!

حه‌زه‌تی موسا عليه السلام له‌وه‌لامی نه‌و پرسپاره‌ی: که‌ناراسته‌ی کرابوو:
﴿قَالَ: هِيَ عَصَايَ، أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ
أُخْرَى﴾ وتی: نه‌وه‌عه‌صاکه‌مه، له‌کاتی رۆیشتن دا خۆمی سه‌رده‌ده‌م، گه‌لای
دره‌خته‌کانی پی هه‌لده‌وه‌رینم بۆ نه‌وه‌ی ناژه‌له‌کانم بیخۆن. چه‌ند مه‌به‌ست و
به‌رژه‌وه‌ندی ترم تیدا هه‌یه‌و بۆزۆر شتی تر به‌کاری ده‌هینم، تیشووی پی
هه‌لده‌گرم، مه‌تاره ناوی پی هه‌لده‌گرم، مارو دوو پشکی پی ده‌کوژم درنده‌ی
پی له‌خۆم دوور ده‌خه‌مه‌وه. نه‌مه هه‌موو نه‌و زانیاریانه بوون: که‌حه‌زه‌تی
موسا عليه السلام ده‌رباره‌ی عه‌صاکه‌ی ده‌زانی، به‌عه‌مه‌لی گوچانه‌که‌ی بۆ نه‌و جوهره
کارانه به‌کار هینابوو، چوونکه ده‌سال شوانی بۆ حه‌زه‌تی شوعه‌یب عليه السلام

کردبوو، ده‌شلین له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌شی‌دا جه‌له‌بیک مه‌رو بزنی له‌گه‌ل خۆیدا هینابۆوه و به‌تەما بوو بیانباته‌وه به‌ختیوان بکا.

به‌لام نه‌وه‌تا قودره‌ت و ویستی خودا له‌و عه‌صا داره‌ی به‌ده‌ستی موسا عليه السلام وه‌یه شتیکی لی‌په‌یدا ده‌کا: که‌هر به‌خه‌یالی موسا عليه السلام دا گوزه‌ری نه‌کردبوو، خاریقولعه‌ده‌یه‌کی لی‌په‌یداده‌بی ده‌بیته‌ ریخۆشکه‌ره و سه‌ره‌تا بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و کاری گه‌وره. خودا فه‌رمانی پی‌کرد به‌وه عه‌صاکه‌ی فری‌بدا بۆ نه‌وه‌ی موعجیزه‌ی گه‌وره ده‌ریکه‌وی ﴿قَالَ﴾ په‌روه‌ردگار پی‌ی فه‌رموو: ﴿الْقَٰهَا يٰمُوسٰى﴾ نه‌ی موسا! نه‌و عه‌صایه‌ی به‌ده‌ستی راسته‌وه‌یه فری‌ی بده، بیه‌اوێژه سه‌ر زه‌وی، حه‌ززه‌تی موسا یه‌کسه‌ر ﴿فَالْقَٰهَا﴾ عه‌صاکه‌ی فری‌دا ﴿فَاِذَا هِیَ حِیَۃٌ تَّسْعٰی﴾ هه‌ر له‌گه‌ل فری‌ی دا روانی کتوپر عه‌صاکه‌ی ماریکه‌و ده‌خشی و ده‌کشی به‌سه‌ر زه‌وی دا، ده‌ست به‌جی عه‌صای بی‌گیان بوو به‌ماریکی درێژی گورج و گۆل. له‌نایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ کَأَنّٰهَا جَانٌ وَّتٰی مَدْبَرًا وَّلَمْ یَعْقُبْ﴾ (النمل: ۱۰) واته: کاتیکی بینی عه‌صاکه‌ی ماریکی گه‌وره‌یه به‌لام له‌به‌ر گورج و گۆلی به‌جوکی ده‌هاته به‌رچاو، دیمه‌نه‌که سه‌رنج راکیش بوو، موسا عليه السلام پاشه‌و پاش کشایه‌وه ولی‌ی ترسا، ناحه‌قی نه‌بوو، کێ هه‌یه له‌روداوی ناوادانه‌شه‌ژی و نه‌ترسی. عه‌صای بی‌گیان بوو به‌ماری گیاندار، نه‌و موعجیزه‌ گه‌وره‌یه به‌کتوپری له‌پیش چاوی موسا عليه السلام پروی دا!! موعجیزه‌ی گیان به‌به‌ردا کردنی شتی بی‌گیان، هه‌رچه‌نده‌ ته‌م جو‌ره موعجیزه‌ له‌هه‌موو نان و ساتیک دا پرووده‌دا، وه‌لی خه‌لکی بی‌ناگان لی‌ی. وینه‌ی نه‌و موعجیزه‌ له‌هه‌موو چرکه‌یه‌ک دا به‌فه‌رمانی خودا پرووده‌دا، له‌هه‌موو سات و کاتیکی دا به‌ملوینه‌هاخانه‌ بی‌گیانه‌کان ده‌بنه‌ خانه‌ی گیاندار: به‌لام خه‌لکی پی‌ی سه‌رسام نان و هه‌کوو به‌بوونی عه‌صای موسا عليه السلام به‌مار سه‌رسام ده‌بن، هۆی نه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ نه‌وه: که‌ئاده‌میزاد دیلی هه‌سته‌کانیه‌تی، دیلی نه‌زمون و

تاقیکرده وه کانیه‌تی، له بیرو بۆچوونی دا زۆر له مه‌ودای هه‌سته‌کانی
تیناپه‌ری، وه‌رگه‌رانی عه‌صابه ماریکی گورج و گۆلۆ تیژ ره‌و دیارده‌یه‌کی
حیسییه به‌ره‌نگاری هه‌سته‌کانی ده‌بیته‌وه لیک ده‌که‌ون!

به‌لام دیارده شاردراوه‌کانی سه‌ره‌تای ژبان، که گه‌ردیله بی گیه‌نه‌کان
ده‌بنه خه‌لیه‌ی زیندوو، نه‌وه ناکه‌ونه به‌ر مه‌ودای هه‌سته‌کان و نه‌اده‌میزاد
هه‌ستیان پی ناکا، به‌تایبه‌تی بار پی‌وه گرتن و زۆر دووباره بو‌نسه‌وه‌یان
کاریگه‌ریان له‌سه‌ر هه‌ست که‌م ده‌کاته‌وه به‌شتیکی ناسایی دینه به‌رچاوی!
که عه‌صاکه بوو به مارو که‌وته جم و جۆل به‌خێرایی ده‌کشا، هه‌زه‌تی موسا
عليه‌السلام ترساو پاشه‌و پاش کشایه‌وه، ﴿قال﴾ په‌روه‌ردگار پی فهرموو: ﴿خذه‌ها
ولا تخف﴾ به‌ده‌ست بیگه‌رو لیتی مه‌ترسه، ﴿سنعیدها سیرها الاولی﴾ هه‌ر
که‌ده‌ست پی گه‌ییشته‌وه ده‌یگێرینه‌وه بۆ شێوه‌که‌ی یه‌که‌جاری و ده‌یکه‌ینه‌وه
به‌دار عه‌صاکه‌ی پیشوو.

هه‌زه‌تی موسا عليه‌السلام دلتیا بووه و، ده‌ستی بۆ ماره‌که‌ بردوو خودا
کردیه‌وه به‌دار عه‌صاکه‌ی پیشوو نه‌گیانی تیدا ما نه‌جم و جۆل، نه‌مه‌ش
موعجیزه‌یه‌کی تر بوو، خودا نیشانی دا.

موعجیزه‌ی دووه‌م بۆ موسا عليه‌السلام (یه‌دی بیضا) بوو

وَأَضْمَمَ يَدَكَ

إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ

مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ قَالَ

رَبِّ أَشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَاسْرِ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنْ

لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَٰرُونَ
 أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ
 كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

دوای نه‌وهی په‌روهر دگار موعجیزه‌ی عه‌صای باس کرد: که‌نیشانه‌ی
 پیغه‌مبه‌ریتی حه‌زره‌تی موسایه و موعجیزه‌ی یه‌که‌میه‌تی.

نه‌جار باسی موعجیزه‌ی دووه‌می ده‌کا، نه‌ویش موعجیزه‌ی ده‌ست
 دره‌وشانه‌ویه: که‌به‌فرمانی خوداده‌ستی ده‌بوه‌شتیکی پرشنگذار وه‌کوو خوړ
 ده‌دره‌وشایه‌وه و چاوی له‌بهر هه‌لنه‌ده‌هات. نه‌جار دوای نیشاندانی نه‌و دوو
 موعجیزانه، فرمانی پیّ کرد که‌بچی بۆ سهر فیرعه‌ون و په‌یامی خودای پیّ
 بگه‌یه‌نی و بانگه‌وازی بکا بۆ خودا په‌رستی. نیتر حه‌زره‌تی موسا عليه‌السلام له
 خودا پارایه‌وه و چوار شتی داوا لی‌کرد: دل فراوان کردن و کار ناسانی بۆی.
 زمانی بکریته‌وه و لالی نه‌می‌نی. هارونی براشی له‌گه‌ل دا بکری به‌پیغه‌مبه‌رو
 پشتیوانی بی، جارینکی تر فرمانی خودای ته‌عالا بۆ موسا عليه‌السلام درچوو
 فرمانی پیّ کرا به‌م چه‌شنه: پیّ ی‌گوترا ﴿واضمم يدك الى جناحك﴾
 ده‌ستی راستت به‌ره بۆین هه‌نگلت بیلکینه به‌ژیر بالته‌وه، ﴿تخرج بيضاء﴾
 دیته ده‌روه به‌دره‌وشاوه‌یی پرووناکی‌یه‌کی زۆر ده‌به‌خشی.. به‌شه‌وو به‌روژ
 پرووناکی‌یه‌کی دیاره وه‌کوو پرووناکی خوړو مانگ وایه. ﴿من غير سوء﴾
 سپیه‌تیه‌که‌ی پرووناکی و دره‌وشانه‌ویه، نه‌خو‌شی و ده‌ردی به‌له‌کی نیه،
 نیشانه‌ی عیب و نه‌نگی نیه پیته‌وه. دوایی نه‌و ده‌سته بخه‌روه باخه‌لته‌وه،
 وه‌کوو پیشووی لی دیته‌وه، په‌نگی گه‌نم په‌نگی به‌خو‌ه ده‌بینیته‌وه!

نه‌گهر جادو بازه‌کانی فیرعه‌ون هه‌ولئ نه‌وه‌یان دابی: که‌ موعجیزه‌ی
 عه‌صا به‌تال بکه‌نه‌وه و به‌ره‌ره‌کانی بکه‌ن، که‌چی یه‌کی‌کیان هه‌لی نه‌وه‌ی

نەداوە موعجیزە یەدی بە یضا پووچەڵ بکاتەو. ئەم دەست درەوشانەو شەش
﴿آیة اخری﴾ موعجیزە یەکی ترەو نیشانە یەکی کە یە لەسەر راستی
پیغە مەبرایەتیت، ئەو مان بۆیە کرد ﴿لنریک من آیاتنا الکبری﴾ بۆ ئەو ی
بریک لە نیشانە ی گەورە یی خۆمانت نیشان بەدەین، پێت بزانیین: کە ئێمە بالا
دەستین بەسەر هەموو شتێک لەناو بوونەوێردا.

لێرەدا پرسیارێک هاو پێشەو، دەگوێری: بۆچی موعجیزەکانی حەزەرەتی
موسا عليه السلام لەو جۆرە موعجیزانە بوو؟

بۆ وەلامی ئەم پرسیارە دەگوێری: پەرەدگار بۆخۆی زاناو ئاگادارە
بەسەر هەموو شتێک، لەهەموو چەرخ و رۆژ گاریکدا بەپیتی بارو دۆخ و دلۆ
دەروونی خەلکی ئەو سەردەمە موعجیزە ی داو بە پیغە مەبرانی، جا چونکە
لە چاوخو سەردەمی حەزەرەتی موسا عليه السلام دا جادووبازی باو بوو. خەلکە کە
چاویان بریبوو شەتی سەر سوورپێنەری جادو بازی، بۆیە موعجیزە ی حەزەرەتی
موسا عليه السلام لەو جۆرە موعجیزانە بوو کە جادو بازیە کە یان پوچەڵ
بکاتەو. ئەمجار دوای ئەو ی پەرەدگار ئەم دوو جۆرە موعجیزە گەورە یە ی
بەخشی بە حەزەرەتی موسا عليه السلام، فەرمانی پێ کرد: کە بچی بۆسەر فیرعەون و
پێی فەرموو: ﴿اذهب الی فرعون انه طغی﴾ بە پیغە مەبرە ی بچۆ بۆلای
فیرعەون: کە پاشای میصرەو تۆ لەترسی ئەو هەلپەتە بوو. بچۆرە سەری ئەو
موعجیزە ی گەورەو خاریقول عادی مان پێ داوی، بانگەوازی بکە بۆ خودا
پەرستی و بەندایەتی بۆکردن، فەرمانی پێ بکە: کە چیت نەتەو ی نیسرائیل
نەچەوسی ئیتەو، لەگومرایی و ملهوپری خۆی وازی ئێتی، بچۆرە لای فیرعەون و ئەم
جۆرە پەیا مە ی بە گۆتچکە دا بەدە، چونکە بیگومان ئەو لەخۆی بایی
بوو، کافرو سەرکەش بوو، سنووری ئادەمیزاد پیتی خۆی شکاندوو، باو هشی
بەدونیادا کردوو و قیامەتی لەبیر خۆی بردۆتەو و لافێ خودایەتی لێ دەداو

به‌نه‌ته‌وهو گه‌له ژئیرده‌سته‌کانی خۆی ده‌لی: من خودای همره گه‌وره‌و به‌رزی
نیوهم، له‌من زیاتر خودای ترتان نیه!!

چاکه په‌روه‌ردگار نهم فەرمانه‌ی ناراسته‌ی حه‌زهره‌تی موسا عليه السلام کردو
په‌وانه‌ی سهر فیرعه‌ونی کرد، که‌له راستی‌دا تابلێ ی ئهرکیکی گران و ترسناک
بوو، نه‌و له‌ترسی فیرعه‌ون هه‌لاتووه، نیستا بجیته سهری داوای نیمان هینانی
لی بکا و پی‌ی بلێ شوینم بکه‌وه: نه‌و بو‌خۆی فیرعه‌ونی باش ده‌ناسی، ده‌یزانی
چ مله‌ورپو سته‌مکاریکه، بۆیه حه‌زهره‌تی موسا عليه السلام له‌خودا پارایه‌ره هه‌شت
شتی بو فەرهم بینێ:

۱- ﴿قال: رب اشرح لي صدري﴾ موسا عليه السلام ووتی: خودایه: سینگم
فراوان بکه دل‌و ده‌روونم به‌هێز که بو‌وه‌رگرتن و هه‌لگرتن و گه‌یاندنی نه‌و
په‌یامه، به‌ دلێکی فراوانه‌وه به‌ پروایه‌کی پته‌وه‌وه بتوانم نه‌و په‌یام و سروه‌ه
بگه‌یه‌نم. بێگومان نه‌و ئهرکه ئهرکیکی قورسو کاریکي گه‌وره‌یه پتویستی
به‌یارمه‌تی تو هه‌یه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ويضيّق صدری
ولا ينطلق لسانی﴾ (الشعراء/۱۳) داوای له‌خودا کرد: که‌نه‌و دل‌نه‌نگیه‌ی
لابه‌ری و دل‌ فراوانی بکا بو‌ نه‌وه‌ی پشوو درێژ بێ و بتوانی ئه‌زیه‌تدان و
سه‌رپیچی کردنی خه‌لکی پی قبول بکری ئهرکی پیغه‌مه‌برایه‌تی پی
هه‌لبگیری:

۲- ﴿ويسر لي امری﴾ کارو فرمانم بو‌ ناسان بکه، نه‌گهر تو یارمه‌تی
ده‌رم نه‌بی نه‌من که‌ی تواناو هێزی نه‌و ئهرکه گرانم هه‌یه: هه‌رچه‌ند نهم دوو
داوایه‌ی هه‌موو پێداویسته‌یه‌کانی ده‌گرتته‌وه، به‌لام چونکه نهم مه‌به‌ستانه‌ی که
له‌مه‌دوادین زۆرلای گرنه‌گ بوون بۆیه به‌تایبه‌تی ناویان ده‌هینێ:

۳- ﴿واحلل عقدة من لساني يفقهوا قولي﴾ زمانم په‌هابکه گریی سهر
زمانم لابه‌ره، لاتیو توریم مه‌هیله، بتوانم به‌بی گه‌رو گرفت قسه‌به‌که‌م:
بو‌نه‌وه‌ی له‌کاتی راگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌م دا له‌ قسه‌و ناخواتنم تی بگهن،

چونکه راگه‌یاندنی په‌یام و نامۆزگاریی له‌لایهن ره‌وان بیژو قسه ره‌وانه‌وه
کاریگه‌رترو زیاتر خه‌لکی دلۆ گوێچکه‌یانی بۆ ده‌که‌نه‌وه.

وه‌کوو ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێن: هه‌زره‌تی موسا عليه السلام گیریه‌ک له‌ زمانی‌دا
بوو، نه‌ویش له‌وه‌وه بووه به‌منداللی له‌باوه‌شی فیرعه‌ون دا بووه پێشی
پنیه‌ته‌وه، فیرعه‌ون رقی لیتی هه‌لساوه، ویستویه له‌ناوی به‌ری، خیزانی
فیرعه‌ون به‌رگری لی ده‌کاو ده‌لێ مندالۆ هیشتا عه‌قلی په‌یدا نه‌کردوه.

نه‌جار فیرعه‌ون ده‌لێ: به‌تاقی ده‌که‌مه‌وه، دیتی چهند ده‌نکه خورمایه‌ک و
چهند پشکو ناگر ده‌خاته به‌ر ده‌ستی بۆ نه‌وه‌ی بزانی کامیان هه‌لده‌گری، نیت
موسا عليه السلام ده‌ست ده‌با بۆ پشکو ناگره‌که‌و ده‌یخاته سه‌ر زمانی به‌وه تۆزیک
تووور بووه گیریی تیدا په‌یدا بووه.

۴- ﴿واجعل لی وزیراً من اهلی، هارون اخی﴾ خودایه! یارمه‌تیده‌رو
پشتیوانیکم بۆ دابنێ له‌برێ کاردا یارمه‌تیم بدا، نه‌و که‌سه له‌خزمی خۆم بێ، هارونی برام بێ
بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل من ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌لبگری، نه‌و زمانی شیرین و
ره‌وانه، دل دامه‌زراوو بار قۆلۆ له‌ سه‌ره خۆیه. هه‌زره‌تی موسا بۆ خۆی
پیاویکی توندوتیژو ئینفیعالی بوو، بۆیه داوای له‌په‌روه‌ردگاری خۆی کرد:
که‌پشت نه‌ستوری بکا به‌ براکه‌ی، بۆ نه‌وه‌ی دوویه دوو ئه‌وکاره گرنگه‌ی پێیان
سپێردراوه‌تانجامی بده‌ن.

۵-۶ ﴿اشد به‌ ازری و اشركه فی امری﴾ خودایه! به‌ براکه‌م پشت
نه‌ستوویم بکه، بیکه‌ره هاویه‌شم له‌پیغه‌مبه‌ریتی‌دا، بۆ نه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌ر
شانی خۆمان به‌شیویه‌کی پێویست نه‌نجام بده‌ین.

۷-۸ ﴿کی نسبحک کثیراً و نذکرک کثیراً﴾ بۆ نه‌وه‌ی بتوانین
ته‌سبیحاتی زاتی پاکت بکه‌ین، به‌ دوورت بگرین له‌و شتانه‌ی شیاوی زات و
صیفاتێ تۆ نه‌یه، بتوانین به‌زۆری یادت بکه‌ین و به‌تاک و ته‌نها بتناسین و که‌س
نه‌که‌ینه هاوه‌لۆ هاویه‌شت له‌ هه‌موو عه‌یب و خه‌وشیکه‌ی بته‌پاریزین.

هزهرهتی موسا نهو ههموو داوایانهی پیشنیار کردن، داوای کرد: سنگی فراوان بیّ کاری بوّ ناسان بکری، گرتی زمانی بکریته هارونی برای بکریتهوه پیغه مبهرو یارمه تیده... ههموو نه مانه بوّ نهو هیبینه یارمه تیده بوّ ته سبیحاتی زورو یاد کردنی خودا به زوری. وهرگرتن و بیستنی زورله خودای بینا و شنهوا.

موجاهید دهلی: بهنده ((بهذاکری)) تهواو حسیب ناکری هتا وای لی نهیه به ههموو شیوهیه ک یادی خودا بکا، به پیوه به دانیشتنهوه به پراکشانهوه. ﴿انک کنت بنا بصیرا﴾ خودایه! بیگومان زاتی پاکت له حال و وه زعی نیمه ناگاداره، ده زانی بوچی نیمهت هه لبرارد ووه و پلهو پایهی پیغه مبهریت پی داوین، ده زانی بوچی ده مان نیری بولای فیرعه ونی ملهپرو سته مکار، نهو فیرعه ونه ی داوای خوییه تی ده کا، نیمه پابه ندو ملکه چی توین و سوپاس گوزارین، نه توش بوخوت پیویستی نیمه ده زانی، ناگاداری بهو هی: که نیمه ناتاجی یارمه تی و کومه گی توین!

بیگومان هزهرهتی موسا عليه السلام در یژهی به پارانیهوه و پیشنیاره کانی دا داوای یارمه تی و کار ناسانی کرد، خودای بهرزو بالا ده ست گوئی لی یهوه ده بیسی، نهو میوانی خوی پهره ردگاره، ناخاوتنی له گهل ته نجام ده دا، پهره ردگاری خاوهن فه ضل و کهره م میوانی خوی ناو میند ناکاو داواکاریه کانی دوا ناخا.

په‌روه‌ردگار هه‌شت نیعه‌تی جو‌راو جو‌ری به‌خشیون
به‌حه‌زهرتی موسا عليه السلام پیش پیغه‌مبه‌ریتی

قَالَ قَدْ

أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَآقْذِفِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقِتَّةُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّكَ فُتُونًا
فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾
وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

دوای شهوی هه‌زهرتی موسا عليه السلام هه‌شت پیشنیاری ناراسته‌ی
په‌روه‌ردگار کردن، لی‌ره‌دا په‌روه‌ردگار شه‌و راده‌گه‌یه‌نی: که سه‌رجه‌م
داواکاریه‌کانی جی‌به‌جی کران، ﴿قال: قد اوتيت سوءلك يا موسى﴾ په‌روه‌ردگار
فه‌رمووی: هه‌موو داواکاریه‌کانت پی‌دران، هه‌رچی داوات کرد شه‌وا ده‌ست
به‌جی پی‌م به‌خشی، خوشی و به‌خته‌ودریی هه‌زهرتی موسا عليه السلام له‌وه‌دایه‌ و پیرای
ته‌فسیری ره‌وان (۱۹۳)

جی به جی بوونی داواکاریه کانی خودا ریزیکی تریشی لی نا به وه: که به ناوی
خوی بانگی لی کرد، جا چ ریز لیتانیک له وه گه وره ترو به نرخ تره
که په روه ردگاری بالاده ست بانگی بهنده یه که له بهنده کانی خوی بکا به ناوی
صهریمی خوی!!!

﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكُمْ مَرَّةً أُخْرَى﴾ بیگومان جاریکی تریش چاکه مان
له گمل تو کرد، منعت و نیعمه تی خومانان به سهردا پرستی، پیش نه وهی پله و
پایه پیغه مبهرایه تیت پی بیه خشین چند نیعمه ت و فه ضلی خومانان پی
داوی.

۱- ﴿إِذَا أُوحِنَا إِلَىٰ أَمَلِك مَابُوحِي﴾ نه و کاته نیگامان کرد بولای دایکت و
نه وهی پیویست بوو تپی بگه یه نین تیمان گه یاند، شتی کمان تیگه یاند هر
به نیمه ده کرا تپی بگه یه نین، وه کوو چه سپاوه و زانراوه، فیرعه ونی ستمه مکار
برپاری دهر کرد بوو به له ناو بردن و کوشتنی هر مندالیک نییینه ی به نو
نیسرائیلی که له و ساله دا له دایک ده بی، جاکه موسا عليه السلام له دایک بوو، دایکی و
که سو کاری تینان لی پهیدا بوو، نه یانده زانی چون له چنگ یاساوه کانی
فیرعه ون رزگاری بکن و چونی بشارنه وه و نه هیلن پپی بزنان.

په روه ردگار ویستی وابوو موسا عليه السلام له و کوشتن و برینه رزگار بکا،
کاریکی وابکا فیرعه ون خویشی په روه رده ی بکا و پپی بگه یه نی: بویه
په روه ردگار نه وهی خسته دلی دایکییه وه.

ده فیرمووی: نیگامان کرده دایکت و خستمانه دلیه وه، که ﴿إِنْ أَقْد فِيهِ
فِي الثَّابُوتِ﴾ کوره تازه له دایک بوو که ت بخره ناو صندوقه داریکه وه ﴿فَلَقَدْ
فِيهِ فِي الْيَمِ﴾ نه مجار فرپی ده ناو ده ریاوه، واته: ده ریای نیله وه. ﴿فَلْيَلْقَ الْيَمِ
بِالسَّاحِلِ﴾ نه مجار ده ریا که ش وه لای بخاو فرپی بداته قهراخه وه، تاله تاکام
دا ﴿يَاخُذْهُ عَدُولِي وَعَدُولُهُ﴾ که سیک بیگریته وه: که دوژمنی من و دوژمنی
نه ویشه. واته: فیرعه ون صندوقه که بگریته وه و بیباته لای خوی.

وه كوو ده گيڙنمه له چه مي نيله وه جوگايهك وهر گيڙابوو بولاي باخه گمي
 فيرعهون، جا له كاتيښك دا فيرعهون له گهل خيڙانه كهيدا له سهر هوزيښك
 دانيشتبوون روانيان نهواصندوقيك به سهر ناوه ويه. نهو يش فرماني كرد به
 گرته موهي صندوقه كه وه لپ چرپني، ههر خيڙا ده ست و پتو هنده كاني صندوقيان
 كرده وه وه ليان پچري و بينيان مندايكي تابليتي جوان و خنجيله تيډايه،
 فيرعهون به چاوپيښكه وتني زوري خوش ويست و خيڙانيشي ههر زور له دلي
 شيرين بو!

٢- ﴿والقيت عليك محبة مني﴾ له لايهن خوښه وه خوښه ويستيه كي زورم
 خسته سهرت! له دلي خه لكې دا شيرينم كردى. خوم خوشم ويستى و بهو هوښه وه
 كه ساني ديكه ش خوشيان ويستى، يان له دلي ناده ميزادان دا خوښه ويستم
 كردى و فيرعهونيش خوشى ويستى و كرديتي به كورې خوږى و پهره رده ي كردى.
 خوښه ويستى يهك واي له فيرعهون كرد: كه خيالي نه وه نه كا بتكوږي،
 بهلكو بريار بدا بتهكه نه كورې خوږيان، وه كو له شويښيكي تردا ناماڙه به مه
 ده كا و ده فرمووي: خيڙاني فيرعهون زور خوشى ويستى و زور به دليدا چووي
 ته نانه ت به فيرعهوني گوت: ﴿قرة عين لي ولك، لا تقتلوه عسى ان ينفعنا او
 نتخذها ولدا﴾ (القصص/٩).

٣- ﴿ولتضع علي عيني﴾ خوښه ويستيم به سهر دا رشتي بوښه وه
 كه ساني ديكه ش خوشيان بو ي، پهره رده بكرتي له ژير چاوديري نيمه دا،
 ده بي چ توږينه وه ليكولينه وه يهك بتواني شتيك زياد بكا له مانايه ي نه م
 پرسته قورثانيه گهياندوويه تي؟

بيگومان هيچ شرح و رافه كردنيك ناتواني شتيكي دي بخاته سهر نه
 مانا ناسك و شيرينه ي نه م ته عبره قورثانيه ده يگهي نه ي. ده بي زوباني
 ناده ميزاد چ بلې بهرام بهر كه سينك له ژير چاوه ديږي پهره رده گاردا پهره رده
 بووي؟

بێگومان ساتمەوختیکی چاودێری پەرەردگار بۆ ئادەمیزاد ئەو پەڕی
پلەو پایەییە ئەو دەبێ کەسێک هەمیشە لەژێر چاودێری خودادا پەرەردە
بووبێ چ پلەو پایەییەکی هەبێ؟؟

مندالی تازە لەدایک بوو هەرچەندە شوێن و جێگای باشی بۆسازدرا بوو،
لەبەلە خانە یەرعمەون دا بریار بوو پەرەردە بکری، بەلام دایکی دلی بۆ
هەڵدەچۆتی و لەتوانی حەرسانێ لی هەلگیراوە و ئۆقرە ناگری. لەم لاشەو
پەرەردە کردنی لەباوەشی دایکی داو شیر پێدانی لەلایەن ئەووە زۆر گرنگەو
هیچ خۆراک و بژیوتیک جێگای شیر دایک ناگریتەووەو هیچ شوینیک بۆمندالی
ساوا هێندە یاباوەشی دایک خۆش نیە. بۆیە خودا کاریکی وای کرد: کە
دایک و فرزندێ شیرە خۆرە یەکتی بگرنەو، زارۆکی تازە لەدایک بوو
بگەریتەو بۆ باوەشی دایکی خاوەن سۆز. بەم جۆرە خودا وای کرد ئەو مندالە
مەمکی هیچ ئافرەتیک نەگری، چەند ئافرەتیان هێنا بیکەن بەدایەنی بەلام
مەمکی هیچیان نەگرت. بۆیە ناچار بوون هەول بدەن ئافرەتیکی شارەزا
بدۆزنەو بۆتانی شیر بدا بە موسا عليه السلام.

لەم لاشەو خوشکی موسا عليه السلام بەرینمویی دایکی خۆی گەیاندا بوو
مالی پاشا و بەنهیانی سەیری هەلس و کەوتیان دەکا و گۆی لە تەگیرو پاو بۆ
چوونیان دەگری، ئیتر دەم دەباتە پیشەووە پێیان دەلی: من ئافرەتیکان
پیشان دەدەم هەموو مندالیک مەمکی دەگری، ئەگەر حەزتان لێیە پێتان
دەلێم ناوێشانیتان دەدەمی! دارو دەستە یەرعمەونیش بێ ئاگان ئەوێ ئەو
ئافرەتە دایکی خۆیەتی، بەم شیوە موسا عليه السلام مان گیرایەو بۆ باوەشی
دایکی، سەیر لەو دایە دایکی موسا عليه السلام بە پۆلەت کۆری پاشا بەخێو
دەکا و دایەنی ئەو مالی پاشای لە موشکیلەییەکی گەورە ڕزگار کردووە،
کەوابێ بەم بۆنەشەو دەبێ مالی پاشا نازو نیعمەتی خۆیان بەسەر مالی
دایەندا ڕشتبێ و لەهەمان کاتیشدا کۆری خۆیان بە خێو دەکەن!! بەراستی هەر

خودا ده‌توانی کاری ناوا بسازینی و نیشی ناوا رېك بخا، ته‌مه‌یه په‌روهرده‌بوون له‌ژیر چاودیری خودا!!

۴- ﴿اذ تمشي اختك﴾ واته: له‌لایه‌ن خۆمه‌وه خۆشه‌ویستیم به‌سه‌ردا پرشتی، له‌و کاته‌دا: خوشکه‌که‌ت به‌شوینته‌وه بوو به‌قه‌راغ ده‌ریادا رږیشت، بۆ نه‌وه‌ی بزانی صندوقه‌که له کوئی ده‌وه‌ستیتته‌وه. ده‌یه‌ویست هه‌والت بزانی، هه‌تا له مالی فیرعه‌ون دا تۆی دۆزییه‌وه له‌حاله‌تیک دا بوون: که ده‌گه‌ران دایه‌نیکیان ده‌ست بکه‌وی شیرت پی‌دا.

﴿فقول: هل ادلكم علی من يكفله﴾ ته‌ویش وتی: نایه رېنمونیتان نه‌که‌م بۆ نافرته‌تیک بتوانی بیته‌ دایه‌نی و شیری بداتی ته‌وه‌نده کاراما بی‌ وابکا ئەم منداڵه مه‌مکی بگری، به‌جوانی به‌رعۆده‌ی به‌خپو کردنی بی‌؟؟ ته‌وانیش رازی بوون و چوو دایکی هیناو یه‌کسه‌ر مه‌مکی ته‌وی گرت، به‌م شیوه ﴿فرجعناک الی امک کی تقرعینها ولا تحزن﴾ ناوا به‌و جوړه گیرامانیه‌وه بۆلای دایکت بۆته‌وه‌ی به‌ تۆ چاوی فینک ببنه‌وه، دل‌ی نارام بگری، غه‌م و په‌ژاره‌ی له‌ده‌ست دانی رۆله‌ی جگه‌ر گوښه‌ی نه‌میښی.

۵- ﴿وقلت نفساً فنجیناک من الغم﴾ پیاوینکت کوشت له‌تاقمی فیرعه‌ون ته‌و کاته‌ی کابرای قیبطی له‌گه‌ل کابرایه‌کی به‌نوو نیسرائیلی شه‌ریان بوو، کابرای به‌نو نیسرائیلی هانای بۆ هینای و داوای یارمه‌تی لی کردی، ته‌تۆش زله‌ یه‌کت لی داو کابرا گیانی ده‌رچوو، به‌مه‌ که‌وتیتته‌ غه‌م و په‌ژاره‌وه ترسی تۆله‌و سزای فیرعه‌ونت بۆ په‌یدا بوو ﴿فنجیناک من الغم﴾ نیمه له‌و ترسو بیمه‌ی بۆت په‌یدا بوو بسو رزگارمان کردی، به‌هۆی تۆبه‌ کردنته‌وه له‌گونا‌هی پیاو کوشتنه‌که‌ت خۆش بووین و تاوانه‌که‌تمان سپړه‌وه، رېگامان نیشان دای که‌هه‌ل بی‌ی برۆی بۆ ولاتی مه‌دیه‌ن به‌مه‌ش له‌چنگ تۆله‌ی فیرعه‌ون رزگارت بوو.

۶- ﴿وَفَتْنَاكَ فِتْنًا﴾ به چەند شیوهی جۆراو جۆر به تاقیمان کردیتەوه، پیش ئەوهی هەلت بژێرین بۆ پێغه مبه‌ریی، دوو چاری چەند تەنگ و چەلە مەو بە لاو ناخۆشیمان کردی، لەبۆتە ی تاقیکردنە مە مان دای، لە هە مەو ئەو تاقیکردنە وانە رزگارمان کردی، هەتا وات لێهات بە کەلکی ئەو بێ ئەرکی پێغه مبه‌رایە تیت پێ بسپێردری.

۷- ﴿قُلْتُ سَنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ چەند سالتیک لە ناو دانیشتیوانی ولاتی مەدیەن دا مایتمەوه: کە نزیکە ی هەشت قۆناغ لە میصر دوور بوو، دەریدەری و هەژاریت چەشت، بووی بەرە غبەر و شوانی شوعەیب (عليه السلام) لە پاساوی مارەیی خیزانت.

﴿ثُمَّ جِئْتُ عَلَىٰ قَدْرٍ يَامُوسَىٰ﴾ پاشان کە دەسالت شوانیت تەواو کرد، هاتیت بۆ ئەم شوێنە کە لەوه پیش بریارم لە سەر دابوو بۆ قسە لە گەل کردنت، بۆ ئەوه ی بتکە مە پێغه مبه‌رو بۆ سەر فیرعە ون و نە تەوه ی ئیسرا ئیل. رەوانەت بکەم.

۸- ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾ تۆم هە لێژاردوو و تاییە تم کردوو ی بە پێغه مبه‌رایە تی و قسە لە گەل کردن دا، بۆ ئەوه ی بانگی ئادە میزاد بکە ی بۆ ئایینی من، کردوو می بە فرستادە و رەوانە کرا و بۆ سەر بە ندە کانم بۆ ئەوه ی ئایینیان پێ رابگە یە نی، شارە زایان بکە ی بۆ رێبازی خودا پەرستی و شەریعە تی حق.

رینموونی په‌روه‌ردگار بۆ‌حه‌زره‌تی موسا و هارون علیهما السلام

ده‌رباره‌ی بانگه‌وازی‌کردنیان بۆ‌فیرعه‌ون

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُنِيبَا
 فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلَا لِنِيبَا
 لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
 أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
 ﴿٤٦﴾ فَأَنبِئَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَلَا تَعْذِيبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 الْمُهْدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

دوای نه‌وی په‌روه‌ردگار هه‌شت نیعمه‌تی خۆی: که‌دا بوونی به‌حه‌زره‌تی
 موسا و هارون علیهما السلام باس کردن، نه‌جاری‌لیردا فه‌رمان و رینموویی خۆی بۆ‌حه‌زره‌تی
 موسا و هارون باس ده‌کا. ته‌وجیهات و ته‌علیماتی پیوستیان ده‌داتی بۆ‌ته‌وه‌ی
 له‌ئه‌نجامدانی نه‌رکه‌کانیان دا سه‌رکه‌وتوو بن، بتوان په‌یامی خۆیان بگه‌یه‌ن و
 بانگه‌وازیی فیرعه‌ون بکه‌ن بۆ‌نیمان هی‌نان.

ته‌مه‌ش فه‌رمان و نه‌هیه‌کانن که‌له‌ خوداو نه‌راسته‌ی هه‌زره‌تی موسا و
 هاروونی برای کراوه. ده‌فه‌رموی: ﴿اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي﴾ نه‌ی موسا!
 ته‌فسیری ره‌وان (۱۹۹)

له‌گه‌ل براكه‌ت دا برۆنه سهر فیرعه‌ون و قه‌ومه‌كه‌ی، برۆن بانگه‌وازی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌كه‌ی بکه‌ن به‌و به‌لگه‌و موعجیزانه‌ی پی‌م دا‌ون و کرد‌وم‌ن به‌نیشانه‌ی راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیا، نو موعجیزه‌و نیشانه‌ن به‌نیوه‌م به‌خشیون ﴿ولاتیا فی ذکرى﴾ سستی و که‌مته‌رخه‌می مه‌که‌ن له‌گه‌یاندنی په‌یامی من دا، له‌یاد کردن و ناو هیئانی من، هه‌موو کاتێ منتان له‌یاد بێ، چونکه‌ یادو زی‌کری خودا هیت‌و توانا ده‌به‌خشی به‌دل‌و ده‌روون.

﴿اذه‌با الی فرعون﴾ برۆن بۆ‌لای فیرعه‌ون بانگه‌وازی لی بکه‌ن بۆ‌ئیمانیه‌تان ﴿انه طغی﴾ بی‌گومان نه‌و له‌سنوور ده‌رچوه‌، زی‌ده‌ ره‌وی کرد‌وه‌ له‌تا‌وان و گو‌م‌پ‌ایی‌دا، به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی گو‌رچک‌پ له‌دا‌وای لافی خودایه‌تی ژێ‌وانی بکه‌نه‌وه‌، با‌به‌خۆیدا به‌چیت‌ه‌وه‌، له‌مله‌ه‌و‌ری و که‌له‌ ره‌قی خۆی دابه‌زی.

نه‌جا ریت‌مو‌وی‌یان ده‌کا بۆ‌بانگه‌وازی کردن‌ی و رو‌وبه‌ رو‌و بو‌ونه‌وه‌ له‌گه‌لی‌دا. ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فقلوا له قولا لینا﴾ به‌نه‌رم و نیانی قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن، به‌تو‌وندو تیژی له‌گه‌لی مه‌جولینه‌وه‌، ﴿لعله یتذکر او یخشی﴾ به‌لکو‌و بیر بکاته‌وه‌و له‌په‌ندو نامۆزگاری نیوه‌ ورد بیت‌ه‌وه‌، قسه‌تان لی‌وهریگری‌و بۆی ده‌ریکه‌وی: که‌نیوه‌ راست ده‌که‌ن! یان هی‌چکه‌ نه‌بی گومانی راستیتان لی‌بکا‌و به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ به‌ترسی له‌سزاو تۆ‌له‌ی خودا، بانگی بکه‌ن بۆ خودا‌په‌رستی، ئومیدی نه‌وه‌شتان هه‌بی که‌بانگه‌وازی کرد‌نه‌که‌تان سوود به‌خش ده‌بی، چونکه‌ هه‌رکه‌سیک به‌کارێک هه‌لسا ده‌بی به‌ئومیده‌وه‌ هه‌ول‌بدا، نه‌گه‌ر به‌نا‌ئومیدی خه‌ریک بو‌و، خه‌ریک‌بونه‌كه‌ی گه‌رم و گو‌رنا‌بی.

هه‌لبه‌ته‌ په‌روه‌ردگار ده‌یزانی: که‌فیرعه‌ون تیمان ناهیت‌ی، که‌چی نا‌وا به‌جه‌خته‌وه‌ فەرمان‌ی‌دا بۆ بانگ کردن‌ی و هه‌ول‌دان له‌گه‌لی بۆ نه‌وه‌ی تیمان به‌یت‌ی، نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌ی به‌روا‌له‌ت قسه‌ی نه‌میت‌ی و به‌هانه‌ی به‌ری، له‌هه‌مان کات‌دا تا‌نا‌ماژه‌بی که‌په‌یره‌و کردن‌ی هۆ‌کاره‌کان بۆ گه‌شتن به‌مه‌به‌ست شتیکی پی‌ویسته‌و ده‌بی گرنگیان پی‌ بدری. جگه‌ له‌وه‌ش بریاری خودا وایه‌ که‌تۆ‌له‌و

سزاو پاداش له سهر کرد دهوی بهنده کان خویان بی. له هه مان کاتدا ری نیشان دان بی. بۆرابه ران و بانگ خوازانی ئاین: که به گویره ی توانا هه ول و تی کو شانی خویان بجه نه گهر بۆ گه ییشتن به تاما بجه کانیان جا ناواته که یان بیته دی یان نه یه ته دی نه وه نه وان بهر پر سیار نین و نه جرو پا داشتی خویان ده ست ده که وی.

هه تا ئیره ناخاوتنی پهروه رد گاره له گه ل حه زره تی موسادا ﷺ...
 نه یه نه که دیمه نی گفتو گو ی نیوان پهروه رد گارو حه زره تی موسایه ﷺ له و سارایه دا. نزاو پارانه وهی موسا ﷺ له کار دایه وه لی نه و لی لیره دا سیاقی قورئان مه سافو کاته کان ده پیچیتمه وه، هارونیش ده یینی له گه ل موسادا شان به شانی یه ک نزا ده که نه و پهروه رد گار ناخاوتنیان له گه ل دا ده کا. که و ابو ده توانین بلین: نه مه جار یکی تره و جو دایه له یه که جار: که موسا ﷺ به ته نیا بوو، نه جار هه ر خودا ده زانی له نیوان نه م دوو جار ده دا چه ند پرو دا و پرو یان دابی. به م جو ره دوا ی نه وهی: که یه که جار پهروه رد گار سروهی بۆ موسا ﷺ کرد نه جار به هاو به شی سروهی بۆ کرد بن، نه جار له گه ل موسادا یه کیان گرتبی و به یه که وه ده ستیان کرد بی به نزاو پارانه وه و خودا ناخاوتنی له گه ل کرد بن. به لام قورئانی پیرو ز هه مو نه مانه ی پیچایه وه و با سی نه کردن، چونکه با سکرد نه که یان چ گرنگیه کی بۆ سه رگورشته که نیه.

جگه له وه ش نه وهی که وترا وه ناما ژده بۆ نه وترا وه که ده کا و لی و ه ده گیر ی. نه نه ش ئوسلو بی که له قورئان دا زۆر به کار ها تو وه.

﴿قَالَ: رَبِّنا اِنَّا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْغٰى﴾ حه زره تی موساو هارون به یه که وه ووتیان: نه ی خودای ئیمه! زۆر له وه ده تر سین نه گه ر فیرعه ون بانگ بکه ین بۆ خودا په رستی و یه کتا په رستی گوزو گو مه ت په لامار مان بدا و باغخاته بهر حه مله ی یاسا وه کانی و تووشی چه مره سه ریمان بکا و گیر ده ی سزاو تۆله ی دژواری سه مکارانه ی بین، چونکه فیرعه ون مله پرو سه ته مکاره،

کۆ له هیچ شتیك ناکاته‌وه و ئیمه‌ش بێ ده‌سه‌لات و بێ پشت په‌ناین و که‌سمان له‌گه‌ل نیه.

﴿قال: لا تخافا انی معكما اسمع واری﴾ په‌روه‌ردگار پیتی فه‌رموون: نانا له‌فیرعه‌ون مه‌ترسین، ئه‌من پشتیوانیتان ده‌که‌م، دلتیا بن ده‌تان پارێزم، گۆمه‌گیتان پێ ده‌که‌م، هه‌رچی پووبدا له‌نێوان فیرعه‌ون و ئیوه‌دا ئه‌من ده‌بیسیم و ده‌بینیم، لیتان بێ ناگا نايم، شه‌رو نه‌زیه‌ت دانی نه‌وتان لێ دوور ده‌خه‌مه‌وه، هه‌زه‌تی موسا و هارون به‌مه زۆر دلتیا بوون، چ ترسو بیستکیان نه‌ما، چونکه‌ خودایان له‌گه‌له‌و ئیتر ده‌بێ فیرعه‌ون چ نرخێکی هه‌بێ. نه‌جار وێرای کۆمه‌گی و دل‌نارام کردنیان رێنموویشی کردن بۆشیوه‌ی بانگ کردن و پێراگه‌یانندی په‌یامی خوداو چۆنیه‌تی ووتو وێژ کردن له‌گه‌لێ دا.

﴿فاتياه فقولا انا رسولا ربك﴾ بچنه‌ لای و له‌مه‌جلیسی خۆی دا به‌پاشکاوێ پیتی بلێن: ئیمه‌ فرستاده‌و په‌وانه‌ کراوی خودای تۆین. بۆ شه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌ بزانی: که‌خودایه‌ك هه‌یه‌ خودای نه‌وو ناده‌میزاده‌ به‌گشتی خودای هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌، هه‌ر خودای موسا و هارون نیه‌، هه‌ر خودای به‌نوئیسرائیل نیه‌، بۆ شه‌وه‌ی له‌یه‌که‌جاره‌وه‌ شه‌و خه‌رافات و بیرو بۆچونه‌ی شه‌و پڕژگار هه‌ قه‌لاچۆ بکا: که‌پێیان وابوو بۆ هه‌ر هۆزو خێلێك یان بۆهه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك خودایه‌ك یان چهند خودایه‌ك هه‌یه‌.. یان شه‌و بیرو باوه‌ره‌ پره‌وتیه‌وه‌ که‌له‌هه‌ندی چه‌رخ و سه‌رده‌مدا باو بوو ده‌یانگوت: فیرعه‌ون له‌شه‌وه‌ی خوداكانه‌و ده‌بێ له‌میه‌صردا بپه‌رستری!!

نه‌جار دواي پوو‌نکردنه‌وه‌ی په‌یامی خۆتان و خۆناساندنتان پێی، پیتی بلێن: ئیمه‌ له‌خواهه‌ نێردراوین بۆلای تۆ، باش بزانه‌ خودای هه‌ق و راست (الله)یه‌، ئه‌تۆ: که‌بۆخۆت لافی خودایه‌تی لێ ده‌ده‌ی بوختانیکی گه‌وره‌و نیدیعیایه‌کی بێ مانایه‌.

که‌واته: ﴿فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَاقِيلَ وَلَا تَعْذِْبْهُمْ﴾ ده‌ست له‌چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل هه‌لبگره، چیت عه‌زاییان مه‌ده، واز له‌سه‌ر برینسی نیرینه‌کانیان بهینه، ئه‌رکیک مه‌خه‌سه‌ر شانیان: که‌نه‌توانن پیتی هه‌لسن، نه‌وه‌بوو فیرعه‌ون وای بریار دابوو هه‌ر مندالیککی نیرینه‌یان بی به‌ساوایی له‌ناوی به‌ری، میننه‌کانیشیانی ده‌هیشته‌وه، پیاوه‌کانیانی به‌سوخره ده‌گرتن و به‌بێگار کاری بیناو گواسته‌نه‌وه‌ی که‌ره‌سه‌ی خانوو به‌ره‌وه‌هه‌موو نیشیکی کرکیکاری قورسی پی ده‌کردن. هه‌زوه‌تی موساو هارون له‌سه‌ره‌تاوه داوای ئیمان هینانیان له‌فیرعه‌ون نه‌کرد. به‌لکو داوای نازاد کردنی که‌له‌که‌ییانیان لی کرد، چونکه نه‌وه له‌سه‌ر دل و ده‌روونی فیرعه‌ون سووکتر بوو، له‌وه‌ی داوای ئیمان هینان و بیرو باوه‌ری لی بکه‌ن، له‌لایه‌کی تره‌وه نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ناخه‌وه بیرو باوه‌ریکیان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ره‌هه‌بوو، که‌وا‌بوو پزگار کردنی نه‌وان مه‌به‌ستیکی گرن‌گتر بوو له‌بان‌گکردنی فیرعه‌ون بو ئیمان هینان.

﴿قَدْ جَنَّكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئیمه که‌په‌وانه کراوین له‌لایه‌ن خودای خۆته‌وه بو سه‌ر تۆو که‌له‌که‌ت موعجیزه‌و به‌لگه‌ی به‌هیزمان هینان گه‌واهی نه‌وه‌ن: که ئیمه به‌راستی پیغه‌مبه‌رین. ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ أَتْبَعِ الْهُدَى﴾ پزگار بوون و نه‌مینی له‌قارو غه‌زه‌بی خودا له‌سه‌ر که‌سیک بی شوین هیدایه‌تی خودا ده‌که‌وی، بپوا به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی ده‌کا، واز له‌سته‌م و گو‌مپایی دینی!

شایانی باسه ئه‌م پرسته‌یه زۆر جار له‌نامه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بۆلای پاشاکانی پۆم و فارس و سه‌ره‌ک هۆزو خێله‌کانی ده‌رووبه‌ر ده‌نووسرا!

نه‌جار سووکه هه‌ره‌شه‌یه‌کیان لی کرد به‌لام راسته‌و خۆو په‌په‌و پونا، بو نه‌وه‌ی زۆر رقی هه‌له‌نه‌ستی و له‌سنوور ده‌رنه‌چی هه‌م دلنه‌وااییان کرد و هه‌م ترسیان خسته‌به‌ر، به‌مه‌ پێیان فهرموو: ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى﴾ بێگومان ئیمه نیگامان له‌خوداوه بو هاتووه: که عه‌زایی دونیاو قیامه‌ت له‌سه‌ر که‌سیکه په‌یامی خودا به‌درۆ بخته‌وه‌و پشت له‌نایینی

حق و هر گپری. هر که سیك پروا به نیتمه نه کاو به درو مان بخاتمه و پشت له خودا پهرستی هه لبا نه وه دوزه خ جیگاهه تی و به ناگر ده سوتیندری.

وه کو له نایه تیکی ترداده فرموی: ﴿فاما من طفی و اثر الحیوة الدنیا فان الجحیم هی الماوی﴾ (النازعات/۳۷-۳۹) یان ده فرموی: ﴿فانذرتکم ناراً تلتفی، لایصلاها الا الاشقی﴾ (اللیل/۱۴-۱۶)

تییینی:

له نایه تی ﴿انا نخاف ان یفرط علینا او ان یطفی﴾ نه وه وهرده گپری: که ترسان له ده ست دریزی کردنی سته مکارو مله و پانی وه کوو فیرعه ون شتیکی سروشتیه و له ناخی ناده میزاد هه یه.

که و ابو هیچ غه ریب و نامۆ نه بوو: که موسا و هارون بلین: ﴿انا نخاف ان یفرط علینا او ان یطفی﴾.

زانایانی نیسلام فرموویانه: کاتیک ترسو بیم توشی حه زره تی موسا هارون بوو، په ره و دگار دلنای کردن، که دهستی فیرعه ون نایان گاتی. نه م نایه ته به ره برچ دانه وهی نه وانه یه: که ده لین: خودا په رست نابی بترسی. ترسان له دوژمنی مله و پرتبازی پیغه مبه ران و خودا په رستانه، هه رچه نده نه وان بتمانیه یان به خودا و یارمه تی دانی هه یه.

قورنانی پیروژ له چهند نایه تی که دا ترسانی حه زره تی موسا عليه السلام له دوژمنانی باس ده کاو به شتیکی سروشتی داده نی، خو نه گه ره نه و جوړه ترسانه ره و شتیکی ناشرین بوایه، نه ده بوو له حه زره تی موسا و هارون دا وجودی هه بوایه. چونکه پیغه مبه ران له ره و شتی ناشرین و نه نگي به دوورن: نه وه تا قورن ده ره ره ی حه زره تی موسا عليه السلام ده فرموی:

﴿فخرج منها خائفاً یترب﴾ (القصص/۲۱) یان ده فرموی: ﴿فأصبح فی المدینة خائفاً یترب﴾ (القصص/۱۸) یان نه و کاته ی: که جادو بازه کان گوریه کانیان فریدا موسا عليه السلام ترساوه کوو ده فرموی: ﴿فأوجس فی نفسه خیفۃ موسی، قلنا لا تخف انک انت الاعلی﴾ (طه/۶۷-۶۸).

له‌م سوره‌ته‌ش دا (طه/۲۱) له‌باره‌ی عه‌صا که یه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ: خذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾.

ئه‌وه‌تا پی‌غه‌مبه‌ری نی‌سلام له‌ترسی دوژمنان، به‌ده‌وری مه‌دینه‌دا خه‌نده‌قی لی‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی مال‌و گیانی موسولمانان بیاریزی، خو ناشکراشه هیچ که‌سی‌ک به‌ئه‌ندازه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری نی‌سلام؛ هه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ پشت به‌ستوو نه‌بوه به‌خوداو، له‌هه‌موو که‌س زیاتر بتمان‌ه‌ی به‌پاریزگاری و یارمه‌تی خودا هه‌بووه.

هه‌ر له‌ترسی کافره‌کان جاری‌ک هاوه‌لانی کۆچیان کرد بۆحه‌به‌شه‌و دوا جاریش بۆمه‌دینه به‌خۆی و هاوه‌لانیه‌وه شاری مه‌که‌کیان به‌جی هه‌شت.

گوفتو گۆی نی‌وانی هه‌زهره‌تی موسا ﷺ و فیرعه‌ون

ده‌رباره‌ی خودایه‌تی

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥١﴾

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُّوا

وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿٥٤﴾ ﴿٥٥﴾

خَلَقْنَاهُمْ وَفِيهَا نُعِيدُهُمْ وَمِنْهَا نَخْرِجُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

له‌وه پيش زانيمان: كه‌ه‌زرتی موسا و هارون به‌فرمانی خودا ريشتن بولای فیرعه‌ون و گه‌یشتنه شورینی فرمانپ‌ه‌وایی فیرعه‌ون، رینگایان پی دریا بچنه لای. جاپون گه‌یشتنه لای، به‌ناسانی به‌ناخوشی، زو دره‌نگ قورنان باسی ناکا! به‌کورتی به‌هر جوریک بو، چوونه لای. نه‌جار قورنان چو‌نیه‌تی گرفتو گوی نیتوان فیرعه‌ون و نه‌وان باس ده‌کا. فیرعه‌ونی خو به‌لزان و ته‌که‌ببور که‌رو خو به‌خودا زان پرسپاری له‌ه‌زرتی موسا و هارون کرد: خودای ئیوه کییه که‌ئیوه به‌ناویه‌وه قسه ده‌که‌ن؟

نه‌وه‌تا که‌هاتنه لای فیرعه‌ون و په‌یامی په‌روه‌ردگاریان پیراگه‌یاند، فیرعه‌ون فسقل بو، به‌شیوه‌ی تورپیی و لاقرتی کردن پروی کرده‌ه‌زرتی موسا و هارون ﴿قال﴾ وتی ﴿فمن ربکم یا موسی؟﴾ ده‌ی ته‌گه‌ر ئیوه پیغه‌مبه‌ری خودا و خودا ئیوه‌ی ناردوه، پی‌م بلین نه‌و خودایه‌ی ئیوه کییه؟ تی‌بینی ده‌کری: که‌فیرعه‌ون له‌پرسپاره‌که‌ی دا دانسی به‌وه‌دا نه‌نا: که‌خودای موسا و هارون خودای نه‌ویشه. چونکه‌خوی به‌خودا ده‌زانی و موسا و هارونی به‌دروژن ده‌زانی.. ه‌روه‌ها خیتابه‌که‌ی ناراسته‌ی موسا ﷺ کرد، چونکه‌ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌و به‌پرسپاری یه‌که‌مه، له‌په‌یامه‌که‌، هارون پشتیوان و یارمه‌تیده‌ره. به‌کورتی ده‌یه‌وی بلی: ته‌و خودایه‌ی کی‌یه نه‌ی موسا: که‌توی کردوه به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردوی؟ نه‌من نایناسم چونکه‌من پی‌م وانیه جگه له‌من خودای ترتان ه‌بی!!

ه‌زرتی موسا ﷺ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌و خودای پی‌ ده‌ناسینی به‌م ره‌نگه صیفه‌تی به‌دی هی‌نان و ده‌ست ره‌نگینی و کار سازی بۆ خودا ده‌چه‌سپینی و ده‌لی خودای ئیمه‌ خاوه‌نی ته‌و جو‌ره صیفه‌تانه‌یه. ﴿قل﴾ موسا ﷺ وتی: ﴿ربنا الذی اعطى کل شیء خلقه ثم هدی﴾ خودای ئیمه ته‌و خودایه‌یه: که‌وجودی به‌خشیه به‌ه‌موو شتیک و له‌نه‌بووه وه‌ هی‌ناویه‌تیه جیهانی بوونه‌وه، ه‌رشتیکی دروست کردبی ته‌و شیوه‌و سه‌رو سیمایه‌ی شی‌اوی حال و وه‌زعیه‌تی

پیتی داوه، بۆ ئەوهی ھەر شتەو کارى سروشتى خۆی پى بکرى، بۆ غومونه دەست بۆ ھەلمەت و ھەرگرتن و ھاویشتن.. قاچ بۆ رۆیشتن و زمان بۆ ناخاوتن و چاۋ بۆ بینین و گوێچکە بۆ بیستن... ھتد.

نەجار شارەزای کردون بۆشیوەى سود بینین بەو شیوە سروشتى یەى پى بەخشیون، بۆ ئەوهی ھەموو شتێک لەبوارى خۆیدا بەکار بینن، بۆچی دروست کراوە بۆ ئەو بەکار بى.

بەپراستى ئەم وەصفەى پەروردگار: کە قورئانى پیرۆز لەزمان موساوە ﷺ دەگێژێتەو، پوختەى دیاردەو نیشانەو دەسلالتى خودایە، ئەو خودایەى ئەم بوونەو ھەر ھەلە سووپێنى، بەخشینى وجود بۆ ھەموو شتێک لەسەر شیوەو بارى شیاوی خۆی، پێنموویى کردنیان بۆ ئەنجامدانى ئەو ئەركەى بۆى دروست کراون! ھەر کاتى ئادەمیزاد بەچاوى سەر لە خۆى بروانى و بەچاوى دل لەدەورووبەرى خۆى ورد بیتەو، بەگوێرەى توانا سەرنج لەبۆنەو ەدا، دیاردەو شوێنەوارو جى دەستى ئەو شوێنەوارە پەھایە لەھەموو گەردیلەى کى ئەم بوونەرە فراوانەدا ەردەکەو. ھەر لەزەرپەرە تا مەجەرپەرە، لەبچووکترین خانەو ھەتا پێشکەووتوو ترين شیوەى ئادەمیزاد ھەموویان دیاردەو نیشانەى قودرەتى خودای پەروردگارن!

ئەم بوونەو ە گەورەو فراوانەى کەپێک ھاتوو لەگەردیلەو خانە، لەھەموو تەبارەو زیندەو ەریکدا، ھەموو زەرپەرپەک لەم بوونەو ەدا دەمارى زیندوى لى دەداو، ھەموو خانەى کى بەجۆرێک لەجۆران زیندوو، ھەموو زیندویە کى جولانەو ەو بزوتنەو ەى ھەى، ھەموو کاتى پێکەو ە تێدا پێکەو ە گوڭاوو ھاریکارن، ھەموو گەردیلەو قەبارەو پارچەکانى بوونەو ە بەتاک و بەکۆ لەچارچێو ەى ئەو یاسایەى لەسروشتى دا دانراو ە لەگەل پێکھاتەى شێلراو، تێکرا لەگەردان و بەبى وەستان و پشوو دان، بەبى ئەو ەى ساتە وەختێک لەکار بکەون لەھەلسوپان و ئەنجامدانى ئەركى سەرشانى خۆیان دان،

نای لسم کهون و کائیناته سه‌یرو سهر سوور هینه‌ره، نای لهو قودرته و دهسه‌لاته‌ی نهم بوونه‌وهره‌ی پیک هیناوه؟!

هممو کائینیکی نهم بوونه‌وهره بوخوی عالهمیکی سهربه‌خویه، له‌ناو نهم عالهمدا زهرپره خانمو پارچه‌و که‌رهسته‌کانی به‌گویره‌ی نه‌و سروشته‌ی تیتیدا دانراوه له‌سهری دروست کراوه به‌پیک و پیکی کاری خویان نه‌نجام ده‌دن، به‌گویره‌ی یاسای خویان فرمان به‌ردارن!

زانیاری ناده‌میزاد چه‌ندیک پیش بکه‌وی و چه‌ندیک زانیان هه‌ول بده‌ن ناتوان زانیاری ته‌واو توژیینه‌وی هه‌مه‌لایه‌ن له‌کائینیکی بوونه‌وهره‌دا بکه‌ن و حقیقه‌تی عیلمی تیدا به‌ده‌ست به‌ینن، زانیاری ناده‌میزاد و هه‌ول ته‌قه‌للا‌ی سنوور داره و ناتوانی بگاته بنج و بناوانی ناسینی نه‌و شته‌وزانیاری کوششی کول و کول‌هواره، تازانیاری و ده‌ده‌ست بیتنی باشر بوی ناشکرا ده‌بی که‌نازانی و ده‌سه پاچه‌و داماوه.

که وابو پاک و موونه‌ززه‌هه نه‌و خودایه‌ی بو‌هه‌موو شتی‌ک شی‌وه و روخساری خوی داوه‌تی؛ به‌راستی نه‌و که‌سه خودایه که هه‌موو شتی‌کی له نه‌بوونه‌وه به‌دی هیناوه و شی‌وه و سهر و سیمای شی‌ای خوی پی به‌خشیوه، شاره‌زاشی کردووه که‌چون هه‌لس و که‌وت بکاو سوود وهر‌بگری و سوود به‌خش بی.

وابی ده‌چی و هه‌لا مه‌که‌ی حه‌زهره‌تی موسا عليه السلام زور کاریگه‌رو گورچک برپوه و فیرعه‌ونی بو‌پ داوه، بویه فیرعه‌ون چیدی له‌سهری نه‌پرویشته و باری قسه‌کانی گۆری و پرسیاریکی تری قوت کرده‌وه **﴿قال﴾** وتی **﴿فها بال القرون الاولى﴾** ده‌ی باشه نه‌وه‌ی توده‌یلای نه‌گه‌ر راست بی؟ نه‌ی و ه‌زع و حالی گهل و نه‌ته‌وه پیشینه‌کانی و ه‌کوو گهل‌ی عاد نه‌ موود چۆنه‌و چۆن بووه؟ بۆکوی چوون؟ کی خودایان بووه؟ خو نه‌وان فه‌وتاون و نه‌و خودایه‌یان نه‌په‌رستوه که‌ته‌و باسی ده‌که‌ی و به‌خودای ده‌زانی؟

حه‌زره‌تی موسا وه‌لامی دایه‌وه ﴿قال﴾ فره‌موی: ﴿علمها عند ربی فی کتاب لایضل ربی ولاینسی﴾ زانیاری له‌و باره‌وه لای خودای منه، خودای من هیچی لی گوم نابیی و هیچی له‌بیر ناچیتته‌وه. بی‌گومان بیرو باوه‌رو کرده‌وی هه‌موو نه‌و مه‌خلوقاتانه لای خودا تو‌مار کراوه و له له و حوله حفوظدا نووسراوه و سر ژمیتر کراوه، نه‌گه‌وره و نه‌بچووک نه‌که‌م و نه‌زۆر هیچی لی نه‌فه‌وتاه و هیچی لی له‌یاد ناکری، پۆژی قیامت هه‌رکه‌سه به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانی پاداشت و سزای خۆی پراو پراو عادیلاته وهرده‌گریته‌وه.

به‌م جوړه هه‌زره‌تی موسا عليه السلام نه‌و پۆژگاره کۆنینه‌و پابردوه غه‌یبیه نه‌دیاره‌ی هه‌واله‌ی خودا کردو پی‌ی راگه‌یاند: که‌زانیاری په‌روه‌ردگار وه‌کوو زانیاری ئاده‌میزاد نیه شتی لی تیک بچی‌یان لی گوم بی‌ی یان له‌بیری بچی!! هه‌لبه‌ته فیرعه‌ون مه‌به‌ستی به‌م پرسیاره نه‌وه بوو ویستی هه‌زره‌تی موسا عليه السلام له‌زنجیره‌ی قسه‌کانی لایداو نه‌هیللی چی دی نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی خودا رابنوتینی و به‌لگه کوتی بکا؛ نه‌وه‌کوو له‌ناکاما راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و به‌لگه‌کانی بۆ خه‌لکه‌که ده‌ریکه‌وی و تیمانی پی به‌یتن، ویستی بیخاته ناو جه‌نگه‌لی میژووی کۆنه‌وه به‌گیترانه‌وه‌ی حیکایات و سه‌رگورشته‌ی گه‌له پی‌شیننه‌کان مه‌شغوولی بکا، به‌لام هه‌زره‌تی موسا عليه السلام زوو تیی گه‌یشت و خۆی له‌و جه‌نگه‌له پر کون و که‌له‌به‌ره رزگار کردو به‌کورتین وه‌لام و جوانترین مانا وه‌لامی دایه‌وه و زانیاری نه‌و شتانه‌ی هه‌واله‌ی خودای غه‌یب زان کردو خۆی به‌شیکردنه‌وی نه‌و بواره هه‌له‌و گیر نه‌کرد!

دوای نه‌وه‌ی هه‌زره‌تی موسا عليه السلام به‌شیویه‌کی گشتی فه‌ضل و به‌خشنده‌یی خودای بۆ هه‌موو بوونه‌وه‌ر رانواند، چه‌نده‌لگه‌یه‌کی هینایه‌وه نه‌جار به‌شیویه‌کی تایبه‌تی نیشانه‌ی ده‌سه‌لات و تاو و ته‌نهایی و به‌خشنده‌ی په‌روه‌ردگار بۆ ئاده‌میزاد راده‌نوتینی و ده‌فه‌رموی:

۱- ﴿الذی جعل لکم الارض مهذا﴾ خودای من خودایه کی و هایه زهوی بۆ ئیوه وه کوو فهرش راخستوه، باوی خوش کردوه و گونجاندویه تی بۆئوهی بتوانن به تاسانی به سه ری دا بین و بچن، بتوانن له سه ری جیگی بن و تییدا بجه وینهوه. یان زهوی کردوه به شوینی حه وانه وه نارام گرتنتان تییدا وه کوو چۆن له بیشکه دا منداڵ نارام ده گری.

۲- ﴿وسلك لکم فیها سبلا﴾ له سه ر زهوی بۆئیوهی ره خساندوه چهند ریگا و بانیک بزهاتوو چۆی خۆتان و کهلو پهلو کالاتان له شوینیکه وه بۆشوینیکی تر وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وجعلنا فیها فجاجاً سبلا، لعلهم یهتدون﴾ (الانبیاء ۳۱) یان ده فهرموی: ﴿الذی جعل لکم الارض مهذا، وجعل لکم فیها سبلاً لعلکم تهتدون﴾ (زخرف/ ۱۰) یان ده فهرموی: ﴿والله جعل لکم الارض بساطاً، لتسلكوا منها سبلاً فجاجاً﴾ (نوح/ ۱۹-۲۰).

۳- ﴿وانزل من السماء ماءً، فاخرجنا به ازواجاً من نبات شقی﴾ په روه ردگار له به رزایی یه وه له هه وره وه بارانی باراندوه وه ده باریتی، به و بارانه جوړه ها پوهه د ده پوینین دانمویله و به رو بوومی جوړاو جوړو په نگاو په نگ له تام و بۆن شیوه په نگ و پوو خسارو سود به خشی دا ده په خسینین، بریکیان به که لکی ئاده میزاد دی و هه ندیکی بۆ ئاژله باشه. بۆیه دوا به دوا ی نه وه فهرموی: ﴿کلوا وارعوا انعامکم﴾ واته: ئیمه جوړه ها پوهه کمان له زه ویدا په خساندوه، هه ندیکی بۆئیوهی ئاده میزاد باشه و سوودی لی وهرده گری، هه ندیکی بۆ ئالقی ئاژله باشه، نه وی بۆخۆتان باشه و له گه ل سروشتتان ده گونجی لی بی بخۆن و بیکه نه خۆراک و میوه ی خۆتان، نه بچار ئاژله کانتانی لی بلمه و پرتن، به وشکی و ته ری بیکه نه ئالف و خۆراکی مه رو بزن و په شه وولاخ و حوشترو گیانله به ره مالیه کانی ترتان و به ئاره زوی خۆتان به ره لایان بکه ن بالی بلمه و پرتن. ﴿ان فی ذلك لآیات لأولی النہی﴾ بیگومان له وه ی

بۆمان باس کردن، نیشانه و به لگه‌ی جۆراو جۆر هەن لەسەر تاك و تەنهای
خودا بۆكەسانێك عەقل و ھۆشیان تەواو و سروشتیان پێك و پێكە، نەگەر
بیریان لی بکەنەو و تییان بفکرن دەزانن: کەجگە لەخودای تاك و تەنھاخودای
تر نین، ھەرکەسێ لافی خودایەتی لی بدا یان شتی تر بەخودا بزانی ئەو سەر
لی شیواو و گومراپە، بوختان دەکاو زی دەپۆیەو خۆی تووشی سزای سەخت
دەکا.

تہ مجا پەر وەردگار دوائ ئەوہی: کەباسی زەوی و ئاسمانی کرد،
سوودوقازانجی بوونەوہری بۆ ئادەمیزاد پوون کردەوہ ئەوہ رادەگەییەنی:
کەھەبوونی خێرو بێری ئاسمان و زەوی و مەبەستی سەرەکی لەم ژیانەدا
قیامەتە، بەلکو پێویستە بکڕین بەھۆکاری بەختەوہری ژیانی دووایی و نازو
نیعمەتی بەھەشتیان پی دەستە بەر بکری!

ده فەرموێ: ﴿مِنهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئیوەمان لە زەوی دروست کردووە، هەموو
جەستەیی ئادەمیزاد لە زەوی دروست بووە، بژێوی زەوی دەخوا و ئاوی
زەوی دخوا تەو، هەوای سەر زەوی هەڵدەمژێ، باوە ئادەمیشتان لە گلی زەوی
دروست کراوە، ئەو دۆپە تۆمە ئیوەی لی پەیدا بووە لە خۆراک پەیدا بووە،
خۆراکیش لە زەوی فەراھەم هێندراوە. ﴿وَفِيهَا نَعِيدُكُمْ﴾ دووبارە
دەتانگێڕێنەو بۆناو زەوی، کە مردن لەناو زەوی دادەنێژرێن و جەستەتان
دەرزێ و دەبنەو خاک و خۆل.

﴿وَمِنْهَا نَخْرُجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ لهو بهولاوله زیندوتان ده کهینه وه
له گۆره کانتان دهرتان ده هینینه ده ری و راپیتی حساب و لی کوئینه وه ی ساری
مه حشرتان ده کهین.

مه به سستی نایه ته که موونه زده هی خودایه له هه موو نهنگی و ناته واوی یه ک و وه بیر خستنه وه به بۆ فیرعه ون به بناغه و شه صلی خوژی و سه ره نجام و ناکامی ژبانی، مردن و زیندوو بوونه وه ی، پیتی ده زانینی: که رۆژیکی سهخت

له پیشیه وهیه تی و پرسپاری هموو کارو کرده وهیه کی جیهانی لی ده کری و سزاو عیقای ب کرده وه کانی وهرده گریتموه. وینهی نهم نایه ته نایه تیکی تره: کده فهرموی: ﴿فیها تحیون، و فیها تموتون، و منها تخرجون﴾ (الاعراف/۲۵).

تۆمهت بارکردنی هه زه تی موسا علیه السلام به جادو بازی

وَلَقَدْ

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ
فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسُ صُحُفَ

٥٩

دوای نه وهی فیرعه ون پرسپاری ئاراسته ی موسا و هارون کرد و تی: خودای نیوه کییه نه ی موسا علیه السلام !؟

هه زه تی موسا وه لایمی دایه وه به لگه و نیشانه ی به هیزی هینانه وه. نه جار هه زه تی موسای تۆمهتبار کرد به جادو بازی و داوای بهرامبهری و پیشپرکیی کرد له گه ل جادو بازه کانی خزی داو رۆژی پیشپرکییان دیاری کرد. ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ بێگومان ئیمه چه ند نیشانه و به لگه یه کی که ونیمان نیشانی فیرعه ون دان، زۆر موعجیزه ی گه و ره و

به‌لگه‌ی جوړاو جوړ که‌هه‌موویان نیشانه‌ی تاك و تنه‌نهایی و خودایه‌تی نیمه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی موسا عليه‌السلام بوون نیشانی فیرعه‌وئمان دان، هر نو موعجیزه‌که‌ی موسای به‌چاوی خو‌ی بینین: به‌لام به‌هوی کوفرو عینادی خو‌ی به‌دروی خسته‌وه و پروای پی نه‌کردن، هیدایه‌تی ورنه‌گرت و نیمانی نه‌هیتا، زور به‌سهر په‌قی جولایه‌وه، له‌موعجیزه‌کان وورد نه‌بووه، خو‌ی له‌به‌رده‌م به‌لگو نیشانه‌کانی حه‌زره‌تی موسادا رانه‌گرت و نه‌یتوانی پهره به ووتوو ویزی هیمنانه بدا، فسقل بوو، هه‌لچوو، شیلگیر بوو: ﴿قال: أجتنا لنخرجنا من ارضنا بسحرک یا موسی!﴾ به‌توره‌یه‌وه ووتی: نهری موسا! ته‌تو له‌خاکی مه‌دیه‌نه‌وه هاتووی بۆلامان بۆخۆت لیکردوین به پیغه‌مبه‌رو، خه‌ریکی به‌م ده‌ست و عه‌صا جادو بازیته له‌زیدو نیشتمانی خۆمان دهرمان بکه‌ی.

فیرعه‌ون بۆیه باسی به‌زۆردهرکردنی خو‌یانی کردو نهم لایه‌نه‌ی وروژاند، بۆ نه‌وه‌ی بوو؛ گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌دژی حه‌زره‌تی موسا عليه‌السلام و په‌یامه‌که‌ی گال بداو هه‌لیان بنی بۆ راپه‌رین و به‌گژدا چوونه‌وه‌ی و وه‌دهرنانی له‌خاکی میصر.

فیرعه‌ون ویستی به‌دوو جوړ به‌ره‌نگاری حه‌زره‌تی موسا عليه‌السلام و په‌یامه‌که‌ی بکا:

۱- به‌چاوو راوو پرو پاگه‌نده رقو کینه‌ی خه‌لکه‌که هه‌ل‌سینتی و پرپان بکا و له‌دژی موسا عليه‌السلام بیان‌وروژینتی، ویستی نه‌وه‌یان له‌دل دا بچه‌سپینتی: که‌موسا عليه‌السلام نیازی خرابی هه‌یه و ده‌یه‌وی به‌ناوی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و بانگ خوازییه‌وه له‌ولاتی خو‌یان دهرپان بکا و خو‌ی بیته فهرانپه‌وا به‌سهر وولاتی میصردا! هه‌ل‌به‌ته نه‌مه پیشه و هه‌ل‌س و که‌وتی هه‌موو مله‌پورو سته‌مکاری‌که له‌هه‌موو چهرخو رۆژگارێک دا، هر که زانیان یه‌کیک په‌یامی راستی و خودا په‌رسی پی‌یه، بانگه‌وازیی ده‌کا بۆ عه‌داله‌تکاری و چه‌سپانی نایینی خودا له‌سهر زه‌وی، نه‌و جوړه پرو پاگه‌ندانه‌یان ناراسته ده‌که‌ن و خه‌لکی

واتێده گهیهنن: که نه مانه مه بهستی تایبهتی خۆیان ههیه، نه مانه به کرێ
گیراوی بیگانه نو تابوری پینجه من. له ژێره وه کار بو فلان تاقم و فلان وولات و
فلان پێرده کهن!!!

من بو خۆم چه ند جار که ووتومه ناو گێژاوی ده مه ده می
به ره چه دانه وهی خه لکی سافیلکه و تی نه گهیه ندر او: که حیزه بسانگ
خوازه ئیسلامیه کانی کوردستانی عێراق به کرێ گیراوان!!! سهیره کوپی گهنج
ریشی هیشته و ته وه سیواکی له باخه لدا به و چه کی جیهادی به شان وه یه و
(٥) دیناری له باخه لدا نیه. هه موو سهرو سیمو ره و شتی له ها وه لانی پێغه مبه ر
ﷺ ده کا که چی به فیتی کهسانی چلگا و خۆرو مله و ره خه لکی سافیلکه
بوختانی جوړاو جوړیان بو ده کهن.

کوپی گهنجی موسولمان به شیوهی له سه ره خۆی و ناشتی خوازانه
خزمه تی بی نه وایان ده کهن، له کاتی برسیتهیدا خواردن به سه ره هه ژاران دا
دابه ش ده کهن، مزگه وت و خسته خانه و پرۆژهی خیرخوازیی جوړاو جوړ
بو کوردستان دروست ده کهن، له هه نده ران سوال و سه ده قه ده کهن و ده یه یێن
بو لیقه و ماوانی کوردستان، که چی بوختانی به کرێ گیراوییان بو ده کهن، شتی
وایان بو هه لده به ست له قوتوی هیچ عه تاریک دا نیه.!!! مه لایه که له مزگه وتدا
دوو قسه ی حه ق ده کا، ده لێن نه وه به دۆلار مووچه وهرده گری!!!

٢- فیرعه ون ویستی موسا ﷺ به سیحربازو جادوگر پیشانی گه له که ی
بدا، بو نه وهی خه لکی به پێغه مبه ری نه زانن. مو عجیزه کانی به سیحرو جادو
له قه لهم بده ن. چوونکه له و پرۆژگاره دا سیحرو جادو با و بووه، ساحرو جادو باز
زۆر هه بوون، به خه یالی فیرعه ون نه گه ر به چه سپی: که موسا سیحری کرد و وه
نیتر به ر په رچه دانه وهی ئاسانه و ده زاندی: که مو عجیزه که ی له خودا وه
نه هاتو وه نه ویش یه کیکه وه کوو هه موو ساحرو جادو بازه کانی نه و پرۆژگاره.

بۆیه یه کسەر نه وهی راگه یاندو ووتی: ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسَحَرٍ مِّثْلِهِ﴾ سویندم وایی، بهویننه ی نهو سیحره ی تۆ ئیتمه ش سیحره ک ده خهینه پروو، زۆر لامان ناسانه بهر په رچی سیحره که ت بدهینه وه، چونکه لهو جوړه سیحره مان زۆر لایه!!

که واته بهو سیحره له خۆت بایی مه بهو وامه زانه ههر تۆ ده توانی سیحره ناوا بکهی!!

نه جار فیرعه ون تی: ﴿فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه ی موسا! پوژیککی دیاریکراو دابنی، ئیتمو نه تۆ تییدا کۆ دهینه وه، هیچمان دوانه که وین بۆ نه وهی له پێش چاوی خه لکی بهو سیحره ی هه مانه، سیحره که ت بهر په رچ بدهینه وه، بیسه لینی: که ئیتمه ش وه کو تۆ خاوه ن سیحرین و تۆش یسه کیکی وه کوو نهو هه موو سیحره بازانه ی ئیتمه. فیرعه ون بۆیه نه م پێش نیاره ی کردو نه م قسه ی ناراسته ی هه زره تی موسا کردو نهو ی سه ر پشک کرد پوژه که دیاری بکا. تاده ری بخا: که به خۆی راده په رموی و له هیزو توانای خۆی دنیایه و ده توانی بهر نه نگاری موعجیزه که ی هه زره تی موسا عليه السلام بکا، هه رکاتی موسا حازر بی نهو ناماده یه.

﴿مَكَانًا سَوِيًّا﴾ بانه و شویننه ی تییدا کۆ دهینه وه ده شتیکی پان و پوړی، چال و که ندو ته پۆلکه ی تییدا نه بن، هه موو که س چاوی لی بی و بزانی: که بۆرت ده ده یین و بهر په رچت ده ده یینه وه.

هه زره تی موسا عليه السلام ته هه داکه ی فیرعه ونی قبول کردو پوژی به ونگار بوونه وه ی دیاری کردو: ﴿قَالَ: مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ ووتی باشه: مه وعیدو پوژی دیاریکراو بۆتان پوژی خۆپازاندنه وه تان بی، رۆژی پشوودانی ئاده میزادان بی، نه و پوژه بی که خه لکی میصر هه موویان کۆ دهینه وه خه ریکی رابواردنن ده لێن: نهو پوژه دیاری کراوه پوژی جه زنی نه و رۆز بووه.

بۆنه‌وه‌ی زۆرترین کەس لە‌هاولاتیان نامادە بن و حازری کێ‌بەرکیکە بن.
﴿وان یحشر الناس ضحی﴾ باکو‌بوونه‌وه‌کە کاتی چێشته‌نگاو بێ، کاتێک بێ
خەلک لە‌ئەو‌پەری نیشات دا بن و دونیا تەواو پووناک بێ، بەم جۆرە حەزەرەتی
موسا علیه‌السلام بەرامبەری و تەحەدداکە‌ی فیرعه‌ونی کردو، بێ باکی خۆی لە‌کێ
بەرکیکە پاگەیان‌دو پۆژو کاتێکی هە‌ل‌بژارد: کە‌زۆرترین خە‌لکی تێدا
کۆ‌بیتە‌وه، پووناک‌ترین و گونجاو‌ترین کات بێ بۆ بینینی بەرامبەری یە‌کە،
بە‌یانی زووی هە‌ل‌نە‌بژارد چونکە ئەو کاتە زوو هە‌موو کەس لە‌مال‌نایەتە
دە‌ری. نیو‌ه‌پۆشی هە‌ل‌نە‌بژارد چوونکە لە‌وانە‌یە گەرما بێ، ئیوارە‌شی «انە‌نا
چونکە لە‌وانە‌یە تاریک بێ خە‌لکی روودا‌وه‌کە نە‌بینن.

فیرعه‌ون ساحیرە‌کان کۆ‌دە‌کاتە‌وه حەزەرەتی موسا علیه‌السلام

لە‌عه‌زابی خودا دە‌یان ترسێنی

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمُ
مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَن أَفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾ فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِن هَٰذَا لَسَاحِرٌ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَ أَكْثَرَكُمْ
مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَآ وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

هزرتى موسا عليه السلام و فيرعهون له ديارى كردنى پۇژى كى بركىكه ريك
كهوتن پۇژى جه نىيان دانا بۆتو پرووبه پرو بونونه يه.

ههلبه ته ليره دا سىاقى قورنان به كورتى باسى ههول و تهقه لائى فيرعهون
ده كا، چۆن ساحيره كانى كۆكردنه وه، چۆن نامۆزگارى كردن و واده و به لىنى
جۆراو جۆرى پىدان، هه لىنان، به لىنى به خشيش و ديارى پىدان نه گهر
سهر كهوتو بوون، ده فدرمووى: ﴿فتولى فرعون فجمع كسده ثم اتى﴾ نىتر
فيرعهون له خو كهوت و كهوته ههول و تىكۆشان و دهستى كرد به كۆكردنه وه
ساحيرو جادوبازى ناو ولات، ساحيرو جادوباز كۆبوننه وه خۆيان ناماده كرد و
چاوه پروانى هاتنى پۇژى ديارى كراو بوون، پىش هاتنى پۇژى برىار دراو
فيرعهون كۆبوننه وه به ساحيره كان كردو گهره پيارانى دهرىارو كاربه دهسته
گهره كانى ناماده و نهو كۆبوننه وه بوون و واده و به لىنى زۆرو چهورى پىدان،
پۇژى ديارى كراو هات و خو هه لات، فيرعهون و كاربه دهسته كانى بهر وه
گۆره پانى ديارى كراو پۇششتو له شوينىكى بهرچاو جىگه يان گرت، هزرتى
موسا و هزرتى هارون، گه يشتنه گۆره پان، ساحيره كانى فيرعهون به كۆمه ل
هاتنه شوينى ديارى كراوه به رىز و هستان، فيرعهون دووباره هه لىنان، ته ماعى
به رنان، هه ره شه لى كردن، ترساندن، ساحيره كان ويستيان بزانشن، ناخو
نه گهر سهر كهوتو بوون خه لات و به خشيشان چيه؟ فيرعهون كرىيان ده داتى،
﴿قالو: لفرعون: ائنا لنا لاجراً ان كنا نحن الغالين؟ قال: نعم، وانكم لمن
المقربين﴾ (الشعراء/ ۴۲).

فيرعهون واده به خشيشى ماددى و نه ده بى پىدان وتى: به لى: نه گهر
سهر كهوتن پادا هستان ده ده مه وه ديارى و به خشيشى باستان ده ده مى له خو متان
نريك ده كه مه وه قسه تان دهره پرىزان لى ده گرم.

هزرتى موسا عليه السلام واى به باش زانى - پىش نه وه موباراته كه دهست
پى بكا - نامۆزگارى ساحيره كان بكا، بىان ترسىنى له تا كامى درۆ بوختان و

به‌بره‌ره‌کانی موعجیزه‌ی راست و حق، ﴿قَالَ لَهُم﴾ حه‌زره‌تی موسا عليه السلام به‌ساحیره‌کانی وت: ﴿وَيَلْكُمْ﴾ کوره‌هاوار بۆتیوه، مال و یران خۆتان، بیریک له‌خۆتان بکه‌نمه‌هه ﴿لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحَکُمْ بِعَذَابٍ﴾ له‌سه‌ر خودا درۆ هه‌لمه‌به‌ستن!! ته‌گه‌ر درۆ هه‌لبه‌ستن خودا به‌سزای ریشه‌کیش له‌ناوتان ده‌باو ده‌تانه‌وتینی. نه‌که‌ن و ابزانن: که‌نه‌و موعجیزه‌کان ده‌نیوتیم حق نیه‌و سیحرو چاو به‌سته‌کیه‌و جوړیکه‌ له‌و سیحره‌ی نیوه نه‌نجامی ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى﴾ بی‌گومان به‌هیلاکچوو که‌سیکه: که درۆ به‌ددم خوداوه هه‌لبه‌ستی!! قسه‌ی راست و هه‌لقولاو له‌دلی پاکه‌وه پۆلی خۆی هه‌یه، جاری واهیه ده‌چیتته ناو دله‌وهو کاریگه‌ری ده‌بی. واپیده‌چی نه‌م نامۆزگاریانه‌ی حه‌زره‌تی موسا عليه السلام له‌دلی ساحیره‌کاندا جیگیر بوون، بریک له‌ساحیره‌کان به‌نامۆزگاری موسا عليه السلام که‌وتنه دوودلی‌یه‌وه، له‌به‌رامبه‌ری کردن و دژایه‌تی حه‌زره‌تی موسا عليه السلام ژتوان بوونه‌وه هه‌ندیکیشیان سوور بوون له‌سه‌ر دژایه‌تی کردن و روبه‌پروو بوونه‌وه‌ی حه‌زره‌تی موسا عليه السلام، نیتر ﴿فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ ساحیره‌کان له‌ناو خۆیاندا کیشه‌یان تی که‌وت، که‌وتنه ده‌مه ده‌می و چپه کردن، ده‌یانه‌ویست حه‌زره‌تی موسا عليه السلام گوئی له‌ناخاوتنه‌کیان نه‌بی. هه‌ندیکیان هه‌ندیکیانیان هه‌لده‌نا بۆ سوور بوون له‌سه‌ر روبه‌پروو بوونه‌وه، هه‌ولیان ده‌دا نه‌وانه‌ی دلیان سارد بۆته‌وه بیانیه‌تینه‌وه سه‌ر بیرو باوه‌ری پیتشوویان و نه‌هیلن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن. چاوو پاروبان له‌ژتوان بووه‌کان ده‌کردو ده‌یانترساندن له‌سه‌ر که‌وتنی حه‌زره‌تی موسا و هارون، قسه‌کانی فیرعه‌ونیان بۆشی ده‌کردنه‌وه، ده‌یانگوت نه‌مانه مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌و ده‌یانه‌وی بینه‌ فرمانپه‌روای میصرو بیرو باوه‌ری دانیشتوان تیک بده‌ن، پیتویسته هه‌موومان یه‌ک هه‌لویست بین و به‌رامبه‌ریان به‌هستین. ته‌ه‌پۆ پۆژی پروو به‌پروو بوونه‌وه‌ی یه‌کالا که‌ره‌وه‌یه‌و نابێ وابکه‌ین به‌هیلن نه‌م دوو پیاوه‌ بالا ده‌ست بین. نیتر به‌ناشکرا قسه‌کانی فیرعه‌ونیان کاویژ کرده‌وه ﴿قَالُوا: أَنْ

هذان لسا حرا ن یریدان ان یخر جاکم من أرضکم بسحرهما، ویذهبا بطریقکم المثلی). ئەوانەیان: کەسوور بوون لەسەر بەر بەرەکانی کردنی حەزرەتی موسا و ھاروون، بەوانەیان دەگوت: کەدوو دل بوون و نامۆزگاریەکانی حەزرەتی موسا ﷺ کاری تی کردبوون. دەیانگوت: بەراستی ئەم دووانە: کەلافی پیغەمبەرایەتی لی دەدەن، دوو جادو گەرن، دەیانەوی بەھۆی سیحەرەکیانەو لەخاک و زێدی خۆتان دەرەتان پەریتن، وولاتان داگیر بکەن و خۆیان ببە پاشا و فەرمانرەوای میصرو بیروباوەرو یاسا و پێسای ژیاانتان لەناو بەرن، ئەو ئایینە جوانی هەتانه نەمیتێ. ئەو ئازادی و سەرەستیەیی بۆتان دەستە بەر بوو لێتان بستێننەو!

ناشکرایە: کەقسەکانیان دووبارە کردنەوێ و تەکانی فیرەوون، ئەمانیش ھەمان پروپاگەندەو درۆو دەلەسە دەلێنەو. ئەمەش داب و نەرتی چلکاو خۆرانی دەرباری ملھوور ستمکاران لەھەموو پۆزگاریک دا باوە و پەیرەو دەکری.

﴿فاجمعوا کیدکم﴾ کەوابی پێویستە لەسەرمان ھەموومان بەیەکرێز لەبەردەم خەتەری ئەمانە رابووستین، دەی چیتان لەدەست دی لەبەرگری کردن، چ فیل و جادویک دەزانن بۆبەر پەچدانەوێ ئەم دووانە بیخەنە گەر و ﴿ثم ائتونی صفا﴾ پاشان ھەمووتان بەیەک ریز بوەستن و بەیەکجار ئەوێ لاتانە پیشانی بەدەن با بینەران ھەموویان سەر سام بن ولیھاتووی و زانايمان ناشکرا ببی و بەسەر ئەم پیاوہ نیاز خراپانەدا زال ببین ﴿وقد افلح الیوم من استعلی﴾ بێگومان ئەمڕۆ ئەو کەسە بەمراز گەشتووە لەنێمەو لەئەو دووانە کەلەبەرە بەرکانیدا زال بی و بەسەر بەرامبەرەکە دا سەرکەوتوو بی، ئەمڕۆ پۆزی تەنگانەییو پۆزی یەکاڵا کەرەوێ، پێویستە کوپی تەنگانە بین لەناستی ئەو بەرپرسیاریەدا بین: کە فیرەوون خستوێتە ئەستۆمان.

خوینهری هیژا بۆخۆت هه‌لۆیستهیه‌ک بکه‌و سه‌رنج بده، برپانه‌ی هیژی
 نیمان و باوه‌ر به‌خودا چه‌ند کاریگه‌ره؟ دوژمنان چه‌ند لیتی ده‌ترسن؛ چۆن
 حیسابی بۆده‌که‌ن، چ ترس و بیمیک ده‌خاته‌ناو دلی کۆمه‌لی کوفرو بی‌دیسه‌وه،
 چۆن وه‌له‌رزیا‌ن دینسی، چه‌جینیان لی‌هه‌لده‌گری، نه‌گینا چه‌زره‌تی موساو
 چه‌زره‌تی هاپروون دوو که‌سن، دوو هه‌ژارن له‌گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژیر ده‌سته،
 چه‌ند ساله‌گه‌له‌که‌یان ده‌چه‌وسیندریتته‌وه، کورپه‌کانیان به‌زارۆکه‌یی سه‌ر دهرپین و
 میینه‌یان ده‌هیلرینه‌وه بۆکاره‌که‌ری، نه‌مان دوو که‌سن و که‌سیان له‌پشته‌وه
 نیه، ساحیره‌کان زۆرن و له‌پشتیانوه‌و فیرعه‌ون و ده‌سه‌لات و له‌شکرو جه‌به‌روتی
 ، مال و سامانی بی‌شمارو دارو ده‌سته‌ی گوی له‌مست! به‌لام موساو هاپروون
 خودایان له‌پشته‌و به‌هیژو توانای نه‌وه‌وه‌ناو پشت نه‌ستوو چا و نه‌ترسن.

نه‌وه‌هه‌بیه‌ت و شکۆمه‌ندیه، هیژی نیمان به‌خودا خسته‌ویه‌تیه‌ سه‌ر
 موساو هاپروون‌ناو فیرعه‌ونی سته‌مکارو مله‌وپی هیناوه‌ته‌عامیلکه،
 پیساوانی ده‌ربارو راویژکارانی که‌وتونه‌جم و جول و پیلان دانان، ساحیر و
 جادوبازانی ولاتیان کۆکردۆته‌وه‌و نه‌م هه‌موو چه‌شاماته‌چوونه‌به‌ره‌نگاری دوو
 که‌س به‌لی دوو که‌س.

که‌واته: ده‌بی موسولمان هه‌میشه‌له‌گه‌ل خودا بی، پشت به‌خودا
 بیه‌ستی، برپای وابی که‌سیک خودای له‌پشت بی هه‌ر نه‌و سه‌رکه‌وتوو به‌مراز
 گه‌یشته‌وه.

به‌لی به‌روالته‌پلان سه‌ری گرت، ساحیره‌کان هه‌موویان هاتنه‌پیشه‌وه‌و
 ریزیان به‌ست له‌به‌رامبه‌ر دوو که‌س.

دهست پی کردنی موباره‌زه له‌نیوان چه‌زهرتی موسا علیه‌السلام و

ساحیره‌کان داو پاشان نیمان هیئانیان

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلِّ الْقَوْمَ فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ بِخِيَلٍ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سَحِيرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لِي قَبْلَ أَنْ أَاذَنَ
لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُدُوعِ التَّحْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا

فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
يَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

دوای نه‌وی ساحیره‌کان هاتنه گۆره‌پان و ریزیان به‌ست و به‌رام‌به‌ری
ده‌ستی پی‌کرد، ساحیره‌کان هه‌زهره‌تی موسا یان سهر پشک کرد، ﴿قَالُوا﴾
وتیان: نه‌ی موسا! ﴿أَمَا أَنْ تَلْقَى﴾ واما ان نکهون اول من ألقى ﴿بُؤْخَاتُ سَهْر﴾
پشک به، یان تۆله‌پیشدا عه‌صاکه‌ت به‌او‌یژه و توانای خۆت نیشان بده، یان
نیمه یه‌که‌م که‌س ده‌بین بۆ‌هاو‌یشتنی گوریسه‌کامان.

نهم سهر پشک کردنه‌یان جۆره نه‌ده‌ییکی تیدا بوو له‌لایهن ساحیره‌کانه‌وه
به‌رام‌به‌ر هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام، ناما‌ژه‌ی نه‌وه‌شی تیدا‌یه: که‌نه‌وان، ییژدان‌یان
به‌خه‌رج داو جۆره ته‌وا‌زو‌عیکیان نواند، ههر ده‌لئی خودا نه‌وه‌ی خسته‌نه‌ ده‌وه.
هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام وای به‌باش زانی: که‌نه‌وان یه‌که‌جار سیحری خۆیان
نه‌نجام بده‌ن، چونکه نه‌گهر نه‌وان توانای خۆیان به‌خه‌رج داو نه‌وه‌ی لایان بوو
خسته‌تیانه‌ روو، دوایی خودا ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌ سهرده‌خوا به‌حق به‌تال
ده‌پوو‌چینیته‌وه، مو‌عجیزه به‌سهر سیحردا سهرده‌خوا ده‌ییته نیشانه‌ی به‌ر
چاوو ناشکرا بۆ ته‌ماشاشا که‌ران و په‌ندو نامۆژگاری بۆ‌ههر که‌سیک تی‌یفکری.

﴿قَالَ﴾ هه‌زهره‌تی موسا پی‌وتن: ﴿بَلْ أَلْقُوا﴾ به‌لکو ئیوه له‌پیشدا
سیحری خۆتان به‌او‌یژن، با‌سهره‌تا سیحره‌که‌ی ئیسه‌و به‌یینین و ناوه‌پۆکی کاری
ئیه‌وه ده‌ر بکه‌وئ، جا که ساحیره‌کان سیحری خۆیان نواند، سیحریکی سهرنج
پاکیش بوو، جو جۆلیکیان به‌گوریسه‌کانیان کرد گۆره‌پانه‌که‌یان
هه‌ژاند ته‌نانه‌ت موساشیان ترساند. ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ بِخَيْلٍ إِلَيْهِ مِنْ
سَحَرِهِمْ أَمَّا تَسْعَى﴾ نه‌وه بوو: کاتیک گوریسو گۆچانه‌کانیان هه‌لدا بۆ‌ناو

گۆرپانه‌که، موسا عليه السلام و خه‌لکه‌که تیئکرا وایان زانی: که به‌راستی نهو حه‌بل و گۆچانانه گیانیان به به‌ردا کراوهو ماریی راستین.

وشه‌ی ﴿اذا﴾ به‌لای زومه‌خسه‌ریسه‌وه ﴿اذا﴾ یی موفاجه‌ته‌یه نیمامی رازی ده‌لی نهم ﴿اذا﴾ یه به‌مانا کاته واته ظه‌رفه.

ویندی نهم نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿فلما القوا سحروا اعین الناس، واسترهبوهم، وجاءوا بسحر عظیم﴾ (الاعراف/ ۱۱۶) نه‌وه بوو ساحره‌کان جیوه‌یان به‌کار هینابوو، خسته‌بویانه ناو بۆشایی حه‌بل و گوریسه‌کانیان و به‌گهرمای خۆر ده‌که‌وتنه (هه‌له‌که سه‌ما) هه‌رکه‌سی چاوی پینان بکه‌وتایه وایده‌زانی نهو گوریسانه به‌ویستی خۆیان وه‌جم و جول هاتون، وایده‌زانی گۆرپانه‌که پریوه له‌ماری راستی.

بۆیه ﴿فاوجس فی نفسه خیفه موسی﴾ موسا له دلی خۆیدا ترسی لی نیشته، فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی که‌یف و خۆش بوون وایان زانی نیتر ساحره‌کان براوه‌ن و به‌سه‌ر موسا و هاروون دا سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌سته هینا. ﴿قلنا لا تخف، انک انت الاعلی﴾ وتمان مه‌ترسه بیگومان تو سه‌رکه‌وتوی. نه‌تۆ حه‌قت له‌گه‌لدایه و نه‌وان له‌سه‌ر به‌تالن، نه‌تۆ بیرو باوه‌رت له‌گه‌لدایه و نه‌وان چاوبه‌سته‌کی و ده‌ست سووکی، نه‌تۆ خودات له‌گه‌لدایه و نه‌وان فیرعه‌ونی مله‌وری سه‌مه‌کار له‌پشتیان!

﴿وألّتی مافی یمینک تلقف ما صنعوا، انما صنعوا کید ساحر، ولا یفلح السّاحر حیث اتی﴾ نه‌ی موسا! هیچ مه‌ترسه نهو عه‌صایه که‌وابه‌ده‌سته‌وه‌یه بیهاویژه یه‌کسه‌ر ده‌بیته نه‌ژدیهاو هه‌موو عه‌صاو گوریسه‌کانی نه‌وان قووت دده‌ا، نه‌وه‌ی نه‌وان چاوبه‌سته‌کیان پی له‌و خه‌لکه‌که کسروه فرت و فیلی سیحر بازانه، جادو بازی و خه‌یاله‌و حه‌قیقه‌تی نیه‌و به‌رده‌وام نابێ، هه‌رگیز سیحر باز سه‌رکه‌وتوو نابێ، هه‌رچی بیکاو له‌هه‌ر شوینی که‌وه بی به‌مراز ناگا.

حه‌زره‌تی موسا عليه السلام عه‌صا‌که‌ی خو‌ی هاویش‌تو کاره‌سات پرو‌ی دا،
موع‌جیزه‌ی گه‌وره‌هاته‌ دی و به‌لگه‌ ناش‌کرا‌بوو حه‌ق ده‌ر‌که‌وت، بین‌ه‌ران
هه‌موو سه‌رسام بوون، چون‌که بین‌یان عه‌صا‌که‌ی موسا عليه السلام بووبه‌ نه‌ژده‌یهاو
هه‌موو ماره‌ در‌و‌زنه‌کانی نه‌وانی قووت دا، ساحیره‌کان هه‌ستیان کرد: که‌ئه‌وه
جادو بازیو سی‌حر‌نیه، نه‌وه‌ کاری خودایه، موع‌جیزه‌ی پی‌تغه‌مبه‌ره. ﴿فَالْقَى
السَّحَرَةُ سَجْدًا قَالُوا: آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾ ساحیره‌کان که‌وتنه
سو‌ژده‌و هه‌موو به‌یه‌ک ده‌م هاواریان کردو وتیان: نی‌مان‌مان هی‌نا به‌خودای
موساو هارون، قیامه‌تیان به‌سه‌ر دونیادا هه‌ل‌ب‌ژارد، به‌تالیان واز لی‌ هی‌ناو
باوه‌شیان به‌ح‌ق دا‌کرد.

تیبنو عه‌بباسو عوبه‌یدی کو‌ری عومه‌یر ده‌ل‌ین: نه‌وانه‌ چ‌یشه‌نگاو
ساحیرو جادوز بوون، که‌چی بو‌ئی‌واره بوون به‌شه‌هیدی خودا پ‌یداو.
عی‌کریمه‌ له‌تیبنو عه‌بباسه‌وه ر‌پ‌وایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رمو‌ی: ساحیره‌کان حه‌فتا
که‌س بوون به‌یانی ساحیرو نی‌واره بوونه‌ شه‌هید.
نی‌مامی نه‌وزاعی: ده‌فه‌رمو‌ی: که‌ساحیره‌کان که‌وتنه‌ سو‌ژده‌ به‌هه‌شتیان
نی‌شان دراو باش باش بین‌یان.

زومه‌خشه‌ری ده‌فه‌رمو‌ی: به‌راستی پرو‌دا‌وی نه‌مانه‌ سه‌یر بوو: حه‌بل‌و
عه‌صای خو‌یان هاویش‌تن له‌به‌ر کو‌فرو نی‌ن‌کاری‌کردن، پاشان سه‌عاتیک سه‌یریان
خسته‌ سه‌ر زه‌وی بو‌ سو‌پاس گوزاریو سو‌ژده‌ ب‌ردن. سو‌ب‌جانه‌للا! نه‌م
دوو‌هه‌لو‌یسته‌ چ‌ه‌ند لی‌ک جودا‌وا‌زن.

تی‌یینی ده‌ک‌ری: ساحیره‌کان که‌که‌وتنه‌ سو‌ژده‌ وتیان: نی‌مان‌مان هی‌نا
به‌خودای موساو هارون. نه‌یان گوت نی‌مان‌مان هی‌نا به‌خودای بوونه‌وه‌ر....
چون‌که‌ فیرعه‌ون لافی خودایه‌تی‌لی‌ ده‌داو خو‌ی به‌خودای هه‌ره‌ بالا‌ ح‌سیب
ده‌کرد. نه‌وه‌ بوو گوتی ﴿إِنَّا رَبُّكَ الْأَعْلَى﴾ (الن‌ازعات/۲۴) یان گوت‌بو‌وی
﴿مَا عَلَّمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِي﴾ (الق‌صص/۳۸) جان‌ه‌گر ساحیره‌کان

بیانگوتایه (آمنا برب العالمین) فیرعهون دهیگوت: ئەوه ئیمانیان بهمن هینا. دهزانن من خودای ئەوانم و بهندایه تی هەر بۆمن دهکهن.

ئەوجۆره تەعبیرهیان دەرپری بۆئەوهی یه کسەر خودایه تی فیرعهون پەت بکه نه وه. بەلگه مان له سەر ئەم بۆچوونه پیشخستنی ناوی هاروونه به سەر ناوی موسادا، چونکه نه گەر بیانگوتایه ﴿امنا برب موسی وهارون﴾ ئەوکاته فیرعهون دهیگوت: مه بهستیان منه، چونکه من موسام پینگه یاندوه و به مندالی به خیتوم کردوه من په بی موسام. وه کوو قورئان له زمان فیرعهونه وه ده گیرپێته وه. ده لی: ﴿الم فربك فينا وليدا﴾ (الشعراء/ ۱۸) جا فیرعهون: كه ئەم حاله ی بین، ئەوهی به ته مابوو بیته دی به پێچه وانه وه هاته دی، کوردی گوتنه (چوو شاخ بکا گویشی دانان) تینی بۆهات و كهوته مه وقیفیکی حه ریجه وه. ترسا له وهی مه ردومگه له كه تیکرا بکه ونه سوژده و چاو له ساحیره کان بکه ون ئیمان به خودای به رزو بالاده ست بهیئن، بۆیه خیرا مه وقیفه که ی قۆزته وه و گومانیککی تری هاویشه سه ر یه یامی حه زره تی موسا و هاروون. ﴿قال: آمنتم لقبل أن آذن لكم؟ انه لكبير کم الذی علمکم السحر﴾ وتی: ئەری ئەوه ئیمانتان هینا و باوه رتان به موسا کرد پیش ئەوهی من مۆلته تان بدهم؟؟

بێگومان ئیمان هینانه که تان به موسا له تیفکرین و ورد بوونه وه نیه، به لکو ئیوه له موسا وه فیری سیحر بوون و ئەو مامۆستا و پابه رتانه، ئیوه قوتابی ئەون و له پیشه وه پێک که وتوون و له ناو خۆتان دا، له گه ل موسا ئەم پیلانتهان دا رشتوو وه دژی من و گه له که م و ده تانه وی موسا به سه ر من دا زال بێ!! وه کوو له شوێنیککی تر دا ده فهرموی: ﴿ان هذا لمکر مکرتموه فی المدینه لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون﴾ (الاعراف/ ۱۲۳).

فیرعهون ویستی به م قسانه ی گومان بخته دلی بینهرانه وه بۆئەوهی ئەوانیش وه کوو ساحیره کان ئیمان نه هیئن ئەهینا فیرعهون بۆخۆی باشباش

ده‌یزانی: که ساحیره‌کان له موساوه عليه السلام فیری سیحر نه‌بوون، له‌نیوان حه‌زهره‌تی موسا و نه‌واندا هه‌رگیز په‌یه‌ه‌ندی نه‌بووه.

نه‌بجار فیرعه‌مون په‌نای بۆه‌په‌شه‌و چاو سوورکردنه‌وه برد، نه‌مه‌ش پیشه‌ی هه‌موو مله‌پور دهره‌به‌گیکه، هه‌رکاتی نه‌یان توانی دله‌کان داگیر بکه‌ن، گیانه‌کان به‌یده‌ست بکه‌ن، په‌نا ده‌به‌نه به‌ر سزادان و نه‌شکه‌نجه‌دان، چاوو سوور کردنه‌وه و هه‌په‌شه‌کردن، سه‌یر بکه‌ فیرعه‌ون چۆن ساحیره‌کان ده‌ترسینی، چ هه‌په‌شه‌یه‌کیان لی‌ده‌کا؟ هه‌په‌شه‌ی کوشتن و برین، هه‌په‌شه‌ی هه‌لواسین و ده‌ست و قاچ برینه‌وه!!

﴿فلا قطعن ایدیکم وارجلکم من خلاف، ولاصلبنهم فی جذوع النخل﴾ سویند بی، شهرت و قه‌رار بی، من ده‌بی که له‌پارچه‌تان بکه‌م، ده‌ست و قاچتان راست و چه‌پ ده‌بیرم (ده‌ستی راست و قاچی چه‌پ یان به‌پێچه‌وانه‌وه) نیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رمووی: فیرعه‌ون یه‌که‌م سته‌مکاریکه که‌ته‌و جوړه سزایه‌ی داهینا. به‌مه‌ش ئاده‌میزاد به‌ته‌واوی له‌گل و گو‌ده‌که‌وی. هه‌روه‌ها سویندم وابی به‌سه‌ر دارخورمای به‌رزوه هه‌لتان ده‌واسم، بۆته‌وه‌ی هه‌موو که‌س بزانی چیتان به‌سه‌ر هاتوه‌وبینه په‌ندو عیبه‌ره‌تی رۆژگار!!

﴿ولتعلمن اینا اشد عذاباً وابقی﴾ به‌ته‌نکید ده‌زانن و بۆتان ده‌زده‌که‌وی له‌من و خودای موسا کامه‌مان سزای توند ترو هه‌میشه‌تره!! نه‌مه‌ش ته‌حه‌ددا کردنی ده‌سه‌لاتی خودایه‌و به‌سوک زانینی موسایه‌و ئاماره به‌ده‌سه‌لات و هی‌زو توانای خۆیه‌تی! به‌لام تازه کار له‌کار ترازابزو، ئیمان و باوه‌ر کاری خۆی کردبوو، بیرو باوه‌ری راسته‌قینه گه‌یشته‌بووه ناو دل‌یان و جیگیر بوو بوو، جگه له‌خودا له‌هیچ نه‌ده‌ترسان، باکیان له‌هه‌په‌شه‌و ژیان و کالای دونه‌یا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌و کاته‌ش که‌ فیرعه‌ون په‌لاماری دان، نه‌وان هه‌ر سوور بوون له‌سه‌ر هه‌لو‌یستی خۆیان و گیانی خۆیان به‌لاوه مه‌به‌ست نه‌بوو، به‌ناشکراو له‌و

تەنگانەيەدا ﴿قَالُوا: لَنْ نُوْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا﴾
 وتيان: ئىمە تۆ ھەلئابىژىرىن بەسەر ئەمۇ پەيامو ھىدايەتەي ھەزرەتى موسا
 ﷺ لەخواوہ بۆي ھىناوين، ئەو ھەتا موعجىزەي جۆراو جۆرو ئاشکراو
 نومايانى نىشان داوين، بېراو يەقىنمان بۆ پەيدا بووہ: کە ئەمۇ پىغەمبەرەو
 لەخوداوہ نىردراوہ.

نیمه تو هه لئابژێڕین به سه‌ر دروسکه‌رو به‌دییه‌نهرمان له‌نه‌بووه‌وه، هه‌ر
ئه‌و خودابه‌و ئه‌و شیاوی عیاده‌ت و به‌ندابه‌تی بۆکردنه‌ نه‌ک تو.

﴿فاقض ما أنت قاض﴾ چیت له دهست دئ ته قصیری مه که: بئ منهت به ﴿انما تقضي هذه الحياة الدنيا﴾ ته وهی تۆنه نجامی بدهی له م ژیا نی دونیا یه دایه، هه ره ته وه نه ده توانی بمانکوژی له ناومان بهری، خو له وه زیاتر ناتوانی چی تر بکهی، له پاش مردمان هیچی ترت بۆله گه ل ناکرین. دهی ئیمه ئیستا پیمان خو شه له م ژیا نه پرزگارمان بئ و بکهوینه ژیا نی نه بر او هی قیامه ته وه.

﴿إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا﴾ تيمه تيمانان به خودای خۆمان هیئناوه، ئەو خودایەیی خاوەن بەخششە. تیمانان هیئنا بۆئەوهی تاوانەکانمان بێڕیتەوه، لەگوناھمان خۆش بێ، بەتایبەتی ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ ئەو تاوانەیی بەزۆر پێت کردین لەسیحرو جادوبازیی. بۆئەوهی بەرەنگاری موەجیزەیی حەق بکەین.

(الحسن) دده فرمووی: ساحیره کان بویه کۆکرا بوونه وه به رینگاری موسا (علیه السلام) بینه وه، به تۆپزی کۆکرا بوونه وه به زۆر سیحریان پی نه نجام دان، سه روکه کانیا ن جه فتاو دوو کهس بوون، دوو کهسیان قیبطی بوون، نهوانی تر له نه ته وهی ئیسرا ئیل بوون، فیرعه ون زۆری لی کرد بوون: که فیتری سیحر بین.

﴿والله خیر وأبقى﴾ خودا زۆر له ته باشتره له باره ی پاداش دانه وه وه بهرده وامي پاداشی، عه زاب و سزای زۆر له عه زاب و تۆله ی تۆ بهرده وام تره.

کەواتە: گوێرایەڵۆ ملکەچی پەرورەدگاری خۆمانین و باکمان لە ھەر پەشەو
تۆقاندنی تۆ نیە.

نەبجار ساحیرەکان خودا خستە دڵیانەو: کە نامۆزگاری فیرەین بکەن و
لەسزای تۆلەمی دۆزەخ بیترسیئەن و تەماعی خوێشی و پازاوەیی بە ھەشتی بھەشە
بەر چاوە، وتیان: ﴿انہ من یأت مجرمًا﴾ بێگومان شەتەن و حال وایە: ھەرکەسێ
رۆژی قیامت بە تاوانباری بێتە خزمەت خودا، واتە: بە کافرێ بمرێ، ئەو
﴿فان لە جھنم﴾ بێگومان بۆھەتا ھەتایە دۆزەخ جێگایەتی و بە ناگری بێ
ئامان عەزاب دەدرێ ﴿لایموت فیھا ولا یحیا﴾ لە دۆزەخدا نامرێ ھەتا پرزگاری
ببێ و لە کۆل بێتەو، ناژی بە ژیانیک کە سودی ھەبێ، ئەو کەسە نازار دەچێژی
تادەگاتە ھالەتی مردن وەلی وای لی نایە ھەست کردنی ئازاری نەمیئێ،
بە کوردی نەژیانی ژیانەو نە دەمرێ.

صەحر کابرایەکی عەدەب بوو نەخۆش بوو، لە خێزانە کەیان پرسی صەخر
چۆنە؟ وتی: نەوایە بژی و بەتەمای بین، نەوایە بمرێ و بۆی بگرین.

وینەمی ئەم نایەتە نایەتیکی ترە: کە دەفەرموی: ﴿لایقضی علیھم
فی موتوا، ولا یخفف عنھم من عذابھا، کذلک نجزی کل کفور﴾ (فاطر / ۳۶)

﴿ومن یأتہ مؤمنًا قد عمل الصالحات فأولئک لھم الدرجات العلی﴾
کەسیکیش بە خزمەت خودای خۆی بگاتەو بە موسوڵمانی بمرێ، ئیمانی
بە خودا و بە پیغەمبەری خودا و بە مووعیزە پیغەمبەرانە ھەبێ: کە ھەندێ
لە مووعیزە پیغەمبەران ئەم مووعیزانە بوون: کە ئێمە بینیمان. وێرایی ئەو
ئیمانە کردەوی باشی ھەبێ، کردەو کانی نیشانە پاستی ئیمانە کە بن،
ئەو نەوانە بە ھۆی ئیمانی راستیان و کردەوی: ئیشیانەو بە فەضل و پەھەشتی
خودا بە ھەشتی پازاوەیان بۆھەشە، لە بە ھەشتی جوان و پازاوەدا پلەیی بەرزیان
دەدریتێ، دەخرینە لای ژوو و روی بە ھەشتەو.

له‌صه‌حیحی بوخاری و موسلیم دا هاتووه ده‌فهرموی: ((أَن اهل علیین لیرون من فوقهم کما ترون کوكب الغابر فی أفق السماء لتفاضل ما بینهم، قالوا یارسول الله تلك منازل الانبیاء، قال بلی والذی نفسی بیده رجال امنوا بالله وصدقوا المرسلین)) له ریوایه‌تیکی تردا هاتووه ده‌فهرموی: نه‌بو به‌کرو عومهر نه‌و شوینه‌یان به‌نسب ده‌بی.

نه‌جار قورشان پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شت پروون ده‌کاته‌وه. ده‌فهرموی: ﴿جَنّاتِ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ نه‌وپله پهرزانه‌ی به‌هه‌شت بریتین له‌چهند باخ و باخاتیکی وه‌ها: که‌شوینی تیدا مانه‌وه و تیدا رابواردنن، به‌ژیر باله خانو ژووره‌کانیان دا چۆم و جوگای ناوی جوان ده‌کشین، بۆه‌تا هه‌تایه له‌وباخ و باله خانانه‌دا ده‌میتنه‌وه ولیی ده‌رناچن!

﴿وذلك جزاء من تزکی﴾ به‌خشینی نه‌و به‌هه‌شته پییان پاداشی که‌سیکه خزی له‌تاوان پاک کردیته‌وه.

خودا په‌رستی کردبی، شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی خودا که‌وتبی! جا نه‌گه‌ر فیرعه‌ون هه‌ره‌شه له‌وانه ده‌کا به‌عه‌زابی به‌رده‌وام و سه‌خت، نه‌وه‌تا: که‌سیک به‌تاوانباری بیته لای خودا عه‌زابی هه‌میشه‌یی ده‌دری له‌کوئی نابیته‌وه له‌ناو نه‌و عه‌زابه‌دا نه‌ژیانی ژیانه نه‌مردنی مردنه، له‌لایه‌کی تره‌وه بۆخودا په‌رستان نه‌و ده‌ره‌جه به‌رزانه‌ی به‌هه‌شت ناماده کراون و ده‌چنه ناوی بۆیه تیکرا نه‌وانه‌ی ئیمانیان هی‌نا گالته‌یان به‌هه‌ره‌شه‌کانی فیرعه‌ون هات و به‌ئیمانی پته‌وه‌وه به‌ره‌نگاریان کرد.

خنکانی فی‌رعده‌ون و له‌شکره‌کهی له‌ده‌ریاداو

نیعمه‌تی خودا به‌سهر به‌نی ئیسرائیل دا

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخْشَى ۖ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ ۖ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۖ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَا هَدَىٰ ۖ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَفْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۖ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى ۖ ﴿٨٠﴾ كُلُوا
 مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۖ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
 ۖ وَءَامِنٌ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۖ ﴿٨٢﴾

په‌رده‌ی به‌سهر دیمه‌نی پێش‌وودا دایه‌وه، دیمه‌نی سه‌رکه‌وتنی حه‌ق و نیمانی
 له‌واقیعی مه‌شه‌وودا به‌سهر کوفرو ئیلحاددا رانواند، بیرو باوه‌ر له‌دلی
 ساحیره‌کاندا رسکا و وه‌به‌ره‌ات و به‌سهر ده‌ست سووکی و کارامایی دا زال بوو،
 نیمان له‌دل و ده‌روندابه‌سهر هه‌ره‌شه‌و تۆقاندندا سه‌رکه‌وت، نه‌جار لی‌ره‌دا باسی
 نه‌وه ده‌کا: چۆن حه‌ق و راستی به‌سهر به‌تال داسه‌رکه‌وتوو ده‌بی، هیدایه‌ت
 به‌سهر گو‌م‌پ‌راییی‌دا، نیمان به‌سهر یاخی بوون دا چۆن له‌کاردا‌یه‌و چۆن زال
 ده‌بی. زال بوون و سه‌رکه‌وتن له‌عاله‌می واقیع دا کاتی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی

که له عاله می دهروون دا باش په گی داکوتا بی، همرکاتی تیمان له دلان دا کامل بوو دیارده کانی له کرده ودا: له عاله می واقع و ظاهر دا دیارو بهرچاوه! ته ودا چونکه تیمان له دلی موسا و هاروون دا په گی داکوتا بوو چ باکیان له سیحری ساحیره کان نه بوو، دوایش چونکه تیمانی ساحیره کان له ناخه و جیگیر بوو چ گرنگیان به هره شه و گوره شه ی فیرعه ون نه دا، له نا کامیش دا له عاله می واقع دا حق به سهر به تال دا سهر که وت و فیرعه ون و تاقمه که ی له نا و چوون و دونیا یان له ده ست چوو، له ده ست چوونی قیامه تیشیان همر باس ناکری، خه ساره تمه ندی دونیا یان له چاو هی قیامه تیان همر هیچ نیو قه پان ناخوینیتسه و. ده ی بابزانین قورثانی پیروز چون دیمه نی فیه وتانی فیرعه ون و تاقمه که ی راده نوینی و چون نیعمه ته کانی خودا به سهر به نو ئیسرنیل دا باس ده کا؟

ده فیرموی: ﴿وَلَقَدْ اَوْحٰیْنَا اِلٰی مُوسٰی اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِیْ﴾ بیگومان نیمه نیگمان بو موسا علیه السلام کرد، فرمانان پی کرد: که شه وپوهی به نه ته و هی ئیسرائیل بکا، به شه و به نه پنی نه ته و هی ئیسرائیل له میصر بپاته ده ری، چونه ده ره و که یان زور به له سهره خوئی و نه پنی بی، که س له کومه لی فیرعه ون پیان نه زانی، فرمانان پی کرد: که همر کاتی گه شتنه ده ریای (قولزوم) یان ده ریای (سور) به م شتویه هه لئس و که وت بکن: ﴿فَاَضْرِبْ لَهُمْ طَرِیْقًا فِی الْبَحْرِ یَسًا﴾ به عه صاکه ت له ده ریا بده، ریگای وشک و برینگیان له نا و ده ریادا بو فراهم بیته. عه صاکه ت ناراسته ی ده ریا بکه نه وکاته دوانزه ریگای وشک له نا و ده ریا پهیدا دهن، بو شه و هی همر تاقم و تایه فیه کی به نو ئیسرائیلی به ریگایه کی تایه تی دا بپه رنه و، له هه مان کات دا ﴿لَا تَخَافْ دُرْکًا وَلَا تَحْشَى﴾ مه ترسه له و هی فیرعه ون و له شکره که ی پیتان بگات و زیاتان پی بگه یه نن. له و هه ش مه ترسن له نا و ده ریادا گه له که ت بخنکیئن، نه و خودایه ی

مامؤستا سه‌یید ده‌فهرموی: نامانه‌وی لی‌ردها بجینه ناو ته‌فاصیلی
 پرووداوه‌کهو کونو که‌له‌به‌ری بیشکنین، چونکه ده‌مانه‌وی به‌شوین سسیاقه‌که‌دا
 برؤینو حیکمه‌تی‌نه‌وه: که‌قورئان باسی نهم روداوه به‌کورتی ده‌کا به‌رچاو
 بگرین.

وه‌لی پیمان خوشه لی‌ردها په‌ندو عیبره‌تیک لسه‌و دیمه‌نه وه‌رگرینو
 هه‌لویسته‌یه‌کی له‌سه‌ر بکه‌ین.

بی‌گومان ده‌ستی قودرته سهرپهرشتی نیوان جه‌نگی نیمان و طوغیانی
 ده‌کرد، نه‌رکی سهرشانی نیمانداران ته‌نیا نه‌وه بسو پابه‌ندی نیگای خودایی
 بنو به‌شهو به‌نه‌یننی کۆره‌و بکه‌ن، چونکه به‌نو نیسرائیلی و له‌شکری فیرعه‌ون
 دوو هی‌زی به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک له‌عاله‌می واقع دا هاوتا نه‌بوون و لی‌کی‌شه‌وه نزیک
 نه‌بوون. هه‌زرتی موسا عليه‌السلام و گه‌له‌که‌ی بی‌ هی‌زو بی‌ چه‌ک و سوپا، گه‌لی‌کی
 ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه‌ی چه‌ند ساله. فیرعه‌ون و سوپاکه‌ی خاوه‌ن هی‌زو
 ده‌سه‌لات. که‌وابی‌ پروبه‌پرو بوونه‌وه و به‌ره‌نگاری ناکری، ناله‌م کاته‌دا ده‌ستی
 قودرته سهرپهرشتی جه‌نگه‌که‌ی کردو که‌وته خو. به‌لام که‌ی؟ دوی نه‌وه‌ی
 نیمانی بی‌ ده‌سه‌لاته‌کان دا جی‌گیر بوو، دوی نه‌وه‌ی نیمان خو‌ی ده‌رخست و
 له‌به‌رامبه‌ر طوغیان دا راوه‌ستا، پرواداران گو‌ییان به‌هه‌رپه‌شو گوره‌شه‌ی خاوه‌ن
 هی‌ز نه‌داو به‌سامان و دارایی فیرعه‌ون هه‌لنه‌خه‌له‌تان، فیرعه‌ون هه‌رپه‌شه‌ی لی
 کردن به‌وه پاست و چه‌پیان بری‌و دوابی بز ترساندننی خه‌لکی دیکه‌و زی‌سوا
 بوونی نه‌مان هه‌لیان واسی، خاوه‌ن باوه‌ران پییان ووت چت له‌ده‌ست دی‌ بیکه‌و
 بی‌ منته‌ به‌.. جاکاتی کار گه‌یشته نهم ته‌ندازه، طوغیانی فیرعه‌ون و نیمانی
 شوین که‌وتوانی موسا عليه‌السلام به‌م پله‌یه‌ گه‌یشت، نیت ده‌ستی قودرته هاته
 مه‌یدان و نه‌وه‌ی به‌سه‌ر فیرعه‌ون هی‌نا که‌هینای!!!

نه‌بجار په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته جو‌راو جو‌ره‌کانی: که‌به‌خشیونی به‌نه‌ته‌وه‌ی
 نیسرائیل ده‌یان ژمیری، سه‌ره‌تا باسی نیعمه‌تی لابردنی زیان له‌سه‌ریان ده‌کا،

نه‌جار باسی به‌خشینی نیعمه‌تی سوود به‌خش ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿یابنی
 اسرائیل قد أنجیناکم من عدوکم﴾ دوی ته‌وهی نه‌ته‌وهی نیسرائیلمان رزگار
 کرد، نیگامان بۆ پیغه‌مبیره‌که‌یان کرد که‌پیشان بلی: نهی نه‌ته‌وهی نیسرائیل!
 ته‌وه نیمه له دوژمنی سهر سه‌ختتان؛ که‌ فیرعه‌ون بوو رزگارمان کردن. ته‌وه
 فیرعه‌ونه‌ی نیئرینه‌کانی سهر ده‌برین و میتینه‌کانی ده‌هیشتنه‌وه بۆ کاره‌که‌ری و
 خزمه‌ت کرن، به‌چاوی خۆتان بینیتان فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی چۆن خنکان،
 به‌تایبه‌تیش دوی خنکانیش فیرعه‌ونتان به‌خنکاوی بینی بۆته‌وه‌ی زیاتر دلتیا
 بن له‌مردنی. وه‌کوو له‌شوینیکی ترده ده‌فرموی: ﴿واغرقتا ال فرعون وانت
 تنظرون﴾ (البقرة/۵۰) نه‌مه‌یان نیعمه‌تی لابرندی زیان بوو.

﴿وواعدناکم جانب الطور الايمن﴾ نه‌جار واده‌مان پی دان؛ کاتیکمان
 بۆدیاری کردن، بۆته‌وه‌ی به‌ناگاداری ئیوه قسه له‌گه‌ل موسا ﷺ دا بکه‌ین،
 ته‌ورات نازل بکه‌ین: که‌شهرعه‌تیک‌کی دوورو دریتی تیدا بوو بۆئیوه به‌هوی
 پیغه‌مبیره‌که‌تان فیتری بنو بیکه‌نه به‌رنامه‌ی ژیا‌نی خۆتان و رفتاری پی
 بکه‌ن.

یان به‌لین و واده‌مان دانی: که‌له‌گه‌ل موسادا ﷺ بین بۆ پاستی شاخی
 طور که‌کیویکه له‌سینا له‌و شوینه ناماده‌بن و به‌دیاره‌وه بن: که‌په‌روه‌ردگار
 قسه له‌گه‌ل موسادا ﷺ ده‌کاو ئیوه‌ش بیینن.

﴿و نزلنا علیکم المن والسلوی﴾ ناردومانه‌ته‌ خوار‌ی بۆتان گه‌زۆ
 گوشت‌ی په‌له‌وه‌ری شه‌لاقه، نه‌مه له‌حالتیک دا ئیوه له‌یابانه‌که‌دا ده‌سووپانه‌وه
 سهرتان لی تیک چوو بوو.

رۆژانه له‌بهره به‌یانمه‌وه تاخۆر هه‌لات گه‌زۆ ده‌باریه سهر به‌رد و دارو
 ئیوه‌ش کۆتان ده‌کرده‌وه، هه‌روا په‌له‌وه‌ری شه‌لاقه: بالته‌ده‌ی (السمانی) بایی
 باشور پای ده‌دان و ده‌یه‌ن‌ان بۆته‌و شوینه‌وه هه‌ریه‌که‌تان به‌گوێره‌ی پی‌یستی
 خۆتان لی‌تان ده‌گرتن.

نه‌جار پیمان‌گوتن: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لم نعيمه‌ته پاك و خاوتنه‌ی نيمه بخون و له‌زته و ه‌رگرگن.

﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ، فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ له‌سنور ده‌رمه‌چن، زياد له‌پيويست مه‌خون، نه‌چن له‌شتي‌كه‌وه كه‌بوتان حه‌لاله بگويزنه‌وه بوشتي‌كي تر بوتان حه‌لال نيه. سپله مه‌بن، كوفراني نعيمه‌تي خودا مه‌كمن، به‌نازو فيزه‌وه ده‌ستي بومه‌به‌ن، خوتان لي نه‌گوړي، له‌گونا‌هو شتي بي سووددا نعيمه‌ته‌كاني به‌كار مه‌هيئن، نه‌و نه‌رك و مافانه‌ی ده‌كه‌ويته سهر شانتان به‌هوي نه‌و نعيمه‌تانه‌وه نه‌جمامي بدن، پابه‌ندي نه‌م فرمان و نه‌هيانه‌ی نيمه بن، نه‌گينا قارو غه‌زه‌بي نيمه‌تان ديته سهر و موسته‌حه‌قي سزاي نيمه ده‌بن.

خو ﴿وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوِيَ﴾ كه‌سيك قارو غه‌زه‌ب و عه‌زابي نيمه‌ی بوسهر نازل بي و پييه‌وه بنووسي نه‌وه كه‌وتوته ناو چالي به‌هيلاك چوون و فه‌وتان!!

﴿وَأَنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ بيگومان من سرپوش و خاوه‌ن لي خوش بووني ته‌واوم بؤكه‌سيك له‌تاوان په‌شيمان بيته‌وه توبه بكا، نيماني به‌خوداو به‌پيغه‌مبه‌ران و نامه‌ كانيان و به‌فريشته و پوړي زيندوبونه‌وه ه‌ه‌بي، كرده‌وي چاك بكاو به‌رده‌وام بي له‌سهر چاكه‌ كاريي. تاكو‌تايي ژياني به‌و شيوه ژيان به‌سهر به‌ري و ه‌ه‌لس و كه‌وتي و ه‌ه‌ابي.

قسه كرده‌ني په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل موسا ﷺ دا

له‌كات و شويني دياريكراوداو فيتنه نانه‌وه‌ی ساميري

﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ

قَوْمِكَ يَمُوسَى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ

رَبِّ لِرَضَى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ
 يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
 الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
 مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا
 أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾
 فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
 وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
 يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

له وه پیش نهو نیعمه تانهی به خشیبوونی به نه ته وهی نیسرائیل ژماردنی،
 نه جار به شوین نه وه دا چیرۆکی گفتو گۆی نیوان باری تهعلاو موسامان بو
 باس ده کا، که له (میقات) کات و شوینی دیاریکراو دا نه نجام درا، پاشان دیتنه
 سه ر باسی چۆنیته تی نهو فیتنه یه ی سامیری به ریای کرد: به م جوړه که هات
 له خشل و نالتونی که پیشان بسو په یکه ری گویره که یه کی دروست کرد،
 به شیوه یه که ناوه که ی کلۆر بوو که به رهو بایه کی تایبه تی داده نرا، ده نگی لینه
 ده هات و نهو گل و خۆله ی که له ده میابوو وه له رزه ی ده هینا، نیر سامیری وتی:
 نه مه خودای موسایه و لی گوم بووه!

نه ته وهى ئيسرائيليش بۆخۆيان ناماده باشى بته رستيان تيدا بوو،
 ناماژه به وه: كه له و كاته دا له چنگى فيرعه ون پزگاريان بوو، به لاي نه ته وه يه كى
 بته رست دا تپه رين، بينيان نه و گه له بت ده پهرستن. به نو ئيسرائيلى
 يه كانيش داوايان له موسا عليه السلام كرد كه پهيكه ريكيان بۆدروست بكا بۆنه وهى
 بپهرستن. وه كو له سوره تى (الاعراف/۱۳۸) دا به دريژى باسمان كردوه.

ئه حجار دواى رودانى نه وهى باس كرا، پهروه ردگار به لىنى به حه زره تى
 موسا عليه السلام دابوو: كه له سهر كيوى (طور) دواى چل رۆژ ناخواتنى له گه ل بكاو
 نه رك و نه ركى بخاته سهر شان!

حه زره تى موسا به په له و به هه له داوان رۆيى بۆسهر كيوه كه وه گه له كه ي
 له خوار كيوه كه به جى هيشت و هه زره تى هاروونى عليه السلام كرده جى نشينى خۆي و
 چاودير به سهر يانه وه.

بيگومان هه زو خۆشه ويستى هه زره تى موساى عليه السلام كيش كرد بۆ په له
 گردن و زوو گه يشتن به شوينى ديارى كراو و پاوه ستان له خزمه ت پهروه ردگاردا،
 چونكه له وه پيش تام و خۆشى نه و جوژه ناخواتنه ي كردبوو، بۆيه به په له وه سهر
 كيوى كه وت و زوو گه يشته شوينى مه به ست و له خزمه ت پهروه ردگاردا
 پاوه ستا. ئيتر ناگاي له حال و وه زعى گه له كه ي نه ما بوو، دوا نه و چيان به سهر
 هاتوه. ئيتر ليته دا پهروه ردگار هه والى گويره كه په رستيه كه ي گه له كه ي پى
 پاده گه يه نى و ده فهرموى: ﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى﴾ نه وه چى توى
 هه لئا نه ي موسا! كه وا په له بكه ي و گه له كه ت جى بيلى؟! مه به ست به قه وم
 ليته دا هه فتا نه قيبه كانى به نو ئيسرائيلى يه واته: چى پالى به تۆوه نا
 كه نه قيبه كان جى بيلى و بۆخۆت به ته نيا ليته دا ناماده بى.

ئيستيفه مكه بۆ ئينكاره، واته: نه ده بوو هه زره تى موسا عليه السلام
 نه قيبه كان جى بيلى و بۆخۆي پيش نه وان بگاته جى، چونكه نه وه پيشيل
 كردنى مافى هاوه لايه تيه، هه زره تى موسا عليه السلام فهرمانى پى كرابوو و تپراى

نهو هفتا نه قیبه بچی بۆسه رکیتی (طور) و له گه له خۆی حازیان بکا، کهوابی نه ناستیفهامه نهو ده گهیه نی: که خودی په له کردنه که کاریکی باش نه بو، به تاییه تی نه ده بوو کرداریکی ناوا له پیغه مبه ریکی خاوه ن عه زیه ته وه سه ره هل بدا.

نهو بوو دوا ی له ناو بردنی فیرعه ون، هه زه ته موسا عليه السلام داوا ی له خودا کرد: که له سه ره کیتی (طور) ناخاوتنی له گه له بکا. بۆنه وه ی نهو له هه حانه وه ریکری: که نامۆزگاری ده ستوریان تیدایه بۆگه له که ی...! جا: که فیرعه ون خنکا، پهروه ردگار فهرمانی به هه زه ته موسا عليه السلام کرد سی پۆژ به پۆژو بی، دوا یی، نهوما وه یه: کرا به چل پۆژ؛ وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرمو ی: ﴿وواعدنا موسى ثلاثين ليلةً واتممناها بعشر فتم ميقات ربه اربعين ليلةً، وقال موسى لآخيه هارون اخلفني في قومي واصلح، ولا تتبع سبيل المفسدين﴾ (الاعراف/۱۴۲).

واده وابوو هه زه ته موسا عليه السلام (۷۰) کهس له گه له که ی هه لبرێری و بچن بۆسه رکیتی (طور) ﴿واختار موسى قومه سبعين رجلاً لميقاتنا﴾ (الاعراف/۱۵۵) جا هه زه ته موسا عليه السلام نهو هفتا نه قیبه ی هه لبراردو بردنی بۆسه رکیتی (طور) کاتیک نزیک شوینی دیاری کراو کهوتنه وه هه زه ته موسا عليه السلام به مه بهستی زووتریستی که لامی خودا په له ی کردو زوو گه یشته شوینی دیاری کراو، نه جار پهروه ردگار به شیوه ی پرسیاری نینکار نامیز پیی فهرموو: نه ی موسا! چی وای لی گردی په له بکه ی و هاوه لانت جی بیلی!! ﴿قال: هم اولاء على اثری﴾ موسا عليه السلام وه لامی پهروه ردگاری دایسه وه وتی: نه وانیش واده گهن، که میك له دوا ی منه وه ن، نه من چهنده نگاویك پیشیان کهوتووم.

﴿وَعَجَلْتَ إِلَيْكَ رَبُّ لُتْرَضَى﴾ ئەمن بۆخۆم پەلەم کردوو ویستم زووتر بگەمە شوینی وادەو لەخزمەت دا رابوەستم بۆتەوێی رەزامەندیی تۆ بەدەست بێنم، ویستم فەرمانی تۆ بەجی بێنم و پابەندی بەلێنی خۆم بم.

بەکورتی: ھەزرەتی موسا عليه السلام عوزر بۆ پەلە کردن و جی ھێشتنی ھاوڵەکانی دەھێنیتەو، دەلێ: خودایە! من وام بەباش زانی: کەچەند ھەنگاویک پیش قومەکەم (نەقیبەکان) بکەوم، زوتر لەوان بگەمە جی، پێم وابوو ئەو کاریکی باشە، بەلام وادیارە بەھەلە چووم و ئیجتیھادەکەم نە پێکاوە، ئەوێ پالی بەمنەو نا بۆ پەلە کردن بەدەست ھێنانی رەزامەندی تۆ بوو!! چونکە پەلە کردن لەگوێرایەلێ و فەرمان بەرداریدا ھۆی رەزامەندی خاوەن فەرمانە!

﴿قَالَ: فَاَنَا فِتْنًا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضْلَهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ پەرورەدگار فەرموێ: ئێمە لەدوای خۆت: کەگەلەکەت بەجی ھێشت و ھارونی برات کردە چاودێریان بەتاقیمان کردنەو، لەتاقیکردنەو کە دەرئەچوون، سامیری گومراوی کردن، بانگی کردن بۆ گوێرە کە پەرستی و ھەلێنان بۆ نەنجامدانی سامیری: لەھۆزی (السامرة) بوو، یان لەخێلێکی گا پەرست بوو، زۆریەزۆری زانیان پێیان وایە: سامیری یەکیک بوو لەپیاو ماقولانی نەتەوێ نیسرائیل و لەھۆزی (السامرة) بوو. بەو بەنونیسرائیلیانە گوت کەلەگەلێ بوون، موسا عليه السلام بۆیە ئەو د، پۆژە لەوادێ دواخرا چونکە ئێو ئەو خشلە ھەرامەتان لەگەڵ خۆتان ھێناو، ئەو بۆ ئێو ھەرامەو نابێ چیدی لەلای خۆتان بیهێلنەو، فەرمانی پێ کردن بێخەنە ناو ناگرەو. نیتەر لەو خشلە پەیکەری گوێرەکە یەکی دروست کرد، ھەندێ کون و درزی تێدا بوون بەجۆریک بوو کەبەر بای دەدا دەنگی لێو دەھات.

﴿فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ اسْتَفَا﴾ ھەزرەتی موسا عليه السلام دوای تێپەر بوونی چل شەو کەو وەرگرتنی تەورات، گەرایەو بۆلای گەلەکە ی بەرق

هەلساوى، بەغەم و پەژارەى زۆرەو. بەھۆى ھەلۆيستو کردەو ەى نالەبارى گەلەكەيەو. بەھۆى ئەو تاوانە گەورەى گەلەكەى کردبوويان.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ، أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا﴾ ھەزەرەتى موسا عليه السلام كەھاتەو ە ناو گەلەكەى پرى تىكردن و پىي گوتن: ئەرى قەوم و خويشەكەم! ئەو پەرەدگارتان وادەى راست و باشى پى نەدان؟ لەسەر زوبانى من بەلئىنى نەدانى كەچاكەو خىرى دونياو قىامەتتان بداتى؛ كىيى ناسمانىتان بۆ بنىرى، شەرىعەت و ياساتان فىر بكا، زەوى زارو ملك و مالى جەبايرەكانى مىصرتان بداتى، لەقىامەتیش دا پاداشى باش و لىخۆشبووتتان خەلات بكا؟ لەسەر زوبانى من پى نەگوتن: ئەمن سى پۆش و لىخۆش بووم لە تاوان بۆكەسىك تۆبە بكاو پرواى بەخوداو بەپىغەمبەرانو بەزىندوو بوونەو ەبى پاشان پابەندى ئەو بىرو باوەرە بى و بەردەوام بى لەسەر ھەلۆيستى خۆى؟

﴿إِفْطَالٌ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾ نايا ماوەى زۆرتان پى چو لەچاوەرۋانى كردنى وادەى خوداو بەسەر بەلئىنەكەى پى دابوون ماوەى زۆر تىپەرپى و بەو ھۆيەو نىعمەتەكانى خوداتان لەبىر چو؟؟ خۆ ھىشتا مانگىك و چەند رۆژىكە. ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ يان ويستان بەم کردەودىەتان رىو غەزەبى خوداى خۆتان بىتە سەرتان!

پىتى (أم) لىرەدا بەمانا(بل) ە واتە يان لەبىرتان بوو ەلى ويستان بەدەستى نەنقەست کردەو ەبى نەغام بەن بىتە ھۆى ھاتنى خەشم و قارى خودا بۆسەرتان!

﴿فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾ بەھۆى ئەو ەو ە ئەو بەلئىنە داتان بەمن پابەندى نەبوون، وادەتان دابەمن: كەبەردەوام بن لەسەر تاعەتى خودا تەمن لەكىوى (طور) دەگەرپمەو ە لاتان. بەلام وادەى خۆتان نەبردە سەر!

نەجار ئەوانىش كەوتنە عوزر ھىنانەو ە بىيانو دۆزىنەو ە. ﴿قَالُوا: مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا﴾ وتیان: ئىمە بەلئىنەكانى خۆمان بەويست و ئىرادەى

خۆمان نه‌شکاندو ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ی تیدا نه‌بوو، به‌لکو به‌زۆره‌ ملی پیمان کراو
ناچار بووین بیکه‌ین. سامیری تینی بۆ هیناین و عه‌قل و هۆشی لی ستاندین و
به‌چاوو راو سه‌ری لی تیکداین هه‌لیخه‌له‌تاندین.

﴿وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا﴾ به‌لکو ئیمه‌ چه‌ند کۆل و
کۆلباریکمان له‌ خشلی قیبطیه‌ کان درا بوو به‌کۆلماندا، کاتی و یستمان
له‌میسر ده‌رچین به‌بیانوی نه‌وه‌ی که‌وا به‌یانی جه‌ژمانه‌ به‌ته‌مانه‌ت لیتمان
وه‌رگرتبون، سامیری لی کردین به‌چاوو راوو وتی: له‌خۆگرتنی نه‌و زیرو زیوه
شومه‌و هه‌رامه‌، موسا بۆیه‌ دواکه‌وتوه‌ سوچی هه‌بوونی نه‌و خشل و
که‌واهێریه‌ لاتان، نه‌جار فه‌رمانی پی کردین: که‌چالێک هه‌لکه‌نین و پری
بکه‌ین له‌ناگرو دواپی زیرو زیوه‌که‌ی تی فری بده‌ین.

﴿فَكَذَلِكَ الْقِيَ السَّامِرَى﴾ وه‌کوو چۆن ئیمه‌ خشه‌کانی لای خۆمان فری
دایه‌ ناو ناگره‌که‌، سامیریش به‌هه‌مان شیوه‌ له‌وخشه‌ په‌یکه‌ری گوێره‌که‌یه‌کی
دروست کردو که‌می له‌و گل و خۆله‌ی که‌له‌ژیر پی جویرانیل هه‌لی گرتبوو
به‌سه‌ر په‌یکه‌ره‌که‌دا پزانی، تیر ﴿فَاخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَار﴾
سامیری گوێره‌که‌یه‌کی له‌و خشل و زیرو زیوه‌ بۆ به‌نو ئیسرائیلییه‌کان ده‌ره‌ینا
جه‌سته‌یه‌کی بی گیان بوو بۆره‌ بۆریکی لی ده‌هات وه‌کو بۆره‌ی گوێره‌که‌ی
زیندو. چونکه‌ به‌شیوه‌یه‌کی کارامایانه‌ دروستی کردبوو، درزو کون و که‌له‌به‌ری
تی کردبوون: که‌ (با) لی ده‌دا ده‌نگیکی لی ده‌هات وه‌کوو ده‌نگی گوێره‌که‌.

جا که‌سامیری نه‌و په‌یکه‌ره‌ی به‌و شیوه‌یه‌ دروست کرد ﴿فَقَالُوا﴾
سامیری و هاویرانی وتیان: ﴿هَذَا الْهَكَمُ وَالْهَ مُوسَى فَسَى﴾ ته‌مه‌ خودای
ئیه‌و خودای موسایه‌، وه‌لی موسا له‌بیری چوو نه‌وه‌تان پی رابگه‌یه‌نی
که‌نه‌مه‌ خودای ئیه‌و نه‌ویشه‌. په‌نگه‌ موسا: که‌نیستا چوه‌ بۆکیوی (طور) و
نه‌و ماوه‌یه‌که‌ نه‌گه‌رایه‌وه‌ به‌دوایدا بگه‌رپ و نایدۆزێته‌وه‌!!

سهیری نه‌فامی و گه‌وجی نه‌م گهل و نه‌ته‌ویه بکه، له‌پاش نه‌و هه‌موو موعجیزانه‌ی له‌حه‌زهره‌تی موسا علیه‌السلام یان دی، سهر باری نه‌وه‌ی له‌و ژیر ده‌سته‌یی و چه‌وساندنه‌وه‌ پرزگاری کردن و له‌ژیر چنگی فیرعه‌ونی سته‌مکار ده‌ری هیتان.

که‌چی نه‌وه‌تا به‌رام‌بهر به‌و پیغه‌مبهره گه‌وره‌یه گومانی تاوا به‌دو ناشرین ده‌بن و به‌و شیوه‌و خیرا هه‌ل‌خه‌ل‌ه‌تان و که‌وتنه‌ ناوه‌و تاوانه گه‌وره‌یه‌وه.

نه‌مجار خودا ره‌دیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَلَا يَرُونَ إِلَّا يَرْجِعَ لَهُمْ قَوْلًا، وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ نایا نه‌و نه‌فامانه نه‌یانزانی: که‌نه‌و شته‌ی سامیری دروستی کرد: هیچ قسه‌و ناخاوتنیکیان ناراسته‌ نا‌کاو و لا‌میان ناداته‌وه، ناتوانی زیانیان لی دوور بخاته‌وه، هیچ سوود‌یکیشیان بۆ کیش نا‌کا. ده‌ی بۆچی نه‌وانه نه‌وه‌نده نه‌فام و نه‌زان بوون، نه‌و لاشه‌ بی گیه‌نه‌یان کرده خودای خو‌یان.؟؟!

ریوایه‌ت کراوه: که‌حه‌زهره‌تی موسا علیه‌السلام گه‌راپه‌وه بۆناو قه‌ومه‌که‌ی گوئی له‌غه‌ل‌به‌و هه‌راو هۆریا بوو، دیتی به‌نو ئیسرائیلی‌یه‌کان به‌ده‌وری گوێره‌که‌که‌دا سه‌مایان ده‌کرد و سوورپان ده‌داو که‌وتبوونه هه‌له‌که سه‌ماو حال گرتبوونی. هه‌زهره‌تی موسا علیه‌السلام به‌حه‌فتا نه‌قیبه‌که‌ی له‌گه‌ل‌یا بوون فه‌رمووی نه‌وه دیارده‌ی فیتنه‌و گومرا بوونه ^(۱۰)

ئیمامی قورطوبی ده‌فه‌رموی: پرسیار له‌ئیمامی نه‌بویه‌کری طورطوشی کرا، عه‌رزبان کرد ئیوه‌ی شه‌رعزان و زانا چی ده‌فه‌رموون: ده‌رباره‌ی رێبازی صوفیان؟ نه‌مجار بۆیان باس کرد وتیان: کۆمه‌ل‌یک پیاو کۆده‌بنه‌وه: زۆر زیکری خودا ده‌که‌ن، زۆر یادی پیغه‌مبهر ده‌که‌ن و سه‌له‌واتی له‌دیدار لی ده‌ده‌ن،

ئەجار دین چەرمیک لەشتیک دەبەستو بەدارە قولەیک لی ى دەدەن: (واتە: تەپل دین و بەدار دەیکوتن) ئەجار هەندیکیان دەست دەکەن بەرەقصو حال دەیانگری هەتا بى هۆش دەکەون، شتیک نامادە دەکەن و دەیحۆن نایا کۆبوونەو و تیکەل بوون لەگەڵ ئەمانەدا دروستە؟

فتوومان بۆ بەن لەم بارەو رەحمەتی خوداتان لی ى، ئیتر شیخ بۆ وەلامى ئەم جۆرە پرسیارە فرموی:

خودا رەحم بەئیمەو ئێوەش بکا، رەببازی ئەو جۆرە صوفیانە بەتالە، نەزانی یە، گومرایى یە، ئیسلام بریتیه لەقورئان خویندن و سووننەتی پیغەمبەری خودا، رەقصو سەماو حال لی ى هاتن لەئیسلام دا نیە، یەکەم کەس کە ئەم دابەى داھینا شوین کەوتوانی سامیری بوون، کاتیک ئەو نەگبەتە گوێرەکەى بۆ دروست کردن و بۆرە بۆری لی ى هات خەلکە کە هەلسان و کەوتنە سەماو رەقص کردن و حالیان لی ى هات وەجد گرتنى! ئەو جۆرە کردەوانە لەئاینی ئیسلامدا نیە، ئاینی کافرو گوێرەکە پەرستانە، ئەو تەپل کوتانەش ناشەرعییەو یەکەم کەسیک دای هیئا زیندیکەکان بوون بۆئەو موسوڵمانان لەقورئان بى ناگا بکەن: ئەگینا کەى لەکۆرو مەجلیسى پیغەمبەردا ﷺ شتی واھەبوو؟

پیغەمبەر ﷺ: کە لەگەڵ ھاوەلانی کۆدەبوو وە مەجلیسەکیان لەبەر ریزو ئەدەب بى دەنگ و کپو مات بوو دەتگوت: بالندەیان بەسەرەو یە، کەوابوو پتویستە لەسەر کاربەدەستی موسوڵمانی لەخوا ترس نەھیل لی ى ئەو جۆرە رەقصو سەما کەرو تەپل کوتانە توخن مزگەوتەکان بکەون نابى بەیلدەری ئەو جۆرە کارانە لەھیچ شوێنیک بکرین هەرکەسیک ئیمانی بەخواو بەرۆژی دواى هەیه نابى لەگەڵ ئەوانە کۆ بییتەو، نابى یارمەتیان بدا بۆیەرە پیدانى ئەو

باطله ی له سهری دهرؤن نه مه پرتبازی نیمامی مالیک و نه بوجه نیفه و نیمامی شافعی و نیمامی نه حه ده، هه روا فتوای نیمامانی تری موسولمانه. (۱۱)

سهر زه نشتکردنی جه زره قی موسا علیه السلام بو هارونی برای و، ووردو خا شکردنی گویره که که و، چه سپاندنی یه کتا په رستی

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى
﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَا تَتَّبِعُنِي
أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحِجَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِعُنِي ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ

(۱۱) تهفسیری قورطوسی ج ۶/ ۱۲۴-۱۲۵ طبعه دار الفکر سالی ۱۴۱۹ هـ - ۱۹۹۹ م / تهفسیری مونییر ج ۲۷۵/ ۱۶. به لام من پیتم وایه نه مه زیاده رهوییه نه ده بوو شیخ طرطوشی نوو حوکه گشتی یه بنی چهرتکردنه به سهر کۆمهلی صۆفی بدا ویده چی هه لئو کهوتی کهسانیکی دونیا خۆرو نه فام؛ که به ناوی تهصوفوه کردوانه کاری کرد بیته سهر شیخو نه فتموا تونده ی دزی هه موو صۆفی به گشتی دابی! (عمود).

فَنبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
 فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
 مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
 عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
 إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

دوای نه‌وهی په‌روه‌ردگار نه‌وهی راگه‌یاند: که‌هه‌لویتستی گویره‌که
 په‌رسته‌کان پیچه‌وانه‌ی سهره‌تایی ترین مه‌بادینی عقل و هو‌شه، چونکه نه‌و
 گویره‌که جه‌سته‌یه‌کی بی گیان بو و ه‌لامی پرسیاری نه‌ده‌دایه‌وه زیانی له‌که‌س
 دوور نه‌ده‌خسته‌وه، سوودی به‌که‌س نه‌ده‌به‌خشی. نه‌جار نه‌وه‌مان بو‌ده‌گیریتته‌وه
 که‌نه‌ته‌وهی نیسرائیل سه‌رپیچی ناموزگاریه‌کانی موسایان کرد عليه السلام، نه‌جار
 باسی سهر زه‌نشتکردنی هه‌زهره‌تی موسا بو هارونی برای ده‌کاو دوایی دیته
 سهر موناقه‌شه کردنی هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام له‌گه‌ل سامیری‌دا، نه‌جار تاک و
 ته‌نهایی خودا دووپات ده‌کاته‌وه.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ: يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾
 بیگومان هه‌زهره‌تی هارون عليه السلام پیش نه‌وهی هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام له‌کیوی
 (طور) بگه‌ریتته‌وه به‌وانه‌ی گوت: که‌پرکی‌شی گویره‌که په‌رستیان کرد
 له‌نه‌ته‌وهی نیسرائیل - پی‌ی وتن: نه‌ی قه‌ومه‌که‌م ئیوه توشی فیتنه‌کراون،
 هه‌رچه‌ند: که‌تیده‌فکرم و بیرده‌که‌مه‌وه جگه‌له‌وهی: که به‌هوی نه‌م گویره‌که
 په‌رستیه به‌تاقی ده‌کرینه‌وه هیچی تر نیه، به‌تاقی کرانه‌وه بو‌نه‌وهی ده‌ریکه‌وی

کیتان له‌سەر ئایینی حق به‌رده‌وام ده‌بی‌و کێ له‌دین وهرده‌گه‌رێ. که‌واته:
ووریا بن خۆتان گومرا مه‌که‌ن!

﴿وان ربکم الرحمن﴾ بێگومان خودای به‌حقوق و راستی ئێوه‌ نه‌و
خودایه‌یه: که‌ئێوه‌ی به‌دی هێناوه، هه‌موو شتیکی له‌نه‌بووه‌وه هێناوه‌ته
وجود و خاوه‌ن په‌حم و به‌زه‌یی‌یه نه‌و خودایه‌یه ئێوه‌ی له‌ده‌ست فیرعه‌ون پزگار
کرد، که‌وابێ ﴿فاتبعونی واطیعوا امری﴾ شوێن نه‌صیحه‌ت و نامۆژگاری من
بکه‌ون، گوێپایه‌لی فەرمانی من بن، به‌رده‌وام بن له‌سەر ئایینی حه‌ق و
یه‌کتا په‌رستی نه‌خام به‌ن، هه‌لبه‌ته له‌وه‌پێش به‌نوو ئیسرائیل یه‌کان په‌یانیان
دابوو: که‌گوێپایه‌لی حه‌ززه‌تی هارون عليه السلام بن و له‌فەرمان و نه‌هیه‌کانی
ده‌رنه‌چن. به‌لام پابه‌ندی به‌ئێنه‌کانی خۆیان نه‌بوون، هه‌رچه‌نده حه‌ززه‌تی
هاروون عليه السلام نامۆژگاری کردن هه‌یچیان به‌گوێدا نه‌چوو، ﴿قالوا: لسن نبرح
عليه عاکفین حتی یرجع الینا موسی﴾ وتیان: نه‌خه‌یر به‌گوێی تو ناکه‌ین،
له‌سەر ئه‌م گوێره‌که‌ په‌رستیه ده‌مێنینه‌وه ده‌بی‌ له‌ده‌می موسا عليه السلام خۆیه‌وه
ببیسین ئاخۆ ئه‌مه‌ باشه یان خراپه!

هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستیان بپو بیانوی بێ جێ و پێ بوو، ئه‌گینا شته‌که
ناشکرا بوو، ده‌بوایه به‌گوێی حه‌ززه‌تی هارون عليه السلام بکه‌ن و یه‌کسه‌ر تۆیه بکه‌ن
په‌شیمان ببه‌وه!

به‌لام نه‌وانه سروشتی ئاده‌میتیان نه‌مابوو، عه‌قل و ژیریان له‌ده‌ست
دابوو (کوردی گوته‌نی حیسابیان بیتی بو).

جا که‌حه‌ززه‌تی موسا عليه السلام به‌و داخ و جه‌خاره‌ته‌وه گه‌راپه‌وه، نه‌وی
له‌پیشی هارون و سه‌رو گوێلاکی گرت و بۆلای خۆی پایکیشا، ﴿قال:
یاهارون﴾ وتی ئه‌ی هارون! کاتیک ئه‌تۆ دیت ئه‌مانه ئاوا له‌نایین وهرگه‌ران
﴿مامنعک اذ رايتهم الاتبعن، افعصیت امری﴾ نه‌وه چی تۆی مه‌نع کرد
شوێن من بکه‌وتیتایه له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌ی له‌سەر ئایینی حه‌ق مابوونه‌وه؟ بۆنه‌هاتن

بۆسەر کیوی (طور) ده‌بوايه که وه‌زعه که ئاوی لی هات ئه‌وانه به‌گوئیان نه‌کردی یه‌کسەر سامیری و نه‌وانه‌ی ده‌ستیان کرد به‌گویره که په‌رست به‌جیت به‌یشتنایه، به‌اتیتایه بۆلام و زوو ئه‌و هه‌واله‌ت پی بدامایه، له‌هه‌مان کاتدا به‌جی هیشتنه‌که‌ت ده‌بوه نیشانه‌ی نه‌وه‌ی که‌تۆ زۆر له‌هه‌لوێسته‌که‌یان نارازی و بیزاری له‌کرده‌وه‌که‌یان! نه‌وکاته له‌وانه بوو تۆبه‌یان بکرده‌یه و په‌شیمان ببونایه‌وه.

یان چی وای له‌تۆ کرد: که‌بی ده‌نگ بی له‌کرده‌وه‌که‌یان و بۆ: که‌به‌و حاله بینیت په‌په‌وه‌ی منت نه‌کردو له‌به‌ر خاتری خودا نه‌جه‌نگای له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که‌گویره‌که‌یان به‌خودا زانی و ده‌ستیان کرد به‌گویره که‌په‌رستی. نه‌ی من پیتم نه‌گوتی ﴿اخلفنی فی قومی، واصلاح، ولا تتبع سبیل المفسدین﴾ (الاعراف/ ۱۴۲) بۆپه‌بندی فرمانی من نه‌بووی؟؟ ﴿افعصیت امری﴾ نایا سه‌ره‌په‌چی فرمانی منت کرد، خۆمن: که‌په‌ویشتم داوام لی کردی تا من دیمه‌وه هیچ نه‌قه‌ومی، نه‌هیللی هیچ که‌س سه‌ره‌په‌چی فرمانی خودا بکا، من فرمانم پی کردی: که‌له‌ناست ناینی خودادا زۆر توندو په‌ق بی، من پیتم وتی: تۆ جینشینی من به، وه‌کوو من هه‌لسو که‌وت بکه، ده‌ی تۆ چۆن وابی ده‌نگ بووی و له‌به‌رامبه‌ر نه‌م تاوانه گه‌وره‌یه‌و هه‌لگه‌رانه‌وه به‌کو مه‌له ده‌سته نه‌ژنۆ دانیشتی و نه‌هات؟؟

حه‌زهره‌تی هارون عليه السلام به‌نه‌رمی وه‌لامی دایه‌وه‌و عوزری بۆخوی هینایه‌وه، به‌سۆزی براهه‌تی بانگی لی کردو ﴿قال﴾ به‌حه‌زهره‌تی موسای عليه السلام گوت: ﴿یا ابن ام﴾ نه‌ی کوری دایکم! ﴿لا تاخذ بلحیتی ولا برأسی﴾ سه‌رم بامه‌ده‌و ریشم مه‌گره، یان مه‌نه‌وه ریشم قژم بامه‌ده، من هیچ سه‌ره‌په‌چی کم نه‌کرده‌و، تاوانیکم نیه به‌پروای من نه‌وه‌ی من کردومه جیگای په‌زامه‌ندی تۆبه.

ژیر پیی سه‌وز ده‌بوو، یانی گیای لی ده‌پوا، نیتَر من زانیم که جی پیی نهو
 وولاخه نه‌ینیه کی ژیانی تیدایه ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا﴾
 نه‌وه بوو نهو کاته‌ی جویرائیل هات بۆله‌ناو بردنی فیرعه‌ون سواری نه‌سپیک
 بوو منیش مشتیکم له‌شوین پیی ولاغه‌که‌ی یان جی پیی جویرائیل خوی
 هه‌لگرت، نه‌جار نهو مشته گله‌م فری دایه‌ ناو نهو زیرو زیوه‌ تواوه‌ی
 ک‌ردبوومه‌ په‌یکه‌ری گویره‌که‌که، نیتَر لاشه‌که ده‌ستی کرد به بۆره‌ بۆر.

موجاهید ده‌فه‌رموی: مانای ﴿فَنَبَذْتُهَا﴾ به‌م جوړه‌یه: سامیری نهو
 خشله‌ی له‌ده‌ستی دا بوو فریتی دایه‌ ناو نهو خشل و زیرو زیوه‌ی به‌نو
 ئیسرائیلی‌یه‌کان فری‌یان دا‌بوو.

ماموستا سه‌یید ده‌فه‌رموی: ریوایه‌تی جوړاو جوړ هه‌ن ده‌رباره‌ی قسه‌ی
 سامیری: که‌وتی: ﴿بَصْرَتِ بَمَا لَمْ يَصْبُرُوا بِهِ.....﴾ چی بینی؟ نهو ره‌سووله‌ی
 سامیری له‌جی پیی خوی یان جی پیی ولاغه‌که‌ی مشته گله‌که‌ی هه‌لگرت
 کی بوو؟ په‌یوه‌ندی نه‌م مشته گله‌یه به‌گویره‌که‌ له‌زیر دروستکراوه‌که‌وه چی
 بوو؟ کاریگه‌ری نهو مشته گله چی بوو له‌سه‌ر لاشه‌ی گویره‌که‌که؟ نهو
 ریوایه‌ته‌ی زور باوه‌و زور ده‌گوتری و ده‌هیندری نه‌وه‌یه: ده‌لین: سامیری
 حه‌زده‌تی جویرائیلی له‌و شیوه‌دا بینی که‌تیدا دیته‌ سه‌ر زه‌وی، نیتَر مشتیک
 گل له‌ژیر قاچی جویرائیل یان قاچی نه‌سپه‌که‌ی هه‌لگرت، دوا‌یی له‌جه‌سته‌ی
 گویره‌که‌ له‌زیر دروستکراوه‌ی دا نهو بۆره‌ بۆره‌ی لی په‌یدا بوو، یان که‌مشته
 گله‌که‌ی به‌زیر خشله‌که‌دا دا گویره‌که‌یه‌کی بۆره‌ بۆر که‌ری لی په‌یدا بوو.
 نه‌مه‌ نمونه‌یه‌کی ریوایه‌ته‌کان بوو.

نه‌جار سه‌یید ده‌فه‌رموی: قورنانی پیروژ لی‌ره‌دا حه‌قیقه‌تی روداوه‌که
 ناچه‌سپینن، به‌لگوو ته‌نها وته‌کانی سامیری ده‌گی‌رت‌ته‌وه، ئیمه‌ پیمان وایه:
 سامیری ویستی به‌م قسانه‌ی بیانو بۆ نیشه‌که‌ی بدو‌زیت‌ته‌وه، ویستی به‌م قسانه
 خوی له‌ناکامی تاوانه‌که‌ پزگار بکا. واپنده‌چی سامیری جه‌سته‌ی گویره‌که‌که‌ی

لهو خشل و زپره دروست کردبی که به نو ئیسرانیلی یه کان له قیبتی یه کانیان
 وهرگرتبوو، نمو فیلبازه گویره که که ی به شیوه یه که دروست کردبوو کلورایی و
 درزو کون و که له بهری تیدا بوون: که (با) لیتی ده‌دا ده‌نگیکی و ه‌کو بوپره ی
 گویره که ی لیوه ده‌هات، نه‌مه واقیعه که بووه. هیکایه‌تی شوین پیی جویرائیل
 یان جی پیی نه‌سپه که ی بو ته‌بریر هینایه‌وه، وای پیشان دا: که نمو زیره که
 بووه و زیده له هه‌موان، نه‌وه ی بینسی که له جی پیی جویرائیل خوی یان
 و لاخه که ی یه کسمر گیا شین ده‌بوو، نه‌میش نه‌وه ی به‌شتیکی ناناسایی زانی و
 مشتیکی لهو جی پیی هه‌لگرت.

﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌مو جویره نه‌فسم نه‌مو کاره ی بو جوان
 کردم و له‌دلم دا شیرین بوو، واته: به‌ناره‌زوی خۆم و هه‌واو هه‌وه‌س نه‌وه‌م به‌سهر
 نه‌مو خه‌لکه هیناو نه‌مو نیشهم نه‌نجام دا، نیگای خودام بو نه‌هاتوه و به‌لگه ی
 نه‌قلی و نه‌قلیم به‌ده‌سته‌وه نیه.

نه‌نجار هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام بریاری ده‌رکردنی سامیری داو له‌پیری
 نه‌ته‌وه ی ئیسرانیل ده‌ری هاویشته و خویری کرد، سزای تاوانه‌که‌شی هه‌واله‌ی
 خودا کرد و زۆر به‌تونندو تیژی به‌رامبه‌ر خودا درۆزنه‌که ی سامیری واته:
 (گویره که که) ی جولایه‌وه: نه‌وه بوو له‌پیش چاری خه‌لکه که ووردو خاشی
 کرد و سوتاندی و خۆل و تۆزه که ی هه‌لدایه ناو ده‌ریاوه.

نه‌وه بوو هه‌زهره‌تی موسا عليه السلام پرووی کرده سامیری و ﴿قال﴾ پیی گوت:
 ﴿فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ﴾ ماتول نه‌م تاوانه‌ت نه‌نجام
 داو، نه‌م خه‌لکه‌ت سه‌رگه‌ردان کرد، برۆ ده‌ره‌وه له ناومان داو خویری به! نه‌وا
 خویریم کردی! تیکه‌لی که‌س نه‌بی و که‌س تیکه‌لت نه‌بی.

تا له ژياندا ماوی نه‌مه ویردی سه‌ر ده‌مت بی، هه‌ر بلیتی له‌که‌س
 نه‌که‌وم و که‌سم لی نه‌که‌وی، نه‌مه تۆله‌ته له‌دونیا دا. نه‌م جویره سزایه

له‌دیانه‌تی موسا عليه السلام دا باو بوو، سزای خوځیری کردن، چارډانی پیسی و گولی به‌ناو خه‌لک دا بۆئه‌وه‌ی کهس هاوه‌لی نه‌کا.

حه‌زره‌تی موسا عليه السلام فه‌رمانی به‌به‌نو ئیسرائیلی‌یه‌کانیش کسرد: که‌تی‌که‌لی نه‌بنو قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کمن.

﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ﴾ بینگومان شوینو کاتیک هه‌یه بۆ عه‌زابی قیامه‌ت، به‌لینت پی دراوه‌و به‌هیچ جوړی لی دوانا که‌وی و هه‌ر توشه‌تی دی، نه‌هاتنی نیه!

﴿وَإِنظُرْ إِلَىٰ إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾ سه‌یری خودا درۆزنه‌که‌شت بکه‌و پروانه چی لی ده‌که‌م! ئەو خودایه‌ی له‌جیاتی خودا په‌رسته‌شت بۆ ده‌کردو به‌ده‌وامی له‌سه‌ر په‌رسته‌نی! ﴿لَنحْرَقَنَّ﴾ سویند به‌خودا به‌ئاگر باشباش ده‌یسوتینم تا ده‌بیته‌خۆله‌می‌ش.

﴿ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا﴾ پاشان خۆله‌می‌شه‌که‌ی به‌ده‌ریادا ده‌ده‌ینو تاسه‌واری ناهیلین. بۆئه‌وه‌ی ته‌پو تۆزه‌که‌شی ده‌ست کهس نه‌که‌وی.

بینگومان ئەمه‌هه‌لو‌یستیکی حازیم و مه‌به‌دئیانه‌بوو له‌حه‌زره‌تی موسا عليه السلام، دیاره‌پیغه‌مبه‌ری خاوه‌ن عه‌زم هه‌ر ده‌بی هه‌لو‌یستی ئاوا بنو‌تینی به‌رامبه‌ر خودا درۆزنه‌یه‌کی ئاوا، بۆئه‌وه‌ی سامیری و هه‌وا خواهانیشی به‌چاوی خۆیان بی‌بینن ئەو شته‌ی ئەوان به‌خودایان داناوه، خودا نیه، بی ده‌سه‌ل‌اته، هیچی پی نا‌کری، ته‌نانه‌ت ناتوانی زیان له‌خودی خۆیشی دوور بخته‌وه.

﴿إِنَّمَا إِلْهِكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلْهَ إِلَّا هُوَ، وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ ئەو گویره‌که‌ی سامیری ئیوه‌ی پی هه‌ل‌خه‌له‌تانده‌و خودا نیه، خودای به‌حه‌ق و راست بۆ ئیوه‌ته‌نها (الله‌یه)، جگه‌له‌ئه‌و خودای تر‌نین، هه‌ر (الله) شیای خودایه‌تی و عیباده‌ت بۆ‌کردنه، هه‌موو کهس ئاتاجی ئەو خودایه‌یه‌و ئەو پتو‌یستی به‌که‌س نیه، هه‌موو کهس به‌نده‌ی ئەون، زانیه‌به‌هه‌موو شتی‌ک و به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا ئاگاداره، هه‌موو شتی‌ک لای ئەو سه‌ر ژمی‌ر کراوه، له‌بو‌نه‌وه‌ردا له‌تاسمان و زه‌وی دا گه‌ردیله‌یه‌کی لی نادیار نیه، په‌لکه‌گه‌ل‌ایه‌ک

له دره‌ختیک لی نایته‌وه ئیللا خودا ناگاداریه‌تی، ده‌نکه تۆمیک له‌ناو تاریکایی ناو زه‌وی‌دا، چیلکه ته‌رێک، لقه دارێکی وشک که‌م و زۆر هه‌رچی به‌خه‌یاڵدا بی‌و هه‌رچی به‌خه‌یاڵدا نه‌یه. له‌زانیاری خودادا تۆمار کراوه. هه‌موو پێڕۆیه‌ک هه‌موو گیانه‌به‌رێک رزق و رۆژی به‌ده‌ست خودایه‌و خودا ناگاداری هه‌موو هه‌لس و که‌وت و شوێن کارێکیه‌تی..

په‌ند وه‌رگرتن له‌قورئان و سزای ئه‌وانه‌ی

روو له‌قورئان وه‌رده‌گیرن

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَخَفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

دواى گێڕانه‌وه‌ی سه‌رگورشته‌ی حه‌ززه‌تی موسا عليه السلام و‌قه‌مه‌که‌ی. په‌روه‌ردگار نه‌وه بۆپێغه‌مبه‌ر ﷺ پروو ده‌کاته‌وه: که‌گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی که‌له پێشینه‌کانی وه‌کوو عا‌دو ته‌ مودو قه‌ ومی لوط و نه‌صحابولنه‌یکه‌و سه‌ره‌نجامیان، نه‌وه جو‌رێکه له‌مو‌عجیزه بۆ تۆ، دل‌دانه‌وه‌و په‌ند وه‌رگرتن و ته‌مى خوار‌دنی هه‌لگرانی نایینه. نه‌جاز دوا به‌دواى نه‌وه مونا‌سیبه: که‌باسی ته‌فسیری ره‌وان

سزای نه‌وانه بکا: که‌پشت له‌بانگه‌وازی قورئان هه‌لده‌که‌ن. ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ واته: نه‌ی موحه‌مده! هه‌روه‌کوو چۆن به‌وشیوه جوان و سهرنج راکیشه‌چیرۆکی موسا عليه السلام مان بۆ گێپرایته‌وه: باسی نه‌وه‌مان بۆ کردی چۆن کرا به‌فروستاده‌و نێردرا بۆسه‌ر فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی؟ چی به‌سه‌ره‌ات له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و ئاکامی سته‌مکاران به‌چی گه‌یشت؟! ئاوا به‌و جوړه‌هه‌والی هه‌ندئ له‌پروودای گه‌له‌پیشینه‌کانت بۆ باس ده‌که‌ین. چیرۆکی هه‌ندئ له‌پێغه‌مبه‌رانی پێش تۆ له‌گه‌ل گه‌له‌کانیان داو نه‌و روداوانه‌ی به‌سه‌ر گه‌له‌کان داها‌ت بۆتی ده‌گێرینه‌وه، بۆته‌وه‌ی دلت دابه‌زری و ته‌سه‌للات بی، چاو له‌هه‌لس و که‌وتی نه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ بکه‌ی و بزانی چ ئازارو ناخۆشیه‌کیان تووش هات به‌ده‌ست گه‌له‌سته‌مکارو نه‌فام و سه‌ره‌قه‌کانیا نه‌وه. بێگومان گێپرا نه‌وه‌ی رودای گه‌له‌پیشینه‌کان په‌ندو عیبه‌ته‌ی لی و هه‌ده‌گیری، چاوو دلی خودا په‌رستانی پی پون ده‌بیته‌وه زانیو ئاگاداری به‌سه‌ر نه‌و پرووداوانه‌دا ده‌بیته‌ موعجیزه‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ پێغه‌مبه‌رو ئامۆژگاری و نه‌صیحه‌ته‌ بۆ هه‌لگرانی په‌یامی خودا له‌هه‌موو شوێن و کاتی‌ک دا. ﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ بێگومان ئێمه‌ له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه (ذیکر) مان پی به‌خشیوی: که‌بریته‌یه‌ له‌قورئانی گه‌وره، بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو کاتی یادی خودای پی بکه‌یه‌وه، قورئان شیایو نه‌ویه‌ یاد خه‌ره‌وه‌بی، چونکه‌ له‌هیچ رویه‌که‌وه‌ به‌تال روی تی ئا‌کا، له‌پێش تۆ هیچ پێغه‌مبه‌ریکی تر کتیبی ئا‌وای نه‌دراوه‌تی، له‌خودای زانا و داناوه‌ نازل کراوه، هه‌وال و به‌سه‌ره‌اتی رابوردوانی تێدایه، هه‌والی داها‌تووی له‌خۆ گرتووه. هیچ نامه‌یه‌کی تر ئا‌وا هه‌والی راست و واقعی رابردو داها‌تووی له‌خۆ نه‌گرتووه، هه‌رچی نه‌حکام و یاسای ژیا نه‌و پێویسته‌ بۆ ژیا، تیبی دایه. هه‌رچی به‌رژوه‌ندی ئاده‌میزادی تیدا بی بۆ ئایین و دنیا و قیامه‌ت نه‌و شی کردۆته‌وه، هه‌رچی ره‌وشتی به‌رزه‌ تی یدا. هه‌رکه‌سی نه‌و نامه‌ پێرۆزه‌ بکاته‌ یاسای

ژیانی به‌خته‌وهره‌وسه‌رفرازی دونیاو قیامت‌ه ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا﴾ هدرکه‌سی قورئانی پی‌گه‌یشتبی له‌عه‌ره‌بو نا‌عه‌ره‌ب له‌خاوه‌ن نامه‌کانو له‌غه‌یری نه‌وان، پشتی لی‌هه‌لکردبی و نیمانی پی‌نه‌هینابی و کاری پی‌نه‌کردبی، بروای پی‌نه‌بی و نه‌یکاته یاسای ژیانی، هه‌ول بدات مه‌نه‌ج و پروگرامی تر په‌په‌ره‌و بکا، نه‌وه بابزانی رۆژی قیامت کۆلی گرانه، به‌لکوو پشتی پی‌ده‌شکی و ده‌خړیته ناو دۆزه‌خه‌وه. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ (هود/۱۷).

هه‌ر قورئانی پی‌گه‌یشتبی له‌هه‌ر چین و تریژیک بی، ده‌بی شوینی بکه‌وی، پابه‌ندی فەرمان و نه‌هیه‌کانی بی، قورئان که‌ته‌لۆکی بو‌ونه‌وه‌ره‌و یاسای ژیانه، نامه‌ی هیدایه‌ت و به‌خته‌وه‌رییه. هه‌ر که‌سیک شوینی بکه‌وی سه‌ر فرازو به‌خته‌وه‌ره، که‌سیک پشتی لی‌هه‌لکا به‌دبه‌خت و مال و یرانه، دۆزه‌خ شوینی مانه‌وه‌ی قیامتیه‌تی. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بو‌هه‌تایه هه‌تایه له‌تۆلی تاوانه‌کانی له‌ناو دۆزه‌خ داده‌مینیتته‌وه‌و ساته وه‌ختیک لی‌ی ده‌رناچن! ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا﴾ خراب کۆلیکه نه‌و کۆله‌ی نه‌وان هه‌لیان گرتوه، خراب سزایه‌کیان ده‌دری له‌رۆژی قیامت دا.

﴿يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ رۆژی قیامت نه‌و رۆژه‌یه: که‌جاری دووهم فوو ده‌کرئ به‌شاخی سووردا بو‌زیندو بو‌ونه‌وه‌و نه‌جار حیساب و لی‌کۆلینه‌وه.

﴿وَنَحْشُرُ الْجَرَمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ له‌و رۆژهدا به‌تاییه‌تی تاوانباران پاپیچی سارای مه‌حشر ده‌که‌مین په‌نگ دیزو شین هه‌لگه‌پراو، له‌ترسان و له‌عه‌یه‌تان ده‌م و چاویان شین ده‌بی. خه‌فته‌تبارو په‌شیمان به‌لام په‌شیمانی چ سوود؟!

﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾ له‌ناو خۆیاندایه‌وه سرتیه‌یانه، هه‌ندیکیان به‌گوێچکه‌ی هه‌ندیکیان دا ده‌چینن: ده‌لین مانه‌وه‌مان له‌دونیا دا له‌ده‌رۆژ زیاتر نه‌بوه، هه‌ر په‌نگه ده‌شه‌ویک له‌دونیا دا بووبین. واته کاتیک نه‌وان نه‌و دیمه‌نه سامناکه‌نه‌ی قیامت ده‌بینن، ژیانی دونیا‌یان له‌بیر ده‌چیتته‌وه

به کورت و کم ماوه‌یی دیته‌وه یادیان.. دیاره نینسان له کاتی ته‌نگانه‌و ناخۆشی دا دیارترین و ناشکرا ترین شتی له‌یاد نامیتنی. نه‌وان له‌ژێر کاریگه‌ری ته‌نگانه‌و ترسو نا‌په‌ه‌تی مه‌حشه‌ردا ژیا‌نی دونیا‌یان له‌پیش چاو ده‌بیته تاوێک و هه‌ر چه‌ند ده‌که‌ن و ده‌کرویتن ناتوان له‌ ده‌ رۆژێک زیاتر بیه‌ملینن.

﴿نحن اعلم بما يقولون: اذ يقول امثلهم طريقة ان لبثتم الا يوماً﴾ نيمه زاناترين چي ده‌لین: ده‌باره‌ی مانه‌وه‌یان له‌دونیا‌دا، له‌وکاته‌دا به‌لای خۆیا‌نه‌وه‌ راستگۆ تریان و حاقل‌ترین دیته‌ ناخاوتن و گوايه‌ هه‌له‌یان بۆ‌راست ده‌کاته‌وه‌ ده‌لێ نيمه ته‌نها رۆژێک ماوینه‌وه‌و به‌س! نا‌واو به‌و جوړه‌ نه‌و ته‌مه‌نه‌ دورو دريژه‌ی به‌سه‌ری بردووه‌ له‌دونیا‌دا (۵۰) سا‌له‌ سه‌د سا‌له‌ که‌مه‌ره‌ یان زیاتره‌ لی‌ی ده‌بیته‌ تا‌قه‌ رۆژێک و هه‌ر چه‌ند ده‌کات زات نا‌کا به‌زۆر تری دا‌بنی، له‌وانه‌یه‌ ناماده‌بی کورت تری بکاته‌وه‌، به‌لام بۆ زیاد کردن ناماده‌ نیه‌!! مه‌به‌ستیشان نه‌وه‌یه: بیا‌نو بدۆزنه‌وه‌ که‌ژیانی دونیا‌یان هی‌نده‌ کورت و کم ماوه‌ بوو ماوه‌یان نه‌به‌ له‌تایی‌نی راست حا‌لی بن و په‌یره‌وی بکه‌ن. بۆیه‌ هه‌ر هه‌ولێ نه‌وه‌یا‌نه‌ ژیا‌نی دونیا‌یان به‌کورت له‌قه‌له‌م بده‌ن وه‌کوو له‌شوینێکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة﴾ (الروم/ ۵۵) یان ده‌فه‌رموی: ﴿قال: كم لبثتم في الارض عدد سينين، قالوا لبثنا يوماً او بعض يوم فاسأل العادين﴾ (المؤمنون/ ۱۱۲-۱۱۳).

روژی قیامت زهوی و کیوه کان و ناده میزاده کان
حال و وه زعیان چۆن دهبی

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ

فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُمْ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

له وه پییش پهروه ردگار باسی حال و چۆنیه تی روژی قیامت و تهنگ و
چه له مه ناسکه کانی کرد، نه مجار به شوین نه وودا باسی پرسیار کردنی نه وانه
دهکا: که پروایان به حشر نیه، پرسیار ده که دن ده لئین: روژی قیامت خودا چی
به کیوه کان دهکا، وه کوو خویمان ده میهننه وه یان نا؟ له گهل وه لامی پرسیاره که دا

هەندى شتى تریش پروون دەکاتمەو. ئەوە ناشکرا دەکا: کەلەو پۆژەدا زەوی تەخت دەکری و هیچ بەرزایی و تەپۆلکەو چال و چوئلی تیدا نامیئى، خەلکی بەپەلەو بەراکردن بەدەم بانگەوازی کۆبوونەو دەچن و نامادە دەبن. بۆحیساب و لیکۆلینەو لەترسان هەست و خوستیان لى دەبى، دەنگەدەنگ و هەراو هۆریایان نامیئى، شەفاعەت کردن بۆ تاوانباران بى سوودە، مەگەر یەکیک خودا بیهوى شەفاعەتى لى وەرېگرى، خودا بۆخوى ئاگادارى هەموو کارو کردەو یەکیانە، جالەو پۆژەدا هەموو سەرىک بۆ خودا نەوى دەکری، هەموو کەسێک بەناچارى گەردنکەچى خۆى بۆخودای بالا دەست و خاوەنى بوونەوەر پادەگەیه‌نى، خەسارەتمەند ئەو کەسە یە لەدونیادا ستمى لەخۆى کردبى هاوئەلى بۆ خودا دانابى، سەریچى فەرمان و نەهیه‌کانى خودای کردبى. بەلام خودا پەرستان چاوەروانى پەحمەتى یەزدان ترسى ئەو یان نیه لەخراپەکانیان زیاد بکری و لەچاکەیان کەم بکریتمەو.

ئەبنو موندیر لەئەبنو جورەبجەو رېوايەت دەکا دەلى: قورەيشییه‌کان پرسیاریان لەپێغەمبەر ﷺ کرد وتیان: ئەى موحەممەد! رۆژى قیامەت خودای تۆ چى لەم کێوانە دەکا؟ ئێتر پەرەردگار بۆ وەلامى ئەوان ئەم ئایەتەى نازل کرد: کەدەفەرموى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ واتە: ئەى موحەممەد! موشریکەکان پرسیارت لى دەکەن دەربارەى حال و وەزعی کێوەکان ناخۆ وەکو خۆیان دەمێننەو، یان لادەچن؟ ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ بلى خودای من کێوەکان ووردو خاش دەکا و هیچیان لەشوئى خۆیان وەکوو خۆیان نامیئن دەبنە تەپو تۆزو بەهەوادا بلاو دەبنەو ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ لاترى فیها عوجاً ولا امتاً﴾ دواى ئەو کێوەکان ئاوا دەکاتە تەپو تۆز، ئەجار زەوی هەمووی دەکاتە دەشتێکی کاکى بەکاکى پڕەو و درەخت و شینایی تیدا نیه، بەرزایی و تەپۆلکەو چال و چوئلی تیدانابى.

﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ﴾ جالەو پۆژەدا ئادەمیزادەکان بەپەلەو بى دواکەوتن کەبانگەر بانگیان دەکا بۆ دەشتى مەحشەر، چۆنیان

فرمان پی بکا به دهنگیه وه دین و کهسیان خولانادا، ناتوانن خو بشپرنه وه، به لکوه به په له وه به له داوان شوینی ده کهون، وه کوه له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿مَهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾ (القمر/۸) به راستی دیمه نیکی سامناکه وه هتا بیری لی بکهینه وه زیاتر ترسناک ده بی، سهر سورمان و حبه سامان توش دی. نه وه موو که ژو کیوه داکوتراوانه نه وه موو شاخه سهخت و سهر کهشانه هه موویان وردو هار بکرتن. نه مجار نه وه موو ناده میزاده: کههر خودا ژماره یان ده زانی و ده زانی چهندو چۆنن؛ هه موویان کو بکرتنه وه واپیچی ساری مه حشر بکرتن، بی نه وه کیس بتوانی سهر پیچی بکا، خرباش بدا، منجه منج و لادانیکی هه بی، هه موویان ملکه چو سهر شوپ ریز ده به ستو و به ره دهشتی مه حشر ده کهونه ری. به پیچه وانیه جیهانه وه که سهر پیچی بانگ خوازانی نیسلام ده کهن، به پرویاند ده چنه وه، به رهنکاریان ده بنه وه چنه بازو ده درژو چه قاهه سوو! له وی هیچ سهر پیچی و فرت و فیلتیکیان نامینی.

﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ بی دهنگیه کی سامناک بالی خو به سهر مه حشر ده کیچی و هیچ کهس دهنگی لیوه نایه، ژاوه ژاوو قیره و ههرا ههرا نامینی، مه گهر له ژیر لیوه وه چه یه کهن نه ویش نابیستری دیمه نیکی ترسناکه و تابلی سامناکه، دهشتی مه حشر پر بووه له ناده میزاد چاو هه چهند دوور بین بی، نه مسهرو سهری نابینی، هه موو نه وه مه خلوقاته کش و مات، بی دهنگ و خشپه، قسه کردنیسان چه و سهر ته یه پرسیار لی که کردنیان له ژیر لیوه وه نه بجام ده دری، ترس نه و جیهانه دی داپوشیوه. هه موویان سهر کزو داماوو گهر دنکه چی خودای خاوهن ده سه لات و دادپهروه رن! ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ لهو رژه دا شه فاعهت و تکا کردنی کهس سوود به کهس ناگهینه نی مه گهر خودا له وه پیش تیزن بدا به شه فاعهت بو کردنی و ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ له وه پیش رازی بووی له قسه و ناخاوتنی شایه تومانو و گوشتاره کانی په سهند بووبن و خودا لی وهر گرتن، هه شه فاعهت و تکا کردنی که خودا وهری نه گری و تیزنی پی نه دا ناگری و جی

ناگرى، چونكه بۆ خۆى خاوه نه و دهسه لاتى موطله قى هديه له بونوه و هردا چى بوى و چۆنى بوى ههه نه وه دیته جى! وه كوو له نایه تیكى تردا ده فرموى: ﴿من الذی یشفع عنده الا باذنه﴾ (البقرة/ ۲۵۵) یان ده فرموى: ﴿وكم من ملك فی السموات لا تغنى شفاعتهم شیئاً الا من بعد ان یرضى﴾ (النجم/ ۲۶) یان ده فرموى: ﴿ولا یشفعون الا لمن ارتضى وهم من خشیته مشفقون﴾ (الانبیاء/ ۲۸) یان ده فرموى: ﴿یوم یقوم الروح والملئكة صفاً لا یتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صواباً﴾ (النبا/ ۳۸).

عیللهت و هزكارى نه وه: كه ده بى شه فاعهت و تكا كردن ره زامه ندیى خودای له سهر بى، به بى تیزنى خودا شه فاعهت نابى. نه وه یه: چونكه خودا بۆخۆى ﴿یعلم ما بین ایدیهم وما خلفهم، ولا یحیطون به علماً﴾ ده زانى چى له پیش بهنده كانى دایه و چیان توش دى له ره داوى قیامهت و نه وه ی له پاش خویان جى هیشتوه و نه نجامیان داوه له دونیادا..

یان ماناكه ی به پیچه وانوه یه، واته: خودا ناگاداره به سهر نه وه ی له پیش ده ستیا بووه و نه نجامیان داوه له كارو بارى دونیا و ههروا نه وه ی له دوا یانه وه دى له پاداش و سزای پۆزى قیامهت.

به كورتى خودا ناگاداره به مه خلوقاتى خۆى له هه موو بارى كه وه، به لام زانیاری بهنده كانى په ی به زات و صفات و زانیاری خودا نابا. به باشى خودا ناسن و ناگادارى زانست و زانیاری خودا نین.

﴿وعنت الوجوه للحي القيوم﴾ هه موو روخسارو سهرو ملیك زه لیل و كزو داماره، هه موو كهس سهر شوپو ملكه چو بى دهسه لاته له ناست نه و خودایه ی هه میشه زیندوه و مردنى به سهردا نایه، راگرى هه موو شتیكه و هه موو بونه وه به ویست و نیراده و پلانى نه و هه لده سوپى و كار ده كا.

﴿وقد خاب من حمل ظلماً﴾ خه ساره ته ندو مالتویرانه كه سیك كه میكى لهسته مكارى و شیرك تیدابى. پیغه مبه ر ﴿ده فرموى: ((ایاكم والظلم فان

الظلم ظلمات يوم القيامة، والخبیبة كل الخیبة وهو به مشرك، فان الله يقول: ﴿ان الشرك لظلم عظیم﴾ ((لقمان/۱۳)).

نه مجار دوا به‌دوای باسی سته‌مکاران و هدره‌شه‌کردن لییان باسی خودا
په‌رستان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ومن يعمل من الصالحات، وهو مؤمن فلا
يخاف ظلماً ولا هضماً﴾ هدرکه‌سیک نمرکی سهرشانی خوی جی به‌جی بکاو
و‌پرای کرده‌وی باشی نیمانی دامه‌زراوی هدی؛ پروای به‌تاک و تهنه‌ایی خوداو،
پاستی پیغه‌مبه‌ران و نامه‌کانیان و هاتنی پیغه‌مبه‌ران و ناوهرۆکی نامه‌کانیان و
هاتنی رۆژی قیامت هدی؛ نه‌وه ترسی نه‌وه‌ی نیه هیچ جهورو سته‌میکی لی
بکری به‌م جوړه له خراپه کاریه‌کانی زیاد بکری، یان به‌بی تاوان سزا بدری.
هه‌روا ترسی نه‌وه‌شی نیه: که‌له‌کرده‌وه باشه‌کانی که‌م بکریته‌وه، مافی پیشیل
بکری!

قورئان به‌ زویانی عه‌ره‌بی نازل بووه، ده‌بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
تا کوئایی سروس گوی رابگری و قورئانه‌که نه‌لیته‌وه

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ

يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

ده‌بارهی هۆکاری نازل‌بونی نایه‌تی (۱۱۴) ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ نیبنو
 نه‌بی حاتم له (السّدی) رپوایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ عاده‌تی وابوو:
 که‌جویرائیل نیگای بۆ ده‌هینا زۆر هه‌ولێ ده‌دا خیرا له‌به‌ری بکا، ته‌نانه‌ت
 خۆی زۆر ماندو ده‌کرد نه‌وه‌کوو جویرائیل له‌لای بپرواو هیشتا له‌به‌ری
 نه‌کردبێ.

نیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ ی نازل کرد..
 له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیح دا له‌نیبنو عه‌بباسه‌وه رپوایه‌ت کراوه: ده‌فه‌رموی: هه‌ر
 کاتیک جویرائیل قورئانی بۆ ده‌هینا، هه‌ر که‌نایه‌تیکێ بۆ ده‌خوینده‌وه خیرا
 خیرا نه‌ویش له‌گه‌لی ده‌گه‌ته‌وه بۆته‌وه‌ی زوو فی‌ری بی‌و له‌به‌ری بکا.
 نیتر خودای ته‌عالا فه‌رمانی پێ کرد: که‌ته‌وه عاده‌ته‌ واز لی بی‌نی‌و
 رپ‌گایه‌کی ئاسانتر بگریته‌ به‌ر.

جاوه‌کوو له‌وه پێش باسی نه‌وه‌ی کرد: که‌چۆن دونیا خراپ ده‌بی‌و
 سیسته‌می زه‌وی تیک ده‌چی، هه‌ره‌شه‌ی نه‌و رۆژه سامناکه‌ی له‌ئاده‌میزاد
 کرد: نه‌جار نه‌وه‌ده‌چه‌سپینێ: که‌قورئان به‌زوبانی عه‌ره‌بی ئاشکراو روون نازل
 کراوه، نه‌وه‌ش دوپات ده‌کاته‌وه: که‌ته‌م قورئانه‌ نامه‌یه‌کی به‌سوده‌ بۆ
 ئاده‌میزادو گه‌لێک شتیان بۆ روون ده‌کاته‌وه، داوایان لی ده‌کا په‌ند له‌گه‌لو
 نه‌ته‌وه‌کانی رابردوو وه‌ریگرن، نه‌جار تاک و ته‌نهایی خودا ده‌چه‌سپینێ‌و
 نه‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نی: که‌ خودای خاوه‌ن فه‌ضل قورئان له‌دل و می‌شکی
 پیغه‌مبهردا ﷺ جیگیر ده‌کاوا ناهیلێ لی‌ی تیک بچی یان له‌بیری بجیته‌وه.
 ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ وه‌کوو چۆن ئایاتی هه‌ره‌شه‌و
 گوره‌شه‌مان نازل کردون، هه‌ر به‌و جوړه‌و له‌سه‌ر ته‌م بارو شیوه‌ قورئاغان نازل
 کردوه، قورئانیکه‌ به‌زوبانی عه‌ره‌بی نێردراوه بۆته‌وه‌ی لی‌ی حالی ببنو فی‌ری
 خویندنه‌وه‌ی بن.

﴿وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ به‌شینه‌ی جُورار، جُور له‌م قورئانه‌دا هه‌ر شه‌مان له‌ئاده‌میزاد کردوه ترساندومانن هه‌ر شه‌و ترساندنه‌کاغان دوباره‌ سئ باره‌ کردۆتسه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌خودا بترسنو خۆیان له‌سه‌ری پچیکردنی بیاریزن! نه‌و هه‌ر شه‌و ترساندنه‌ کار له‌دئیان بکاو په‌ندو عیبه‌ت وه‌ریگرنو به‌خۆیاندا بچهنه‌وه‌و روویکه‌نه‌ خودا په‌رستی و طاعه‌ تکردن. نه‌جار دوا‌ی ته‌ عظیم وه‌سه‌نی قورئان په‌روه‌ردگار باسی گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی خۆی ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ گه‌وره‌و شکۆمه‌نده‌، به‌رزو پاک و بلنده‌ نه‌و خودایه‌ی ناوی (الله) یه‌و قورئانی نازل کردوه، پادشاو مه‌لیکیکی حق و راسته‌، خاوه‌ن بریارو کاربه‌ده‌ستیکی په‌هایه‌، فرمان و نه‌هییه‌کانی دروست و په‌وان، خودایه‌کی بالاده‌ست و به‌رزو پیروژه‌، جیگرو دامه‌زراوه‌، به‌که‌س له‌خودایه‌تی ناکه‌وی، شایانی نه‌وه‌یه‌چاوه‌روانی به‌لێن و مه‌ترسی له‌هه‌ر شه‌کانی بکری. خودایه‌که‌ عیقاب و پاداش به‌ده‌س خۆیه‌تی، عه‌داله‌تکاره‌ هه‌تا پیغه‌مبه‌رنه‌نیرو و په‌یامی خۆی به‌ خه‌لکی نه‌گه‌یه‌نی، که‌س سزا نادا، ناشکرایه‌ نه‌مه‌ هه‌لنانی موسوئلمانانه‌ بۆ نه‌وه‌ی خووبده‌نه‌ خویندنی قورئان و لیکۆلینه‌وه‌و وورد بوونه‌وه‌ تییدا. ئاماژه‌یه‌ به‌وه‌: که‌فهرمان و نه‌هییه‌کانی له‌دوئیاو قیامه‌تدا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی، ئاده‌میزادن، هه‌ر که‌سیک سه‌ر پچییان بکا خودا ریسوا‌ی ده‌کا، ئاده‌میزادی عاقل و هۆشه‌ند که‌سیکه‌ به‌ دل و به‌گیان روو بکاته‌ قورئان و به‌ته‌واوی بیکاته‌ به‌رنامه‌ی ژیا‌نی خۆی! به‌موو لی‌ی لانه‌دا. نه‌جار فرمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ به‌له‌ مه‌که‌ له‌خویندنه‌وه‌ی قورئان، به‌م جۆره‌ له‌گه‌ل جویرائیل دا بیلێنه‌وه‌. هه‌تا جویرائیل له‌گه‌یانندی سروش بۆلای تو نه‌بیته‌وه‌، تو خویندنه‌وه‌که‌ی دووباره‌ مه‌که‌وه‌.

نه‌وه بوو پیغه مبر ﷺ هر کاتی جویرائیل سروشی بۆده‌هیناو بۆی ده‌خوینده‌وه له‌گه‌ل خویندنه‌وه که‌ی جویرائیل دا وشه به‌وشه نه‌ویش له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌خوینده‌وه. ده‌ترسا له‌وه‌ی جویرائیل له‌لای بپروا، نه‌م به‌ته‌واویی له‌به‌ری نه‌کردبی، ئیتر به‌م نایه‌ته‌ جله‌و گیري له‌و کاره لی‌کرا، چونکه وی ده‌چی خه‌ریک بوون به‌وتنی وشه‌یه‌ک له‌بیستنی وشه‌ی دوا نه‌و مه‌شغوئی بکا. فەرمانی پی‌کرا: که‌له‌کاتی گه‌یانندی سروش بۆی له‌لایه‌ن جویرائیل‌ه‌وه نه‌و ته‌شریفی بی‌ده‌نگ بی‌و گوێچکه‌و دلی خۆی بۆ بکاته‌وه. نه‌م بۆخۆی بیخوینیته‌وه، وه‌توو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ (القیامة/۱۶-۱۹).

به‌کورتی: ده‌فرموی: نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌کاتی نازل‌بوونی نیگا بۆسه‌رت نه‌تۆ بی‌ده‌نگ به‌: که‌فریشته له‌خویندنی سروه‌که ته‌واو بوو نه‌بجار تۆ بیخوینه‌وه. له‌وه مه‌ترسه که‌له‌بیرت بچیتته‌وه چونکه ئیمه قورئاغان بۆ ناردویه خوارئو ناھیلین له‌بیرت بچیتته‌وه.

که‌واته له‌جیاتی نه‌وه‌ی په‌له‌بکه‌و، داوا له‌خودا بکه‌و لی‌ی بی‌پارێزه‌وه ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ بلی: خودایه! زانیاریم بۆ زیاد بکه‌.

تیرمیزی و ئیبنو ماجه‌و به‌زار له‌نه‌بو هه‌ره‌یه‌ره‌وه رپوایه‌ت ده‌که‌ن: ده‌فرموی: پیغه مبر ﷺ ده‌فرموی: ((اللهم انفعني بما علمتني، وعلمني ما ينفعني، وزدني علماً، والحمد لله على كل حال، واعوذ بالله من حال اهل النار)).

ئیبنو مه‌سه‌وود که‌نه‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه نه‌م دوعایه‌ی ده‌کرد (اللهم: زدنی ایماناً و فقهاً و یقیناً و علماً) خودایه: بپروا تیگه‌یه‌شتن و دنیایی و زانیاریم زیاد بکه‌.

چیرۆکی ئادەم ﷺ لەناو بەهەشت داو دەرکردنی لەوێ

وَلَقَدْ عَهِدْنَا

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا

لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ

﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَتَّعَادُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ

الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّعَادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ

لَا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

ثُمَّ اجْبَنَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنِّي

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾
 قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَهْلُ تُنَائِفٍ فَتَنَيْنَاهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِثَابِتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

نهمه جاری شه‌شهمه قورئان چیرۆکی ئاده‌مان عليه السلام بۆ ده‌گیریتته‌وه، له‌وه
 پیش پینج جاری ترله سوره‌تی (البقرة، الاعراف، الحجر، الاسراء، الکهف) دا
 سهر گورشته‌ی باوه ئاده‌می گیراوه‌ته‌وه. نهمه شه‌شهم سوره‌ته‌وه شه‌شهم جار
 قورئان نهم چیرۆکه ده‌گیریتته‌وه، ههر جار هه‌ش ئوسلوب و شیوه‌ی چیرۆکه‌که
 ده‌گۆری.

چیرۆکه‌کانی قورئان له‌شوینی خۆیاندا ده‌هیندرین و له‌گه‌ل پیتشه‌وه
 پاشه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌دا گونجاوه‌وه جۆشی خواردوه‌وه.

بۆ نمونه: که‌لیره‌دا چیرۆکی ئاده‌م عليه السلام دینی، له‌پیتشه‌وه باسی
 په‌له‌کردنی پیغه‌مبه‌ری عليه السلام کردوه: که‌له‌کاتی وه‌رگرتنی سروش دا خیرا خیرا
 له‌گه‌ل جوبرائیل دا پیت به‌پیت و شه‌به‌وشه له‌بهر خۆیه‌وه ده‌بخوینده‌وه
 نه‌وه‌کو له‌بیری به‌جیتته‌وه، وه‌له‌ چیرۆکی باوه (ئاده‌م) یش دا خالی له‌بهر
 چونه‌وه‌ی به‌زه‌قی هیناوه‌وه.. هه‌روه‌ها له‌وه پیش له‌ سوره‌ته‌که‌دا باسی په‌حه‌مت و
 په‌یغایه‌تی خودای کردوه بۆ به‌نده هه‌لبژارده‌کانی، لی‌ره‌ش دا له‌ چیرۆکی ئاده‌م
 دا نه‌وه ناشکرا ده‌کا: که‌په‌روه‌ردگار ئاده‌می هه‌لبژاردوه‌وه تۆبه‌ی لی وه‌رگرتوه‌وه

هیدایه‌تی داوه. نه‌جار به‌شوین نه‌وه‌دا دیمه‌نیکی قیامت نیشان ده‌دا:
 که‌وینه‌ی سهره‌نجامی هه‌ردوو کۆمه‌لی خودا په‌رستان و یاخی بوان ده‌کیشی!!
 به‌شیویه‌کی گشتیش ناماژه به‌وه ده‌کا: که‌به‌گویی کردنی ئاده‌میزاد بۆ
 شه‌یتان شتیکی کۆنه‌و تازه‌داها‌توو نیه، سروشتی ئاده‌می وادارپژراوه:
 که‌فه‌رمان و نه‌هییه‌کانی خودایان له‌یاد ده‌چی، وه‌کوو چۆن باوه‌ ئاده‌میان کاتی
 فه‌رمانی پێ کرا: که‌له‌ داری گه‌م نه‌خوا، نه‌هییه‌کی له‌بیر چوو له‌داری گه‌می
 خواردو توشی نه‌و هه‌موو کویره‌وه‌ری و ده‌ردی سه‌رییه‌ هات. نه‌جا پادا‌شتی
 خودا په‌رستان و سزای سه‌رپی‌چی‌کاران دیاری ده‌کا و ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ، فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عِزْمًا﴾ سویتند به‌خودا
 ئیمه له‌وه پیش و له‌کاتی خۆیدا نامۆژگاری ئاده‌مان کرد: که‌له‌ نه‌و دره‌خته
 نه‌خوا، که‌چی فه‌رمانی خودای له‌بیر چوو، به‌گویره‌ی فه‌رمان و نه‌هییه‌کانی
 خودا هه‌لس و که‌وتی نه‌کرد، له‌ داره‌که‌ی خواردو گویی به‌ نامۆژگاریه‌کانی
 خودا نه‌دا. به‌مه‌رجیک له‌وه‌پیش عه‌زم و بریاری نه‌دابوو نه‌و کاره‌ نه‌نجام بدا،
 چونکه‌ بریاری دا که‌له‌و داره‌ نه‌خوا به‌لام پاشان له‌بیری چوو. که‌شه‌یتان ده‌نه
 ده‌نه‌ی دا. خۆی بۆنه‌گیراو له‌داره‌که‌ی خوارد ئیمه‌ هی‌زو توانای پابه‌ند بوون
 به‌به‌لینه‌کانیمان تیدا نه‌دی.

نیبنو نه‌بی حاته‌م له‌نیبنو عه‌بباسه‌وه رپوایه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: بۆیه
 نه‌م پێره مه‌خلوقاته ناو‌نراوه (نینسان) چونکه‌ نامۆژگاری کرا و له‌بیری چوو.
 مه‌به‌ست به‌ (عه‌هد) له‌ئایه‌ته‌که‌دا فه‌رمان و نه‌هی په‌روه‌ردگاره، ئاده‌م
 نامۆژگاری کرا له‌داره‌که‌ نه‌خوا و نزیککی نه‌که‌وێته‌وه، به‌لام پاشان شه‌یتان
 فرسه‌تی لی هینا و هه‌لی خه‌له‌تان‌دو له‌به‌رده‌م چاو و پاوی شه‌یتان‌دا خۆی بۆی
 رانه‌گیرا. ئاده‌م رینگای پێ درابوو: که‌له‌به‌رو بوومی هه‌موو دره‌خته‌کانی
 به‌هه‌شت بخوا جگه‌ له‌به‌ری دره‌ختیک، نه‌وه‌ش بۆ تاقیکردنه‌وه بوو، شتیکی
 پتویست بوو بۆ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یاندن، بۆنه‌وه‌ی به‌ر به‌ره‌کانی نه‌فس و

شه‌یتان بکا، که‌سایه‌تی خۆی بچه‌سپیتنی، هەر کاتی ویستی بتوانی خۆی له‌کۆت و قه‌یدی هه‌وا پرزگار بکا، وره به‌رزو خۆراگری ناره‌زوه‌کانی نه‌یکه‌نه به‌نده‌ی زه‌لیلی خۆیان!

چونکه هه‌تا ناده‌میزاد بتوانی به‌ر به‌ره‌کانی نه‌فس و شه‌یتان بکا، بتوانی ناره‌زوه‌کانی بی‌پنجیته‌وه‌و به‌سه‌ریاندا زال بیی پله‌ی ناده‌میزادی به‌رز ده‌بیته‌وه، هه‌تا ده‌سته و ده‌سان و لاوازو په‌که‌کوته بی به‌رامبه‌ر ناره‌زوه‌کانی نه‌وه له‌پله‌و پایه‌ی ناده‌مییه‌تی نزم ده‌بیته‌وه‌و پاده‌ی ناژه‌لیتی تیدا بالا ده‌بی!

جا له‌به‌ر نه‌وه هیکمه‌تی په‌روه‌ردگار داخوازی نه‌وه بوو: به‌و جوړه چاودیری ناده‌میزاد بکا، به‌تاقی بکاته‌وه‌و له‌بۆته‌ی تاقیکردنه‌وه‌دا قالی بکا، بۆنه‌وه‌ی ناماده‌ی بکا بۆ جینشینی له‌سه‌ر زه‌وی و نه‌و کاره گرنه‌گی پی بسپیری و نه‌ویش به‌لیها‌توویی نه‌نجامی بدا، هیژی به‌رگری و خۆراگری تیدا بو‌روژینی و گه‌شه‌ی پی بکا، چاوی بکاته‌وه‌و به‌سه‌ر نه‌و هه‌موو کی برکی و بینه‌و به‌ره‌یه‌دا: که‌چاوه‌روانی ده‌کا له‌داها‌توودا. ناماده‌ی بکا بۆ به‌ر به‌ره‌کانی کردن و به‌گژدا چوونه‌وه‌ی به‌تال و به‌تال خوازان و چه‌سپاندنی هه‌ق و راستی له‌سه‌ر نه‌و زه‌وییه‌ی: که‌ده‌بیته‌ جی نشین تی‌یدا. هه‌لو‌یستی خۆی دیاریی بکا له‌نیوان نه‌و ناره‌زوو مه‌به‌ستانه‌ی شه‌یتان له‌پیش چاوی ده‌یان رازینیته‌وه، له‌به‌رامبه‌ر ویست و تیراده‌ی مرۆفانه‌ی خۆی و نه‌و عه‌هدو په‌دیانه‌ی به‌په‌روه‌ردگاری داو!

به‌کورتی په‌روه‌ردگار به‌و جوړه ناده‌می به‌تاقی کرده‌وه‌و وه‌سیه‌تی خۆی پی راگه‌یاند، به‌لام له‌م تاقیکردنه‌وه‌و به‌رامبه‌ریکردنه‌دا وه‌کوو پی‌ویست ده‌ر نه‌چوو. وه‌سیه‌ت و فه‌رمانه‌که‌ی به‌گرنه‌ی نه‌گرت و پی‌یه‌وه‌و پابه‌ند نه‌بوو، واته له‌به‌ری دره‌خته قه‌ده‌غه لی‌کراوه‌که‌ی خوارد!

نه‌جار په‌روه‌ردگار ته‌فصیلاتی پابه‌ند نه‌بوونه‌که‌ی ناده‌م ﷻ روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر

باسی نهوه بۆ گهله کهت بکهو نهوه یان بۆ بگپروهه: که فەرمانان به فریشته کان کرد که سوژدهی پێزو تهقدیر بۆ نادهم بهرن. ﴿فسجدوا الا ابلیس ابی﴾ نیت هر موو فریشته کان سوژدهیان بۆ نادهم بردو پێزیان لی نا، جگه له شهیتان نهوه سوژدهی نهبرد، خۆی بهزل زانی و هاوبهشی فریشته کانی نه کرد له سوژده بردن دا، چونکه چهسودی به نادهم بردو پێی ناخۆش بوو: که پهروهردگار نهوه هه موو نیعمه تانهی به نادهم ﷺ به خشی. هه لبه ته له شوینی تردا به درپێزی باسی ئهم به سه رهاتهی کردوه، به گوێرهی پێویست له شوینی تردا لایه نه کانی شی کردونهوه، وه لی لێره دا ئاوا به کورتی باسی ده فەرمووی چونکه شوینه که شوینی باسکردنی چاکه یه و باسی چاودێری پهروهردگار به نادهم ﷺ، بۆیه دیاردهی نیعمه ته کانی خودا به سه ر نادهم دا ﷺ ده خاته پروو.

چاکه شهیتان سه ر پێچی فەرمانی ئیمه ی کردو سوژدهی بۆ نادهم ﷺ نهبرد ﴿قلنا یا آدم ان هذا عدو لك ولزوجك﴾ ئیمه یش وتمان: ئه ی نادهم! باش بزانه و دُنیا به، ئهم شهیتانه که و فەرمانی ئیمه ی شکاندو خۆی بهزل زانی، دوژمنی خۆت و هاوسه ره که ته، هه رگیز کامه رانی ئیوه ی ناوی، چهز ناکا ئیوه له خۆشیدا بن، که وایی ناگاتان له خۆتان بی و وریا بن نه که ونه داوه کانیه وه، له هه یج شتی که دا گوێرا یه لی مه بن، ﴿فلا یخرجنکما من الجنة﴾ کاری که مه که ن شهیتان بپێته هۆکاری ده رکردنتان له به هه شت ﴿فتشقی﴾ نیت له ئاکامی ده رکردنتان له به هه شت توشی ده ردی سه ری و کوله مه رگی ببنو بکه ونه ناو ته نگ و چه له مه ی ژیا نه وه.

به کورتی زۆر وریا به و نه هێلی شهیتان فرسه ته لی بپێنی و یتخاته ناو ته نگ و چه له مه ی ژیا نه وه، له به هه شت خۆت و هاوسه رت و ده درنی و بکه ونه هه ولدانی فه راهه م هینانی بژێو، ئیوه ئیستا له به هه شت دا بی مانه و بوون و ده ردی سه ربی بژێویتان بۆ دابین کراوه ..

﴿ان لك الآ تجوع فيها ولا تعرى﴾ بیگومان بۆ تۆ هاوسەرت ھەموو شتێك دابین کراوە، تێیدا برسی نابێ و روت و قوت نابێ، ﴿وانك لا تظماً فيها ولا تضحى﴾ ھەروەھا تۆ لەویدا تینوت نابێ، گەرما ت نابێ، واتە: گەرماى خۆر نازارى دەرونت نادا ھەتا تینووبی، نازارى جەستەشت نادا، نایەتەكە برسیتی و رووتی خستە پەنا یەكترەو: چونكە برسیتی نازارى ناوہوہی جەستەہو رووتی نازارى دەرہوہی جەستەہو. ھەروا تونیەتی و گەرما بوونی جەستەشى خستە پەنا یەكەوہ. لەبەر ھەمان ھۆ.

لە بەرامبەر برسیتی و رووتی دا تینوہتی و ەبەر خۆر كەوتنی ھینا، نەبوونی ئەم چوار شتە، یان دەستەبەر بوونی تیروی پۆشتەیی و تیروای و ژیر سیبەری ھۆكاری خۆشی ژیانن. ئادەمیزاد ھەمیشە لەھەول و تەقەللادایە بۆ دابینكردنیان و لەپینا و دەستەبەر كردنیان دا زۆر زەحمەت و ماندوو بوون دەكیشی.

ئەجار دواى ئەوہی بەوشیوہ ریزی لەئادەم و ھەوا گرت و نیعمەتی خۆی بەسەردا رشت و لەپیلانی شەیتان ترساندنی، باسی ھەلخەلەتاندن و كردنی ئادەم ﷺ دەكا و گێژدە بوونی بەو سەسە شەیتان رۆن دەكاتەو، دەفەرموی: ﴿فوسوس اليه الشيطان﴾ شەیتان ختوكەو دەندەنەى ئادەمى دا ھەلفیرواند، ﴿قال: يا آدم! هل أدلك على شجرة الخلد وملك لا يبلى﴾ ئەى ئادەم! شارەزاییت بكەم بۆ خواردن لەبەر بوومی درەختێك كەمايەى خۆشی ھەتا ھەتایی یە، ئانەو دارە ھەركەسى لێى بخوات قەت نامری، شەوكت و شان و شكۆمەندى لەكیسی ناچى ملك و دارایی نابێتەو، واتە: نەگەر لەم درەختە بخۆن ھەرگیز نامرن و لەناو ئەم خۆشى و سەلتەنەتەدا دەمیتنەوہ. سۆیندى زۆرى بۆ ئادەم و ھەوا خوارد و جەختى بۆ كردنەوہ كە ئەو راستە لەگەڵیان داو بەدڵێكى خاوینەوہ نامۆژگارییان دەكا، وەكوو لەنایەتێكى تردا دەفەرموی: ﴿وقاسمهما انى لكما من الناصحين﴾

(الاعراف/۲۱).. بهائی هائی خه لئانندنو له خشته ی بردن وه کوله شوینیکی
تردا ده فرموی: ﴿فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ﴾ (الاعراف/۲۲).

دهرباره ی ﴿شجرة الخلد﴾ پیغه مبر ﴿لَهُ فَرَمُودٌ هِيَ كَيْدًا﴾ که نیمام
نه جمه دو نه بو داودی طعیالسی له نه بو هورهیره ریوایه تیان کردوه،
ده فرموی: ((ان فی الجنة شجرة یسیر الراكب فی ظلها مئة عام
ما یقطعها، وهی شجرة الخلد)) بیگومان له به هشت دا دره ختیك هیه
سوار سه د سال به ژیر سیبهره که ی دا دره و لای درناچی نه وه دره ختی خولده.

بیگومان سروشتی ناده میزاد واهاتوه و واداپژراوه حه زی له ته مه نی
دریژو ده سه لاتی نه پراویه وه همیشه ناواته خاوزه بوی. بویه ناده م عه ه دو
په یمان و ناموژگاری په روه ردگاری له یاد نه ماو له بیر چوه وه. نیت له گه ل
هاوسره که ی دا که و تنه سه ر ریازی تاوانکردن و ﴿فَاَكَلَا مِنْهَا﴾ سه ره نجام
له بهری داره که یان خوارد، سه ریچی فرمانی خودایان کرد و گوپرایسه لای
شهیتانیان کرد، ﴿فَبَدَّتْ لهما سَواً قَهما﴾ شهرمگیان دره که وت، پوشاکیان
له بهر دارندرا، له وه پیش شهرمگای خویان نه ده بیینی، دوی خواردنیان له بهرو
بوومی داره که شهرمگای خویان بیینی.

﴿وَوَلَّفَ لهما مِن رَّحْمَتِهِ﴾ نیت دهستیان کرد
به داپوشینی شهرمگای خویان به گه لای دره خته کانی به هشت، ده لاین: گه لای
داره هه غیریان به جهسته ی خویانه وه ده لکاندو عه وره تی خویانیان پی
داده پوشی، ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ به و خواردنه ناده م ﴿لَهُ سَریچی
فرمانی خودای کرد و ریگای راستی لی گوم بوو، ژیانی له خوی و
هاوسره که ی تال کرد.

بیگومان سه ریچی فرمانی واجب تاوانه، سزادانیش له سه ر تاوان حه ق و
عه داله ته، وه لای تاوانی ناده م ﴿لَهُ تاوانیکی تاییه تییه و به ته رتیب و ته دبیری
خودای زاناو دانا نه نجام دراوه.

بوخاری و موسلیم لهم باره وه فرموده یه کیان له شه بوهوره یروه
له پیغه مبهروه ﷺ ریوایت کردوه ده فرموی: ((احتج آدم وموسى، فقال
موسى: يا آدم: انت ابونا اخرجتنا من الجنة، فقال يا موسى اصطفاك
الله عزوجل بكلامه وخط لك بيده ياموسى، اتلومني على امر قدره
الله علي من قبل ان يخلقني باربعين سنة فحج آدم موسى ثلاثا))^(۱۲).
بیگو مان شه تاوانه ی نادهم ﷺ هه رچه نده بچوکی ش بووی، به لام
پهروه ردگار به گه وه ی له قه له م داو جاری سه ریچی کردن و یاخی بوونی لی
دا، چونکه نادهم ﷺ لای خودا پایه به رزو خاوه ن پتیز بوو. بانه و کاته
پیغه مبه ریش نه بووی. چونکه به نده تالای خودا خاوه ن پله و پایه بی تاوانی
لی ناشرین تره، ده گوتری: (حسنات الابرار سيئات المقربين) چاکه ی پیاو چاکان
واده بی بۆ نزیکانی خودا ده بیته تاوان بۆیه ده بی نه و جوړه به ندانه زور وریا
بن! چونکه که مترین هه له بۆ نه وان به تاوان حلیبه. هر کاریکی ناره واه: بۆ
کهسانی دیکه تاوان نه بی بۆ نه وان به گوناوه ده ژمی ردری، له لایه کی تره وه شه
تاوانه ی نادهم ﷺ بۆ نه وه یه رۆله کانی ته می خواردو ببن و بترسین له فرت و
فیلی شه یان.

﴿ثم اجتباه ربه، فتاب عليه وهدى﴾ پاشان پهروه ردگار نادهم ی ﷺ
به هه لبرارده داناو که په شیمان بۆوه له تاوانه کانی له خو ی نزیک کرده وه، تۆبه ی
لی وهرگرت، ریتمون ی کرد بۆ سه ر ریبازی راست و له سه ر ریبازی په سه ندی
خو ی دایمه زراند، وه کوو له تايه تیکی تردا ده فرموی: ﴿فتلقى آدم من ربه
كلمات، فتاب عليه! انه هو التواب الرحيم﴾ (البقرة/۳۷) له شوینیکی تریش
دا شیوه ی پارانه وه که ی نادهم و حه و امان بۆ ده گپرتیه وه ده فرموی: ﴿ربنا

(۱۲) روه البخاری فی احادیث الانبیاء (۳۴۰۹) باب (۳۱) وفاه موسى عليه السلام ورواه مسلم فی کتاب
القدر (۲۶۵۲) باب (۲) حجاج آدم وموسى عليهما السلام. که له کۆتای فرموده که دا ده فرموی (ثلاثا)
واته: پیغه مبه ر ﷺ سی جار فرموی.

ظلمنا انفسنا وإن لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين ﴿٢٣﴾
(الاعراف/٢٣)

نه مجار په روه د گار فرمانی دا به ده رکړدنی تاده مو حوا ﴿قَالَ﴾ اَهْبَطَا مِنْهَا جَمِيعًا ﴿فَهَرَمَوِي﴾ له به هه شت ده چړنو هه مو وتان برړنه خواری بؤسه ر زه وی، ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه ندی کتان دوژمنی هه ندی کتن؛ نیوه دوژمنی شه دیتان و نموه کانی، شه دیتانیش دوژمنی نیوه و نموه کانتانه نیوه ش ته ی کومه لای تاده میزاد له جیهان دا هه ندی کتان له دژي هه ندی کتان کار ده کمن و له سهر بژیوو پلمو پایه کیښمو نیزاعتان له ناودا ده بی و چنگ تیک وهر دتنن:

جا ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ نهی ناده میزادینه: نه گهر له منه وه به هوئی پیغه مبه رانی خۆمه وه، له ږنگه ی نامه ی ئاسمانی که پییان دا دهنیږم ږنمونیتان بو هات، په یامی منتان پئی گه یی نه وه، ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ﴾ فلا یضل ولا یسقی ﴿هَرَكَسْ شَوَيْنَ رَتْمُونِی مَن بَكَهَوِی وَ کَارِی پئی بکا، نه وه له دنیا دا ږنگای راستی لی گوم نابږ، له قیامه تیشدا دوو چاری نه گبه تی نابږ و له سزای دوزه خ ده پار ږیږی.

ٲيبنونهبى شهبيبه و حاكيم و بهيهه قى لهٲين و عهباسه وه ريوايه ت ده كه ن ده فهرموى: كه سيك شوٲن قورٲان بكه وٲ خودا له دونيادا له گومرايى ده سيارٲزى، له قيامه تيشدا توشى سزاو مهينه تى ناكا.

هەر له‌ئێن و عه‌باسه‌وه به‌مه‌رفووعی فه‌رمووده‌یه‌کی ته‌ هاته‌وه ده‌فه‌رموئ: ((که‌سیک شوین قورئان بکه‌وئ له‌دونیادا خودا شاره‌زی ده‌کا بۆ ریبازی سه‌رفرازی و له‌گومرایی ده‌یپاریزی، له‌پوژی دواییش دا له‌توندوتیزی حیساب له‌گه‌ل کردن ده‌یپاریزی)) نه‌جار ئین عه‌باس ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه... ﴿ومن أعرض عن ذكری، فإن له‌ معیشةً ضنکاً﴾ که‌سیک یشت له‌ئایینی من هه‌لکا، واز له‌خویندن و تیفکرین له‌کتیبی من -

كەقورئانى پىرۈزە - بەيتى و كارى پىئى نەكاو پاپەندى فەرمان و نەھىيەكانى نەبىئ، ئەو لەدونىادا ژيانىكى پرتەنگ و چەلەمەى دەبىئ، جاين لەپروى مادىيەو ھەژارى دەكەين، يان توشى نەخۆشى و دلەپراوكى و چەرمەسەرى دەكەين. بىنگومان ژيان و گوزەرانى خۆش برىتى نىە لەدەولەمەندى و ھەبوونى كالای زۆرو پۆشاكى باش و خۆراكى بەلەززەت، بەلكو ژيانى خۆش و كامەران برىتتە لەدل نارامى و دەروون دامەزراوى و قنيات كردن بەوہى كەخودا پىئى داوى، شتىكى ئاشكراو نايانە ھەركەسى پشت لەخودا بكا، واز لەبەرنامەو نايىنى خودا بىئىئ، ھەموو نامانچ و مەبەستى، ھەموو خەيال و بىرو ھەول و تىكۆشانى بۆ رابواردن و كۆكردنەوہى مال و دارايى و بەدەست ھىنانى پلەو پايەى دنيايى دەبىئ، ئىتر ئەو كاتە دل و دەروونى ھەراسانى لى ھەلەگىرى، دلئايى و نارامى نامىئىئ، خەمى كۆكردنەوہى مال و سامانىيەتى، ترسى لەدەستدانى مال و سامان و پلەو پايەيەتى، ھەمىشە لەناو ناخ و ئۆف و ترسو بىم دايە، خەفەت دەخوا بۆ ئەو شتانەى دەستى نەكەوتوون، ترسى ھەيە ئەوہى ھەيەتى لەكىسى بچىئ.

ھەمىشە ھەلپەيەتى بۆ و دەدەست ھىنانى ئاواتەكانى و پەلامار دەدا، خۆ دەخاتە ناو خەتەر و رىگاي مان و نەمانەوہ بۆ و دەدەستھىنانى رەزامەندىي ملھورپىك، كەبەدەستىشى دەھىئىئ نەبجار لەدلە راوكىسى ئەوہدايە لىئى نەستىئىئەوہ.

چەند كۆرى گەنج و شۆخ و شەنگ لەپىناو نافەرىنىكى ئەم و ئەو، بۆ دەستكەوتىكى دونيايى لەملھورپىكەوہ گيانى خۆى خستۆتە خەتەرەوہ بەرەو رووى مەرگ بۆتەوہ، بەلكو زۆر جار لەو پىناوہدا گولتى ژيانى تازە پشكوتوى خۆى ھەلپروزاندەوہ گيانى خۆى بەخت كەردەو. خۆى كەردەو بەقورىانى ويستى طاغوتىك و خۆى مالوئىرانى دونياو قىامت كەردەو.

به‌پیچه‌وانه‌ی نهم جوړه که‌سانه‌وه همرکه‌سیک نیماندار بی‌و دل‌و ده‌روونی
به‌یادی خودا ناوه‌دان بی‌و پروا دامه‌زراو بی‌، شوین پهیامی خودا که‌وتبی
نه‌وه ژیا‌نی ه‌ردو جیهانی کامه‌رانی و خو‌شبه‌ختییه، چونکه دل‌ دامه‌زراو
پروا پته‌وه، له‌ختوکه‌و دل‌ه راو‌کیتی نه‌ملاو نه‌ولا دووره، به‌به‌شی خو‌ی قنیات
ده‌کا، که‌سی‌کیش خاوه‌ن قه‌ناعت بی‌، دل‌ پر له‌نیمان بی‌، ژیا‌نی
به‌خته‌وه‌ریه.. به‌ده‌وله‌مندی له‌خو‌ی بایی نابی‌و به‌له‌کیس چونی شتیش
خه‌فته‌بار نابی‌.

﴿ونحشره يوم القيامة اعمى﴾ نه‌و که‌سه‌ی روو له‌قورنانی نیمه
وه‌رده‌گیږی، نیمه روژی قیامت به‌کویری حشری ده‌که‌ین، چاوی سه‌رو چاوی
دل‌ی کویر ده‌که‌ین، ری‌گای رزگاری و سه‌رفرازی و به‌ه‌شتی نیشان ناده‌ین،
وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿ونحشرهم يوم القيامة على وجوههم
عميا وبكما وصما ماوهم جهنم﴾ (الاسراء/۹۷) چونکه نه‌و له‌دونیادا چاوی
خو‌ی له‌ناستی نایه‌ته‌کانی قورنان کویر کرده، تی‌یان نه‌فکریه.

﴿قال: ربی لم حشرنی اعمى وقد كنت بصيرا﴾ کابرای پشت
ه‌ل‌کردو له‌نایینی خودا دیته قسه‌و ده‌لی: خودایه! نه‌وه بؤ به‌کویری حشرت
کردم! خو‌من له‌جیهان دا چاو ساغو بینا بووم! په‌روه‌ردگار وه‌لامی ده‌داته‌وه
وه‌لامیکی جه‌رگپو هیوا پر ﴿قال كذلك﴾ په‌روه‌ردگار ده‌فرموی نه‌توش
ئاوات کرد ه‌لویتست به‌م جوړه بوو ﴿اتلك آياتنا فنسيتها﴾ نایاتی نیمه‌ت
بؤ‌هات، به‌ل‌گه‌ی جو‌راو جو‌ری تا‌کو ته‌نهایی نیمه‌ت بؤ خویندرایه‌وه،
نیشان‌ت درا، نه‌تو رووت لی‌و ه‌رگیږا، تی‌یان نه‌فکری ﴿وکذلك اليوم تنسى﴾
ه‌ر به‌و شتیه نه‌مپړو به‌کویری ده‌یل‌دری‌تیه‌وه، له‌ناگری دوزه‌خدا ده‌مینیه‌وه،
مامه‌له‌ی که‌سی‌کت له‌گه‌ل ده‌که‌ین: که‌شت له‌بیر خو‌ی به‌ری‌ته‌وه، وه‌کوو
له‌شوینیکي تر‌دا ده‌فرموی: ﴿فاليوم ننساهم كما نسوا لقاء يومهم هذا﴾

(الاعراف/۵۱) داب و نهریتی پهروردگاره وای داناوه: پاداش و سزا به گویره ی کردهویه.

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ اسْرِفَ، وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ، وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَشَدُّ وَابْقَى﴾ ناوا بهو جوړه توله له سنوور شکینانو به درو خهروه کان دهسینینهوه، هدرکه سیك له خودا یاخی بی و پیغه مبهره کانی به درو بختهوه، شوین پیام و نامه ناسمانیه کانی نه که وی تهوه ژبانی ناخوشی ده دهنی له دونیادا خوشی له خوئی نابینی و دل و دهرونی نارام ناگری.

﴿وَلْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَشَدُّ وَابْقَى﴾ سزای روژی قیامه تی به نیش ترو به دره وام تره، هدر نابریتهوه، بز هه تا هه تایه له ناو ناگری دوزخ دا ده میتنهوه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَالَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ (الرعد/۳۴).

په ند وهر کرتن له به سهرهاتی گه له پیشینه کان و خوگری له سهر نه زیه تدانی گه له موشریکه کان، گوئی نه دان به له ززه ت و خوشییان، فهران به خاوو خیزان به نویژ کردن

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ عَآنَائِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلَا

تَمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطَبِرَ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ



دوای نهوئی په روهر دگار حال و وه زعی نهوانه ی روو له قورئان وهرده گپړن،
رون کرده وه، به شوین نهوهدا شتیک دهینن: که پهنو عیبره ته بو تاده میزاد
نهو شته ش سهرگوزه شته ی قهومی عادو شموده:

نهوانه ی پیغه مبهه کانیان به درو خستنه وه و سهرپیچی فرمان و
نهیه کانیان کردن، بو نهوئی خه لکی پهنو عیبره تیان لی وهر بگرن و به خویندا
بچنه وه، نه جار فه ضل و گوره یی خودا راده گیه نی بهوه که عه زابی کافرو
یاخی بوانی دواخته وه بو روژی قیامت. دواپی فرمان ده کا به پیغه مبهه
ﷺ: که له بهرام بهر نه زیه تی موشریکه کان دا، پشوو دریژو خو راگری،
به رده وام بی له سهر نه بامدانی نوژو ته سبیحات له شه وو روژدا، نه هیشی لی
کرد لهوئی چاو برپیته نهو له ززه ت و و سائیله ماد دیبانه ی کافر دکان هیهانه بو
ژیانی دنیا، نه جار فرمان ده کا به پیغه مبهه ﷺ که فرمان بکا به خاوو
خیزان و شوتنکه وتوانی نومته تی: که پاریزگاری نوژو کانیان بکهن. ته نانه ت
ریوایت کراوه، پیغه مبهه ﷺ هر کاتی یه کیل له هاوه لانی، له خرمو که سو
کاری توشی زیانیک بویه فرمانی پی ده کردن که نوژو بکهن و نه نایه ته شی
ده خویندوه. که: ده فرموی: ﴿اَقْلَمْ يَهْد لَّهُمْ﴾ کم اهلکنا قبلهم من القرون
یمشون فی مساکنهم ﴿﴾ نایا ددرنه که وتوو و روون نه بو ته وه بو موشریکه کانی
مه که مو ده ورو به ری، به هوئی نهو قورئانه ی بو ت هیان، چون و چه ندمان

له گهل و نه ته وه كانى پيشوو به هيلاك بر دوه؟ نازانن چه ندمان لهو گهل و نه ته وانى پيشوو: كه پيغهمبره كانيان به درؤ خستنه وه ريشه كيش كردون و له ناومان بردون و ناسه واريان نه ماوه، چه ندان گه لى وه كوو عادو شه مودو قهومى لوط و نه صحابول حيجرمان له ناو بردون و تاقه كه سيكيان لى رزگار نه بوه، نيستا قورهبيشيه كان له سهر زهوى و زارو زيدو نيشتمانى شه وان دين و ده چن و شوينه وارو شارو گوندى ويرانبوويان به چاوى خويان ده بينن!!

جا له كاتيك دا چاوو دل له شوينه وار گهل و نه ته وهى چاخه كانى رابورد و ورد ده بنه وه، كاتيك چاو له پاشماوه شوينه واريان وورد ده بيتته وه، كاتيك خيال قوت ده بيتته وه و سهرنجى خوى ده داو ده بينى كه سيك لهو ناده ميزادانه ههست و خوستى نه ماوه، به خيال تارماييان دينيتته بهرچاوو بير له شه بهر كانيان ده كاته وه، ههلس و كهوتيان ويست و ناوات و داخوازييان، خه م و په ژاره و خوشى و پيكه نينيان، ده بده و شايى و زه ماوه نديان، راكردن و روښتن و دانښتن و كۆرو مه جليسيان ده داته بهر نيگاي خيال و بير له م هه موو هه شاماته خاوهن هه ره كاته ده كاته وه، هه مو هه موو ناده ميزاده خاوهن ههست و شعورو ئينفيعالات و ههزو ناواته روژگارئك له م سهر زه مينه ژياوه و نيستا نه ماوه! نه مجار كه چاو هه لدښتى و هيج شتى لهو هه شاماته به دى ناك، ولات به تال و هه وار خالى! ناله و كاته دا له ناخه وه ئينسان ههست ده كا و لى مه علوم ده بى شه وهى رابووردوى قووتداوه، ده مى دا پچريوه داهاتووش ناوديو بكا! ههست ده كا: نه و دهستى قودره تهى نه ته وه پيشينه كانى پيچاوه ته وه ده توانى داهاتووش تيكه وه پيچى.

به لى لهو كاته دا ماناي ئينزارو ناگادار كردنه وه تى ده گا، په ند له رابردوو وهرده گرى و به خوى دا ده چيته وه، بويه ده فهرموى: ﴿ان في ذلك لايات لاولى النهى﴾ بيگومان له وورد بوونه وه و تيفكرين له سهره نجامى گهل و نه ته وه

پیشینه کان نیشانه و پندو عیبرت هیه بۆ نهوانه ی خاوه نی عه قل و هو شن،
ده فامین و پند نامیز ده بن و عیبرت و هرده گرن!

نونه ی نه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿اقلم یسیروا فی
الارض، فتکون لهم قلوب یعقلون بها او آذان یسمعون بها، فانها لاتعمی
الابصار ولكن تعمی القلوب التی فی الصدور﴾ (الحج/۶۶) یان ده فهرموی:
﴿اولم یهد لهم کم املکنا من قبلهم من القرون یمشون فی مساکنهم، ان فی
ذلک لآیات افلا یسمعون﴾ (السجدة/۲۶).

نه بچار پهروه دگار هو کاری دوا خستنی عه زابدانی کافره کان دیاری ده کاو
ده فهرموی: ﴿ولولا کلمة سبقت من ربک لکان لزاماً واجل مسمى﴾ نه گهر
له بهر نه وه نه بوایه: خودای تو نه ی موحه مه ده! بریاری پیش و هخت و نه زه لی
داوه، له پیشدا خودا به لینی داوه عه زاب دان و سزای کو کوزی و ریشه کیش
کردن له سهر نوممه تی تو هه لبگری و سزایان دوا بخا بۆ روژی دوا یی، نه گهر
له بهر نه وه نه بوایه سزای سه ریچی کردنه که یان و تو له ی گونا هه کان یان پیوه
ده لکا و وه کوو گه له پیشینه کان دوا به دوا ی گونا هه کان یان و به درو خستنه وه ی
پیغه مبه ر ﷻ یه کسه ر سزا ده دران.

ده ی ماتول خودا سزای نه و سه ریچی کارانه دوا ده خا بۆ قیامه ت، نه تو
نه ی پیغه مبه ر ﷻ له به رامبه ر سه ر ره قی و تیمان نه هی نانی نه وانه دا
﴿فا صبر علی ما یقولون، و سبح بحمد ربک قبل طلوع الشمس و قبل غروبها،
ومن آناء اللیل فسیح و من اطراف النهار﴾ به صه برو نارام به له به رامبه ر پشت
هه لکردن و گو ی پی نه دانی نه وان به په یامه که ت و به درو خستنه وه ی نایاتی
خودا و گالته کردن و بوختان کردنیان به تو: که پیته دهیه ژن ساحیرو دروژنه، یان
شیته و ده ست لی و هشاوه، یان شاعیره، یان قوتابی فلان کاهین و فلان
جندو که یه هتد. گو ی مه ده ری گرنگیان پی مه ده، چونکه بۆ عه زاب و
سزایان کاتیکی دیاریکرا و هیه، پاش و پیش ناکا... نه و نو یژانه ی فه رضن و

تەركى سەر شانتە لەكاتى خۆياندا نەنجامیان بەدە، نوێژى بەيانى لەكاتى پيش خۆر هەڵاتن دا، نوێژى نيوەرۆ عەصریش لەپيش خۆر ئاوا بوون دا، لەكاتەكانى شەودا نوێژى شيوان و عيشاو لەدوا كاتەكانى شەودا شەو نوێژو لەسەرەتاو كۆتايى رۆژدا نوێژى بەيانى و نوێژى شيوان نەنجام بەدە، بۆ زىدە گەنگى پێدان نوێژى بەيانى و نوێژى شيوانى دووبارە كردۆتەوه، وەكوو چۆن لەشونىيەكى تردا دەفەرموى: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى﴾ مەبەست ئەوەیە لەهەموو كاتێك دا خودات لەبەر بێ و نوێژى تێدا بكە، بەتایبەتى پيش خۆر هەڵاتن و پيش خۆر ئاوا بوون ناگادارى نوێژ كردن بەو، زىدە گەنگيان پێ بەدە.

ئىمامى ئەحمەد و موسلىم لە عەمارەى كۆرى (رؤبه) وە رىوايەت دەكەن دەفەرموى: ((لَنْ يُلْجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)) ناچێتە ناو دۆزەخەوه كەسێك پيش خۆر هەڵاتن و خۆر ئاوا بوون سەرگەرمى نوێژ كردن بووبێ.

لەصەحیحى موسلىم و بوخارى دا فەرمودەيەك هەيە جەريرى كۆرى عەبدوللا رىوايەتى كردووە دەلى: پێغەمبەر ﷺ فەرموى: ((إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَضَامُونَ فِي رَأْيَتِهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ إِلَّا تَغْلِبُوا عَنْ صَلَاةِ قَبْلِ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ غُرُوبِهَا، فافعلوا)) ئەم نایەتى ئێردى خۆیندەوه.

نایەتەكە نامازە بەوه دەكا: كەريگا چارە بۆ سەرگەوتن بەسەر كافرو سەر رەق و دوزمنان دا صەبرو خۆراگريه، چونكە صەبر ئیرادە بەهێز دەكا، وپراى صەبرو پشوو درێژى تەسبیحات و حەمدو شە نا كردن و نوێژ كردن پارێزگارى كردنە لەسەر ئەنجامدانى چونكە ئەمانە دەبنە هۆى بەهێز بوونى گيان، نیتەر كفت و كۆى تازارى جەستەو دلۆ دەروون نامێنى.

گیان به‌رزی و نه‌فس به‌رزی وا له‌ئاده‌میزاد ده‌کا: که‌زۆر گوی به‌له‌رززه‌ت و خوشی جیهان نه‌دا، بۆیه په‌روه‌ردگار دوابه‌دوای فه‌رمان به‌صه‌برو خۆراگری فه‌رمانیکی تر ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَقْدِنَ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَا بِهِٰ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ، وَرِزْقَ رَبِّكَ خَيْرٌ وَابْقَىٰ﴾ چاو مه‌بره‌ ئه‌وه‌ی له‌لای موشریکه‌کان هه‌یه له‌نیعمه‌ت و خوشگوزهرانی، له‌مال و سامان و کالای جۆراو جۆر، له‌شساغی و ته‌ندروستی، ئه‌وه گولیکه‌و زوو سیس ده‌بی و هه‌لده‌وه‌ری، خۆشیه‌کی کاتی یه‌و پایه‌دار نیه، ئه‌وه بۆ به‌تاقی کردنه‌وه هه‌لسه‌نگاندیان، تا ده‌ریکه‌وی هه‌لئۆیستیان چۆنه‌و کرداریان چیه.

ماتول وایه ئه‌تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاو بیره‌ له‌وه‌ی لای خودایه، دلتیابه ئه‌وه‌ی لای خدا هه‌یه‌و خدا پیتی به‌خشیوی زۆر باشتره له‌وه‌ی داویه‌تی به‌ موشریکه‌کان، له‌دونیا دا رزق و رۆژی پی به‌خشیوی، ئه‌وه‌ی له‌ قیامه‌ت دا بۆی داناوی و بۆی په‌زمه‌نده کردوی زۆر له‌و رزق و رۆژییه‌ی به‌وانی داوه باشتره، وینه‌ی ئه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ، لَا تَمْدِنَ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَا بِهِٰ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ، وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (الحجر/۸۷-۸۸).

مه‌به‌ست به‌م جۆره نایه‌تانه ئه‌وه نیه ئاده‌میزاد له‌هه‌ول دان بۆ رزق و رۆژی و دابین کردنی پتۆیستیاتی ژیان ته‌مه‌لی بکا، به‌لکوو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: ئاده‌میزاد ته‌مه‌ننای ئه‌و مال و سامانه نه‌کا که‌له ژتیر ده‌ستی کافرو موشریکه‌کان دایه‌و ناواته خوازی ئه‌وه نه‌بی وه‌کوو نه‌وان بی و دل و ده‌روونی خۆی به‌و ئاوات و داخوازیانه مه‌شغول بکا، واز له‌کارکردن بۆ قیامه‌ت به‌یستی، به‌لکوو موسولمان ده‌بی کار بۆ دنیاو قیامه‌ت بکا لایه‌کیان بۆ ئه‌وی تریان فه‌رامۆش نه‌کا، به‌لکوو دنیا بکاته کێلگه بۆ قیامه‌ت، واکار بۆ دنیا بکا که‌هر نامری، واخۆ ئاماده بکا بۆ قیامه‌ت که‌سه‌بینی ده‌مری...

نه جار پهروهر دگار فرمانی به پیغه مېر ﷺ فرموو: که فرمان به خاوو خیزانی بکا به نه نجامدانی نویژ. ده فرموو: ﴿وامر اهلك بالصلاة واصطبر عليها﴾ نهی پیغه مېر ﷺ ! فرمان به خاوو خیزانت یان به هه موو نوممه ت بکه به نویژ، له سزاو عه زابی خودا رزگاریان بکه به وهی وایان لی بکه ی نویژه کانیان نه نجام بدهن، بهرده وام به له سمر کردنیان و وازله نویژ کردن مه هیته، با خاوو خیزانت چاو له تو بکه ن، که مته رخه می نه که ن له نویژه کانیان. یه که م نه رک له سمر شانی موسو لمان نه وهیه: مائی خوی والی بکا وه کوو مائی موسو لمان بچی، خاوو خیزانی خوی هه لئی بو نه نجامدانی نه و نه رکانه ی په یوه ستیان ده کا به خودا وه. نیتتیجاهی سهره کییان بکا به یه ک: ﴿لانسالك رزقا﴾ نیمه داوای بژیوت لی ناکه یین، رزق و روژمان له شوین که وتوانت ناوی، وه کوو پاشاو مله وړه کانی جیهان داوا له ژیر ده ستو ره عیه ته کانیان ده که ن که خهرجی بدهن و پاره و پولیان بو په یدا بکه ن.

﴿نحن نرزقك﴾ نیمه رزق و روژیتان ده ده یینی، بژیوی توو هه موو گیانه له بهران له سمر خودایه. وه کوو ده فرموو: ﴿ان الله هو الرزاق ذو القوة المتین﴾ (الذاریات/۵۸) که واته: گرنگی بده به کارویاری روژی دواپی ﴿والعاقبة للتقوی﴾ سهره نجامی باش و به خته وهر بو که سیکه ته قوای خودای کردبی، پابه ندی فرمان و نه هیه کانی پهروهر دگار ببی، به گویره ی ناین رینمونی بکا.

جا که توو شوین که وتوانت پابه ندی بهرنامه ی خودا بوون، پاریزگاری نویژه کانتان کرد، خودا رزق و روژیتان بو فراهه م ده هیته، ریگای هه و لدان بو و ده دست هینانی بژیوتان فیتر ده کا، هیژو توانای رزق و روژی په یدا کردنتان پی ده به خشی. وه کوو له نایه تی کی ترده ده فرموو: ﴿ومن یتق الله یجل له مخرجا، ویرزقه من حیث لا یحتسب﴾ (الطلاق/۲-۳) هه روا له شوینی کی ترده ده فرموو: ﴿وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون﴾ (الذاریات/۵۶)

نیمامی مالیک و بهیه‌قی له‌ته‌سله‌مه‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن ده‌فهرموی:
 عومهری کوری خه‌تتاب چه‌ندی بو بکرایه شهو نویژی ده‌کرد، هه‌تا شهو
 راده‌کشاو واته: به‌رهو کۆتایی ده‌رویی نه‌وکاته خاوو خیزانی خۆی به‌خه‌به‌ر
 ده‌هینان و پیتی ده‌فهرموون: هه‌ستن نویژ بکهن، نه‌جار نه‌م نایه‌ته‌ی
 ده‌خوینده‌وه.

ئینبو نه‌بی حاته‌م و ئینبولونزیرو طبه‌هرانی و نه‌بو نه‌عیم
 له‌حولیه‌تولنه‌ولیا‌دا له‌عه‌بدوللای کوری سه‌لامه‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن ده‌لی:
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ هدر کاتیک که‌سیکی نزیککی تووشی به‌لاو کاره‌ساتیکی جه‌رگه‌ر
 ببوایه، ناخۆشی و ته‌نگو چه‌له‌مه‌یه‌کیان تووش بوایه، فهرمانی پی ده‌کردن
 به‌نویژ کردن و نه‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: ﴿وامر اهلك بالصلاة واصطبر
 عليها..... الخ﴾.

پیشنیاری موشریکه‌کان و په‌لپ گرتنیان بو نواندن و هینانی

موعجیزه‌ی جیاجیا، هه‌ره‌شه کردن له‌موشریکه‌کان به دوا روژ

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ؕ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي
 الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
 لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِّن
 قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

دوای نه‌وی په‌روهردگار فرمانی به پیغهمبر ﷺ کرد: که خو راگر بی
به‌رامبر ته‌زیه‌تی موشرکه‌کان و چاو نه‌پرته کالو گوزهرانی که پیان دراوه و
کاتیبه،

نه‌جار هندی قسمو پیشنیاری نامه‌عقول و پرو پوچی نه‌و موشریکانه
ده‌خاته‌پرو، هندی‌کیش له‌و قسه‌ پرو پوچانه‌یان نه‌وه‌ بوو: ده‌یان‌گوت: قورن‌ان
موعجیزه‌ نیه‌و نایته‌ به‌لگه‌ له‌سمر پیغهمبرایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ. نه‌وه‌ش
را‌ده‌گه‌یه‌نی: که‌روژی قیامت ددان ده‌نن به‌وه‌دا: که‌قورن‌ان نیشانه‌یه‌کی
نومایانه به‌لام نه‌و کاته‌ چ سوود؟!

نه‌وه‌ بوو: موشریکه‌کان پیشنیاری جو‌راو جو‌ریان ده‌کردن و په‌لپی زو‌ریان
له‌ پیغهمبر ده‌گرت به‌مه‌به‌ستی سمر ره‌قی و ته‌نگ هه‌لچن به‌ پیغهمبر و
به‌ر به‌ره‌کانی کردنی، پروایان به‌و موعجیزانه‌ نه‌بوو: که‌لپیان ده‌بینی، جا
په‌روهردگار باسی نه‌وره‌قی و سمر پیچی‌کردنه‌یان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَقَالُوا
لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ موشریکه‌کان گوتیان: نه‌وه‌ بوچی موحه‌مه‌د
موعجیزه‌و نیشانه‌یه‌کمان له‌خودای خو‌یه‌وه‌ بو‌ ناهین بیته‌ نیشانه‌ی
پیغهمبرایه‌تیه‌که‌ی و امان لی‌ بکا پروای پی‌ بکه‌ین، وه‌کوو چو‌ن
پیغهمبرانی پیشوو موعجیزه‌ی له‌و جو‌رانه‌ی نیمه‌ پیشنیاریان ده‌که‌ین
ده‌یان‌ن‌اندن.؟؟ نه‌وه‌تا ده‌لین: صالح پیغهمبر ﷺ موعجیزه‌که‌ی نه‌و
حوشتر: بووه: که‌سمر سوور هین‌ر بووه. موسا ﷺ موعجیزه‌ی ع‌صاو یه‌دی
به‌ یضای هه‌به‌وه، عیسا ﷺ مردوی زین‌لو کردو‌ته‌وه. کو‌یرو به‌له‌کی چاک
کردونه‌وه. په‌روهردگار وه‌لامی دانه‌وه‌و فرموی: ﴿أَوَلَمْ نَأْتِهِم بِبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْبَيِّنَاتِ﴾ نایا نه‌وان نامه‌یه‌کیان بو‌ نه‌هاتوه: که‌موعجیزه‌یه‌کی
به‌رده‌وام و نه‌مره‌و به‌لگه‌و نیشانه‌و شایه‌ده‌ له‌سمر راستی نه‌وه‌ی له‌نامه
ناسمانیه‌کانی پیشو‌دا هه‌یه، وه‌کوو ته‌ورات و تینجیل و باقی صوحوفه
نازل‌کراوه‌کانی تر: که‌عه‌قیده‌و نه‌حکام و یاسای ژیان‌ان تیدایه، له‌و کتیبانه‌دا
راستی پیغهمبرایه‌تی موحه‌مه‌د چه‌سپاوو پیش وه‌خت ناما‌ژه‌یان پی‌ کردوه‌و
ته‌فسیری ره‌وان (۲۸۳)

موژده‌ی هاتنی نه‌ویان داوه، له‌و نامه‌ ناسمانیانه‌دا به‌لگه‌ی واهه‌ن
نینکاریکردنی نه‌وان ده‌پووچیتیتسه‌وه. نمونه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیک‌ی تره‌:
که‌ده‌فرموی: ﴿وقالوا: لولا انزل علیه آیات من ربّه، قل انما الایات عند
الله، وانما انا نذیر مبین، اولم یکفهم انا انزلنا علیک الکتاب یتلی علیهم، ان
فی ذلک لرحمة و ذکرى لقوم یؤمنون﴾ (العنکبوت/ ۵۰-۵۱)

به‌کورتی: ده‌فرموی: نه‌و نه‌فامانه‌ پیشنیاری موعجیزه‌ی چی ده‌که‌ن؟
نه‌ی نه‌وه‌ نیه‌ قورئانیان بۆ هاتوه: که‌ گه‌وره‌ترین موعجزه‌یه‌و شاهیدی
راستی ناوه‌رۆکی نامه‌ناسمانیه‌کانی پیشووشه، نیت‌ر ویتپرای هه‌بوونی نه‌م
موعجیزه‌ گه‌وره‌یه؛ پیغه‌مبه‌ر له‌ کوئ پتویستی به‌ موعجیزه‌ی تره‌؟!!

نه‌جار نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که‌موشریکه‌کان رۆژی قیامت دان ده‌نیتن
به‌وه‌دا: که‌قورئان موعجیزه‌یه‌و ده‌فرموی: ﴿ولو انا اهلکناهم بعذاب من
قبله لقالوا: ربنا لولا ارسلت الینا رسولا فنتبع آیاتک من قبل ان نذل و
نخزی﴾ واته: نه‌گه‌ر نیتمه‌ به‌بی نینزار نه‌و موشریکانه‌ بکوژین و پیش نه‌وه‌ی
قورئانیان بۆ بنترین به‌عه‌زابی کۆکوژو ریشه‌کیشکه‌ر له‌ناویان به‌رین، رۆژی
قیامت بیانوویان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌بی و ده‌لین: په‌روه‌ردگارا! نه‌وه‌ بۆ له‌دونیا‌دا
پیغه‌مبه‌رت بۆ سه‌ر ره‌وانه‌ نه‌کردین و موعجیزه‌ی به‌هیت‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و
نه‌خسته‌ پروو؟ هه‌تا نیتمه‌ش شوینی بکه‌وتینایه‌و تیمانمان پت به‌یتنایه‌. پیش
نه‌وه‌ی به‌عه‌زابی سامناکی خۆت ریسوامان بکه‌ی!

واته‌ نیتمه‌ پیش وه‌خت له‌ناومان نه‌بردون و پیغه‌مبه‌رمان بۆ نار‌دوون و
ترساندوویان و ره‌هنوما‌ییان کردون، که‌وابی بیانویان بر‌اوه، عوزریان نه‌ماوه.
قسه‌ی حق و راست نه‌وه‌یه: نه‌و موشریکه‌ سه‌ر ره‌ق و پشت هه‌ل‌کردوانه‌ سه‌ر
ره‌ق و بی‌ساوه‌رن، نه‌گه‌ر په‌یتا په‌یتا نیشان‌وه‌ موعجیزه‌یان بۆبی، نه‌وان
هه‌ر‌تیمان ناهیتن وه‌کوو له‌شوینیک‌ی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿واقسموا بالله جهد
ایمانهم لئن جاءهم ایه‌ لیؤمنن بها قل: انما الایات عندالله وما یشعرکم انما اذا

جاءت لا يؤمنون، ونقلب افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول مرة،
ونذرهم في طغيانهم يعمهون ﴿الانعام / ۱۰۹-۱۱۰﴾

جاکه سیاقه که ده‌گاته ئهم ئاکامه ترسناکی چاوه پئیانه، پهره‌ردگار
فرمان به پیغهمبر ﷺ ده‌کا: که ده‌ستیان لی بشواو به‌ئیمان نه‌هئینانیا
ناره‌حت نه‌بی، نه‌وه‌تا په‌یامیان پی راگه‌یه‌ندراوه‌ عوزرو بیانویان برپاوه،
نه‌وانه به‌ویستی خوین پشت له‌و په‌یامه هه‌لده‌که‌ن و به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست
ئیمان ناهئین. ده‌فرموی: ﴿قل کل متربص، فتربصوا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د: به‌و
ئاده‌میزادانه بلئ: که به‌درؤت ده‌خه‌نه‌وه، سه‌رپیچی ده‌که‌ن، سوورن له‌سه‌ر
کوفرو عه‌نادی خوین پئیان بلئ: هه‌ریه‌کی له‌ئیمه‌و له‌ئیه‌و چاوه‌روانی
ئاکامین.

چاوه‌روان بن ﴿فستعلمون من اصحاب الصراط السوی ومن اهتدی﴾
له‌وه به‌ولاه زوری پی ناچی بۆتان مه‌علوم ده‌بی کی له‌سه‌ر ریگای راسته،
ئیمه‌یان ئیه‌و؟

له‌وه‌به‌ولاه ده‌زانن: کی هیدایه‌تدراوه، کی گومرایه کی به‌خته‌وه‌ره و کی
چاره‌ره‌شه؟

ئابه‌و جۆره‌ کوتایی به‌و سوره‌ته هئینا: که‌سه‌ره‌تاکی نه‌وه‌ی له‌خۆگرتوه:
پیغهمبر ﷺ هئنده‌ نازاری جه‌سته‌ی خۆی ده‌دا به‌تاعه‌تکردن، خه‌ریکبو
زیانی پی بگا! په‌یامی خۆی راگه‌یانده‌و به‌لیپراوی ئهرکی سه‌رشانی خۆی نه‌نجام
دا، جا نه‌وانه‌ی په‌یامی پیغهمبریان پی گه‌یی، نه‌گه‌ر پابه‌ندی په‌یامه‌که‌ی
بووبن نه‌وه‌ رزگاریان بووه، نه‌گه‌ر روویان لی وه‌رگێپایی نه‌وه‌ تیدا چوون و
فه‌وتاون. له‌وه‌ به‌ولاه حق و به‌تالیان بۆ ده‌رده‌که‌وی.

به‌یارمه‌تی خودا له‌رافه‌ کردن و پێداچوونه‌وه‌ی جزمی (۱۶) ههم

بووه‌وه‌ که‌ کوتایی سوره‌تی (طه) به‌.

له‌کاتیک دا سوپای زه‌به‌للاحی روسیای کافری زله‌یز به‌هه‌موو ئه‌و
 چه‌که جوراو جورانه‌ی که‌ساله‌های سال بوو دروستی کردبوو بو
 به‌به‌ره‌کانی خورئاوا، هه‌لی کوتایه سهر جمهورییه‌تی چیچان بوقه‌لاچو
 کردنی موسولمانانی چیچان، نه‌وه ماوه‌ی دومانگ و نیوه له‌شه‌ریکی
 نابهرامبه‌ری‌دا، له‌جنگیکی نارپه‌وای بی ویزدانانه‌دا جه‌نگاوه‌رانی چیچان
 به‌ره‌نگاری نه‌و سوپایه‌دان هه‌زار شه‌ر که‌رهو خاوه‌ن توپ و تانک و ته‌یاره
 و زه‌رپه‌و جورها چه‌کی قورسی یاساغ کراوی نیوده‌وله‌تی بوونه‌ته‌وه،
 به‌چه‌کیکی نابهرامبه‌ر و ته‌قلیدی به‌کلاشینکوف شه‌ر له‌گه‌ل توپی
 زه‌به‌للاح و ته‌یاره‌ی میکی تازه دروستکراو ده‌که‌ن، له‌پیش چاوی عاله‌می
 سالی (۲۰۰۰) و چه‌رخ‌ی بیست و یه‌که‌م. له‌سهر ده‌می مافی به‌ناو مروف
 و حورییه‌ت و ئازادی‌دا، له‌پیش چاوی ئومه‌می (متحده) و سهرده‌می
 مافی چاره‌ی خو نووسین دا نه‌وگه له‌موسولمانه هه‌ژاره بی چه‌ک و
 ده‌ره‌تانه روبه‌پوی چ شه‌ریکی سامناک بوته‌وه، چون نه‌وگه له‌بی‌که‌سه ئاوا
 قه‌لاچو ده‌کرئ و چه‌کی کو کوژی و جینوسائییدی تیدا به‌تاقی ده‌کریتته‌وه،
 شاری گروژنی: که‌پایته‌ختی چیچانه، سهر له‌به‌ر به‌سهر دانیش‌توانی‌دا
 خاپورکرا دواي گرتنی شاره‌که به‌پیش چاوی دونیاوه ژن و مندال و پیرو
 جوان ده‌ست و قاچیان ده‌به‌ستری و قه‌مه‌کوژو سوژن هارژن ده‌کرین، لوت و
 لیویان ده‌بردین. که‌س نقیه‌کی لیوه نه‌هات!

به‌چاوی خوم شه‌وی ۲۶/۲-۲۷/۲-۲۰۰۰ له‌سهر شاشه‌ی ته‌له‌فزیون
 دیم موسولمانی چیچانی به‌دوا تانکه‌وه راده‌کیشرا، حه‌بلیکی له‌قاجی
 خرابوو ده‌هیندرا بوسهر چالیکی گه‌وره: که کردبوویانه گوپی به‌کومه‌ل..
 هه‌ر نه‌و شه‌وه ته‌له‌فزیون چه‌ند گوپیکی به‌کومه‌لی نیشان دا: که‌پوژنامه
 نووسه‌کان فرسه‌تیا نینابوو به‌فلیم گرتبوویان به‌دزیه‌وه دابوویانه
 ئازانس‌ی ده‌نگ و باسه‌کان.

بهلام کاکه ئیمه چیمان دیوه (شنیدن کی بود مانندیده) کی دهتوانی
 نهو قه لاچوکردنه وینه بکیشی؛ کی دهتوانی بینووسی: کی دهتوانی
 باسی بکا قهلههه و زوبان کوّل و کولن له ئاستی نهو پوداوانه دا.
 عالم به ئیسلامی و نائیسلامی یهوه زور به داخه وه نقه یان لی نه هات
 بو؟ چونکه دهوله ته زلهیزه کان نه یانده ویست نهو چرایه: نهو حکومه توکه
 موسولمانه، له ولاتی قه و قازدا گه شه بکا؛ دهوله ته موسولمانه کانیش
 ههریه که یان سهر به ولاتیکی زلهیزه و نه یه ویست ئاگاهکی له خوئی نارازی
 بکا.

به لی خودا ده فهرموی: ﴿اَنۡهٖمۡ اِنۡ یَّظۡهَرُوۡا عَلَیۡکُمۡ لَیۡرۡقُبُوۡا فِیۡکُمۡ اِلَّا
 وِلَا ذِمَّةَ﴾

مههلا محمود

شهوی ۲۶/۲/۲۰۰۰

پیرستی بابہ تہ کان

لاڀهړه	بابه
۳	باقي مانده ی چیروکی هزره تی موسا و هزره تی خضر
۱۵	چیروکی ذیلقرنه یین و یه نجوی و منه جوج
۳۴	سزادانی کافران
۳۸	پاداشی موسولمانانو به فراوانی زانیاری خوداو تاک و تنهایی
۴۹	سوره تی مهربم
۵۲	پارانده وی هزره تی زه که ریباو داوا کردنی له خودا بو نه وی مندالی پی بدوا، مزگینی پیدانی به (یه حیا)
۶۲	هزره تی یه حیا له دایک ده بی و ده کړی به پیغه مبرو شهریعتو یاسای پی ده درې
۶۶	چیروکی خانو مهربم و سک پرېوونی به عیسا
۷۶	له دایکېوونی هزره تی عیسا و دیارده کانی
۷۹	پیغه مبریتی عیساو قسه کردنی له لاندکه دا
۸۳	کیشو و نیزاعی نه صارا دهریاره ی هزره تی عیسا ﷺ
۹۹	چیروکی هزره تی ئیبراهیم ﷺ و دمه ده می له گهل باوکی دا دهریاره ی بته رستی
۱۰۷	چیروکی هزره تی موسا ﷺ
۱۱۰	چیروکی هزره تی ئیسماعیل ﷺ
۱۱۷	چیروکی هزره تی ئیدریس ﷺ

۱۱۹	برې له ره وسته بهرزه کانی پیغه مبه ران (دروودی خودایان له سر بی)
۱۲۲	صیفاتو ره وستی وه چه و چینی دوا پیغه مبه ران ره وستی نوبه کاران و نه وانه ی سیاوی چوونه ناو به هه شتن
۱۲۷	هاتنی سروس و هینانی نیگا به قهرمانی خودایه
۱۳۱	بیرو بوچونی موشریکه کان دهر باره ی هاتنی روژی قیامت
۱۳۹	هه لڅه له تانی موشریکه کان به خوشگوزهرانی و له شماغی و سامانداریان له دونیادا
۱۴۵	قسه نابیه جیهه کانی موشریکه کان دهر باره ی زیندوبوونه وهو حه شر ۱۴۵
۱۴۷	ره تدا نه وهی بته رسته کان له لایهن بته کانیا نه وه
۱۵۲	ره تدا نه وهی نه وانه ی مندا ل وه پال خودا دده ن
۱۵۶	خوشه وستی خودا بو موسو لمانان و ئاسانکردنی تیگه بیشتن له قورئان و له ناویردنی تاوانباران
۱۶۰	سورته ی (طه)
۱۶۲	قورئانی بیروز هو ی به خته وه ری یه
۱۷۱	جیروکی حه زره تی موسا ئاخوتنی موسا ﷺ له گه ل خودا و نیگا بو کردنی
۱۸۴	عه صای موسا ﷺ ده بیته نه زدیها
۱۸۷	موعجیزه ی دووهم بو موسا ﷺ (یه دی بیضا) بوو
۱۹۳	په روه ردگار هه شت نیعمه تی جوړاو جوړی به خشیون به حه زره تی موسا ﷺ
۱۹۹	رینمونوی په روه ردگار بو حه زره تی موسا و ﷺ هارون ﷺ دهر باره ی بانگه وازیکردنیان بو فیرعه ون
۲۰۵	گوفنو گو ی نیوانی حه زره تی موسا ﷺ و فیرعه ون دهر باره ی خودایه تی
۲۱۲	تو مه ت بارکردنی حه زره تی موسا ﷺ به جادو بازی